EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2021.7.14.
COM(2021) 558 final

2021/0203 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

az energiahatékonyságról (átdolgozás)

(EGT-vonatkozású szöveg)

{SEC(2021) 558 final} - {SWD(2021) 623 final} - {SWD(2021) 624 final} -
{SWD(2021) 625 final} - {SWD(2021) 626 final} - {SWD(2021) 627 final}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

A Bizottság 2019. decemberében elfogadta az európai zöld megállapodást[1], amely *„[ú]j növekedési stratégiaként az EU-t olyan igazságos és virágzó társadalommá kívánja alakítani, amely modern, erőforrás-hatékony és versenyképes gazdasággal rendelkezik, ahol 2050-re megszűnik a nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátás, és ahol a gazdaság növekedése nem erőforrásfüggő. Célja továbbá az EU természeti tőkéjének védelme, megőrzése és fejlesztése, valamint a polgárok egészségének és jólétének védelme a környezettel kapcsolatos kockázatokkal és hatásokkal szemben.”* E célkitűzések elérése érdekében az *„energiahatékonyságot prioritásként kell kezelni”*.

A Bizottság egyúttal bejelentette azt is, hogy hatásvizsgálattal alátámasztott tervet terjeszt elő azzal kapcsolatban, hogy miként tudja felelősségteljes módon fokozni az Unió 2030-ra vonatkozó üvegházhatásúgáz-kibocsátáscsökkentési törekvéseinek szintjét, és kötelezettséget vállalt arra, hogy *„2021 júniusáig felülvizsgálja a vonatkozó energiaügyi jogszabályokat, és javaslatot tesz azok módosítására”*[2].

2020 márciusában a Bizottság egy olyan európai klímarendeletre vonatkozó javaslatot terjesztett elő, amely 2050-ig dekarbonizálná Európát. Éghajlat-politikai céltervében[3] a Bizottság az Unió éghajlatvédelmi törekvésének fokozását javasolta, mégpedig úgy, hogy 2030-ra legalább 55 %-kal kelljen csökkenteni az üvegházhatásúgáz-kibocsátást az 1990-es szinthez képest, a jelenleg érvényes 40 %-os csökkentési cél helyett. Az éghajlat-politikai célterv minden gazdasági ágazatban szükséges intézkedéseket is felvázolt, beleértve a kulcsfontosságú jogalkotási eszközök felülvizsgálatát e fokozott törekvés elérése és az európai zöld megállapodásról szóló közleményben[4] tett azon kötelezettségvállalás teljesítése érdekében, miszerint átfogó tervet terjesztenek elő, hogy az Európai Unió 2030-ra kitűzött célját felelősségteljes módon 55 %-ra növeljék. Az éghajlat-politikai célterv összhangban van a Párizsi Megállapodás azon célkitűzésével is, hogy a globális hőmérséklet-emelkedés jóval 2 °C-alatt maradjon, de lehetőleg ne lépje túl az 1,5 °C-ot sem. 2020 decemberében az Európai Tanács jóváhagyta azt a kötelező uniós célkitűzést, hogy 2030-ra az 1990-es szinthez képest legalább 55 %-os Unión belüli nettó csökkentést kell elérni az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásában.[5] Az Európai Tanács arra a következtetésre jutott, hogy az éghajlat-politikai törekvéseket oly módon kell fokozni, amely elő fogja segíteni a fenntartható gazdasági növekedést, minőségi munkahelyeket teremt, egészségügyi és környezeti előnyökkel fog járni az uniós polgárok számára, valamint a zöld technológiákkal kapcsolatos innováció előmozdításával hozzá fog járulni az uniós gazdaság hosszú távú globális versenyképességéhez. Az Európai Parlament és a Tanács 2021. április 22-én ideiglenes politikai megállapodásra jutott arról, hogy 2030-ra legalább 55 %-kal csökkenteni kell az

---

1 Az európai zöld megállapodás (COM(2019) 640 final).

2 Az európai zöld megállapodásról szóló közlemény melléklete, 2. oldal.

3 A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának – Az EU 2030-ra vonatkozó éghajlatvédelmi törekvésének fokozása – Beruházás a klímasemleges jövőbe az európai polgárok érdekében, COM(2020) 562 final.

4 A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, az Európai Tanácsnak, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának – Az európai zöld megállapodás, COM(2019) 640 final.

5 https://www.consilium.europa.eu/media/47296/1011-12-20-euco-conclusions-en.pdf.

üvegházhatású gázok kibocsátását. Ez meghatározza az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentésére irányuló intézkedések keretét az elkövetkező évtizedekben, de a végrehajtásukról külön jogszabályok révén kell gondoskodni, hogy a csökkentésekre valóban sor kerüljön. Az előrejelzések szerint a jelenlegi szakpolitikák teljes körű végrehajtásával az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentése a földhasználatból eredő kibocsátásokat és -elnyeléseket leszámítva 2030-ra az 1990-es szinthez képest körülbelül 45 %, azokkal együtt pedig körülbelül 47 % lenne. A 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat-politikai célterv ezért áttekinti, hogy milyen intézkedésekre van szükség az egyes gazdasági ágazatokban, és e fokozott törekvés megvalósítása érdekében a kulcsfontosságú jogalkotási eszközök felülvizsgálatát irányozza elő.

E célkitűzések megvalósítása érdekében az Európai Bizottság 2021. évi munkaprogramja[6] „Irány az 55 %!” néven egy intézkedéscsomagot jelentett be, hogy 2030-ra legalább 55 %-kal csökkentse az üvegházhatásúgáz-kibocsátást, és 2050-re megvalósítsa a klímasemleges Európát. Ez a csomag szakpolitikai területek széles körét fogja felölelni, többek között az energiahatékonyságot, a megújuló energiaforrásokat, a földhasználatot, az energiaadóztatást, a közös kötelezettségvállalást és a kibocsátáskereskedelmet.

Az energiahatékonyság olyan kulcsfontosságú cselekvési terület, amely nélkül az uniós gazdaság teljes dekarbonizációja nem lenne megvalósítható[7]. Az Unió jelenlegi energiahatékonysági politikájának alapját az energiahatékonysági irányelv képezi, amelynek homlokterében a költséghatékony energiamegtakarítási lehetőségek megragadása áll. Az energiahatékonysági irányelv 2018 decemberében a „Tiszta energia minden európainak” csomag részeként módosításra került: új kiemelt (a 2030-ra előre jelzett energiafelhasználáshoz viszonyítva) 32,5 %-os uniós energiahatékonysági célkitűzéssel egészült ki 2030-ra vonatkozóan, valamint az energiamegtakarítási kötelezettséget a 2020 utáni időszakra is kiterjesztették és megerősítették.

Bár a 2020-as energiahatékonysági célkitűzést a Covid19-világjárvány okozta rendkívüli körülmények közepette el lehetett volna érni, a tagállamok által a nemzeti energia- és klímatervekben (NEKT) megadott nemzeti hozzájárulások összege elmarad a 2030-ra kitűzött 32,5 %-os uniós célkitűzéstől. A hozzájárulások együttesen a végsőenergia-fogyasztás (FEC) 29,4 %-os és a primerenergia-fogyasztás (PEC) 29,7 %-os csökkenését eredményeznék a 2030-ra vonatkozó 2007-es referencia-forgatókönyv előrejelzéseihez képest. Ez az EU-27 primerenergia-fogyasztása tekintetében 2,8 százalékpontos, végsőenergia-fogyasztása tekintetében pedig 3,1 százalékpontos kollektív eltérést jelentene a vállalásokhoz képest. Ez az eltérés a magasabb energiahatékonysági célkitűzések eléréséhez szükséges erőfeszítések szintjét is befolyásolja. Az éghajlat-politikai célterv hatásvizsgálata szerint nem valószínű, hogy a szükséges magasabb energiahatékonysági szinteket pusztán a piaci erők, a jelenlegi piacszervezés és a technológiafejlesztés révén el lehetne érni, vagyis további erőfeszítésekre van szükség. Az ezen irányelvet kísérő hatásvizsgálat[8] szerint az energiahatékonyság-javulást jelentős mértékben fokozni kell a jelenlegi 32,5 %-os célkitűzéshez képest.

---

6 COM(2020) 690 final.

7 Közlemény: Tiszta bolygót mindenkinek – Európai hosszú távú stratégiai jövőkép egy virágzó, modern, versenyképes és klímasemleges gazdaságról (COM(2018) 773 final), amely az energiahatékonyság szerepét értékeli a különféle dekarbonizációs forgatókönyvek elengedhetetlen feltételeként.

8 SWD(2021) 623.

A magasabb ambíciószint a költséghatékonyság szempontjának szem előtt tartásával az energiahatékonyság erőteljesebb előmozdítását teszi szükségessé az energiarendszer valamennyi területén és minden olyan érintett ágazatban, ahol a tevékenység hatással van az energiaigényre, például közlekedésben, a vízgazdálkodásban és a mezőgazdaságban. A víz és az energia közötti összefüggés kezelése különösen fontos, hiszen mind a víz-, mind az energiaigény egyre nő, és az éghajlatváltozás egyre fokozódó nyomást gyakorolt a vízkészletekre.

Az energiahatékonysági irányelv fontos eleme annak, hogy 2050-ig elérjük a klímasemlegességet, amelynek keretében az energiahatékonyságot külön energiaforrásként kezelik. Az energiahatékonyság kulcsfontosságú szerepének alapja az energiahatékonyság elsődlegességének elve. Ez utóbbi az uniós energiapolitika irányadó elve, amelyet az energiarendszeren túl valamennyi ágazatban, valamennyi szinten figyelembe kell venni, ideértve a pénzügyi ágazatot is. Az energiahatékonysági megoldásokat elsődleges opcióként kell tekinteni a szakpolitikai, tervezési és beruházási döntéseknél, a kínálati oldalra és az egyéb szakpolitikai területekre vonatkozó új szabályok kialakításakor. Ez az elv az energiaágazat integrációjára vonatkozó stratégiának is kulcsfontosságú elemét képezi[9].

Bár az energiamegtakarítási potenciál valamennyi ágazatban továbbra is nagy, különös kihívást jelent a közlekedés, mivel az a végsőenergia-felhasználás 30 %-át teszi ki, valamint az épületek, mivel az Unió épületállományának 75 %-át alacsony energiahatékonyság jellemzi. Egy másik, egyre nagyobb figyelmet magára vonó szektor az információs és kommunikációs technológiai (IKT) ágazat, amely a világ teljes villamosenergia-felhasználásának 5–9 %-áért és az összes kibocsátás több mint 2 %-áért felelős. 2018-ban az adatközpontok energiafogyasztása az Unióban 76,8 TWh volt. Ez 2030-ra várhatóan 98,5 TWh-ra emelkedik, ami 28 %-os növekedést jelent. Ez az abszolút értelemben vett növekedés relatív értelemben is megfigyelhető: az EU-ban 2018-ban az adatközpontok a villamosenergia-kínálat 2,7 %-át vették igénybe, és 2030-ra ez a szám eléri a 3,21 %-ot, ha a fejlődés ebben az ütemben folytatódik[10]. Az európai digitális stratégia[11] már rávilágított arra, hogy rendkívül energiahatékony és fenntartható adatközpontokra van szükség, valamint fokozni kell az átláthatóságot a távközlési szolgáltatók környezeti lábnyomával kapcsolatban.

A közszféra önmagában is fontos gazdasági szereplő, és az Unió teljes végsőenergia-fogyasztásának mintegy 5–10 %-áért felelős[12]. Összességében a központi kormányzati szerveknek odaítélt közbeszerzési szerződéseknek az Unióra eső hányada a becslések szerint körülbelül 16 %. A tagállamok szintjén ez az arány 5 % és 86 % között változik[13]. A középületek a becslések szerint az Unió végsőenergia-fogyasztásának mintegy 2 %-át használják fel. A közszféra egésze rejt még magában költséghatékony megtakarítási

---

9 COM(2020) 299 final.

10 https://digital-strategy.ec.europa.eu/en/library/energy-efficient-cloud-computing-technologies-and-policies-eco-friendly-cloud-market

11 A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának – Európa digitális jövőjének megtervezése, COM(2020) 67 final.

12 SWD(2021) 623, 2.2.2. szakasz.

13 Az energiahatékonysági irányelv (2012/27/EU) 6. és 7. cikkének értékelése (SWD(2016)403 final; https://ec.europa.eu/energy/sites/ener/files/documents/3_en_autre_document_travail_service_part1_v3.pdf).

lehetőségeket, mind a meglévő épületek felújítása és energiagazdálkodása, mind pedig az energiahatékony épületek, termékek és szolgáltatások jövőbeli beszerzése terén.

Az ipar az egyik olyan ágazat, amely az elmúlt évtizedben jelentős előrelépést ért el az energiahatékonyság terén. Továbbra is fennállnak azonban költséghatékony megtakarítási lehetőségek[14]. Az uniós végsőenergia-felhasználás (FEC) fele a hűtésre és a fűtésre megy el, amely így a legnagyobb energia-végfelhasználási ágazat. Ebben az ágazatban továbbra is rengeteg lehetőség van arra, hogy anélkül csökkentsük az energiafelhasználást, hogy lemondanánk a szükséges hőmérséklet eléréséről[15]. A fűtés és a hűtés döntő szerepet játszik tehát az Unió azon törekvésében, hogy 2050-ig tiszta és szén-dioxid-semleges gazdasággá váljon. Az erőfeszítések nagy részét az épületek jobb szigetelésére kell fordítani, de a szükséges fűtés vagy hűtés hatékonyabb előállítása terén is kínálkoznak lehetőségek[16]. Az energiaátalakítás, -átvitel és -elosztás során keletkező energiaveszteség is jelentős lehet[17]. A közös módszerek és jelentéstétel hiánya megnehezíti a hálózatok és az üzemeltetők összehasonlítását, illetve a teljesítmény referenciaértékekhez történő viszonyítását. Valójában az Unión belül nincs egységes meghatározása az energiaveszteségnek, aminek eredményeként az adatok minősége elmarad az optimálistól, amely problémát kezelni kell.

A háztartási szektor az Unió teljes végsőenergia-fogyasztásának mintegy egynegyedét teszi ki. A fogyasztók és a polgárok magatartása jelentős hatással van erre, az energiahatékonysági irányelv pedig számos olyan rendelkezést tartalmaz, amely támogatja a polgárok és a fogyasztók tudatos magatartásának kialakítását. Mivel az energiahatékonyság előmozdítása során a fogyasztói magatartást és felelősségvállalást meghatározó szempontok nem kapnak figyelmet, különösen helyi szinten, a fogyasztók nem éreznek elegendő késztetést arra, hogy javítsák energiahatékonyságukat, és a magas kezdeti költségek kezelésére, valamint az egyenlőtlen ösztönzők problémájára sincsenek ösztönzők[18].

Bár az energiahatékonysági irányelv már tartalmaz a tagállamok számára ösztönzőket az energiaszegénység kezelésére, a Covid19-válság rávilágított az energiaszegénység égető problémájára, amelyet kezelni kell, ha az Unió a közös portói szociális kötelezettségvállalással összhangban[19] egy olyan szociális Európát kíván létrehozni, amely valamennyi polgár szükségleteinek eleget tesz azáltal, hogy a zöld átállásban aktív szerepvállalást tesz lehetővé számukra, miközben enyhíti a társadalmi változások káros hatásait, és gondoskodik arról, hogy senki se maradjon ki a folyamatból. A figyelem középpontjában a különböző tagállamokra jellemző energiaszegénységi szintek állnak majd, mivel egyre több európainak okozhat nehézséget az alapvető energiához való hozzáférés, amit az egyre dráguló energia és a növekvő munkanélküliség tovább súlyosbít. Előfordulhat, hogy a közeljövőben a közepes jövedelmű háztartások is egyre nagyobb mértékben ki lesznek téve az energiaszegénység kockázatának, mivel az energiaszegénység által érintett háztartások többsége már most is a közepes jövedelmű háztartások alsó sávjába tartozik. Az energiahatékonyság tűnik a leghatékonyabb módszernek az energiaszegénység enyhítésére és

---

14 SWD(2021) 623, H. melléklet.

15 SWD(2021) 623, 2.2.2. szakasz.

16 Az Európai Unió hőtechnikai stratégiája, COM(2016) 051 final.

17 Lásd például a CEER teljesítményveszteségről szóló második jelentését; Európai Energiaszabályozók Tanácsa (CEER); 2020.

18 SWD(2021) 623, 2.2.2. szakasz.

19 https://www.consilium.europa.eu/hu/press/press-releases/2021/05/08/the-porto-declaration/

az árképzési intézkedések egyes lehetséges negatív elosztási hatásainak leküzdésére[20]. Amint azt az európai zöld megállapodás előírja, az energiahatékonysági irányelv az „Irány az 55 %!” intézkedéscsomag más kezdeményezéseivel, különösen a Szociális Klímaalappal együtt foglalkozik majd a kettős kihívással, és mind az éghajlati, mind a társadalmi szükségleteket lehetőségekké alakítja.

Ebben az összefüggésben a módosítások hozzá fognak járulni ahhoz, hogy a megerősített energiahatékonysági irányelv jobban kezelni tudja a fennmaradó piaci akadályokat és hiányosságokat az európai zöld megállapodás tágabb célkitűzéseinek figyelembevételével, nevezetesen, hogy senkit se hagyjanak hátra, és fenntartható gazdaságot valósítsanak meg. A javaslat ily módon szilárdabb alapokra fogja helyezni az energiahatékonysági irányelv különböző rendelkezéseit annak biztosítása érdekében, hogy az optimálisan hozzájáruljon az üvegházhatásúgáz-kibocsátás legalább 55 %-os csökkentési céljának eléréséhez, amit az éghajlat-politikai célterv 2030-ra tűzött ki.

- **Összhang a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel**

A javaslat az egyes szakpolitikai területek energiahatékonyságát javítani kívánó szélesebb szakpolitikai keretnek képezi részét, amely többek között az épületekre (2010/31/EK irányelv[21] [az épületek energiahatékonyságáról szóló irányelv]), a termékekre (a 2009/125/EK irányelv, az (EU) 2017/1369 rendelet és az (EU) 2020/740 rendelet[22]) és az energiaunió irányításáról szóló (EU) 2018/1999 rendeletre terjed ki. Ezek a politikák nagyon fontos szerepet játszanak abban, hogy amikor a termékeket lecserélik, vagy építkeznek, illetve meglévő épületeket újítanak fel, akkor el lehessen érni a szükséges energiamegtakarításokat[23]. A javaslat összhangban van a megújulóenergia-irányelv felülvizsgálatára irányuló javaslattal[24][25].

Az energiahatékonysági irányelv átdolgozására irányuló ezen javaslat keretet hoz létre más energiahatékonysági politikák számára azáltal, hogy meghatározza az energiahatékonysági célokat, valamint a főbb ágazatközi, illetve célirányosabb intézkedéseket. Célul tűzi ki az energiamegtakarításokat a közszférában, többek között a középületek évente történő felújításának kötelezővé tétele és az árukkal, a szolgáltatásokkal, az építési beruházásokkal és az épületekkel kapcsolatos beszerzések során az energiahatékonyság szempontjának figyelembevétele révén. Azáltal, hogy különösen a középületekre irányul, kiegészíti az

---

20 SWD(2021) 623, 2.2.2. szakasz és L. melléklet.

21 Az Európai Parlament és a Tanács 2010/31/EU irányelve (2010. május 19.) az épületek energiahatékonyságáról.

22 Az energiával kapcsolatos termékek környezetbarát tervezésére vonatkozó követelmények megállapítási kereteinek létrehozásáról szóló, 2009. október 21-i 2009/125/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv; az energiacímkézés keretének meghatározásáról szóló, 2017. július 4-i (EU) 2017/1369 európai parlamenti és tanácsi rendelet; a gumiabroncsok üzemanyag-hatékonyság és más paraméterek tekintetében történő címkézéséről szóló, 2020. május 25-i (EU) 2020/740 európai parlamenti és tanácsi rendelet.

23 Mindemellett a környezettudatos terméktervezéssel kapcsolatos 2020–2024-es munkaterv és az épületkorszerűsítési program cselekvési tervének keretében végzett termék-felülvizsgálatok, továbbá az épületek energiahatékonyságáról szóló irányelv felülvizsgálata mind jelentős mértékben hozzá fog járulni a 2030-ra vonatkozó energiahatékonysági célkitűzés eléréséhez.

24 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/2001 irányelve (2018. december 11.) a megújuló energiaforrásokból előállított energia használatának előmozdításáról, PE/48/2018/REV/1 (HL L 328., 2018.12.21., 82. o.).

25 SWD(2021) 623, M. melléklet.

épületek energiahatékonyságáról szóló, konkrét szabványokat és műszaki kötelezettségeket meghatározó irányelvet. A közszféra a lakosság egészét szolgálja, tehát a kiszolgáltatott helyzetben lévő és az energiaszegénység kockázatának kitett felhasználókat is, biztosítva ezáltal az európai zöld megállapodás célkitűzéseivel összhangban, hogy senki se maradjon ki a folyamatból. Elengedhetetlen, hogy az energiahatékonysági irányelvben kiemelt figyelmet kapjon a közszféra, hiszen példamutató szerepet kell betöltenie az energiahatékonyság előmozdításában. A Bizottság megkezdte az épületek energiahatékonyságáról szóló irányelv felülvizsgálatát; célja, hogy 2021 végére előterjessze idevágó javaslatát. Bár még nem lehet tudni, hogy a felülvizsgálat milyen eredménnyel zárul, ez a javaslat tiszteletben tartja az épületek energiahatékonyságáról szóló irányelv konkrét szerepét a költségoptimalizált energiahatékonysági követelmények meghatározásában, miközben megerősíti az energiahatékonysági irányelv azon rendelkezéseit, amelyek a közintézmények példamutató szerepére vonatkoznak, különösen az épületek (5. és 6. cikk) és a közbeszerzés (7. cikk) tekintetében, amely utóbbi biztosítja a cselekvéshez szükséges horizontális keretet.

Az energiahatékonysági irányelv meghatározza a fűtési és hűtési tervek keretét azáltal, hogy azonosítja azokat a lehetőségeket, amelyeket a tagállamok még nem aknáztak ki az energiahatékonysággal és a megújuló energiával kapcsolatban. Rendelkezik továbbá a megfelelő nyomon követésről és az említett lehetőségek kiaknázását célzó intézkedésekről is. Ezek a szakpolitikák és intézkedések közvetlenül támogatják a megújulóenergia-irányelv 24. cikkében a fűtési és hűtési ágazattal kapcsolatban megállapított megújulóenergia-célkitűzés elérését. Például a hatékony távfűtés és távhűtés felülvizsgált fogalommeghatározása (az energiahatékonysági irányelv 2. cikkének 43. pontja) közvetlenül előmozdítaná a megújuló energia távfűtésben és -hűtésben való alkalmazását. Ezek a részcélok pedig ugyanígy elősegítenék az energiahatékonysági irányelv energiahatékonysági céljainak elérését.

A fűtési és hűtési ágazatra vonatkozó, az energiahatékonysági irányelv keretében alkalmazott tervezési intézkedések emellett összhangban lesznek a nemzeti energia- és klímatervek ütemezésével. Ez elősegíti a nemzeti energia- és klímatervek, az átfogó értékelések, továbbá a megújulóenergia-irányelv 15. cikkének (7) bekezdése szerinti, a megújulóenergia-potenciálra, valamint a hulladékhő és a hulladék hűtőenergia fűtési és hűtési ágazatban való használatának lehetőségére irányuló értékelések közötti nagyobb összhangot.

Az energiahatékonysági irányelv különböző rendelkezéseivel kapcsolatos jelentéstétel részleteit az energiaunió irányításáról szóló rendelet – az (EU) 2018/1999 rendelet[26] – határozza meg. Az említett rendelet értelmében minden tagállamnak ki kell dolgoznia egy tíz évre szóló integrált nemzeti energia- és klímatervet (NEKT) a 2021–2030-as időszakra, amelyben felvázolja, hogy miként kíván hozzájárulni többek között a 2030-as energiahatékonysági célhoz. Az energiaunió irányításáról szóló rendelet konkrét követelményeket is tartalmaz az energiahatékonysági célok meghatározásával, a jelentéstételi kötelezettségekkel, a haladás nyomon követésével, valamint az abban az esetben meghozandó korrekciós intézkedésekkel kapcsolatban, ha valamelyik terv nem elég ambiciózus, illetve nem történik megfelelő mértékű haladás. Az ezen irányelven végrehajtott változtatások hatásait elemezni kell majd, hiszen az energiaunió irányításáról szóló rendelet későbbi módosítása is szükségessé válhat a két jogi aktus közötti koherencia biztosítása érdekében.

[26] HL L 328., 2008.12.21., 1. o.

Annak érdekében, hogy ne legyen átfedés a különféle követelmények között, a nemzeti indikatív hozzájárulások, a hiánypótlási mechanizmusok és a jelentéstételi kötelezettségek meghatározására irányuló új rendelkezéseket észszerűsíteni kell és az energiaunió irányításáról szóló rendelet hatálya alá kell helyezni, amikor az felülvizsgálatra kerül. Adott esetben az energiaunió irányításáról szóló rendelet egyes rendelkezéseit is újra kell értékelni, tekintettel az ezen irányelvben javasolt változtatásokra.

Az energiahatékonysági irányelv kölcsönhatásban van más energiahatékonysági jogszabályokkal, például az épületek energiahatékonyságáról szóló irányelvvel, a környezettudatos tervezésről szóló uniós irányelvvel, valamint az energiafogyasztás, illetve a gumiabroncsok címkézéséről szóló uniós rendeletekkel[27]. Ezek az eszközök csupán minimális normákat határoznak meg, de nem követelik meg sem a kevésbé energiahatékony termékek helyettesítési rátáinak felgyorsítását, sem pedig a minimumot meghaladó, hatékonyabb eredmények elérését. Ahhoz, hogy az energiahatékonysági irányelv követelményeinek való megfelelésre törekedve a természetes mértéket meghaladó energiamegtakarítást érjenek el, a következő fő mechanizmusok állnak a tagállamok rendelkezésére: a nem energiahatékony berendezések lecserélésének előmozdítása és az energiahatékonyabb választási lehetőségek ösztönzése. A szóban forgó jogi eszközök mindegyike más és más energiahatékonysági szempontokkal foglalkozik, de végső soron ugyanahhoz a célhoz, azaz az energiahatékonyság javításához és az általános uniós energiahatékonysági célkitűzés eléréséhez vezet. Más területeken az energiahatékonysági irányelv kiegészíti az egyéb jogszabályokat annak érdekében, hogy nagyobb hangsúlyt kapjon az energiahatékonyság, és ezáltal növekedjen az energiamegtakarítás teljes összege, például a közbeszerzésre, az energiahálózatokra, valamint a fűtésre és hűtésre vonatkozó intézkedések esetében.

- **Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival**

Az energiahatékonysági irányelv architektúrájának módosításai kihatnak a már hatályos, illetve tervezett szakpolitikákra és intézkedésekre, köztük az árképzési és a nem árképzési mechanizmusokra és intézkedésekre is. Az energiahatékonyság útjában álló piaci akadályok leküzdésére irányuló energiahatékonysági irányelv párhuzamosan működik az épületekben felhasznált tüzelőanyagok kibocsátáskereskedelmének bevezetésével, ami várhatóan lerövidíti az energiahatékonysági beruházások megtérülési idejét, és javítja az energiahatékonysági intézkedésekkel kapcsolatos üzleti lehetőségeket Unió-szerte. Az éghajlat-politikai céltervvel kapcsolatban bebizonyosodott, hogy az üvegházhatásúgáz-kibocsátások 55 %-kal való csökkentéséhez vezető legköltséghatékonyabb út a szabályozói beavatkozás és a szén-dioxid-árazás kombinációján keresztül vezet. A szén-dioxid-árazás és a szabályozási politikák közötti egyensúly megteremtése alapvető fontosságú az ambiciózusabb éghajlat-politikai cél költséghatékony módon történő eléréséhez, ugyanakkor enyhíteni kell a szén-dioxid-kibocsátási költségek továbbadásának hatását, különösen a kiszolgáltatott helyzetben lévő felhasználókat és végső felhasználókat illetően. Ugyanakkor a kibocsátáskereskedelem további bevételeket fog teremteni a kibocsátási egységek árveréséből befolyt összegek formájában, amelyeket a tagállamok között, illetve a tagállamokon belül újra el lehet osztani annak érdekében, hogy támogassák a kiszolgáltatott és energiaszegénységben élő végfelhasználókat számláik kifizetésében és az épületfelújításban.

---

[27] SWD(2021) 623, M. melléklet.

Az „Irány az 55 %!” intézkedéscsomag magában foglalja mindazokat a szakpolitikai eszközöket, amelyek hozzájárulnak az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának 55 %-os csökkentésére vonatkozó célkitűzéshez, és célja, hogy koherens és arányos módon ossza el a szabályozói munkát az egyéb idevágó rendeletek és irányelvek között. Különösen a következő jogszabályok említendők itt: az energiahatékonysági irányelv, a megújulóenergia-irányelv, az EU kibocsátáskereskedelmi rendszere, a közös kötelezettségvállalási rendelet, a földhasználattal, a földhasználat-megváltoztatással és az erdőgazdálkodással, az energiaadóztatással kapcsolatos jogszabályok és a járművekre vonatkozó CO_2-kibocsátási előírások. Az „Irány az 55 %!” intézkedéscsomag különböző kezdeményezései közötti koherencia kétségkívül kulcsfontosságú annak biztosítása érdekében, hogy a csomag különböző szakpolitikai eszközei – köztük az energiahatékonysági irányelv – a leghatékonyabb módon járuljanak hozzá az 55 %-ra megemelt éghajlat-politikai cél eléréséhez. A szóban forgó uniós szakpolitikák hozzájárulnak az energiahatékonysági irányelv céljainak eléréséhez, különösen ami a konkrét energiahatékonysági célkitűzést illeti. Az energiahatékonysági irányelvben meghatározott célkitűzések és intézkedések hatékonyabb kapcsolatot és szinergiákat biztosítanak a többi uniós szakpolitikával[28].

Az energiahatékonysági irányelv több ponton kapcsolódik a megújulóenergia-irányelvhez, különösen a fűtés és a hűtés tekintetében, mivel mindkettő egyúttal hozzájárul az energiarendszer integrációjára vonatkozó stratégia céljainak eléréshez is. Az energiahatékonysági irányelv megerősített keretet biztosít a tervezéshez a fűtésben és hűtésben rejlő energiahatékonysági és megújulóenergia-potenciál feltárását illetően, és a tagállamokat szakpolitikák és intézkedések végrehajtására kötelezi e potenciál kiaknázása érdekében. Ezek a szakpolitikák és intézkedések közvetlenül támogatják a megújulóenergia-irányelv 23. cikkében a fűtéssel és hűtéssel kapcsolatban megállapított megújulóenergia-célkitűzés elérését. Ezek a célok pedig ugyanígy elősegítik az energiahatékonysági irányelv 23. cikkében meghatározott energiahatékonysági célok elérését és az energiahatékonysági irányelv egészének megvalósítását.

Az EU kibocsátáskereskedelmi rendszere az üvegházhatásúgáz-kibocsátásra vonatkozóan összkvótát állapít meg, amely az idő előrehaladtával egyre kisebb lesz. A közös kötelezettségvállalási rendelet minden tagállam számára kötelező érvényű éves ÜHG-kibocsátáscsökkentési célértékeket határoz meg azon ágazatok vonatkozásában, amelyek nem tartoznak az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer hatálya alá, ilyen például az építőipar, a közlekedés és a mezőgazdaság. A közös kötelezettségvállalási rendelet elősegíti az energiahatékonysági irányelvnek való megfelelést, különös az energiamegtakarítási kötelezettséget illetően. A energiamegtakarítási kötelezettség addicionalitására vonatkozó követelmény arra ösztönzi a tagállamokat, hogy az uniós szinten meghatározott energiahatékonysági minimumkövetelményeket meghaladó nemzeti szakpolitikákat és intézkedéseket hajtsanak végre (pl. szigorúbb nemzeti építési szabályzatok, programok a jobb energiahatékonysági besorolású berendezések használatának előmozdítására). Az olyan árképzési intézkedések, mint az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer[29] és az energiaadó-irányelv[30], pénzügyi szempontból ugyan vonzóbbá teszik az energiahatékonysági

---

28 SWD(2021) 623, M. melléklet.

29 Az Európai Parlament és a Tanács 2003/87/EK irányelve (2003. október 13.) az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Unión belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról.

30 A Tanács 2003/96/EK irányelve (2003. október 27.) az energiatermékek és a villamos energia közösségi adóztatási keretének átszervezéséről (HL L 283., 2003.10.31., 51. o.).

beruházásokat, de nem számolják fel azokat a piaci akadályokat, amelyek az optimálisnál alacsonyabb szintű beruházásokat eredményeznek. Ezért ezek az energiahatékonysági jogszabályok kiegészítésének tekinthetők, de nem helyettesítik azokat.

Mielőtt az „Irány az 55 %!” csomag keretében javasolt valamennyi intézkedés és célkitűzés teljes mértékben hatályba lép, és megszűnik az európai polgárok fosszilis tüzelőanyagoktól való függősége és a növekvő energiaköltségeknek való kiszolgáltatottsága, bizonyos intézkedések az átmeneti időszak alatt is jelentős elosztási hatásokkal járhatnak. Az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszernek az épületekre és a közlekedési ágazatra való kiterjesztése várhatóan az energiaárak emelkedésével fog járni, mivel a tüzelőanyag-forgalmazók valószínűleg a fogyasztókra terhelik a szén-dioxid-kibocsátási költségeket, ami a fosszilis tüzelőanyagokat használó, kiszolgáltatott helyzetben lévő felhasználókat és végső felhasználókat, illetve az energiaszegénység által veszélyeztetett lakosokat különösen érzékenyen érintheti. Célzott intézkedésekkel megkönnyíthető az átmenet mind európai, mind nemzeti szinten. Az „Irány az 55 %!” csomag konkrét intézkedéseket javasol az energiahatékonysági irányelv keretében, valamint az új kibocsátáskereskedelmi rendszerből származó bevételeken alapuló új finanszírozási eszközt terjeszt elő annak érdekében, hogy mérsékelje a fogyasztókra háruló magasabb költségek hatásait, amelyek a szén-dioxid-kibocsátási árnak a közúti közlekedési és építőipari ágazatban történő bevezetéséből erednek. Nagyon fontos gondoskodni arról, hogy az energiahatékonysági beruházások a legkiszolgáltatottabb társadalmi rétegekben is megvalósuljanak. Az energiamegtakarítási kötelezettség megerősítésére, valamint a kiszolgáltatott helyzetben lévő felhasználók, az energiaszegénység által érintett vagy az energiaszegénység által veszélyeztetett háztartások és adott esetben a szociális bérlakásokban élők felelősségvállalására és védelmére irányuló támogató intézkedések segíthetnek e hatások enyhítésében. Az energiahatékonysági irányelv keretében javasolt intézkedések és a további ágazatokra kiterjesztett kibocsátáskereskedelemből származó bevételeken alapuló új finanszírozási eszköz együttes hatása segíteni fog az esetleges negatív társadalmi hatások hatékony és szolidáris kezelésében. Az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszerből – többek között az új ágazatok kibocsátáskereskedelméből – származó bevételeket a tagállamok arra is fordíthatják majd, hogy finanszírozzák az energiahatékonyság, a távfűtési rendszerek és a szigetelés javítását célzó intézkedéseket, illetve pénzügyi támogatást nyújtsanak az alacsonyabb és közepes jövedelmű háztartások számára.

Az építőipart és a közúti közlekedést mint két új ágazatot érintő kibocsátáskereskedelem társadalmi hatásainak kezelésére létrejön a Szociális Klímaalap (a továbbiakban: Alap). Annak biztosítása érdekében, hogy az uniós költségvetés elbírja az Alap többletkiadásait, a Bizottság az Alapot létrehozó rendelettel egyidejűleg javaslatokat terjeszt elő a 2021–2027-es időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről szóló rendelet és az (EU, Euratom) 2020/2053 tanácsi határozat (a saját forrásokról szóló határozat) módosítására. A közúti közlekedéssel és az épületekkel kapcsolatos kibocsátások kereskedelméből származó bevételek egy része az uniós költségvetésbe fog befolyni. Az Alap célja, hogy finanszírozást biztosítson a tagállamoknak az épületek energiahatékonyságának fokozására, az energiahatékonyság javítására, az épületek felújítására, valamint az épületek fűtésének és hűtésének dekarbonizációjára irányuló intézkedéseik és beruházásaik támogatásához, ideértve a megújuló energiaforrásokból előállított energia integrálását, valamint a kibocsátásmentes, illetve alacsony kibocsátású mobilitás finanszírozását. A tagállamok dönthetnek úgy is, hogy a további strukturális változásokat felgyorsító beruházások mellett ideiglenesen közvetlen támogatást nyújtanak a kiszolgáltatott helyzetben lévő háztartásoknak.

Emellett az épületkorszerűsítési programmal összhangban a többéves pénzügyi keret és az Európai Helyreállítási Eszköz számos új és meglévő programjában szerepel az energiahatékonysággal és az épületfelújítással kapcsolatos beruházásokhoz nyújtott uniós támogatás, amely hozzájárul az energiaszegénység kezeléséhez, illetve megelőzéséhez.

Az energiahatékonysági beruházások finanszírozásának másik fő forrása a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz, amely összesen 672,5 milliárd EUR-t bocsát a tagállamok rendelkezésére vissza nem térítendő támogatások és hitelek formájában. Azon általános célkitűzésen belül, miszerint a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz forrásainak 37 %-át éghajlat-politikai fellépésekre kell fordítani, a tagállamok jelentős összegeket terveznek épületfelújítási beruházásokra fordítani, összhangban az Európai Bizottság iránymutatásával kifejezetten a legrosszabb energiahatékonyságú épületekre és az energiaszegény háztartásokra összpontosítva.

A kohéziós politikai alapoknak köszönhetően – a 30 %-os általános éghajlat-politikai célkitűzésen belül és a 2. szakpolitikai célkitűzésre való tematikus koncentráció révén – az uniós költségvetés jelentős része továbbra is energiahatékonysági és épületfelújítási beruházásokra irányul, míg az InvestEU program a célzott pénzügyi eszközök és a technikai segítségnyújtás, különösen az ELENA eszköz révén jelentős mértékű magán- és közberuházásokat fog mozgósítani a tagállamokban.

A 17,5 milliárd EUR összköltségvetésű Méltányos Átállást Támogató Alap célja pedig az, hogy enyhítse a klímasemleges gazdaságra való átállásból eredő társadalmi és gazdasági költségeket, többek között az energiahatékonysági és épületfelújítási beruházások révén, amelyek mind a helyi munkahelyteremtésnek, mind az energiaszegénység tartós kezelésének kedveznek.

Végezetül a központilag irányított programok, mint például a LIFE vagy a Horizont Európa finanszírozási prioritásai között lesz olyan, amelyik a méltányos és zöld átállás támogatására irányul, összhangban az egyedi programok célkitűzéseivel és jellegével, azaz az energiahatékonysági politika végrehajtása során a technológiai és a piaci innovációt, valamint a bevált gyakorlatok kialakítását helyezi előtérbe. A közúti járművek CO_2-kibocsátására vonatkozó uniós szabályozás előírja a gyártók számára, hogy csökkentsék az általuk értékesített új gépjárműállomány kipufogócsőből származó átlagos szén-dioxid-kibocsátást. A nehézgépjárművekre, valamint a személygépkocsikra és a könnyű haszongépjárművekre vonatkozóan is rendeletek vannak érvényben[31]. Ezek a szabályok azt jelentik, hogy a gyártóknak vagy valamilyen technológiát kell alkalmazniuk a járművek jobb energiahatékonysága érdekében (például csökkentik az aerodinamikai vagy gördülési ellenállást, vagy javítják az erőátviteli rendszer hatékonyságát), vagy csökkentett szén-dioxid-kibocsátású energiaforrás használatát kell lehetővé tenniük. A teljes mértékben elektromos erőátviteli rendszerekre való átállás révén elkerülhetők a belső égésű motorok energiaveszteségei, és a kilométerenkénti végsőenergia-fogyasztás a töredékére csökken. Az általános uniós energiahatékonysági cél számértéke tükrözi a közlekedési ágazat energiafelhasználásának a járművek szén-dioxid-kibocsátására vonatkozó jogszabályok eredményeként várható csökkentését. Az energiahatékonysági irányelv szinergiákat fog teremteni a fenntartható és intelligens mobilitási stratégia intézkedéseivel. Amellett, hogy

[31] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/631 rendelete (2019. április 17.) az új személygépkocsikra és az új könnyű haszongépjárművekre vonatkozó szén-dioxid-kibocsátási előírások meghatározásáról.

maximális mozgásteret és mérlegelési jogkört biztosít a tagállamok számára a közlekedési ágazat energiafelhasználásának csökkentését célzó intézkedések megválasztását illetően, az irányelv elő fogja mozdítani az energiahatékonysági intézkedések elterjesztését a közlekedési ágazatban. Az energiahatékonysági irányelv céljait a körforgásos gazdaságra vonatkozó cselekvési terv is kiegészíti. A termékek és infrastruktúrák hosszabb élettartamra történő tervezése, illetve a nyersanyagok újrafelhasználása és újrafeldolgozása alacsonyabb energiafogyasztást és kevesebb üvegházhatásúgáz-kibocsátást eredményez életciklusuk során. Az épületkorszerűsítési program arra helyezi a hangsúlyt, hogy az európai épületek teljes életciklusuk során energiahatékonyabbak és kevésbé szén-dioxid-intenzívek, továbbá összességében fenntarthatóbbak legyenek. A körforgásos gazdaság elvei segíthetnek csökkenteni az épületfelújítással járó környezetszennyezését és az anyagokkal kapcsolatos üvegházhatásúgáz-kibocsátást.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

• Jogalap

A javaslat az Európai Unió működéséről szóló szerződés 194. cikkének (2) bekezdésén alapul, amely az energiával kapcsolatos intézkedések jogalapja. A javasolt intézkedések célja, hogy az ágazatokon átívelően és a teljes energialáncban javítsák az energiahatékonyságot, és így a 194. cikkben felsorolt célkitűzések egyikét követik, nevezetesen az energiahatékonyság és az energiatakarékosság előmozdítását a 194. cikk (1) bekezdésének c) pontjával összhangban. Mivel a Szerződés tartalmaz egy speciálisan az energiaügyekre vonatkozó jogalapot, helyénvaló azt alkalmazni.

• Szubszidiaritás (nem kizárólagos hatáskör esetén)

A javaslat foglalkozik a szubszidiaritás elvével, ugyanis az energiapolitika vonatkozásában az Unió nem rendelkezik kizárólagos hatáskörrel. A javaslat az energiahatékonyság mint politikai és gazdasági kihívás növekvő jelentőségére, valamint az energiaügynek az energiaellátás biztonságára, az éghajlatváltozásra, a belső piacra, valamint a gazdasági és társadalmi fejlődésre vonatkozó szakpolitikákkal való szoros kapcsolatára épül.

Az uniós szintű fellépés szükségessége

Az uniós fellépés tehát az EUMSZ 191. cikkével összhangban a szubszidiaritás elve alapján indokolt, mivel az európai szintű koordináció valóban fokozza mind az energiabiztonságot, mind a környezeti és éghajlati előnyöket. Azok a mögöttes problémák, amelyek – a társadalom szempontjából optimális szinthez képest – az energiamegtakarítás elmaradását előidézik, az egész EU-ban azonosak, és mindenütt jelen vannak[32].

Uniós szintű fellépésre van szükség annak biztosítása érdekében, hogy a tagállamok hozzájáruljanak az uniós szinten kötelező energiahatékonysági célkitűzés eléréséhez, és hogy ez együttesen és költséghatékony módon valósuljon meg. A tagállamoknak nemzeti körülményeik és hátterük függvényében kell meghatározniuk vállalási szintjeiket és az azok eléréséhez vezető utat. A jogi eszköz jellege és az, hogy az energiahatékonysági célkitűzés nemzeti szinten nem kötelező, tiszteletben tartja a szubszidiaritás elvét. A nemzeti sajátosságok és körülmények figyelembevételével a tagállamok továbbra is ugyanolyan

[32] SWD(2021) 623, 2. szakasz.

rugalmasan választhatják meg szakpolitikai intézkedéseik kombinációját, az ágazatokat és azt, hogy milyen megközelítést alkalmaznak a 2030-ig elérendő energiamegtakarítás elérésére.

Az uniós fellépés – tekintettel az ambiciózusabb éghajlat-politikai célkitűzésre – kiegészíti és megerősíti azokat a nemzeti és helyi szinten meghozott intézkedéseket, amelyek az energiahatékonysági erőfeszítések fokozására irányulnak. Az energiaunió irányításáról szóló rendelet már előírja, hogy a Bizottság köteles eljárni abban az esetben, ha a tagállamok nem törekednek az uniós célok elérésére, tehát ezzel *de facto* hivatalosan elismeri az uniós fellépés alapvető szerepét ebben az összefüggésben, tehát az a szubszidiaritás szempontjából indokolt az EUMSZ 191. cikkével összhangban.

Azok a mögöttes problémák, amelyek – a társadalom szempontjából optimális szinthez képest – az energiamegtakarítás elmaradását előidézik, az egész Unióban azonosak, és mindenütt jelen vannak. Tekintettel az energiafogyasztás külső költségeire (pl. üvegházhatású gázok és légszennyező anyagok kibocsátása, energiabiztonság), az energiahatékonyság növelését és az energiafelhasználás csökkentését célzó intézkedések valószínűleg a nemzeti határokon átnyúló előnyökkel járnak. Határokon átnyúló problémák esetén nem valószínű, hogy a tagállami intézkedések optimális eredményekhez vezetnének. Az olyan fokozott éghajlat-politikai törekvések esetén, amelyek magasabb energiahatékonysági célkitűzést tesznek szükségessé, a nemzeti és helyi szintű fellépéseket uniós szintű fellépéssel kell kiegészíteni és megerősíteni.

Ezenkívül a jogi eszköz jellege és az is tiszteletben tartja a szubszidiaritás elvét, hogy az energiahatékonysági célkitűzés nemzeti szinten nem kötelező. A tagállamok továbbra is ugyanolyan rugalmasan választhatják meg szakpolitikai intézkedéseik kombinációját, az ágazatokat és azt, hogy nemzeti sajátosságaik és körülményeik figyelembevételével milyen megközelítést alkalmaznak a 2030-ig elérendő energiamegtakarítás elérésére. Az energiapolitika mindazonáltal igen beruházásigényes szakpolitikai terület.

Az uniós szinten összehangolt megközelítés bizalmat, megbízhatóságot és a folytonosságot teremthet, és növeli annak valószínűségét, hogy a különböző szereplők beruháznak, és aktív szerepet vállalnak. Az uniós szintű szakpolitikákkal biztosítani lehet, hogy az átállás méltányos és igazságos módon történjen azokban az országokban és régiókban, amelyek gazdaságára jelentős hatást gyakorolhatnak az ipari szerkezetben vagy a foglalkoztatásban a dekarbonizációra való energetikai átállás eredményeként bekövetkező változások.

Az uniós szinten összehangolt fellépésnek köszönhetően jobban tekintettel lehet lenni arra is, hogy a különféle tagállamok különböző cselekvési képességgel rendelkeznek. Külső költségek felmerüléséről akkor beszélünk, amikor egy áru vagy szolgáltatás előállítása vagy fogyasztása költséget (negatív hatást) ró egy harmadik félre.

Uniós hozzáadott érték

Az energiahatékonysági politikák olyan kulcsfontosságú mechanizmusok, amelyek csökkentik az üvegházhatású gázok kibocsátását, és hozzájárulnak az olyan környezeti, gazdasági és társadalmi előnyökhöz, mint például a levegőminőség javulása, az alacsonyabb energiaszámlák és a jobb egészség. Az Unió 2030-ra vonatkozó energia- és éghajlat-politikai célkitűzései kollektív célok. Ezért összehangolt uniós szakpolitikákat alkalmazva nagyobb az esélyünk arra, hogy az Uniót 2050-re klímasemleges kontinenssé alakítsuk át. A nemzetközi kötelezettségvállalások teljesítésének a közös megközelítés a leghatékonyabb módja.

Az energiafogyasztás csökkentésére irányuló konkrét intézkedéseket tagállami szinten kell végrehajtani. Ezekhez az intézkedésekhez azonban hatékony uniós szintű keretre van szükség.

Az uniós szintű koordinált és összehangolt megközelítés előmozdítja és megerősíti a tagállamok fellépéseit, és biztosítja a négy szabadság érvényre jutását. A közös uniós megközelítés segíteni fog például abban, hogy nagyobb piacok jöjjenek létre az európai beszállítók, munkavállalók és áruk számára, és biztosítani fogja, hogy ugyanazok a kötelezettségek és szabályok vonatkozzanak rájuk. Ez védi a versenyt, és egyben ösztönzőleg is hat rá. Az uniós szintű közös megközelítés lehetővé teszi a fogyasztók számára, hogy ugyanazokat az alapvető jogokat élvezzék, és Unió-szerte összehasonlítható és azonosítható információkat kapjanak. Az energiahatékonyság esetében alkalmazott közös uniós megközelítésnek köszönhetően kezelhetővé válnak majd az olyan közös kihívások, mint például az energiaszegénység enyhítése.

Az energiahatékonysági irányelv végrehajtása során szerzett tapasztalatok szerint a közös uniós keret társadalmilag igazságos, csökkenti a költségeket, fokozza a belső piac előnyeit, és lehetővé teszi a nemzeti politikai döntéshozók számára, hogy tanuljanak egymástól. Az energiahatékonysági irányelv hatékonyan kiegészíti és katalizálja az egyéb nemzeti és uniós intézkedéseket. Az uniós szinten elfogadott szakpolitikák tükrözik, hogy milyen szoros az összefüggés a különféle szakpolitikai területek, így az éghajlatváltozás, az ellátás biztonsága, a fenntarthatóság, a környezetvédelem, a belső piac, valamint a társadalmi és gazdasági fejlődés között. Az egységes piacra – azon belül a növekedésre, a beruházásokra és a munkahelyteremtésre – gyakorolt hatásokat tehát már a szakpolitikák és intézkedések meghatározásakor és végrehajtásakor figyelembe lehet venni. Ezt támogatta az a munkacsoport is, amely a 2020-as energiahatékonysági célok elérése érdekében tett tagállami erőfeszítések mozgósításának céljával jött létre. Határozott, célirányos és közös energiahatékonysági szakpolitikai keret kialakítására szólított fel, amely kedvező környezetet teremt a szükséges beruházások számára, valamint biztosítja, hogy az energiamegtakarítás igazságos és méltányos módon valósuljon meg.

Az uniós egységes piac erősen a költséghatékonyság irányába hat az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentése terén.

Közös uniós fellépéssel biztosítható, hogy a szakpolitikai célkitűzések közösen, a lehető legalacsonyabb költséggel kerüljenek megvalósításra. Ezért az átfogó célok közös elérése érdekében az uniós szinten koordinált fellépés előmozdíthatja és megerősítheti a nemzeti szinten tett erőfeszítéseket egy összehangoltabb megközelítés biztosításával, valamint azzal, hogy hozzájárul a méretgazdaságosságot lehetővé tévő piacok létrehozásához az európai beszállítók számára, továbbá biztosítja, hogy ez utóbbiakra ugyanazok a kötelezettségek és szabályok vonatkozzanak.

Egy uniós szintű keretrendszer a befektetők számára is nagyobb biztonságot nyújt. A teljes egységes piacot általában az energiahatékonyabb termékekbe való beruházásra fogja ösztönözni. Az uniós és nemzeti célkitűzések kijelölt mértéke egyértelműen jelzi, hogy mekkora munkára van szükség az energiahatékonyság terén, és segít meghatározni azt is, hogy milyen méretű piacot célszerű kialakítani az energiahatékony termékek és szolgáltatások számára. A beszállítók és a gyártók egyértelmű jelzést kapnak arra, hogy a termékfejlesztésre sokkal nagyobb figyelmet kell fordítaniuk e tekintetben.

Az energiahatékonysági célok teljesítése és a fogyasztók tudatos magatartásának kialakítása érdekében érdemi, pontos és érthető információkra van szükség az energiafelhasználással és a kapcsolódó költségekkel kapcsolatban, valamint könnyen hozzáférhető versenypiacot kell kialakítani az építőanyagok (ablakok, szigetelés stb.), a fűtési és hűtési megoldások és az energiahatékonyságot javító egyéb termékek számára.

Ágazatspecifikus, például a fűtési és hűtési szektorra irányuló intézkedésekkel kell gondoskodni arról, hogy megfelelő figyelmet kapjanak azok a területek, ahol a legnagyobb ÜHG-kibocsátáscsökkentést kell elérni. Az összehangolt tervezés révén biztosított, hogy a nemzeti szakpolitikák és intézkedések minősége közel azonos legyen. Egyben arról is gondoskodik, hogy strukturált információk álljanak rendelkezésre az ágazati célkitűzésekről és tervekről a tagállamokban, ezáltal segítve a tagállamokat és a piaci szereplőket tevékenységeik megtervezésében. A fűtés és hűtés esetében hozzájárul ahhoz, hogy a távfűtéshez és a kapcsolt energiatermeléshez használt nagy hatásfokú berendezések beszállítói számára megfelelő méretű, közös szabványokkal szabályozott piac jöjjön létre annak érdekében, hogy csökkenjenek a költségek, és a beszállítók motiváltak legyenek az innovációra és kínálatuk javítására.

Az uniós szintű fellépéssel leküzdhető számos, a köz- és magánberuházások előtt álló akadály, csakúgy mint a különféle nemzeti szintű engedélyező szervek közötti koordináció hiánya, amelyek ösztönzést kapnak arra, hogy biztosítsák a határokon átnyúló projektek és támogatási rendszerek végrehajtásához szükséges közigazgatási kapacitást.

Az energiahatékonysági irányelv alapjában véve meghatározza az általános energiahatékonysági célkitűzést, de az annak elérése érdekében meghozandó intézkedések többségét a tagállamokra bízza. Az energiahatékonyság elsődlegességének elve tág mozgásteret biztosít a tagállamok számára. Az energiahatékonysági irányelv uniós szinten kötelező energiahatékonysági célértékeket határoz meg, de a 2020-as és 2030-as távlatban nem állapít meg kötelező nemzeti szintű célértékeket. A tagállamoknak az energiahatékonysági irányelvben meghatározott képlet figyelembevételével kell megállapítaniuk az uniós energiahatékonysági cél közös eléréséhez való hozzájárulásukat. A közszféra kötelezése, hogy évente csökkentse az energiafogyasztást, biztosítani fogja, hogy betöltse példamutató szerepét, míg a tagállamok tág mozgásteret élveznek a tekintetben, hogy milyen energiahatékonyság-javító intézkedésekkel csökkentik a szükséges mértékben a végsőenergia-fogyasztást. Emellett az energiahatékonysági irányelv továbbra is biztosítani fogja, hogy évente az épületek alapterületének bizonyos aránya felújításra kerüljön. E kötelezettség érvényes a tagállamok területén található valamennyi közintézmény tulajdonában lévő épületekre. Ezzel az a cél, hogy a tagállamok továbbra is jó példával járjanak elöl azáltal, hogy javítják épületeik energiahatékonyságát saját területükön, de az intézkedések megválasztásával kapcsolatban tág mozgásteret élvezhetnek. Ezen túlmenően az energiahatékonysági irányelv biztosítani fogja az ahhoz szükséges keretet, hogy a közintézmények magas energiahatékonyságú termékeket, szolgáltatásokat, építési beruházásokat és épületeket szerezzenek be, valamint adott esetben figyelembe vegyenek tágabb, a fenntarthatósággal vagy a körforgásos gazdasággal kapcsolatos, illetve szociális és környezeti szempontokat is. A harmonizált megközelítésnek köszönhetően – amely a pályázati eljárások energiahatékonysági szempontjainak figyelembevételére is kiterjed – a verseny megmarad, hosszú távon és költséghatékony energiamegtakarításokat lehet elérni, a méretgazdaságosságot lehetővé tévő piacok pedig tovább tudnak működni. Az energiahatékonysági irányelv a megtakarítási arány emelésével kívánja növelni az energiamegtakarítás mértékét. A tagállamoknak a megfelelő szakpolitikai intézkedések révén továbbra is minden ágazatban el kell érniük az új éves energiamegtakarításokat. Mivel az energiamegtakarítási kötelezettség hatékony intézkedés a különböző ágazatok energiahatékonyságának javítására, az energiaszegénység enyhítésében is hatékonyan támogatni tudja a tagállamokat. Így az energiamegtakarítási kötelezettség jegyében a tagállamoknak az előírt energiamegtakarítás teljes mennyiségének csak egy egyénileg kiszámított részét kell elérniük a kiszolgáltatott helyzetben lévő felhasználók és végső felhasználók, az energiaszegénység által érintettek és adott esetben a szociális bérlakásokban élők esetében. A harmonizált megközelítés hozzájárulhat ahhoz, hogy az energetikai

átalakulás valamennyi európai polgár számára méltányos módon menjen végbe. Az energiamegtakarítási kötelezettség maximális mozgásteret biztosít a tagállamok számára a tekintetben, hogy milyen típusú szakpolitikai intézkedéseket fogadnak el, milyen léptékben, milyen hatállyal és tartalommal. Az energiahatékonysági irányelv az alapvető szerződéses jogok ugyanolyan szintjét fogja biztosítani valamennyi európai polgár számára a fűtés, a hűtés és a használati melegvíz tekintetében. Míg az energiahatékonysági irányelv előírja a fogyasztók bizonyos alapvető szerződéses jogainak érvényre juttatását, a nemzeti hatásköröket nem korlátozza. Unió-szerte egyenlő feltételekre van szükség a fogyasztók tájékoztatására és a tudatosság növelésére irányuló tevékenységek tekintetében is. A tagállamoknak annyi a kötelességük, hogy meghozzák a megfelelő intézkedéseket, de ezek konkrét kialakításáról továbbra is ők döntenek. A gazdasági és egészségügyi válság egész Unióra kiterjedő hatásai azt mutatják, hogy összehangolt megközelítésre van szükség a kiszolgáltatott helyzetben lévő, illetve az energiaszegénység által érintett felhasználók és végső felhasználók védelme és helyzetük megerősítése érdekében.

Az azonos szintű védelem és felelősségvállalás biztosítása érdekében az energiahatékonysági irányelv előírja, hogy a fent említett csoportok körében prioritásként kell végrehajtani és finanszírozni az energiahatékonyság-javító intézkedéseket, ami szintén támogatni fogja a tagállamokat az elosztási hatások enyhítésében. A tagállamok munkáját szakértői hálózat fogja támogatni, amelyet valamennyi tagállamban létre kell hozni. Mivel a nagyvállalatok esetében jelentős lehet az energiamegtakarítás, számukra kötelező lesz az energetikai audit, a tagállamok mozgástere megmarad a tekintetben, hogy milyen programokkal ösztönzik arra a kkv-kat, hogy energetikai auditon vegyenek részt. A fűtési és hűtési ágazatot illetően a tagállamoknak megmarad az arra irányuló hatáskörük, hogy átfogóan értékeljék a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelésben és a hatékony távfűtésben és -hűtésben rejlő potenciált, az említett területekkel összefüggő hulladékhő-visszanyeréssel kapcsolatban pedig mentességeket adhatnak. Az energiahatékonysági irányelv lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy intézkedéseket és eljárásokat vezessenek be a kapcsolt energiatermelő létesítmények támogatására. Az egységes piac létrehozásához való hozzájárulás érdekében valamennyi tagállamnak, a nemzeti szabályozó hatóságoknak, az átviteli- és az elosztórendszer-üzemeltetőknek az energiahatékonyság elsődlegességének elvét kell alkalmazniuk, és meg kell szüntetniük minden olyan szabályozási, műszaki és nem szabályozási intézkedést, amely útjában áll annak, hogy az energiahálózatok működését energiahatékonyabbá lehessen tenni. Az energetikai szolgáltatások piacának kialakítása továbbra is a tagállamok mérlegelési jogkörébe tartozna, hogy azok biztosítani tudják mind az energiaszolgáltatások iránti keresletet, mind a kínálatot. Az energiahatékonysági irányelv keretében megmaradna a tagállamok azzal kapcsolatos mozgástere, hogy intézkedjenek az energiahatékonyság-javítás útjában álló szabályozási és nem szabályozási akadályok azonosítása és megszüntetése érdekében. A tagállamokat és a régiókat arra ösztönöznék, hogy teljes mértékben használják ki a strukturális és beruházási alapokat és más finanszírozási eszközöket azért, hogy mozgósítsák az energiahatékonyság-javító intézkedésekre irányuló beruházásokat, enyhíteni tudják az energiaszegénységet, csakúgy mint a kiszolgáltatott helyzetben lévő felhasználókra és végső felhasználókra, az energiaszegénység által érintettekre és a szociális bérlakásokban élőkre gyakorolt elosztási hatásokat.

A javaslat ezért megfelel a szubszidiaritás elvének.

- **Arányosság**

A kísérő hatásvizsgálat[33] alapján és az arányosság elvével összhangban megállapítható, hogy a javasolt módosítások összességében nem lépik túl a 2030-ra vonatkozó magasabb energiahatékonysági célkitűzés eléréséhez szükséges mértéket. Ami az energiahatékonysági célkitűzéseket illeti, a módosítások arányban állnak azzal az uniós célkitűzéssel, amely az éghajlatváltozással kapcsolatos céltervben javasolt, legalább 55 %-os ÜHG-kibocsátáscsökkentésre irányuló fokozott éghajlat-politikai célkitűzésből adódik. Több módosítás arra irányul, hogy konkrét célokat és kötelezettségeket állapítson meg a közigazgatási szervek számára, hogy bizonyos területeken – a közszférában és az energiaszegénységet illetően – energiamegtakarítást érjenek el, ami összességében arányosnak mondható. Ami a közszférára érvényes energiamegtakarítási kötelezettséget illeti, a közintézmények fogalmát a 2014/24/EU közbeszerzési irányelv határozza meg (ajánlatkérő szervek). A tagállamoknak adatbázist kell létrehozniuk a közintézményekről, amely azok éves energiafogyasztására is kiterjed. A javaslat tárgyát képező energiafogyasztás-csökkentési kötelezettség jelentős mozgásteret biztosít a tagállamok számára a tekintetben, hogy az energiamegtakarítást mely területeken és hogyan kívánják elérni. Tekintettel a megtakarítási intézkedések végrehajtásából származó költségek és haszon arányára, úgy tűnik, hogy ez az erőfeszítés nem túlzott, hanem célravezető. A javaslat célja az is, hogy kezelje azokat az elosztási hatásokat, amelyek a kibocsátáskereskedelemnek az épületekre és a közlekedésre való kiterjesztéséből erednek. A fogalmak és a kötelezettségek meghatározása, különösen a fűtés és a hűtés vonatkozásában, arányban állna az egyéb eszközök révén az ágazatban elérhető további energiamegtakarítások és szinergiák mértékével. Az, hogy az esetleges további nyomonkövetési és jelentéstételi követelmények arányosak-e, az attól fog függeni, hogy a megnövekedett költségek, illetve a vonatkozó intézkedések hatásainak jobb megértésének köszönhető megtakarítások egyensúlyban lesznek-e.

Az előírt kötelezettségek szintje ezért arányos a célkitűzéssel.

- **A jogi aktus típusának megválasztása**

A választott eszköz a tagállamok által végrehajtandó irányelv. Az irányelv a legalkalmasabb eszköz, mert egyértelműen meghatározza az Unió által elérendő célokat, ugyanakkor elegendő mozgásteret hagy a tagállamoknak a saját helyzetükhöz igazodó végrehajtási mód tekintetében.

A javaslat az energiahatékonysági irányelv kodifikációjára és egyidejű módosítására irányul. A Bizottság a népek Európájának jegyében nagy jelentőséget tulajdonít az uniós joganyag egyszerűsítésének és átláthatóbbá tételének annak érdekében, hogy az a polgárok számára világosabb és könnyebben hozzáférhető legyen, így tovább bővítve a számukra biztosított jogok gyakorlásának lehetőségeit. A javaslat a már többször módosított energiahatékonysági irányelv jelentős módosítását vonja maga után.

A két folyamat, a felülvizsgálat és a kodifikáció összehangolása érdekében a Bizottság az energiahatékonysági irányelv átdolgozását javasolja. Az átdolgozás technikája hozzájárul az uniós jogszabályok egyszerűsítéséhez azáltal, hogy egyetlen jogalkotási szöveg elfogadásával

[33] SWD(2021) 623.

jár, amely tartalmazza a kívánt módosításokat, kodifikálja azokat és a korábbiakat a korábbi jogi aktus változatlan rendelkezéseivel együtt, és egyúttal hatályon kívül helyezi az említett jogi aktust a korábbi módosító jogi aktusokkal együtt. Ezért az átdolgozott irányelv a megfelelő eszköz, és az összhangban van a Bizottságnak a jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodás (46) bekezdése szerinti kötelezettségvállalásával[34]. Az új jogi aktus felváltja és hatályon kívül helyezi a korábbi jogszabályt, a 2012/27/EU irányelvet.

Az újraszámozott cikkek esetében a régi és az új számozás közötti összefüggést az átdolgozott irányelv XVI. mellékletében található megfelelési táblázat tartalmazza.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

• A hatályos jogszabályok utólagos értékelése[35]

Az energiahatékonyságról szóló irányelv továbbra is releváns abból a szempontból, hogy javítsa az energiahatékonyságot az Unióban, és hozzájáruljon az 55 %-ra emelt, fokozott éghajlat-politikai célkitűzéshez. Emellett más előnyökkel is jár, mint például az energiaimporttól való függés csökkentése, valamint az innováció és a versenyképesség ösztönzése. Az értékelés kimutatta, hogy az energiahatékonysági irányelv feladata annak biztosítása, hogy a tagállamok megfelelő intézkedéseket hozzanak bizonyos energiafogyasztó területeken. A Bizottság által készített különböző tanulmányok és az érdekelt felektől származó adatok[36] azt mutatják, hogy már a meglévő technológiák mellett is jelentős a potenciál az energiahatékonysági beruházásokra és a költséghatékony megtakarításokra a tagállamok gazdasági ágazataiban és általában a társadalomban.

Ha azonban nem változna a szabályozás – a Covid19-válság kedvezőtlen társadalmi-gazdasági hatásai és a bevételkiesések miatt pedig még inkább –, az energiahatékonyság és az energiamegtakarítási potenciál nagy része kihasználatlan maradna, többek között a piaci és szabályozási hiányosságok miatt, ami akadályozza a költséghatékony energiahatékonysági beruházásokat és intézkedéseket. Tekintettel a jelentős energiamegtakarítási potenciálra, elő kell mozdítani az energiahatékonysági intézkedéseket, és fel kell számolni az energiahatékony magatartás – többek között a beruházások – tekintetében továbbra is fennálló akadályokat.

Az értékelés azt mutatja, hogy a közszféra a jelek szerint vonakodik az energiahatékonysági követelmények közbeszerzésbe való szisztematikus beépítésétől, főként a vételárra gyakorolt hatások miatt. Mindebből az következik, hogy az energiahatékonysági irányelvet szigorítani és racionalizálni kell annak érdekében, hogy az hozzájáruljon a magasabb éghajlat-politikai célkitűzés és az európai zöld megállapodás céljainak eléréséhez. Ezen túlmenően az energiahatékonysági irányelv azon a téren is javításra szorul, hogy jobban kezelni tudja a társadalmi-gazdasági kihívásokat, például a kiszolgáltatott helyzetben lévő felhasználók és végső felhasználók védelmét és felelősségvállalását, valamint enyhítse az energiaszegénységet. Ami az ágazatokat illeti, az értékelés azt mutatja, hogy az egyik legfőbb

---

34 HL L 123., 2006.5.12., 1. o.

35 SWD(2021) 623.

36 Lásd például: https://www.eiif.org/sites/default/files/2020-12/EiiF_White%20paper_2020_REV.15.pdf

akadály valószínűleg abban áll, hogy a legtöbb vállalkozás nem tudja, milyen műszaki energiamegtakarítási lehetőségek állnak rendelkezésre, illetve azok milyen gazdasági előnyökkel járhatnak a vállalkozás számára.

Ami az eredményességet illeti, az energiahatékonysági irányelv Unió-szerte javította az energiahatékonyságot célkitűzései (nevezetesen a 3. és 5. cikk) és a kötelező intézkedések (nevezetesen az energiamegtakarítási kötelezettségekről szóló 7. cikk) révén annak ellenére, hogy a 2020-ra vonatkozó uniós energiahatékonysági célkitűzések terén nem történt elég előrelépés. Az, hogy sikerül-e az energiahatékonyságot a szükséges mértékben javítani, nagyban függ attól, hogy a tagállamok mennyire ambiciózus célokat határoznak meg, illetve mennyi erőfeszítést fordítanak a nemzeti szintű energiahatékonysági intézkedések kidolgozására és végrehajtására. Bár az energiahatékonysági irányelv az Unió egészére vonatkozóan felső határértékeket határoz meg a végsőenergia- és a primerenergia-fogyasztásra, az energiaunió irányításáról szóló rendelet pedig további uniós intézkedéseket ír elő arra az esetre, ha a célértékek nem teljesülnek, az értékek irányadó jellege nem támasztja alá ezek tényleges elérését. A 7. cikk a továbbiakban is hatékony intézkedés lesz, amellyel főként az építőipari ágazatban lehet energiamegtakarítást elérni. A közszféra számára előírt kötelezettségek (5. és 6. cikk) kulcsfontosságúnak bizonyultak a tekintetben, hogy a központi kormányzatok példamutató szerepet játszhassanak az energiahatékonyság felújítások és közbeszerzés révén történő előmozdításában. Az intézkedéseket azonban csak korlátozott mértékben hajtották végre, és számos korlátozás most is akadályozza a közszférában rejlő energiamegtakarítási potenciál kiaknázását. Az energiahatékonysági irányelv abban is meghatározó szerepet játszott, hogy Unió-szerte elterjedjenek az energetikai auditok (8. cikk). Ezek azonban most is korlátokba ütköznek többek között a következő területeken: az auditok utánkövetése, a kkv-k fogalommeghatározásának alkalmazásával kapcsolatos kihívások, az energiagazdálkodási rendszerek megvalósítására vonatkozó követelmények és ösztönzők hiánya. A 14. cikk fűtéssel és hűtéssel kapcsolatos – különösen az átfogó értékelések kidolgozására vonatkozó – követelményei valamennyi tagállamban hozzájárultak a fűtés és hűtés általános jelentőségének növeléséhez és a nagyobb tudatossághoz. Az elemzés szerint azonban a szóban forgó cikk általános hatása meglehetősen alacsonynak mondható, különösen amiatt, hogy a 14. cikkel összhangban elvégzett átfogó értékelések megállapításait nem követik nyomon, és széles körben mentességeket alkalmaznak. Az energiahatékonysági irányelv nagymértékben hozzájárult az energetikai szolgáltatási piacok kialakulásához és az energiahatékonyság-alapú szerződések továbbfejlesztéséhez (18. cikk). Azonban még mindig felül kell kerekedni számos akadályon.

Ami a hatékonyságot illeti, az energiahatékonysági irányelv összességében hozzájárult az Unión belüli energiamegtakarítás költséghatékony módon történő eléréséhez. Több rendelkezés a költséghatékonyság/gazdasági vagy műszaki megvalósíthatóság feltételekhez kötötte a fellépés szükségességét (pl. az 5., a 6., a 9–11. és a 14. cikk). Az intézkedések megválasztását illetően jelentős mozgásteret biztosított a tagállamok számára. A tagállamok azonban nem mindig adták meg, milyen módszerrel állapították meg, hogy egy intézkedés megvalósítható-e. Az energiahatékonysági irányelv legtöbb rendelkezése esetében – a 7. cikk kivételével (a költségek az intézkedés kialakításától és alkalmazási körétől függnek) – semmi nem utal arra, hogy jelentős különbségek lennének a tagállamok között a költségek nagyságát illetően.

A koherencia tekintetében az energiahatékonysági irányelv általánosságban összhangban áll a tágabb energetikai és éghajlat-védelmi szakpolitikákkal, ugyanakkor a megújuló energiával és az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszerrel való egyre szorosabb összekapcsolódás miatt kritikus szemmel át kell tekinteni, hogy hol vannak átfedések, és hogyan lehetne az

adminisztratív terheket csökkenteni. Emellett az energiahatékonysági irányelv rendelkezéseit abban a tekintetben is ki kell igazítani, hogy azok támogassák az európai zöld megállapodás szerinti kezdeményezésekkel összefüggésben elfogadott dekarbonizációs és szennyezőanyag-mentességi célkitűzéseket.

Az uniós hozzáadott érték tekintetében az uniós beavatkozás elengedhetetlen volt ahhoz, hogy az Unió egészében javuljon az energiahatékonyság. Egyértelmű, hogy az uniós szinten megállapított célérték és a kötelező erejű intézkedések nélkül ez nem valósult volna meg a jelenlegi mértékben. Egyes rendelkezéseket azonban szigorítani és racionalizálni annak érdekében, hogy az energiahatékonysági irányelv beváltsa a hozzá fűzött reményeket, vagyis sikerüljön teljesíteni a 2030-ra kitűzött, legalább 55 %-os uniós éghajlat-politikai célkitűzést.

- **Az érdekelt felekkel folytatott konzultációk**

Az értékelési ütemtervet/a bevezető hatásvizsgálatot 2020. augusztus 3-án tették közzé, és 2020. szeptember 21-ig volt hozzáférhető.

A Bizottsághoz 189 válasz érkezett, 99 érdekelt fél pedig kiegészítő nyilatkozatokat és információkat is benyújtott válaszaihoz. A legtöbb válasz vállalkozói szövetségektől érkezett (80 válasz), ezt követték a vállalatok (36 válasz) és a nem kormányzati szervezetek (26 válasz). Emellett a 2020 szeptembere és októbere közötti időszakban kilenc találkozó került megszervezésre az érdekelt felek számára egy-egy speciális témában, 2020. november 10-én pedig külön az energiahatékonysági irányelvvel foglalkozó szakértői is összeült. A Bizottság a minőségi jogalkotásra vonatkozó szabályokkal összhangban 2020. november 17. és 2021. február 9. között nyilvános konzultációt indított az interneten. A felmérés feleletválasztós és nyitott kérdéseket tartalmazott, amelyek az utólagos értékelés különféle szempontjait és az energiahatékonysági irányelv felülvizsgálatának lehetőségeit ölelték fel. Összesen 344 válasz érkezett. A válaszadók legnagyobb csoportját a vállalkozói szövetségek alkották (132 válasz), majd az egyéni vállalkozások és vállalatok (92 válasz), amelyeket a nem kormányzati szervezetek követtek (34 beadvány). 21 válaszadó személyes minőségében válaszolt. 24 közigazgatási szerv válaszolt, köztük 9 tagállam (Ciprus, Csehország, Észtország, Finnország, Franciaország, Litvánia, Hollandia, Spanyolország és Svédország) nemzeti hatóságai.

Az érdekelt felek egyértelmű többsége (a válaszadók 86 %-a) úgy vélte, hogy az energiahatékonyságnak kulcsszerepet kell játszania a 2030-ra vonatkozó ambiciózusabb éghajlat-politikai célkitűzések támogatásában és az Unió karbonsemlegességének 2050-ig történő elérésében. Az érdekelt felek e tekintetben nagymértékben támogatták az energiahatékonysági irányelv szigorítását. Többségük (53 %) támogatta a kötelező energiahatékonysági célkitűzéseket, nemzeti szinten is (47 %). Az érdekelt felek úgy vélték, hogy az alábbi területeken további energiahatékonysági erőfeszítésekre van szükség: épületek (76 %), közlekedés (62 %), ipar (52 %), infokommunikációs technológiák (40 %).

Az érdekelt feleknek a nyilvános konzultáció és a munkaértekezletek során kifejtett nézeteit figyelembe vették az egyes szakpolitikai területekre vonatkozó, a hatásvizsgálat tárgyát képező különböző szakpolitikai lehetőségek kidolgozása során.

Az Európai Bizottság júniusban meghallgatást szervezett az európai szociális partnerekkel az „Irány az 55 %!” intézkedéscsomagról. Felkérést kaptak arra, hogy osszák meg a csomaggal kapcsolatos kezdeti reakcióikat, és fejtsék ki véleményüket arról, hogy milyen kísérő intézkedéseket és mechanizmusokat lehetne bevezetni annak biztosítása érdekében, hogy az energetikai átállás mindenkire kiterjedjen. Felmerült, hogy több kapcsolódási pontra van szükség a szociális jogok európai pillére és az európai zöld megállapodás között. A szociális

partnerek kifejtették, hogy a két terület céljainak ugyanazon érme egy-egy oldalának kell lenniük.

- **Szakértői vélemények beszerzése és felhasználása**

A COWI támogató tanulmánya volt az egyetlen olyan szerződés, amelynek kifejezetten a hatásvizsgálat elkészítésének közvetlen támogatására irányult. Mindazonáltal számos más jelentés is releváns információkkal szolgált. Az energetikai auditra vonatkozó követelmények esetében külön értékelték az energiahatékonysági irányelv 8. cikkének (4) bekezdésében használt fogalommeghatározás végrehajtásával kapcsolatos problémákat.

- **Hatásvizsgálatok**

Az általános energiamegtakarítási törekvés és az energiamegtakarítási kötelezettségek szintje az általános 55 %-os ÜHG-megtakarítási cél elérésére irányuló költséghatékony megközelítésből vezethető le. A hatásvizsgálatban[37] vizsgált intézkedések további elemek az olyan energiatakarékossági intézkedések támogatására és előmozdítására, amelyek egyengetik az energiahatékonyság-javításra irányuló beruházások útját, és ezáltal csökkentik az energiamegtakarítási és ÜHG-csökkentési célkitűzések megvalósításának teljes költségét.

Tíz különböző – egymást nem kizáró – területen mérlegelték az intézkedések bevezetését. Az intézkedések igen különbözőek, és nem szabályozási és szabályozási jellegűek. Különböző eltérő szigorúsági fokú szabályozási intézkedést is megvizsgáltak. Az előnyben részesített megoldás meghatározásához fel kell mérni, hogy miben állnak az optimális hatás az egyes területeken, és ezt össze kell vetni a jogszabályozói munkával és a közigazgatási terhekkel.

Az intézkedés fő hatása az lesz, hogy az Unió kevesebb energiát fog felhasználni, de ez nem érinti a kívánt szolgáltatások nyújtását. Az energiafelhasználás csökkentését olyan járulékos előnyök kísérik majd, mint az energiabiztonság javítása és a környezeti hatások csökkentése. A környezeti hatások csökkentése elsősorban a mintegy 8 %-kal alacsonyabb légszennyezőanyag-kibocsátástól várható majd, de például attól is, hogy kevesebb üzem- és tüzelőanyagra, illetve ezzel kapcsolatos infrastruktúrára lesz igény, és kevesebb kibocsátás fogja terhelni a vizeket, például a füstgáztisztító berendezések esetében. Az épületkorszerűsítéshez nyújtott, kellően célirányos állami támogatás jelentős társadalmi előnyökkel is járhat az energiaszegénység enyhítésének és az emberi egészség ezzel arányos javulásának köszönhetően.

Az energiamegtakarítás minden területen főként olyan beruházások révén fog megvalósulni, amelyek néhány éven belül visszatérítik az állóeszköz-beruházási költségeket. A várható megtérülési idő ágazatonként és beruházástípusonként más és más.

- **Célravezető szabályozás és egyszerűsítés**

A felülvizsgálat az irányelv átdolgozásában áll. A hatásvizsgálat[38] azonosította, hogy milyen lehetőségek kínálkoznak a meglévő jogszabályok egyszerűsítésére és a szabályozási költségek olya módon csökkentésére, hogy ugyanakkor a javasolt módosítások eredményesek legyenek. A közintézmények épületeinek felújításával kapcsolatban megengedett alternatív

[37] SWD(2021) 623.
[38] SWD(2021) 623.

megközelítés megszüntetése egyszerűsíteni fogja a rendelkezéseket, mivel azok így már csak a felújításokra összpontosítanak. A középületekkel kapcsolatos konkrét műszaki szempontokat és bizonyos mentességeket el kell hagyni, mivel azok az épületek energiahatékonyságáról szóló irányelv tárgykörébe tartoznak. A közbeszerzés energiahatékonysági követelményeivel kapcsolatban a költséghatékonyság, a műszaki vagy gazdasági megvalósíthatóság feltételrendszerének megszüntetése egyszerűsíti az energiahatékonysági követelmények végrehajtását, mivel azok minden közigazgatási szervre egyformán vonatkozni fognak. Az informatikai fejlesztést és beszerzési döntéseket az Európai Bizottság Informatikai és Kiberbiztonsági Tanácsának előzetesen jóvá kell majd hagynia.

Az, hogy az energetikai auditokat a nagyobb energiafelhasználókra összpontosítják, arányosan nagyobb energiamegtakarításhoz vezet, ami jelentősen csökkentené mind az alacsonyabb energiafelhasználású vállalkozások, mind egyszerűsítené a közigazgatási szervek terheit, hiszen ez utóbbiak egyszerűbb kritérium alapján dönthetnek az auditok szükségességéről, és csak kevesebb vállalkozást kellene ellenőrizniük. Az azokra a vállalkozásokra háruló megnövekedett megfelelési költségek, amelyekre az auditálás kötelezettsége továbbra is vonatkozni fog, várhatóan a költséghatékony javító intézkedések fokozott térnyerése révén térülnek meg.

A módosítások szigorítani fogják a hatályos nyomonkövetési és jelentéstételi követelményeket, különösen az energiamegtakarítási kötelezettség keretében az energiaszegénységet célzó intézkedések (8. cikk) és a közszféra épületfelújításai tekintetében, ami hatékonyabb eredményeket biztosítana, ugyanakkor nagyobb közigazgatási terhet róna a hatóságokra is. A közbeszerzéssel és az energiahatékonyság-alapú szerződésekkel kapcsolatos további nyomonkövetési és jelentéstételi követelmények előírása tovább javítaná e rendelkezések hatékonyságát, de bizonyos mértékig növelheti a vállalkozásokra és a hatóságokra nehezedő adminisztratív terheket.

A tagállami intézkedésekkel, például a figyelemfelhívással kapcsolatban nyújtott további iránymutatás és támogatás, rövid távon a közigazgatási terhek növekedését fogja eredményezni, mivel a különböző tájékoztató kampányokat, tudáscseréket vagy támogatási rendszereket a tagállamoknak kellene létrehozniuk, de ez a fokozott energiamegtakarítás miatt középtávon várhatóan költséghatékony lesz.

A kiegészítő jelentéstételi és nyomonkövetési követelmények nem hoznak létre új jelentéstételi rendszereket, hanem az energiaunió irányításáról szóló (EU) 2018/1999 rendelet szerinti meglévő nyomonkövetési és jelentéstételi keret hatálya alá kellé tartozniuk.

- **Alapjogok**

A javaslat összhangban van az Európai Unió Alapjogi Chartájának 37. cikkével, amely előírja, hogy a magas színvonalú környezetvédelmet és a környezet minőségének javítását be kell építeni az uniós politikákba, és a fenntartható fejlődés elvével összhangban biztosítani kell megvalósulásukat.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A javaslat nincs hatással az uniós költségvetésre. A módosítások mérsékelt közigazgatási költségeket rónának a hatóságokra.

5. EGYÉB ELEMEK

• Végrehajtási tervek, valamint a nyomon követés, az értékelés és a jelentéstétel szabályai

Miután a társjogalkotók elfogadták ezt az átdolgozott irányelvet, a Bizottság az átültetési időszak alatt a következő intézkedéseket fogja tenni az irányelv átültetésének megkönnyítése érdekében:

– Megfelelési táblázat készítése, amely mind a tagállamok, mind a Bizottság számára az átültetést ellenőrző listaként szolgál.

– Találkozók szervezése az irányelv különböző részeinek átültetéséért felelős tagállami szakértőkkel az átültetéssel kapcsolatban felmerülő kérdések és kétségek megvitatása érdekében, akár az energiahatékonysági irányelvvel kapcsolatos összehangolt fellépés (CA-EED) keretében, akár bizottsági formában.

– Kétoldalú találkozók és telefonos egyeztetések lehetővé tétele a tagállamok számára, amennyiben az irányelv átültetésével kapcsolatban konkrét kérdésük merül fel.

– Az átültetési határidőt követően a Bizottság átfogó értékelést fog végezni arról, hogy a tagállamok teljes mértékben és megfelelő módon ültették-e át az irányelvet.

Az energiaunió és az éghajlat-politika irányításáról szóló (EU) 2018/1999 rendelet integrált energia- és éghajlat-politikai tervezési, nyomonkövetési és jelentéstételi keretet hozott létre annak érdekében, hogy a Párizsi Megállapodás átláthatósági követelményeivel összhangban nyomon lehessen követni az éghajlat- és energiapolitikai célok megvalósítása terén elért haladást. A tagállamoknak 2019 végéig be kellett nyújtaniuk integrált nemzeti energia- és klímaterveiket a Bizottságnak, amelyek az energiaunió 2021 és 2030 közötti időszakra vonatkozó öt dimenzióját magukban foglalják. A tagállamoknak kétévente jelentést kell tenniük a tervek végrehajtása terén elért eredményekről, továbbá 2023. június 30-ig be kell nyújtaniuk a Bizottsághoz az arra vonatkozó tervezetüket, hogy miként fogják aktualizálni az eredeti terveket, amelynek végleges változata 2024. június 30-án esedékes. A tervek aktualizálásakor szükség esetén figyelembe lehet venni az energiahatékonysági irányelv felülvizsgálata során elfogadott új célkitűzéseket is. Az energiaunió irányításáról szóló rendelet szerinti jelentéstételi rendszer várhatóan hatékony lesz az uniós és nemzeti szintű energiahatékonysági hozzájárulások terén tett tagállami haladás nyomon követésében.

Ez a javaslat új rendelkezéseket tartalmaz, elsősorban a nemzeti hozzájárulások, a hiánypótlási mechanizmusok és a jelentéstételi kötelezettségek meghatározásával kapcsolatban. Annak érdekében, hogy ne legyen átfedés a különféle követelmények között, ezeket a javaslatokat észszerűsíteni kell és az energiaunió irányításáról szóló (EU) 2018/1999 rendelet hatálya alá kell helyezni. Adott esetben az energiaunió irányításáról szóló rendelet egyes rendelkezéseit is újra kell értékelni, tekintettel az ezen irányelvben javasolt változtatásokra.

Ezen átdolgozott irányelv 33. cikke javasolja a 4., 5., 6. és 8. cikkben foglalt célkitűzések szintjének értékelését.

• Magyarázó dokumentumok (irányelvek esetén)

Az energiahatékonysági irányelv új cikket (3. cikk) tartalmaz az energiahatékonyság elsődlegességének elvével kapcsolatban annak biztosítása érdekében, hogy az elvet a szükséges esetekben alkalmazzák, és azt átfogó módon nyomon kövessék. Tekintettel az elv

széles alkalmazási körére, az irányelv nem határozza meg ennek módját. Az energiahatékonysági irányelvben foglalt rendelkezések végrehajtásának megkönnyítésére az Európai Bizottság ajánlást fog kiadni a tagállamok számára, amelyben iránymutatást ad arra vonatkozóan, hogy az elvet hogyan kell értelmezni és alkalmazni különböző helyzetekben. Ezen iránymutatás célja, hogy segítse az elv gyakorlati alkalmazását.

Az Európai Bíróság Bizottság kontra Belgium ügyben (C-543/17. sz. ügy) hozott ítélete alapján a tagállamoknak a tagállami átültető intézkedésekre vonatkozó bejelentéssel együtt kellően egyértelmű és pontos információval kell szolgálniuk arról is, hogy a nemzeti jog egyes rendelkezései az irányelv mely rendelkezéseit ültetik át. Ezt minden kötelezettség esetében biztosítani kell, nem csak a cikkek szintjén.

- **A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata**

A 2012/27/EU irányelvet jelentősen módosító vagy új elemekkel kiegészítő főbb rendelkezések a következők:

Az 1. és a 4. cikk megnövelt kötelező uniós célértékeket határoz meg a végsőenergia- és a primerenergia-fogyasztásra, valamint indikatív nemzeti energiahatékonysági hozzájárulásokat állapít meg, és képletet biztosít a tagállamok számára hozzájárulásuk kiszámításához. Az uniós célkitűzéseket a végsőenergia-fogyasztás és a primerenergia-fogyasztás 2030-ra elérendő szintje alapján határozzák meg, és az ambíciószint kifejezése a 2020-as referencia-forgatókönyv 2030-ra vonatkozó előrejelzéseivel összehasonlításban történik Az ily módon kifejezett ambíciószint tehát további erőfeszítéseket tükröz a nemzeti energia- és klímatervekben már meglévő vagy jelzett erőfeszítésekhez képest. Az előző alapforgatókönyvvel, azaz a 2007-es referencia-forgatókönyv 2030-ra vonatkozó előrejelzéseivel és a 2005-ös múltbeli értékekkel való összehasonlítást a preambulumbekezdések tartalmazzák.

A nemzeti hozzájárulások továbbra is indikatívak, mivel a tagállamok többsége határozottan ellenezte kötelező nemzeti célokat a nyilvános konzultáció keretében és más fórumokon. A Bizottság azonban az irányításról szóló rendeletben javasoltakat kiegészítő referenciaértékeket és új hiánypótló mechanizmusokat javasol.

A 3. cikk új rendelkezést vezet be az energiahatékonyság elsődlegességének elvére vonatkozóan, hogy jogalapot biztosítson az elv alkalmazásához, ugyanakkor minimálisra csökkentse az adminisztratív terheket. Egy olyan kötelezettséget is magában foglal, miszerint az energiahatékonysági megoldásokat figyelembe kell venni mind az energiarendszerekre vonatkozó szakpolitikai és beruházási döntések során, mind a nem energetikai ágazatokban, többek között a szociális bérlakásokkal kapcsolatban

Az 5. cikk arra kötelezi a közszférát, hogy csökkentse a közintézmények valamennyi közszolgáltatásának és létesítményének energiafogyasztását. Ez a közszféra bármely alágazatában elérhető, beleértve többek között a közlekedést, a középületeket, a területrendezést, valamint a víz- és hulladékgazdálkodást.

A 6. cikk kiterjeszti a felújítási kötelezettség hatályát. Mostantól ez a kötelezettség minden közigazgatási szinten minden állami szervre és a közintézmények tevékenységének valamennyi olyan ágazatában érvényes – beleértve az egészségügyet, az oktatást és az állami tulajdonú lakásokat is –, ahol az épületek állami szervek tulajdonában vannak. Ez minden tagállamban mindenki számára érezhetőbbé teszi a középületek felújításának előnyeit, és megsokszorozza a közszférában végrehajtott felújítások számát. A 6. cikk arra irányul, hogy a felújítások a közel nulla energiaigényű épületekre vonatkozó szabványnak megfelelően történjenek, amely egy fokozott költséghatékonyságú szabvány. A felújítási arány továbbra is

legalább 3 % marad, ami a minimális felújítási arány legkisebb közös nevezője, ugyanakkor ismeretes, hogy egyes tagállamok, régiók és városok már szigorúbb felújítási követelményeket és normákat fogadtak el a közszférában. Végezetül megszűnnek azok az alternatívák, amelyek lehetővé tették a tagállamok számára, hogy a felújításon kívüli intézkedések révén is hasonló energiamegtakarítást érjenek el. Ezek az intézkedések a 8. cikk szerinti energiamegtakarítási kötelezettségekbe továbbra is beszámíthatók és továbbra is hozzájárulhatnak a 8. cikk szerinti kötelezettség teljesítéséhez. A 6. cikk az épületkorszerűsítési programmal összhangban végzett felújításokra irányul.

A 7. cikk szigorítja a közbeszerzési rendelkezéseket azáltal, hogy kiterjeszti az energiahatékonysági követelmények valamennyi közigazgatási szint általi figyelembevételére vonatkozó kötelezettséget, és megszünteti a költséghatékonyságra, valamint a műszaki és gazdasági megvalósíthatóságra vonatkozó feltételrendszert. A módosítások tartalmazni fognak egy olyan rendelkezést, amely szerint a tagállamok előírhatják, hogy a közintézményeknek adott esetben figyelembe kell venniük a körforgásos gazdaság szempontjait és a zöld közbeszerzési kritériumokat a közbeszerzés során. A tagállamoknak támogatniuk kell a közintézményeket azáltal, hogy iránymutatásokat és módszereket biztosítanak számukra az életciklusköltségek értékelésére, kompetenciatámogató központokat hoznak létre, és ösztönzik az összesített, illetve a digitális közbeszerzés alkalmazását. A tagállamoknak információkat kell közzétenniük a nyertes pályázatokról (a közbeszerzési irányelvekben meghatározott értékhatároknak megfelelően).

A közszféra példamutató szerepének részeként a 7. cikk egy olyan rendelkezést is tartalmaz, amely szerint az ajánlatkérő szervek előírhatják, hogy az ajánlatokban szerepeljen az új épületek globális felmelegedési potenciálja is (számszerűsített mutató $kgCO_2e/m^2$-ben [a hasznos belső alapterületre számítva] minden egyes életciklusszakaszra vonatkozóan, egy 50 éves referencia-időszak átlagában), különösen a 2000 négyzetméter feletti új épületek esetében. Ez egy olyan rendelkezéshez kapcsolódik, amelynek célja a körforgásos gazdasággal és a szén-dioxid-kibocsátás teljes életciklusával kapcsolatos tudatosság növelése a közbeszerzési gyakorlatokban.

A 8. cikk módosításai minden tagállam (beleértve Ciprust és Máltát is) esetében 1,5 %-ra növelik az éves energiamegtakarítási kötelezettséget, és konkrét követelményeket tartalmaznak az energiaszegénység enyhítésére vonatkozóan. A cikk előírja, hogy a kiszolgáltatott helyzetben lévő felhasználókra és végső felhasználókra, az energiaszegénység által érintettekre és adott esetben a szociális bérlakásokban élőkre irányuló intézkedéseket prioritásként kell végrehajtani, valamint a lehető legjobban ki kell használni a közfinanszírozást, és adott esetben fontolóra kell venni az európai kibocsátáskereskedelmi rendszer kibocsátási egységeiből származó bevételek felhasználását. A 8. cikk előírja a tagállamok számára annak biztosítását, hogy a nemzeti szintű szakpolitikai intézkedéseik kombinációja ne gyakoroljon kedvezőtlen hatást a kiszolgáltatott helyzetben lévő felhasználókra és végső felhasználókra, az energiaszegénység által érintettekre és adott esetben a szociális bérlakásokban élőkre, és hogy ezek a szakpolitikák hatékonyan enyhítsék és csökkentsék az energiaszegénységet. A 8. cikk alapján a tagállamoknak az előírt végfelhasználási energiamegtakarítás teljes mennyiségének csak egy részét kell elérniük a kiszolgáltatott helyzetben lévő felhasználók és végső felhasználók, az energiaszegénység által érintettek és adott esetben a szociális bérlakásokban élők esetében. A 8. cikk mechanizmust hoz létre a hiányok pótlására az adott kötelezettségi időszakban elérendő energiamegtakarítás szükséges mennyiségére vonatkozóan. Az energiamegtakarítási kötelezettség céljaira 2024. január 1-jétől többé nem lehet a rugalmassági mechanizmusokat alkalmazni az energiamegtakarítás előírt mennyiségének kiszámításához (a 8. cikk (6)–(9) bekezdése). A 9. cikk az átvitelirendszer-üzemeltetőket felveszi a potenciális kötelezett felek közé, és

lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy ez utóbbiaktól megköveteljék, hogy bizonyos mértékű energiamegtakarítást érjenek el a kiszolgáltatott helyzetben lévő felhasználók és végső felhasználók, az energiaszegénység által érintettek és adott esetben a szociális bérlakásokban élők körében. Az V. melléklet nem engedi, hogy a fosszilis tüzelőanyagokon alapuló közvetlen égetési technológiák használatára vonatkozó szakpolitikai intézkedésekből származó energiamegtakarítást el lehessen számolni, és egyértelművé teszi, hogy az energiafelhasználásnak az ETS-irányelv szerinti intézkedések révén történő csökkentése nem számít bele az energiamegtakarítási kötelezettség teljesítésébe, valamint megerősíti az adóintézkedések addicionalitására vonatkozó követelményt.

A 11. cikk az energetikai auditokra és az energiagazdálkodási rendszerekre vonatkozó kritériumot a vállalkozások típusától az energiafogyasztás szintjére helyezi át, és előírja, hogy a vállalat vezetésének jóvá kell hagynia az audit ajánlásait. Emellett energiagazdálkodási rendszereket ír elő a legnagyobb energiafelhasználó vállalatok számára, amely rendszerek valószínűleg hatékonyabban biztosítják, hogy több költségmegtakarítást célzó beruházásra kerüljön sor, miközben valószínűleg alacsonyabb általános költségterhet rónak a vállalatra. Végezetül a cikk kötelezettséget vezet be az adatközpontok energiahatékonyságának nyomon követésére azzal a céllal, hogy később kidolgozzanak egy sor olyan mutatót, amelyek az adatközpontok fenntarthatóságát számszerűsítik.

A 20. cikk megerősíti a fogyasztók védelmét azáltal, hogy bevezeti a távfűtésre, a hűtésre és a használati meleg vízre vonatkozó alapvető szerződéses jogokat, összhangban azokkal a jogokkal, amelyeket az (EU) 2019/944 irányelv vezetett be a villamos energiára vonatkozóan.

A 21. cikk szigorítja a fogyasztókkal szembeni kötelezettségeket, különös tekintettel a tájékoztatás elérhetősége és rendelkezésre bocsátására, a tudatosságnövelő intézkedésekre, továbbá a technikai és pénzügyi tanácsadásra vagy segítségnyújtásra. Az egyablakos, illetve integrált ügyintézési pontok és a jogviták rendezésére szolgáló peren kívüli mechanizmusok létrehozásával olyan struktúrák jönnek létre, amelyek jelentős szerepet játszanak a fogyasztók és a végső felhasználók helyzetének megerősítésében. Végül a cikk kötelezettségeket tartalmaz a bérlők és a tulajdonosok közötti, illetve a tulajdonosok körében fennálló egyenlőtlen ösztönzőkkel kapcsolatos akadályok azonosítására és megszüntetésére.

A 22. cikk a kiszolgáltatott helyzetben lévő felhasználók fogalmára utal, amelyet a tagállamoknak az (EU) 2019/944 irányelv 28. és 29. cikke, valamint a 2009/73/EK irányelv 3. cikkének (3) bekezdése alapján kell kialakítaniuk. A 22. cikk előírja a tagállamok számára, hogy ezt a fogalmat úgy alakítsák ki, hogy figyelembe veszik azokat a végső felhasználókat is, akik nem kötöttek közvetlen vagy egyéni szerződést az energiaszolgáltatókkal.

A 22. cikk szerint a tagállamok az energiaszegénység enyhítése érdekében kötelesek prioritásként végrehajtani az energiahatékonyság-javító intézkedéseket a kiszolgáltatott helyzetben lévő felhasználók, az energiaszegénység által érintettek és adott esetben a szociális bérlakásokban élők körében. A tagállamoknak energiahatékonyság-javító intézkedéseket kell végrehajtaniuk az egyéb szakpolitikákból és intézkedésekből – például az ezen irányelv 9. cikke szerint végrehajtott adóintézkedésekből vagy a kibocsátáskereskedelmi rendszernek az ETS-irányelv szerinti alkalmazásából – fakadó elosztási hatások enyhítése érdekében, valamint azért, hogy előmozdítsák az idevágó finanszírozási és pénzügyi eszközök bevezetését. A 22. cikk megerősíti a szakértői hálózatok szerepét.

A 23. és 24. cikk a fűtésre és hűtésre vonatkozó átfogó értékelések szigorúbb tervezését és utánkövetését írja elő, ideértve a helyi és regionális szint előmozdítását is. Ezek a cikkek minimumkövetelményeket vezetnek be a hatékony távfűtési és távhűtési rendszerekre vonatkozóan, szélesebb körű költség-haszon követelményeket írnak elő, és kötelezővé teszik a hulladékhő újrafelhasználását. A hatékony távfűtésre vonatkozó minimumkövetelményeket

fokozatosan szigorítani fogják annak érdekében, hogy 2050-re teljes mértékben dekarbonizált hő-/hűtőenergia-ellátást biztosítsanak a hatékony távfűtési vagy távhűtési rendszerekben. A nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelésre vonatkozó követelmények kiegészülnek a kapcsolt energiatermelésből származó közvetlen CO_2-kibocsátásra vonatkozó kritériummal, amennyiben az nem megújuló energiaforrásból vagy hulladékból származik.

A 25. cikk tisztázza és megerősíti a nemzeti szabályozó hatóságok szerepét abban, hogy végrehajtsák az energiahatékonyság elsődlegességének elvét az energiahálózatok tervezése és üzemeltetése során. Felhasználja továbbá a villamosenergia-piaci ENTSO, a földgázpiaci ENTSO és az Elosztórendszer-üzemeltetők Európai Szervezete (EU DSO) ismereteit a haladás nyomon követéséhez. A rendszerüzemeltetők igen nagy száma miatt a közvetett megközelítést kell előnyben részesíteni.

A 26. cikk pontosítja és szigorítja a különböző energetikai szolgáltatók, energetikai auditorok, energiakezelők és telepítők számára elérhető képesítési, akkreditációs és tanúsítási rendszerekre vonatkozó rendelkezéseket. Az új rendelkezések értelmében a tagállamoknak 2024 decemberétől kezdődően négyévente értékelniük kell az említett rendszereket.

A 27. cikk további követelményeket vezet be az energiahatékonyság-alapú szerződések elterjesztése érdekében.

A 28. cikk előírja a tagállamok számára, hogy jelentést tegyenek az energiahatékonysági beruházásokról, többek között a megkötött energiahatékonyság-alapú szerződésekről (az energiaunió irányításáról szóló rendelet részeként). A tagállamoknak nemzeti, regionális és helyi szinten projektfejlesztési támogatási mechanizmusokat kell létrehozniuk a magasabb energiahatékonysági célkitűzések elérését elősegítő energiahatékonysági beruházások előmozdítása érdekében.

↓ 2012/27/EU (kiigazított szöveg)

2021/0203 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

az energiahatékonyságról~~, a 2009/125/EK és a 2010/30/EU irányelv módosításáról, valamint a 2004/8/EK és a 2006/32/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről~~ (átdolgozás)

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 194. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére[39],

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére[40],

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

⇩ új szöveg

(1) A 2012/27/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvet[41] több alkalommal jelentősen módosították[42]. Mivel további módosítások szükségesek, az irányelvet az áttekinthetőség érdekében célszerű átdolgozni.

↓ 2012/27/EU
(1) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)

~~Az Unió eddig soha nem tapasztalt kihívásokkal szembesül, hiszen energiaimporttól való függősége megnőtt, az energiaforrások korlátozott mértékben állnak rendelkezésre, el kell érnie, hogy az éghajlatváltozás ne haladjon meg egy bizonyos mértéket, miközben ki kell~~

[39] HL C […]., […], […]. o.

[40] HL C […]., […], […]. o.

[41] Az Európai Parlament és a Tanács 2012/27/EU irányelve (2012. október 25.) az energiahatékonyságról, a 2009/125/EK és 2010/30/EU irányelv módosításáról, valamint a 2004/8/EK és a 2006/32/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 315., 2012.11.14., 1. o.).

[42] Lásd a XV. melléklet A. részét.

~~lábalnia a gazdasági válságból is. A fenti problémák kezelésének értékes eszköze lehet az energiahatékonyság. Az energiahatékonyságnak köszönhetően ugyanis csökken a primerenergia-fogyasztás és az energiaimport, ami javítja az Unió ellátásbiztonságát. Az energiahatékonyság hozzájárul továbbá az üvegházhatásúgáz-kibocsátás költséghatékony csökkentéséhez, és ezáltal az éghajlatváltozás hatásainak enyhítéséhez is. Az energiahatékonyabb gazdaságra való áttérés ezenkívül várhatóan felgyorsítja az innovatív technológiai megoldások elterjedését az Unióban és javítja az uniós ipar versenyképességét, ezáltal előmozdítja a gazdaság növekedését és minőségi munkahelyeket teremt az energiahatékonysághoz kapcsolódó számos ágazatban.~~

↓ 2012/27/EU
(2) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)

~~Az Európai Tanács a 2007. március 8–9-i következtetéseiben hangsúlyozta, hogy az Unión belül fokozni kell az energiahatékonyságot annak a célkitűzésnek az eléréséhez, amely szerint 2020-ra az addigra várható értékekhez képest 20 %-kal kellene csökkenteni az Unió primerenergia-fogyasztását. A 2011. február 4-i következtetéseiben az Európai Tanács hangsúlyozta, hogy teljesíteni kell a 2010. júniusi Európai Tanács által 2020-ra kitűzött 20 %-os energiahatékonysági célkitűzést, amelynek elérése jelenleg nem halad megfelelő ütemben. A 2007-ben készített előrejelzések 2020-ra 1842 Mtoe primerenergia-fogyasztást prognosztizáltak. A 20 %-os csökkentés 1474 Mtoe értéket eredményez 2020-ban, ami az előrejelzésekhez képest 368 Mtoe csökkenésnek felel meg.~~

↓ 2012/27/EU
(3) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)

~~Az Európai Tanács a 2010. június 17-i következtetéseiben a foglalkoztatást és az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedést célzó új uniós stratégia („Európa 2020 stratégia”) egyik kiemelt célkitűzéseként megerősítette az energiahatékonysági célkitűzést. E folyamat részeként és a célkitűzés nemzeti szintű megvalósítása érdekében, a Bizottsággal folytatott intenzív párbeszéd keretében a tagállamoknak nemzeti célkitűzéseket kell meghatározniuk és nemzeti reformprogramjaikban fel kell tüntetniük, milyen módon kívánják elérni azokat.~~

↓ 2012/27/EU
(4) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)

~~A 2010. november 10-i „Energia 2020” című bizottsági közlemény az energiahatékonyságot az Unió 2020. évi energiaügyi stratégiájának középpontjába helyezi, és vázolja egy olyan új energiahatékonysági stratégia szükségességét, amely minden tagállam számára lehetővé teszi az energiafelhasználás függetlenítését a gazdasági növekedéstől.~~

↓ 2012/27/EU
(5) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)

~~Az Európai Parlament az energiahatékonysági cselekvési terv felülvizsgálatáról szóló, 2010. december 15-i állásfoglalásában felszólította a Bizottságot, hogy felülvizsgált~~

~~energiahatékonysági cselekvési tervébe foglaljon bele a 2020. évi átfogó uniós energiahatékonysági célkitűzések elérése terén tapasztalható lemaradás behozását célzó intézkedéseket is.~~

↓ 2012/27/EU
(6) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)

~~Az Európa 2020 stratégia egyik kezdeményezése a Bizottság által 2011. január 26-án elfogadott, Európa erőforrás-hatékonnyá tételét célzó kiemelt kezdeményezés. A dokumentum az energiaforrások fenntartható felhasználásának biztosítása szempontjából meghatározó szerepet tulajdonít az energiahatékonyságnak.~~

↓ 2012/27/EU
(7) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)

~~Az Európai Tanács a 2011. február 4-i következtetéseiben elismerte, hogy az uniós energiahatékonysági célkitűzés megvalósulása nem halad megfelelő ütemben, és határozott fellépésre van szükség az épületek, a közlekedés, a termékek és a folyamatok terén elérhető jelentős energiamegtakarítási lehetőségek kiaknázásához. Az említett következtetések szerint a Tanács értékelni fogja az uniós energiahatékonysági célkitűzés 2013-ig történő megvalósítását, és szükség esetén további intézkedéseket fog előirányozni.~~

↓ 2012/27/EU
(8) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)

~~A Bizottság 2011. március 8-án elfogadta a 2011. évi energiahatékonysági tervről szóló közleményt. A közlemény megerősítette, hogy az Unió nem halad megfelelő ütemben az energiahatékonysági célkitűzésének elérése felé. Ez annak ellenére történik, hogy a tagállamok által az energia-végfelhasználás hatékonyságáról és az energetikai szolgáltatásokról szóló, 2006. április 5-i 2006/32/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben[43] foglalt kötelezettségeik teljesítéseként benyújtott első nemzeti energiahatékonysági cselekvési tervekben vázolt nemzeti energiahatékonysági politikákkal kapcsolatban születtek eredmények. A második cselekvési tervek első elemzése megerősíti, hogy az Unió nem halad megfelelő ütemben. E helyzet orvoslása érdekében a 2011. évi energiahatékonysági terv egy sor energiahatékonysági politikát és intézkedést vett számba, amelyek kiterjednek a teljes energiaellátási láncra – beleértve az energiatermelést, -átvitelt és -elosztást –, a közszféra által az energiahatékonyság terén betöltendő vezető szerepet, az épületeket és berendezéseket, az ipart, valamint annak szükségességét, hogy a végső felhasználókat képessé tegyék energiafogyasztásuk kézben tartására. A közlekedési ágazat energiahatékonyságával ezzel párhuzamosan a közlekedésről szóló, 2011. március 28-án elfogadott fehér könyv is foglalkozott. A fehér könyv 26. kezdeményezése felszólít a járművekre vonatkozó megfelelő szén-dioxid-kibocsátási szabványok rögzítésére valamennyi~~

---

43 ~~HL L 114., 2006.4.27., 64. o.~~

~~közlekedési mód esetében, és szükség esetén azok energiahatékonysági követelményekkel történő kiegészítésére valamennyi meghajtórendszerre vonatkozóan.~~

↓ 2012/27/EU
(9) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)

~~A Bizottság 2011. március 8-án elfogadta az alacsony szén-dioxid-kibocsátású, versenyképes gazdaság 2050-ig történő megvalósításának ütemtervét is, amely ebből a szemszögből is rámutatott arra, hogy jobban a középpontba kell helyezni az energiahatékonyságot.~~

↓ 2012/27/EU
(10) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)

~~Ebben az összefüggésben naprakésszé kell tenni az energiahatékonyság uniós jogi keretét, nevezetesen egy olyan irányelv útján, amelynek általános célja az Unió primerenergia-fogyasztásának 2020-ig történő, 20 %-os csökkentésére vonatkozó energiahatékonysági célkitűzés elérése, valamint a 2020 utáni időszakban további energiahatékonysági fejlesztések megvalósítása. Ennek érdekében ezen irányelvnek közös keretrendszert kell létrehoznia az energiahatékonyság Unión belüli ösztönzésére, és konkrét fellépéseket kell előírnia a 2011. évi energiahatékonysági tervben foglalt bizonyos javaslatok végrehajtására, valamint az abban leírt jelentős kihasználatlan energiamegtakarítási potenciál kiaknázására.~~

↓ 2012/27/EU
(11) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)

~~Az üvegházhatású gázok kibocsátásának a 2020-ig terjedő időszakra szóló közösségi kötelezettségvállalásoknak megfelelő szintre történő csökkentésére irányuló tagállami törekvésekről szóló, 2009. április 23-i 2009/406/EK európai parlamenti és tanácsi határozat[44] arra kötelezi a Bizottságot, hogy 2012-ig készítsen felmérést és jelentést arról, hogy az Unió és tagállamai milyen előrelépéseket tettek annak a célkitűzésnek a teljesítése érdekében, hogy az energiafogyasztás 2020-ra az előrejelzésekhez képest 20 %-kal csökkenjen. A határozatban a Tanács és a Parlament kijelenti azt is, hogy a Bizottságnak 2012. december 31-ig az energiahatékonyság fejlesztésének felgyorsítására irányuló megerősített vagy új intézkedésekre kell javaslatot tennie, elsősorban azzal a céllal, hogy segítse a tagállamokat az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésére vonatkozó uniós kötelezettségvállalások megvalósításában. Ez az irányelv ennek a követelménynek tesz eleget. Ez az irányelv hozzájárul továbbá az alacsony szén-dioxid-kibocsátású, versenyképes gazdaság 2050-ig történő megvalósításának ütemtervében foglalt célok eléréséhez, így különösen az energetikai ágazat üvegházhatásúgáz-kibocsátásának csökkentése által, valamint a kibocsátásmentes villamosenergia-termelés 2050-ig történő megvalósításához is.~~

---

[44] ~~HL L 140., 2009.6.5., 136. o.~~

↓ 2012/27/EU
(12) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)

~~Az energiaellátási és végfelhasználói ágazat megtakarításait átfogó, integrált megközelítést kell alkalmazni az összes meglévő energiamegtakarítási potenciál kiaknázásához. Ugyanakkor meg kell erősíteni a hasznos hőigényen alapuló kapcsolt energiatermelés belső energiapiacon való támogatásáról szóló, 2004. február 11-i 2004/8/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv[45] és a 2006/32/EK irányelv rendelkezéseit.~~

⇩ új szöveg

(2) Az éghajlat-politikai céltervben[46] a Bizottság ambiciózusabb törekvést javasolt, mégpedig azt, hogy 2030-ra az 1990-es szinthez képest legalább 55 %-ra növeljék az üvegházhatásúgáz-kibocsátás (ÜHG) csökkentésére vonatkozó uniós célkitűzést. Ez jelentős emelkedést jelent a jelenlegi 40 %-os célkitűzéshez képest. A javaslat az európai zöld megállapodásról szóló közleményben[47] tett azon kötelezettségvállalás eredményeként jött létre, miszerint a Bizottság átfogó tervet terjeszt elő annak érdekében, hogy az Unió 2030-ra vonatkozó célkitűzését felelősségteljes módon 55 %-ra növelje. Összhangban van továbbá az Egyesült Nemzetek Éghajlatváltozási Keretegyezménye Felei 21. Konferenciájának azon célkitűzéseivel is (a továbbiakban: a Párizsi Megállapodás), hogy a globális hőmérséklet-emelkedést jóval 2 °C alatt tartsák, és hogy igyekezzenek azt 1,5 °C-ra korlátozni.

(3) 2020 decemberében az Európai Tanács jóváhagyta azt a kötelező uniós célkitűzést, hogy 2030-ra az 1990-es szinthez képest legalább 55 %-os Unión belüli nettó csökkentést kell elérni az üvegházhatású gázok kibocsátásában[48]. Az Európai Tanács arra a következtetésre jutott, hogy az éghajlat-politikai törekvéseket oly módon kell fokozni, amely elő fogja segíteni a fenntartható gazdasági növekedést és a munkahelyteremtést, egészségügyi és környezeti előnyökkel fog járni az uniós polgárok számára, valamint a zöld technológiákkal kapcsolatos innováció előmozdításával hozzá fog járulni az uniós gazdaság hosszú távú globális versenyképességéhez.

(4) E célkitűzések megvalósítása érdekében az Európai Bizottság 2021. évi munkaprogramja[49] egy „Irány az 55 %!” elnevezésű intézkedéscsomagot jelentett be,

45 ~~HL L 52., 2004.2.21., 50. o.~~

46 A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK, A TANÁCSNAK, AZ EURÓPAI GAZDASÁGI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁGNAK ÉS A RÉGIÓK BIZOTTSÁGÁNAK – Az EU 2030-ra vonatkozó éghajlatvédelmi törekvésének fokozása, Beruházás a klímasemleges jövőbe az európai polgárok érdekében, COM(2020) 562 final.

47 A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK, A TANÁCSNAK, AZ EURÓPAI GAZDASÁGI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁGNAK ÉS A RÉGIÓK BIZOTTSÁGÁNAK – Az európai zöld megállapodás, COM/2019/640 final.

48 https://www.consilium.europa.eu/media/47296/1011-12-20-euco-conclusions-en.pdf.

49 A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK, A TANÁCSNAK, AZ EURÓPAI GAZDASÁGI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁGNAK ÉS A RÉGIÓK BIZOTTSÁGÁNAK – A Bizottság 2021. évi munkaprogramja – Életerős Unió egy sérülékeny világban, COM(2020) 690 final.

amelynek célja, hogy 2030-ra legalább 55 %-kal csökkentse az ÜHG-kibocsátást, és 2050-re megvalósítsa az Európai Unió klímasemlegességét. Ez a csomag számos szakpolitikai területre kiterjed, többek között az energiahatékonyságra, a megújuló energiára, a földhasználatra, a földhasználat-megváltoztatásra és az erdőgazdálkodásra, az energiaadóztatásra, a vállaláselosztásra és a kibocsátáskereskedelemre.

(5) Az előrejelzések szerint a jelenlegi szakpolitikák teljes körű végrehajtásával az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentése a földhasználatból eredő kibocsátásokat és -elnyeléseket leszámítva 2030-ra az 1990-es szinthez képest körülbelül 45 %, azokkal együtt pedig körülbelül 47 % lenne. A 2030-ra vonatkozó éghajlat-politikai célterv ezért a gazdaság valamennyi ágazatában fellépéseket szorgalmaz, valamint a kulcsfontosságú jogalkotási eszközök felülvizsgálatát irányozza elő e fokozott törekvés elérése érdekében.

(6) Az energiahatékonyság olyan kulcsfontosságú cselekvési terület, amely nélkül az uniós gazdaság teljes dekarbonizációja nem lenne megvalósítható[50]. Az Unió jelenlegi energiahatékonysági politikája azon szükség alapján alakult ki, hogy meg kell ragadni a költséghatékony energiamegtakarítási lehetőségeket. 2018 decemberében a „Tiszta energia minden európainak” csomag részeként (a 2030-ra előre jelzett energiafelhasználáshoz képest) legalább 32,5 %-os új kiemelt uniós energiahatékonysági célkitűzést határoztak meg 2030-ra.

(7) A fokozott éghajlat-politikai törekvés elérése érdekében az éghajlat-politikai céltervet kísérő hatásvizsgálat kimutatta, hogy az energiahatékonyság-javulást a jelenlegi 32,5 %-os ambíciószinthez képest jelentősen növelni kell.

(8) A tagállamok által a nemzeti energia- és klímaterveikben közölt nemzeti hozzájárulások összege elmarad a 32,5 %-os uniós célkitűzéstől. A hozzájárulások együttesen a végsőenergia-fogyasztás 29,4 %-os, a primerenergia-fogyasztás tekintetében pedig 29,7 %-os csökkenését eredményeznék a 2030-ra vonatkozó 2007-es referencia-forgatókönyv előrejelzéseihez képest. Ez az EU-27 primerenergia-fogyasztása tekintetében 2,8 százalékpontos, a végsőenergia-fogyasztás tekintetében pedig 3,1 százalékpontos kollektív különbséget jelentene.

(9) Bár az energiamegtakarítási potenciál valamennyi ágazatban továbbra is nagy, különös kihívást jelent a közlekedés, mivel az a végsőenergia-fogyasztás több mint 30 %-át teszi ki, valamint az épületek, mivel az Unió épületállományának 75 %-át alacsony energiahatékonyság jellemzi. Egy másik egyre fontosabb ágazat az információs és kommunikációs technológiai (IKT) ágazat, amely a világ teljes villamosenergia-felhasználásának 5–9 %-áért és az összes kibocsátás több mint 2 %-áért felelős. 2018-ban az adatközpontok az EU-28 villamosenergia-igényének 2,7 %-át tették ki. „Energy-efficient Cloud Computing Technologies and Policies for an Eco-friendly Cloud Market” (Energiahatékony felhőalapú informatikai technológiák és politikák a környezetbarát felhőalapú piacért). Ezzel összefüggésben az Unió digitális

[50] A „Tiszta bolygót mindenkinek – Európai hosszú távú stratégiai jövőkép egy virágzó, modern, versenyképes és klímasemleges gazdaságról” című közlemény (COM/2018/773 final), amely az energiahatékonyságot mint valamennyi dekarbonizációs forgatókönyv elengedhetetlen feltételét vizsgálja.

stratégiája[51] kiemelte, hogy rendkívül energiahatékony és fenntartható adatközpontokra van szükség, valamint fokozni kell az átláthatóságot a távközlési szolgáltatók környezeti lábnyomával kapcsolatban. Figyelembe kell venni továbbá az ipar energiaigényének a dekarbonizációból fakadó lehetséges növekedését, különösen az energiaigényes folyamatok esetében.

(10) A magasabb ambíciószint a költséghatékony energiahatékonysági intézkedések erőteljesebb előmozdítását teszi szükségessé az energiarendszer valamennyi területén és minden olyan releváns ágazatban, ahol a tevékenység hatással van az energiaigényre, mint például a közlekedésben, a vízgazdálkodásban és a mezőgazdaságban. Az energiahatékonyságnak a teljes energiaellátási láncban – beleértve az energiatermelést, -átvitelt, -elosztást és -végfelhasználást – történő javítása kedvező hatást fog gyakorolni a környezetre, javítani fogja a levegőminőséget és a közegészséget, csökkenteni fogja az üvegházhatásúgáz-kibocsátást, javítani fogja az energiabiztonságot, csökkenteni fogja a háztartások és a vállalkozások energiaköltségeit, hozzá fog járulni az energiaszegénység enyhítéséhez, valamint nagyobb versenyképességet, több munkahelyet és az egész gazdaságra kiterjedő megnövekedett gazdasági tevékenységet fog eredményezni, ezáltal javítva a polgárok életminőségét. Ez összhangban van az energiaunió és a 2015. évi Párizsi Megállapodás által létrehozott globális éghajlat-politikai menetrend keretében tett uniós kötelezettségvállalásokkal.

↓ (EU) 2018/2002
(1) preambulumbekezdés

~~Az energiaszükséglet csökkentése egyike „A stabil és alkalmazkodóképes energiaunió és az előretekintő éghajlat-politika keretstratégiája” című, 2015. február 25-i bizottsági közleménnyel létrehozott, az energiaunióra vonatkozó stratégia öt dimenziójának. Az energiahatékonyságnak a teljes energiaellátási láncban – beleértve az energiatermelést, -szállítást, -elosztást és -végfelhasználást – történő javítása kedvező hatást fog gyakorolni a környezetre, javítani fogja a levegőminőséget és a közegészséget, csökkenteni fogja az üvegházhatásúgáz-kibocsátást, az Unión kívülről származó energiaimporttól való függőség csökkentése révén javítani fogja az energiabiztonságot, csökkenteni fogja a háztartások és a vállalkozások energiaköltségeit, hozzá fog járulni az energiaszegénység enyhítéséhez, valamint nagyobb versenyképességet, több munkahelyet és az egész gazdaságra kiterjedő megnövekedett gazdasági tevékenységet fog eredményezni, ezáltal javítva a polgárok életminőségét. Ez összhangban van az energiaunió keretében tett uniós kötelezettségvállalásokkal és az Egyesült Nemzetek Éghajlatváltozási Keretegyezménye Feleinek 21. Konferenciáját követő, az éghajlatváltozásról szóló 2015. évi Párizsi Megállapodással[52] (a továbbiakban: a Párizsi Megállapodás) létrehozott globális éghajlatvédelmi menetrenddel, amely arra irányuló kötelezettségvállalást tartalmaz, hogy az iparosodás előtti szinthez képest a globális átlaghőmérséklet növekedését jóval 2 °C alatt kell tartani, és törekedni kell a hőmérséklet-növekedésnek az iparosodás előtti szinthez képest 1,5 °C-ra való korlátozására.~~

---

[51] A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának – Európa digitális jövőjének megtervezése (COM/2020) 67 final).

[52] ~~HL L 282., 2016.10.19., 4. o.~~

↓ (EU) 2018/2002 (2) preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)
⇨ új szöveg

(11) ⌦ Ezen irányelv ⌫ ~~A 2012/27/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv~~[53] ⇨ lépést tesz ⇦ ~~az energiaunió felé~~ ⇨ a 2050-re elérendő klímasemlegesség felé ⇦ ~~történő haladás egyik eleme~~, amelynek keretében az energiahatékonyság önálló energiaforrásként kezelendő. Az ~~„első az energiahatékonyság” e~~nergiahatékonyság elsődlegességének elve ⇨ olyan átfogó elv, amelyet ⇦ figyelembe kell venni ⇨ az energiarendszeren túl valamennyi ágazatban, valamennyi szinten, ideértve a pénzügyi ágazatot is. Az energiahatékonysági megoldásokat elsődleges opcióként kell tekinteni a szakpolitikai, tervezési és beruházási döntéseknél, ⇦ a kínálati oldalra és az egyéb szakpolitikai területekre vonatkozó új szabályok kialakításakor. ⇨ Jóllehet az energiahatékonyság elsődlegességének elvét egyéb jogi kötelezettségek, célkitűzések és elvek sérelme nélkül kell alkalmazni, utóbbiak se nem akadályozhatják annak alkalmazását, se nem mentesíthetnek azok alkalmazása alól. ⇦ A Bizottságnak biztosítania kell, hogy az energiahatékonyság és a keresleti oldali reagálási mechanizmusok a termelési kapacitással azonos hangsúlyt kapjanak. ~~Az energiahatékonyságot minden, az energiarendszer tervezéséhez kapcsolódó döntés és finanszírozási döntés meghozatala során figyelembe kell venni.~~ Az energiahatékonysági fejlesztéseket minden olyan esetben meg kell valósítani, amikor azok költséghatékonyabbak, mint a megfelelő kínálati oldali megoldások. Ennek hozzá kellene járulnia ahhoz, hogy az Unió – különösen a polgárok és a vállalkozások – ki tudja aknázni az energiahatékonyság számos előnyét. ⇨ Az energiahatékonyság-javító intézkedések végrehajtását prioritássá kell tenni az energiaszegénység enyhítése tekintetében is ⇦

↓ (EU) 2018/2002 (3) preambulumbekezdés
⇨ új szöveg

(12) Az energiahatékonyságot alapvető elemnek kell tekinteni és érvényesítését prioritásként kell kezelni az uniós energetikai infrastruktúrára vonatkozó jövőbeli beruházási döntések során. ⇨ Az energiahatékonyság elsődlegességének elvét elsősorban a rendszerhatékonysági megközelítés és a társadalmi szempontok figyelembevételével kell alkalmazni. Következésképpen hozzá kell járulnia mind az egyes végfelhasználói ágazatok, mind a teljes energiarendszer hatékonyságának javításához. Az elv alkalmazásának támogatnia kell az (EU) 2020/852 európai parlamenti és tanácsi rendeletben[54] felsorolt környezeti célkitűzésekhez hozzájáruló energiahatékony megoldásokra irányuló beruházásokat is. ⇦

[53] ~~Az Európai Parlament és a Tanács 2012/27/EU irányelve (2012. október 25.) az energiahatékonyságról, a 2009/125/EK és 2010/30/EU irányelv módosításáról, valamint a 2004/8/EK és a 2006/32/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 315., 2012.11.14., 1. o.).~~

[54] HL L 198., 2020.6.22., 13. o.

⇩ új szöveg

(13) Az energiahatékonyság elsődlegességének elvét az (EU) 2018/1999 európai parlamenti és tanácsi rendelet[55] határozta meg, és az az energiarendszer integrációjára vonatkozó stratégia[56] központi elemét képezi. Bár az elv a költséghatékonyságon alapul, alkalmazása szélesebb körű következményekkel jár, amelyek a körülményektől függően változhatnak. A Bizottság külön iránymutatásokat dolgozott ki az elv működésére és alkalmazására vonatkozóan, konkrét eszközöket és példákat javasolva a különböző ágazatokban történő alkalmazásra. A Bizottság emellett ajánlást adott ki a tagállamoknak, amely ezen irányelv követelményeire épül, és az elv alkalmazásával kapcsolatban konkrét intézkedéseket szorgalmaz.

(14) A hatás elérése érdekében a döntéshozóknak következetesen alkalmazniuk kell az energiahatékonyság elsődlegességének elvét valamennyi releváns szakpolitikai, tervezési és jelentős beruházási döntés során, azaz az energiafogyasztást vagy -ellátást befolyásoló, egyenként 50 millió EUR-t, közlekedési infrastrukturális projektek esetében pedig 75 millió EUR-t meghaladó értékű nagyberuházások esetében. Az elv megfelelő alkalmazása megköveteli a megfelelő költség-haszon elemzési módszerek alkalmazását, az energiahatékony megoldásokhoz szükséges feltételek megteremtését és a megfelelő nyomon követést. A keresletoldali rugalmasság jelentős előnyökkel járhat a fogyasztók és a társadalom egésze számára, valamint növelheti az energiarendszer hatékonyságát és csökkentheti az energiaköltségeket, például azáltal, hogy csökkenti a rendszerüzemeltetési költségeket, ami valamennyi fogyasztó számára alacsonyabb díjakat eredményez. Az energiahatékonyság elsődlegessége elvének alkalmazásakor a tagállamoknak figyelembe kell venniük a keresletoldali rugalmasság potenciális előnyeit, és adott esetben az integrált energiarendszer hatékonyságának növelésére irányuló erőfeszítéseik részeként figyelembe kell venniük a keresletoldali válaszintézkedéseket, az energiatárolást és az intelligens megoldásokat.

(15) Az energiahatékonyság elsődlegességének elvét mindig arányosan kell alkalmazni, és ezen irányelv követelményei nem eredményezhetnek átfedést, és nem róhatnak egymásnak ellentmondó kötelezettségeket a tagállamokra, amennyiben az elv alkalmazását közvetlenül más jogszabályok biztosítják. Ez a helyzet állhat fenn [a felülvizsgált TEN-E rendelet 3. cikke] szerinti uniós listán szereplő közös érdekű projektek esetében, amely jogszabály előírja, hogy az említett projektek kidolgozása és értékelése során figyelembe kell venni az az energiahatékonyság elsődlegességének elvét.

(16) A klímasemleges Unió 2050-ig történő megvalósítását célzó méltányos energetikai átállás az európai zöld megállapodás központi eleme. Az energiaszegénység az igazságos energetikai átállás elősegítésére kidolgozott „Tiszta energia minden európainak” című jogalkotási csomag sarkalatos pontja. Az (EU) 2018/1999 rendelet

[55] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1999 rendelete (2018. december 11.) az energiaunió és az éghajlat-politika irányításáról, valamint a 663/2009/EK és a 715/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, a 94/22/EK, a 98/70/EK, a 2009/31/EK a 2009/73/EK, a 2010/31/EU, a 2012/27/EU és a 2013/30/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 2009/119/EK és az (EU) 2015/652 tanácsi irányelv módosításáról, továbbá az 525/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről, PE/55/2018/REV/1 (HL L 328., 2018.12.21., 1. o.).

[56] Uniós stratégia az energiarendszer integrációjának megteremtéséért, COM(2020) 299 final.

és az (EU) 2019/944 európai parlamenti és tanácsi irányelv[57] alapján a Bizottság indikatív iránymutatást adott az energiaszegénység felméréséhez használandó megfelelő mutatókról, és meghatározta az „ energiaszegénységben élő háztartások jelentős számának” fogalmát[58]. Az (EU) 2019/944 irányelv és a 2009/73/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv[59] előírja a tagállamok számára, hogy hozzanak megfelelő intézkedéseket az energiaszegénység minden felismert formájának kezelésére, beleértve a szegénység tágabb összefüggéseivel foglalkozó intézkedéseket is.

(17) Az alacsony és közepes jövedelmű háztartásoknak, a kiszolgáltatott helyzetben lévő felhasználóknak – ideértve a végső felhasználókat is –, az energiaszegénységben élő vagy azáltal veszélyeztetett személyeknek, valamint a szociális bérlakásokban élőknek részesülniük kell az energiahatékonyság elsődlegessége elvének alkalmazásából származó előnyökből. Az energiahatékonysági intézkedéseket prioritásként kell végrehajtani e személyek és háztartások helyzetének javítása vagy az energiaszegénység enyhítése érdekében. A szakpolitikai döntéshozatal, valamint a szakpolitikák és intézkedések végrehajtása során alkalmazott holisztikus megközelítés megköveteli a tagállamoktól annak biztosítását, hogy más szakpolitikák és intézkedések ne gyakoroljanak kedvezőtlen hatást e személyekre és háztartásokra.

(18) Ez az irányelv egy olyan tágabb szakpolitikai keret részét képezi, amely az egyes szakpolitikai területek – többek között az épületek (a 2010/31/EK irányelv[60]), a termékek (a 2009/125/EK irányelv, az (EU) 2017/1369 rendelet és az (EU) 2020/740 rendelet[61]) és az irányítási mechanizmus (az (EU) 2018/1999 rendelet) – energiahatékonysági potenciáljával foglalkozik. E szakpolitikák nagyon fontos szerepet játszanak a termékek lecserélésekor, vagy épületek építésekor és felújításakor elérhető energiamegtakarítás tekintetében[62].

---

57 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/944 irányelve (2019. június 5.) a villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2012/27/EU irányelv módosításáról (HL L 158., 2019.6.14., 125. o.).

58 A Bizottság ajánlása az energiaszegénységről, C(2020) 9600 final.

59 Az Európai Parlament és a Tanács 2009/73/EK irányelve (2009. július 13.) a földgáz belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2003/55/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 211., 2009.8.14., 94. o.).

60 Az Európai Parlament és a Tanács 2010/31/EK irányelve (2010. május 19.) az épületek energiahatékonyságáról.

61 Az Európai Parlament és a Tanács 2009/125/EK irányelve (2009. október 21.) az energiával kapcsolatos termékek környezetbarát tervezésére vonatkozó követelmények megállapítási kereteinek létrehozásáról; Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/1369 rendelete (2017. július 4.) az energiacímkézés keretének meghatározásáról és a 2010/30/EU irányelv hatályon kívül helyezéséről és az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2020/740 rendelete (2020. május 25.) a gumiabroncsok üzemanyag-hatékonyság és más paraméterek tekintetében történő címkézéséről.

62 Továbbá a környezettudatos terméktervezéssel kapcsolatos, a 2020–2024 közötti időszakra vonatkozó munkaterv és az épületkorszerűsítési program cselekvési tervének keretében végzett termékvizsgálatok, valamint az épületek energiahatékonyságáról szóló irányelv felülvizsgálata jelentős mértékben hozzá fognak járulni a 2030-as energiamegtakarítási cél megvalósításához.

↓ (EU) 2018/2002 (4) preambulumbekezdés (kiigazított szöveg) ⇨ új szöveg

~~(19)~~ Egy ambiciózus energiahatékonysági célkitűzés eléréséhez meg kell szüntetni az akadályokat az energiahatékonysági intézkedésekbe való beruházások megkönnyítése érdekében. ⇨ A LIFE program Tiszta energiára való átállás elnevezésű alprogramja finanszírozást biztosít az energiahatékonysági szakpolitikák végrehajtása terén bevált európai gyakorlat kialakításához, amely többek között az energiahatékonyság magatartásbeli, piaci és szabályozási akadályaival is foglalkozna. ⇦ ~~Az ebbe az irányba tett egyik lépés az Eurostat által 2017. szeptember 19-én arra vonatkozóan adott pontosítás, hogy hogyan kell nyilvántartani az energiahatékonysági szerződéseket a nemzeti számlákon, amely megszünteti a bizonytalanságokat és megkönnyíti az ilyen szerződések alkalmazását.~~

↓ (EU) 2018/2002 (5) preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)

(20) Az Európai Tanács 2014. október 23-án és 24-én támogatta azt a célkitűzést, hogy 2030-ra uniós szinten 27 %-kal javuljon az energiahatékonyság, amelyet a 30 %-os uniós szintű célkitűzés szem előtt tartásával 2020-ig felül kell vizsgálni. Az Európai Parlament „Az európai energiaunió felé” című, 2015. december 15-i állásfoglalásában felszólította az Európai Bizottságot, hogy értékelje továbbá a 40 %-os energiahatékonysági célkitűzés megvalósíthatóságát is ugyanazon időkeret vonatkozásában. ~~Ezért indokolt módosítani a 2012/27/EU irányelvet, hogy az igazodjon a 2030-as távlati tervhez.~~

⇩ új szöveg

(21) Az előrejelzések szerint a 2030-ra kitűzött 32,5 %-os uniós energiahatékonysági célkitűzés és a meglévő keret egyéb szakpolitikai eszközei 2030-ig mintegy 45 %-kal csökkentenék az üvegházhatást okozó gázok kibocsátását[63]. Az üvegházhatásúgáz-kibocsátás 2030-ig történő 55 %-os csökkentésére irányuló fokozott éghajlat-politikai törekvés jegyében a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat-politikai célterv hatásvizsgálata felmérte, hogy milyen szintű erőfeszítésekre lenne szükség a különböző szakpolitikai területeken. A hatásvizsgálat megállapította, hogy az ÜHG-kibocsátási célnak a költségek szempontjából optimális elérése azt jelenti, hogy a végsőenergia-fogyasztást és a primerenergia-fogyasztást az alapforgatókönyvhöz képest legalább 36–37 %-kal, illetve 39–41 %-kal kellene csökkenteni.

[63] A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak, a Régiók Bizottságának és az Európai Beruházási Banknak – Tiszta bolygót mindenkinek – Európai hosszú távú stratégiai jövőkép egy virágzó, modern, versenyképes és klímasemleges gazdaságról (COM(2018) 773 final).

(22) Az Unió energiahatékonysági célkitűzését eredetileg a 2007-es referencia-forgatókönyv 2030-ra vonatkozó előrejelzései alapján számították ki és határozták meg alapforgatókönyvként. Az Eurostat energiamérleg-számítási módszertanának megváltozása és a későbbi modellezési előrejelzések javítása miatt az az alapforgatókönyvet módosítani kell. Így a célérték meghatározására ugyanazon megközelítést alkalmazva – azaz a jövőbeli alapforgatókönyvekkel összehasonlítva – az Unió 2030-ra vonatkozó energiahatékonysági célkitűzésének meghatározása a nemzeti energia- és klímatervekből származó nemzeti hozzájárulásokat tükröző 2020-as referencia-forgatókönyv 2030-ra vonatkozó előrejelzéseihez képest történik. Az aktualizált alapforgatókönyv szerint az Uniónak 2030-ig legalább 9 %-kal tovább kell növelnie energiahatékonysági törekvéseit a 2020-as referencia-forgatókönyv szerinti erőfeszítések szintjéhez képest. Az uniós célkitűzésekre vonatkozó ambíciószint kifejezésének új módja nem befolyásolja a szükséges erőfeszítések tényleges szintjét, és a végsőenergia-fogyasztás tekintetében 36 %-os, a primerenergia-fogyasztás tekintetében pedig 39 %-os csökkentést jelent a 2007-es referencia-forgatókönyv 2030-ra vonatkozó előrejelzéseihez képest.

(23) A végsőenergia-fogyasztás és a primerenergia-fogyasztás kiszámításának módszere összhangban van az Eurostat új módszerével, de az ezen irányelv alkalmazásában használt mutatók alkalmazási köre eltérő – azaz a végső energiára vonatkozó célkitűzés tekintetében nem fogalják magukban a környezeti hőt, magukban foglalják viszont a nemzetközi légi közlekedésben felhasznált energiafogyasztást. Az új mutatók alkalmazása azt is jelenti, hogy a nagyolvasztók energiafogyasztásában bekövetkező változások már csak a primerenergia-fogyasztásban tükröződnek.

🡻 (EU) 2018/2002 (6) preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)
⇨ új szöveg

(24) ~~Egy 2030-ra vonatkozó, legalább 32,5 %-os célkitűzés formájában egyértelművé kell tenni~~ A~~a~~nnak szükségességét, hogy az Unió ~~megvalósítsa~~ ⇨ javítsa ⇦ ~~–~~ energiahatékonysági célkitűzéseit, ⇨ 2030-ig megvalósítandó ⇦ primerenergia-fogyasztásban és~~/vagy~~ végsőenergia-fogyasztásban ⇨ kell ⇦ kifejezni~~,ett – uniós szintű~~ ~~energiahatékonysági célkitűzéseit~~. ~~A 2007-ben készített előrejelzések 2030-ra 1887 Mtoe primerenergia-fogyasztást és 1416 Mtoe végsőenergia-fogyasztást mutattak. Egy 32,5 %-os csökkentés 2030-ban a primerenergia-fogyasztás tekintetében 1273 Mtoe, a végsőenergia-fogyasztás tekintetében pedig 956 Mtoe csökkentést eredményez. A Bizottságnak értékelnie kell az említett célkitűzést – amely ugyanolyan jellegű, mint a 2020-ra vonatkozó uniós célkitűzés – azzal a céllal, hogy azt 2023-ig felfelé lehessen módosítani abban az esetben, ha a költségek jelentősen csökkennek, vagy szükséges esetben az Unió által a dekarbonizáció vonatkozásában vállalt nemzetközi kötelezettségek teljesítése érdekében.~~ ⇨ feltüntetve, hogy a jelenlegi intézkedéseken és a nemzeti energia- és klímatervekben szereplő intézkedéseken felül milyen további erőfeszítésekre van szükség. A 2020-as referencia-forgatókönyv 864 Mtoe végsőenergia-fogyasztást és 1124 Mtoe primerenergia-fogyasztást vetít előre 2030-ig (a környezeti hő nélkül, de beleértve a nemzetközi légi közlekedést). A 9 %-os további csökkentés 2030-ra a primerenergia-fogyasztás tekintetében 787 Mtoe, a végsőenergia-fogyasztás tekintetében pedig 1023 Mtoe csökkentést eredményez. A 2005-ös szintekhez képest ez azt jelenti, hogy az Unióban a végsőenergia-fogyasztást körülbelül 23 %-kal, a primerenergia-fogyasztást pedig mintegy 32 %-kal kellene

csökkenteni. ⇦ A 2020-as és 2030-as távlati terv~~ek~~ben nem szerepelnek tagállami ~~tagországit~~ szinten kötelező célkitűzések, ⇨ és a tagállamoknak az ezen irányelvben megadott képlet figyelembevételével kell meghatározniuk az Unió energiahatékonysági célkitűzéseihez való hozzájárulásukat. ⇦ A tagállamoknak ~~továbbra sem szabad korlátozni~~ ~~a tagállamok~~ ⌦ szabadon kell ⌫ ~~azzal kapcsolatos szabadságát~~ meghatározniuk nemzeti ⇨ célkitűzéseiket ⇦ ~~, hogy~~ akár a primerenergia- vagy a végsőenergia-fogyasztás, vagy a primerenergia- vagy a végsőenergia-megtakarítás, akár az energiaintenzitás alapján ~~meghatározzák nemzeti hozzájárulásaikat~~. ⇨ Ezen irányelv módosítja, hogy a tagállamok miként fejezzék ki az uniós célkitűzés tekintetében vállalt nemzeti hozzájárulásukat. Az uniós célkitűzés tekintetében vállalt tagállami hozzájárulásokat a következetesség és a haladás nyomon követésének biztosítása érdekében végső- és primerenergia-fogyasztásban kell kifejezni. ⇦ ~~A tagállamoknak nemzeti indikatív energiahatékonysági hozzájárulásaik megállapítása során figyelembe kell venniük, hogy az Unió 2030. évi energiafogyasztása nem haladhatja meg az 1273 Mtoe primer energiát és/vagy a 956 Mtoe végső energiát. Ez azt jelenti, hogy az Unióban a primerenergia-fogyasztás tekintetében 26 %-os, a végsőenergia-fogyasztás tekintetében pedig 20 %-os csökkenést kell elérni a 2005-ös szintekhez képest.~~ Az Unió 2030-as célkitűzéseinek megvalósítása felé tett ~~előre~~haladást indokolt rendszeresen értékelni, amelyről az (EU) 2018/1999 európai parlamenti és tanácsi rendelet rendelkezik.

🡻 2012/27/EU (13)
preambulumbekezdés
⇨ új szöveg

(25) Kedvezőbb lenne, ha a~~z 20 %-os~~ energiahatékonysági célkitűzést az energiahatékonyságot különböző területeken ösztönző különös nemzeti és uniós intézkedések halmozott végrehajtásának eredményeképpen lehetne elérni. A tagállamok~~at~~ számára elő kell írni, hogy~~indikatív~~ nemzeti energiahatékonysági ~~célkitűzések, rendszerek és programok~~ ⇨ szakpolitikákat és intézkedéseket ⇦ ~~meg~~határozzanak meg~~ására kell kötelezni~~. A Bizottságnak értékelnie kell az egyes tagállamok ilyen ⇨ szakpolitikáit, intézkedéseit ⇦ ~~célkitűzéseit –~~ és egyéni erőfeszítéseit és az elért ~~előre~~haladással kapcsolatos adatokat annak értékelése érdekében, hogy mekkora a valószínűsége az átfogó uniós célkitűzés elérésének, illetve mennyire elégségesek az egyéni erőfeszítések a közös cél eléréséhez. ~~A Bizottságnak ezért a felülvizsgált jogi kerete útján és az Európa 2020 folyamat keretében szorosan figyelemmel kell követnie a nemzeti energiahatékonysági programok végrehajtását. Lehetővé kell tenni, hogy az indikatív nemzeti energiahatékonysági célkitűzések meghatározása során a tagállamok figyelembe vehessék a primerenergia-fogyasztást befolyásoló olyan nemzeti tényezőket, mint a még kihasználatlan költséghatékony energiamegtakarítási potenciál, az energiaimport és az energiaexport változásai, az egyes megújulóenergia-források fejlődése, a nukleáris energia, a szén-dioxid-leválasztás és -tárolás, valamint a korai intézkedés. Modellszámítások végzésekor a Bizottságnak – kellő időben és átlátható módon – konzultálnia kell a tagállamokkal a modell alapján tett feltételezések és a modelleredmény tervek tárgyában. Javítani kell az energiahatékonysági intézkedések hatásának, valamint a technológiák állományának és teljesítményének modellezését.~~

~~A megújuló energiaforrásból előállított energia támogatásáról szóló, 2009. április 23-i 2009/28/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv[64] kimondja, hogy Ciprus és Málta, elszigetelt és peremterületeken lévő tagállamokként a légi közlekedésre mint polgáraik és gazdaságuk számára létfontosságú közlekedési eszközre támaszkodnak. Ennek eredményeképpen a nemzeti légi közlekedésben mért bruttó végsőenergia-fogyasztásuk aránytalanul magas – a 2005-ös közösségi átlag több mint háromszorosa –, ezért őket aránytalanul érintik a jelenlegi technológiai és szabályozási kötelezettségek.~~

↓ 2012/27/EU
(14) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)

(26) ~~A vonatkozó közkiadások teljes összege az Unió bruttó hazai termékének 19 %-át teszi ki.~~ ⇨ A közszféra az Unió végsőenergia-fogyasztásának mintegy 5–10 %-áért felel. A hatóságok évente mintegy 1,8 billió EUR-t költenek. Ez az Unió bruttó hazai termékének mintegy 14 %-át teszi ki. ⇦ Emiatt a közszféra fontos hajtóerőt jelent a piac hatékonyabb termékek, épületek és szolgáltatások irányába történő elmozdulásának ösztönzésében, valamint a polgárok és vállalkozások energiafogyasztási szokásainak megváltoztatásában. Ezen túlmenően az energiafogyasztásnak az energiahatékonyság-javító intézkedések miatti csökkenése közforrásokat szabadíthat fel egyéb célokra. A nemzeti, regionális és helyi szintű közintézményeknek példamutató szerepet kell játszaniuk az energiahatékonyság terén.

↓ 2012/27/EU (15)
preambulumbekezdés
⇨ új szöveg

~~Szem előtt tartva azt, hogy a 2011. évi energiahatékonysági tervről szóló 2011. június 10-i következtetéseiben a Tanács hangsúlyozta, hogy mivel az Unió végsőenergia-fogyasztásának 40 %-át az épületek teszik ki, valamint annak érdekében, hogy kihasználják a növekedés és a foglalkoztatás lehetőségeit az egyes szakmákban és az építési szektorban, illetve az építés során felhasznált termékek gyártásában és más szakmai tevékenységekben – így az építészetben, a tanácsadásban és a mérnöki tevékenységben –, a tagállamoknak 2020-on túlmutató hosszú távú stratégiát kell kidolgozniuk a lakó- és kereskedelmi célú épületek felújításába történő, az épületállomány energiahatékonyságának javítását célzó beruházások ösztönzése céljából. Az említett stratégiának azokra a költséghatékony mélyfelújításokra kell irányulnia, amelyek eredménye olyan felújítás, amely a korszerűsítés előtti szinthez képest jelentős százalékban csökkenti egy épület hálózatból vételezett energia-fogyasztását és végsőenergia-fogyasztását egyaránt, ami nagyon magas energiahatékonyságot eredményez. Az ilyen mélyfelújításokat szakaszokban is végre lehet hajtani.~~

↓ 2012/27/EU
(16) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)

~~64 HL L 140., 2009.6.5., 16. o.~~

⇩ új szöveg

(27) Ahhoz, hogy a közszféra példamutató szerepet töltsön be, saját dekarbonizációs és energiahatékonysági célokat kell kitűznie. A közszférában az energiahatékonyság-javításnak tükröznie kell az uniós szinten szükséges erőfeszítéseket. A végsőenergia-fogyasztási célnak való megfelelés érdekében az Uniónak 2030-ig 19 %-kal kell csökkentenie végsőenergia-fogyasztását a 2017., 2018. és 2019. évi átlagos energiafogyasztáshoz képest. A közszféra energiafogyasztásának legalább 1,7 %-os éves csökkentésére vonatkozó kötelezettség várhatóan biztosítja majd, hogy a közszféra példamutató szerepet játszhasson. A végsőenergia-fogyasztás csökkentése érdekében a tagállamok továbbra is teljes rugalmasságot élveznek az energiahatékonyság-javító intézkedések megválasztása tekintetében. A végsőenergia-fogyasztás éves csökkentésének előírása kisebb adminisztratív terhet jelent, mintha az energiamegtakarítás mérésére szolgáló módszerek kerülnének meghatározásra.

(28) Kötelezettségük teljesítése érdekében a tagállamoknak a közintézmények valamennyi közszolgáltatásának és létesítményének végsőenergia-fogyasztását meg kell célozniuk. A címzettek körének meghatározásához a tagállamoknak az ajánlatkérő szervek 2014/24/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben[65] foglalt fogalommeghatározását kell alkalmazniuk. A kötelezettség teljesítéséhez a közszféra bármely területén lehet csökkenteni a végsőenergia-fogyasztást, ideértve a közlekedést, a középületeket, az egészségügyet, a területrendezést, a vízgazdálkodást és a szennyvízkezelést, a szennyvíz- és víztisztítást, a hulladékgazdálkodást, a távfűtést és -hűtést, az energiaelosztást, az ellátást és tárolást, a közvilágítást és az infrastruktúra-tervezést is. A közintézmények adminisztratív terheinek csökkentése érdekében a tagállamoknak digitális platformokat vagy eszközöket kell létrehozniuk az összesített fogyasztási adatok állami szervektől való összegyűjtésére, nyilvánosan hozzáférhetővé tételére és az adatok Bizottság felé történő jelentésére.

(29) A tagállamoknak példamutatóan kell eljárniuk annak biztosításával, hogy a közszférában az összes energiahatékonyság-alapú szerződést és energiagazdálkodási rendszert az európai vagy nemzetközi szabványoknak megfelelően hajtják végre, illetve hogy az energetikai auditokat nagyrészt a közszféra nagy energiafogyasztó részeiben alkalmazzák.

(30) A hatóságokat arra ösztönözzük, hogy olyan szervezetektől szerezzenek támogatást, mint például a fenntartható energiával foglalkozó, adott esetben regionális vagy helyi szinten létrehozott, ügynökségek. Ezeknek az ügynökségeknek a szerveződése általában tükrözi egy adott régióban vagy a közszféra egy bizonyos területén működő hatóságok egyéni igényeit. A központosított ügynökségek más tekintetben tudják jobban kielégíteni az igényeket, illetve képesek hatékonyabban működni, például a kisebb vagy központosított tagállamokban, vagy az olyan összetett vagy régiókon átnyúló területeken, mint a távfűtés és -hűtés. A 21. cikk alapján a fenntartható energiával foglalkozó ügynökségek egyablakos ügyintézési pontként szolgálhatnak. Ezek az ügynökségek gyakran felelősek helyi vagy regionális dekarbonizációs tervek kidolgozásáért, amelyek más dekarbonizációs intézkedéseket is tartalmazhatnak,

[65] Az Európai Parlament és a Tanács 2014/24/EU irányelve (2014. február 26.) a közbeszerzésről és a 2004/18/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 94., 2014.3.28., 65. o.).

például a fosszilis tüzelőanyagokkal működő kazánok lecserélését, valamint támogatják a hatóságokat az energiával kapcsolatos szakpolitikák végrehajtásában. A fenntartható energiával foglalkozó ügynökségek vagy a regionális és helyi hatóságokat segítő egyéb szervezetek egyértelmű hatáskörökkel, célkitűzésekkel és erőforrásokkal rendelkezhetnek a fenntartható energia területén. A fenntartható energiával foglalkozó ügynökségeket ösztönözni lehetne arra, hogy mérlegeljék az Unió éghajlat- és energiapolitikai célkitűzéseinek végrehajtása mellett önkéntesen elkötelezett helyi önkormányzatokat tömörítő Polgármesterek Szövetsége keretében tett kezdeményezéseket, valamint más, e célból már létező kezdeményezéseket. A dekarbonizációs terveknek területfejlesztési tervekhez kell kapcsolódniuk, és figyelembe kell venniük a tagállamok által elvégzendő átfogó értékelést.

(31) A tagállamoknak regionális és helyi szinten is támogatniuk kell a közintézményeket az energiahatékonyság-javító intézkedések tervezésében és bevezetésében azáltal, hogy iránymutatásokat biztosítanak a kompetenciaépítés és a képzési lehetőségek előmozdítására, valamint ösztönzik az állami szervek, többek között az ügynökségek közötti együttműködést. E célból a tagállamok nemzeti kompetenciaközpontokat hozhatnának létre az olyan összetett kérdésekkel kapcsolatban, mint például a helyi vagy regionális energiaügynökségeknek nyújtott, távfűtéssel vagy -hűtéssel kapcsolatos tanácsadás.

🡻 2012/27/EU
(17) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)
⇨ új szöveg

~~(32) Növelni kell az épületek felújítási arányát, mivel a meglévő épületállomány rendelkezik messze a legnagyobb energiamegtakarítási potenciállal.~~ ⇨ Az ipari tevékenységeken kívül a fő energiafelhasználók és kibocsátásforrások az épületek és a közlekedés[66]. Az épületek az Unió teljes energiafogyasztásának mintegy 40 %-áért, üvegházhatású gázainak pedig 36 %-áért felelősek[67]. Az épületkorszerűsítési programról szóló bizottsági közlemény[68] az építőipar energia- és erőforrás-hatékonyságának és a megfizethetőség kettős kihívásával foglalkozik, és célja a felújítási arány megduplázása. A program középpontjában a legrosszabb energiateljesítményű épületek, az energiaszegénység és a középületek állnak. ⇦ Az épületek ráadásul kiemelt fontossággal bírnak azon uniós célkitűzés elérése szempontjából, amely szerint 2050-re ⇨ meg kell valósítani a klímasemlegességet ⇦ ~~1990-hez képest 80-95 %-kal csökkenteni szükséges az üvegházhatást okozó gázok kibocsátását~~. A közintézmények tulajdonában lévő épületek az épületállomány

---

[66] COM/2020/562 final.

[67] Lásd a Nemzetközi Erőforrás Testület (IRP), „Resource Efficiency and Climate Change” (Erőforrás-hatékonyság és éghajlatváltozás) című dokumentumát (2020) és az ENSZ 2019. évi környezetvédelmi kibocsátási szakadékról szóló jelentését. Ezek a számadatok az épületek használatára és üzemeltetésére vonatkoznak, ideértve a villamos energia és fűtési ágazat közvetett kibocsátásait, nem a teljes életciklusukra. Az építési termékek életciklusra vetített CO_2-kibocsátása globális szinten a teljes évi üvegházhatásúgáz-kibocsátás mintegy 10 %-át teszi ki, lásd az IRP „Resource Efficiency and Climate Change” című dokumentumát (2020) és az ENSZ 2019. évi környezetvédelmi kibocsátási szakadékról szóló jelentését.

[68] COM/2020/662 final.

jelentős részét teszik ki, és különösen nagy figyelem övezi őket. Ezért helyénvaló egy éves felújítási arány meghatározása a tagállamok területén lévő, a ~~központi kormányzat~~ ⇨ közintézmények ⇦ tulajdonában és használatában lévő épületek tekintetében, azok energiahatékonyságának javítása érdekében. ⇨ A tagállamokat felkérjük arra, hogy magasabb felújítási arányokat határozzanak meg, amennyiben az épületállományuk felújításának keretében költséghatékonynak bizonyul, hosszú távú felújítási stratégiáiknak vagy nemzeti felújítási programjaiknak megfelelően. ⇦ Ez a felújítási arány nem érintheti a közel nulla energiaigényű épületek ⌦ (NZEB) ⌫ tekintetében a~~z épületek energiahatékonyságáról szóló, 2010. május 19-i~~ 2010/31/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben[69] előírt kötelezettségek fennállását. ⇨ A 2010/31/EU irányelv következő felülvizsgálatakor a Bizottságnak értékelnie kell, hogy a tagállamok milyen előrelépést tettek a közintézmények tulajdonában lévő épületek felújítása terén. A Bizottságnak jogalkotási javaslat előterjesztését kell mérlegelnie a felújítási arány felülvizsgálata céljából, figyelembe véve a tagállamok által tett előrelépést, a jelentős gazdasági és műszaki fejleményeket, illetve szükség esetén az Unió dekarbonizációs és szennyezőanyag-mentesítési kötelezettségvállalásait. ⇦ A ~~központi kormányzati~~ ⇨ közintézmények tulajdonában lévő ⇦ épületek felújítására vonatkozó, ezen irányelvben foglalt kötelezettség kiegészíti az említett irányelvet, amelynek értelmében a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy amennyiben a meglévő épületeken jelentős felújítást hajtanak végre, azok energiahatékonyságát fokozni kell oly módon, hogy az épületek megfeleljenek ⇨ a közel nulla energiaigényű épületekre vonatkozó ⇦ ~~az energiahatékonyságra vonatkozó minimum~~követelményeknek. ~~Lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy a központi kormányzati vagyon részét képező épületek energiahatékonyságának azonos mértékű javulását eredményező alternatív költséghatékony intézkedéseket hozzanak. A központi kormányzati épületek alapterületének felújítására vonatkozó kötelezettségnek az olyan igazgatási szervezeti egységekre kellene vonatkoznia, amelyek illetékessége egy tagállam egész területére kiterjed. Amennyiben valamely tagállamban, illetve egy adott hatáskör vonatkozásában nem létezik olyan érintett igazgatási szervezeti egység, amelynek illetékessége kiterjed a tagállam egész területére, akkor a kötelezettségnek azokra az igazgatási egységekre kell vonatkoznia, amelyek illetékessége együttesen kiterjed a tagállam egész területére.~~

⇩ új szöveg

(33) A felújítások arányának meghatározásához a tagállamoknak tudniuk kell, hogy mely épületek nem érik el a közel nulla energiaigényű épületek szintjét. Ezért a tagállamoknak az energiahatékonysági tanúsítványok átfogó adatbázisának részeként a középületekről is nyilvántartást kell közzétenniük és naprakészen tartaniuk. E nyilvántartás alapján a magánszereplők, köztük az energetikai szolgáltató vállalatok is felújítási megoldásokat javasolhatnak, és azokat az uniós épületállomány megfigyelőközpontja összesítheti.

69 Az Európai Parlament és a Tanács 2010/31/EU irányelve (2010. május 19.) az épületek energiahatékonyságáról (HL L 153., 2010.6.18., 13. o.).

↓ 2012/27/EU (18)
preambulumbekezdés
⇨ új szöveg

(34) ⇨ 2020-ban a világ népességének több mint fele városi területeken él. Ez az arány 2050-re várhatóan eléri a 68 %-ot[70]. Ráadásul a 2050-ben használt városi infrastruktúrák felét még meg kell építeni[71]. A városok és a nagyvárosi területek a gazdasági tevékenység, a tudásteremtés, az innováció és az új technológiák központjai. A városok befolyásolják az ott élő vagy dolgozó polgárok életminőségét. A tagállamoknak műszakilag és pénzügyileg támogatniuk kell a településeket. ⇦ A tagállamokban számos települési önkormányzat és más közintézmény már integrált energiatakarékossági és energiaellátási megközelítéseket vezetett be például a fenntartható energiát célzó cselekvési tervek útján (ilyenek többek között a Polgármesterek Szövetsége kezdeményezés keretében kidolgozott fellépések) vagy az épületekkel vagy közlekedési módokkal összefüggő egyedi intézkedéseken túllépő integrált városi megközelítések formájában.

↓ 2012/27/EU (19)
preambulumbekezdés
⇨ új szöveg

(35) A bizonyos termékek és szolgáltatások beszerzése, valamint épületek vásárlása és bérlése tekintetében az építési beruházásokat, beszerzéseket vagy szolgáltatásokat közbeszerzési szerződések útján odaítélő ~~központi kormányzatoknak~~ ⇨ ajánlatkérő szerveknek vagy közszolgáltató ajánlatkérőknek ⇦ példát kell mutatniuk, és döntéseik során szem előtt kell tartaniuk a beszerzések energiahatékonyságát⇨ , továbbá az energiahatékonyság elsődlegességének elvét kell alkalmazniuk, azon közbeszerzési szerződések és koncessziók tekintetében is, amelyekre nézve a IV. melléklet nem ír elő konkrét követelményeket ⇦. Ez azon igazgatási szervezeti egységekre vonatkozik, amelyek illetékessége egy tagállam egész területére kiterjed. Amennyiben valamely tagállamban, illetve egy adott hatáskör vonatkozásában nem létezik olyan érintett igazgatási szervezeti egység, amelynek illetékessége kiterjed a tagállam egész területére, akkor a kötelezettségnek azokra az igazgatási egységekre kell vonatkoznia, amelyek illetékessége együttesen kiterjed a tagállam egész területére. Mindamellett be kell tartani az uniós közbeszerzési irányelvek rendelkezéseit. ⇨ A tagállamoknak el kell hárítaniuk az egy tagállamon belüli vagy határokon átnyúló közös közbeszerzés akadályait, amennyiben e közbeszerzések csökkentik a költségeket, valamint fokozzák a belső piac nyújtotta előnyöket azáltal, hogy üzleti lehetőségeket teremtenek az ellátók és az energiahatékonysági szolgáltatók számára. ⇦

⇩ új szöveg

(36) A közbeszerzésen keresztül állami forrásokat beruházó valamennyi közjogi intézménynek példát kell mutatnia a szerződések és koncessziók odaítélésekor azáltal,

[70] https://www.unfpa.org/world-population-trends
[71] https://www.un.org/en/ecosoc/integration/pdf/fact_sheet.pdf

hogy a legmagasabb energiahatékonysági teljesítményű termékeket, szolgáltatásokat, építési beruházásokat és épületeket választják ki, többek között a 2009/30/EK irányelv szerinti egyedi követelmények hatálya alá nem tartozó beszerzések esetében is. Ebben az összefüggésben a 2014/23/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv[72] 6. és 7. cikkében, a 2014/24/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv[73] 2. cikkének (1) bekezdésében, valamint a 2014/25/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 3. és 4. cikkében meghatározott értékhatárokat meghaladó értékű közbeszerzési szerződésekre és koncessziókra vonatkozó valamennyi odaítélési eljárásnak figyelembe kell vennie a termékek, épületek és szolgáltatások uniós vagy nemzeti jog által meghatározott energiahatékonyságát, közbeszerzési eljárásaik során prioritásként kezelve az energiahatékonyság elsődlegességének elvét.

(37) Fontos továbbá, hogy a tagállamok nyomon kövessék, hogy az ajánlatkérő szervek és a közszolgáltató ajánlatkérők hogyan veszik figyelembe az energiahatékonysági követelményeket a termékek, épületek, építési beruházások és szolgáltatások beszerzése során, biztosítva, hogy a közbeszerzési irányelvekben említett értékhatárokat túllépő pályázatok energiahatékonyságára gyakorolt hatására vonatkozó információk nyilvánosan hozzáférhetők legyenek. Így az érdekelt felek és a polgárok az átláthatóság jegyében meg tudják ítélni, hogy a közszféra érvényre juttatja-e a közbeszerzésekben az energiahatékonyság elsődlegességének elvét.

(38) Az európai zöld megállapodás elismeri a körforgásos gazdaság szerepét az átfogó uniós dekarbonizációs célkitűzések megvalósításának elősegítésében. A közszféra hozzájárulhat ezekhez a célkitűzésekhez azáltal, hogy vásárlóerejét adott esetben környezetbarát termékekre, épületekre, szolgáltatásokra és építési beruházásokra fordítja a zöld közbeszerzéshez rendelkezésre álló eszközök segítségével, és ezáltal jelentősen hozzájárul az energiafogyasztás és a környezeti hatások csökkentéséhez.

(39) Fontos, hogy az életciklusköltségek, valamint a környezeti hatások és költségek értékeléséhez szükséges iránymutatások és módszerek rendelkezésre bocsátásával a tagállamok kellő támogatást biztosítsanak a közintézmények számára az energiahatékonysági követelmények közbeszerzésekben való bevezetéséhez és adott esetben a zöld közbeszerzés alkalmazásához. A jól megtervezett eszközök, különösen a digitális eszközök várhatóan megkönnyítik a közbeszerzési eljárásokat és csökkentik az adminisztratív költségeket, különösen a kisebb tagállamokban, amelyekben esetleg nincs elegendő kapacitás az ajánlatok elkészítéséhez. E tekintetben a tagállamoknak aktívan elő kell mozdítaniuk a digitális eszközök használatát és az ajánlatkérő szervek közötti együttműködést, többek között a határokon átnyúlóan is a bevált gyakorlatok megosztása céljából.

(40) Tekintettel arra, hogy az épületek üzemeltetési élettartamuk előtti és után is okoznak üvegházhatásúgáz-kibocsátást, a tagállamoknak az épületek szén-dioxid-kibocsátásának teljes életciklusát is figyelembe kell venniük. Erre a közszféra példamutató szerepének részeként tett azon erőfeszítések keretében kerül sor, amelyek a teljes életciklus alatti teljesítményre, a körforgásos gazdaság szempontjaira és a környezeti hatásokra fordított figyelem növelésére irányulnak. A közbeszerzés tehát

---

[72] Az Európai Parlament és a Tanács 2014/23/EU irányelve (2014. február 26.) a koncessziós szerződésekről (HL L 94., 2014.3.28., 1. o.)

[73] Az Európai Parlament és a Tanács 2014/24/EU irányelve (2014. február 26.) a közbeszerzésről és a 2004/18/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 94., 2004.3.28., 65. o.).

lehetőséget kínálhat arra, hogy az épületek teljes életciklusára vetített CO_2-kibocsátásával foglalkozzanak. E tekintetben az ajánlatkérő szervek fontos szereplők, mivel közbeszerzési eljárások részeként olyan új épületeket vásárolhatnak, amelyek globális felmelegedési potenciáljával teljes életciklusuk alatt törődnek.

(41) A teljes életciklus alatti globális felmelegedési potenciál az épülethez kapcsolódó üvegházhatásúgáz-kibocsátást méri az épület életciklusának különböző szakaszaiban. Így azt méri fel, hogy az épület összességében milyen mértékben járul hozzá éghajlatváltozást okozó kibocsátásokhoz. Ezt néha szénlábnyom-értékelésnek vagy a teljes életciklusra vonatkozó szén-dioxid-mérésnek nevezik. Egyszerre figyelembe veszi az építőanyagokban rejlő szén-dioxid-kibocsátást a felhasználás szakaszától kezdődő közvetlen és közvetett szén-dioxid-kibocsátással. Az épületek jelentős anyagbankok, amelyek évtizedek alatt nagy szén-dioxid-intenzitású erőforrásokat tárolnak, ezért fontos feltérképezni az olyan tervezési lehetőségeket, amely megkönnyítik a jövőbeli újrafelhasználást és újrahasznosítást a működési élettartam végén.

(42) A globális felmelegedési potenciált numerikus mutatóként fejezzük ki (a hasznos belső alapterületre számolt) $kgCO_2e/m^2$ mértékegységben minden egyes életciklusszakaszra, egy 50 éves referencia-időszak átlagában. Az adatok kiválasztása, a forgatókönyvek meghatározása és a számítások az EN 2011 szabvánnyal összhangban történnek. Az épületelemek és a műszaki berendezések alkalmazási körét a Level(s) uniós keretrendszer 1.2. mutatója határozza meg. Amennyiben létezik nemzeti számítási eszköz, vagy az az adatközléshez vagy az építési engedély megszerzéséhez szükséges, lehetővé kell tenni, hogy a kért információkat e nemzeti eszköz alkalmazásával adják meg. Lehetővé kell tenni más számítási eszközök használatát is, amennyiben azok megfelelnek a Level(s) uniós keretrendszerben meghatározott minimumkövetelményeknek.

↓ 2012/27/EU
(20) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)

~~Annak a lehetőségnek az értékelése, amely szerint uniós szintű „fehér bizonyítvány”-rendszert lehetne bevezetni, arra mutatott rá, hogy a jelenlegi helyzetben egy ilyen rendszer túlzott adminisztratív költségekkel járna, valamint fennállna annak a kockázata, hogy az energiamegtakarítás az Unió egésze helyett néhány tagállamban összpontosulna. Egy ilyen uniós szintű rendszerre vonatkozó célkitűzés – legalábbis ebben a szakaszban – az energiahatékonyság tekintetében az energetikai közszolgáltatókra vonatkozóan előírt nemzeti kötelezettségi rendszerek, illetve azonos mennyiségű energiamegtakarítást eredményező egyéb alternatív szakpolitikai intézkedések útján jobban elérhető lenne. A rendszerek keretében elérni kívánt célokat az Unió szintjén, közös keretrendszerben kell meghatározni, ugyanakkor jelentős rugalmasságot kell biztosítani a tagállamoknak ahhoz, hogy teljes mértékben figyelembe vehessék a piaci szereplők nemzeti szerveződését, az energiaágazat sajátos hátterét és a végső fogyasztók szokásait. A közös keretrendszernek biztosítania kell az energetikai közszolgáltatók számára a lehetőséget arra, hogy minden végső felhasználónak kínálhassanak energiahatékonysági szolgáltatásokat, ne csak azoknak, akiknek energiát értékesítenek. Ez fokozza az energiapiaci versenyt, mivel az energetikai közszolgáltatók kiegészítő energiahatékonysági szolgáltatások nyújtásával differenciálhatják termékeiket. A közös keretrendszernek ezenkívül lehetővé kell tennie a tagállamok számára, hogy nemzeti rendszerükbe társadalmi célú követelményeket foglalhassanak, különösen annak biztosítása~~

~~érdekében, hogy a kiszolgáltatott helyzetben lévő ügyfelek is részesüljenek a jobb energiahatékonyság előnyeiből. A tagállamoknak – objektív és megkülönböztetésmentes kritériumok alapján – meg kell határozniuk, hogy mely energiaelosztóknak vagy kiskereskedelmienergia-értékesítő vállalkozásoknak kell az ezen irányelvben meghatározott végfelhasználói energiamegtakarítási célkitűzést teljesíteniük.~~

~~A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy úgy határozhassanak, hogy nem írnak elő ilyen kötelezettséget a kis energiaelosztó, kiskereskedelmienergia-értékesítő kisvállalkozások és kis energiaágazatok számára annak érdekében, hogy azokat ne sújtsák aránytalanul nagy adminisztratív terhek. A 2008. június 25-i bizottsági közlemény meghatározza azokat az elveket, amelyeket figyelembe kell venniük az ezzel a lehetőséggel élni nem kívánó tagállamoknak. A nemzeti energiahatékonysági kezdeményezések támogatásának egyik eszközeként az energiahatékonyságra vonatkozó nemzeti kötelezettségi rendszerek hatálya alá tartozó kötelezett felek azzal is eleget tehetnek kötelezettségeiknek, ha a nemzeti energiahatékonysági alapba évente befizetik a rendszer alapján előírt beruházásoknak megfelelő összeget.~~

↓ 2012/27/EU
(21) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)

~~Tekintettel arra, hogy az államháztartás fenntarthatóságának visszaállítása és a költségvetési konszolidáció a legfontosabb átfogó feladat, az ezen irányelv hatálya alá tartozó különleges intézkedések végrehajtása során – megfelelő mértékű elemzés és értékelés alapján – kellő figyelmet kell fordítani tagállami szinten az energiahatékonysági intézkedések végrehajtásának költséghatékonyságára.~~

↓ 2012/27/EU
(22) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)

~~Az a követelmény, amelynek értelmében a végső felhasználók számára évente értékesített energia egy részét meg kell takarítani az egyébként értékesített energiához képest, nem minősül az értékesítés vagy az energiafogyasztás felső határának. Lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy ne számítsák bele az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról szóló, 2003. október 13-i 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv[74] I. mellékletében felsorolt ipari tevékenységekben felhasznált értékesített energiavolument, illetve annak egy részét a végső felhasználóknak való energiaértékesítésbe, mivel egyértelmű, hogy e tevékenységeken belül bizonyos ágazatok vagy alágazatok ki vannak téve a kibocsátásáthelyezés jelentős kockázatának. A tagállamoknak ismerniük kell a rendszerekkel járó költségeket ahhoz, hogy pontosan felmérhessék az intézkedések költségeit.~~

---

74 ~~HL L 275., 2003.10.25., 32. o.~~

↓ 2012/27/EU (23) preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)

~~A 7. cikkben foglalt követelmények sérelme nélkül és az adminisztratív terhek korlátozása érdekében a tagállamok a 7. cikk végrehajtására irányuló valamennyi egyedi szakpolitikai intézkedésüket egyetlen átfogó nemzeti energiahatékonysági programban foghatják össze.~~

↓ (EU) 2018/2002 (7) preambulumbekezdés (kiigazított szöveg) ⇨ új szöveg

(43) ⇨ A 2010/75/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv[75] szabályozza az energiatermeléshez hozzájáruló vagy termelési célból energiát felhasználó létesítményeket, és az integrált engedély iránti kérelmeknek tartalmazniuk kell a létesítmény által felhasznált vagy termelt energiára vonatkozó információkat (12. cikk (1) bekezdés b) pont). Továbbá a fenti irányelv 11. cikke meghatározza, hogy a hatékony energiafelhasználás egyike az üzemeltető alapvető kötelezettségeinek, valamint a 2010/75/EU irányelv III. melléklete szerinti elérhető legjobb technikák meghatározására szolgáló szempontoknak. ⇦ Az ~~energetikai~~ ⌦ energia ⌫rendszerek adott időpontbeli működési hatékonyságát befolyásolja, hogy mennyire képesek az eltérő mértékű szabályozhatósággal és üzembehelyezési idővel működő, különféle forrásokból előállított energiát zökkenőmentesen és rugalmasan betáplálni a hálózatba. E hatékonyság javítása lehetővé fogja tenni a megújuló energia jobb kihasználását.

↓ (EU) 2018/2002 (8) preambulumbekezdés

(44) Az energiahatékonyság javítása hozzájárulhat a nagyobb gazdasági teljesítményhez. A tagállamoknak és az Uniónak arra kell törekedniük, hogy a gazdasági növekedés szintjétől függetlenül csökkenjen az energiafogyasztás.

↓ (EU) 2018/2002 (10) preambulumbekezdés (kiigazított szöveg) ⇨ új szöveg

(45) ~~Tekintettel a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai keretre,~~ Az~~a~~ ⌦ ezen ⌫ ~~2012/27/EU~~ irányelv által meghatározott energiamegtakarítási kötelezettségeket ⇨ növelni kell és ⇦ ~~ki kell terjeszteni~~ a ~~2020~~ ⇨ 2030 ⇦ utáni időszakra ⌦ is alkalmazni kell ⌫. Ez ~~a kiterjesztés nagyobb~~ stabilitást ~~fog teremteni~~ ⌦ biztosít ⌫ a beruházók számára, és ezáltal elő fogja mozdítani a hosszú távú

[75] Az Európai Parlament és a Tanács 2010/75/EU irányelve (2010. november 24.) az ipari kibocsátásokról (a környezetszennyezés integrált megelőzése és csökkentése) (HL L 334., 2010.12.17., 17. o.).

beruházásokat és az olyan hosszú távú energiahatékonysági intézkedéseket, mint az épületek mélyfelújítása, azon hosszú távú cél szem előtt tartásával, hogy könnyebbé váljon a meglévő épületek közel nulla energiaigényű épületekké történő költséghatékony átalakítása. Az energiamegtakarítási kötelezettségek fontos szerepet töltenek be a helyi növekedésben, ~~és~~ munkahelyteremtésben ~~létrehozásában~~, ⇨ a versenyképesség fokozásában és az energiaszegénység enyhítésében. ⇦ ⌦ Biztosítania ⌫ ~~és azokat fenn~~ kell ~~tartani~~ ~~annak biztosítása érdekében~~, hogy az Unió további lehetőségek teremtése révén elérhesse energiaügyi és éghajlat-politikai célkitűzéseit, valamint megszüntesse az energiafogyasztás és a növekedés közötti kapcsolatot. A magánszférával való együttműködés fontos annak értékeléséhez, hogy milyen feltételek mellett lehet a magánberuházásokat bevonni az energiahatékonysági projektekbe, valamint új bevételi modelleknek az energiahatékonyság területén megvalósuló innovációkhoz való kialakításához.

↓ (EU) 2018/2002
(11) preambulumbekezdés

(46) Az energiahatékonyság-javító intézkedések pozitív hatást gyakorolnak a levegőminőségre is, mivel az energiahatékony épületek számának növekedése hozzájárul a fűtési célú energiahordozók, beleértve a szilárd tüzelőanyagok iránti kereslet csökkenéséhez. Az energiahatékonysági intézkedések ezért hozzájárulnak a bel- és kültéri levegő minőségének javításához, és segítenek költséghatékony módon megvalósítani az uniós levegőminőségi politika célkitűzéseit, különösen az (EU) 2016/2284 európai parlamenti és tanácsi irányelvben[76] meghatározottakat.

↓ (EU) 2018/2002 (12) preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)
⇨ új szöveg

~~(47)~~ A tagállamoknak a ~~2021 és~~ 2030 ⌦ -ig tartó ⌫ ~~közötti~~ teljes kötelezettségi időszak során ⇨ 2023. december 31-ig ⇦ a végsőenergia-fogyasztás legalább 0,8 %-ának megfelelő, ⇨ 2024. január 1-jétől pedig legalább [xx] %-ának megfelelő ⇦ új éves megtakarítással egyenértékű halmozott végfelhasználási energiamegtakarítást kell elérniük. E követelmény teljesítésére vagy a 2021. január 1. és 2030. december 31. közötti ~~új~~ kötelezettségi időszak során bevezetett új szakpolitikai intézkedések révén nyílna lehetőség, vagy a korábbi időszak során vagy azt megelőzően elfogadott szakpolitikai intézkedésekből származó új egyéni fellépések révén, feltéve, hogy az energiamegtakarítást eredményező egyéni fellépések bevezetésére ⌦ a következő ⌫ ~~az új~~ időszakban kerül sor. E célból a tagállamok alkalmazhatnak energiahatékonysági kötelezettségi rendszert vagy alternatív szakpolitikai intézkedéseket, illetve ezek mindegyikét. ~~Emellett számos lehetőségnek kell rendelkezésre állnia – beleértve azt, hogy a közlekedésben felhasznált energiát részben vagy egészben veszik-e figyelembe a számítási alapérték tekintetében – annak érdekében, hogy a tagállamok~~

---

[76] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/2284 irányelve (2016. december 14.) egyes légköri szennyező anyagok nemzeti kibocsátásainak csökkentéséről, a 2003/35/EK irányelv módosításáról, valamint a 2001/81/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 344., 2016.12.17., 1. o.).

~~rugalmasságot kapjanak a tekintetben, hogy hogyan számolják ki megtakarításaik mennyiségét, biztosítva egyúttal azt, hogy az előírt, legalább 0,8 %-nak megfelelő új éves megtakarítással egyenértékű halmozott végfelhasználási energiamegtakarítás megvalósuljon.~~

↓ (EU) 2018/2002 (13)
preambulumbekezdés
⇨ új szöveg

(48) ~~Aránytalan lenne azonban e követelményt Ciprus és Málta számára is előírni. E szigeten fekvő kis tagállamok energiapiaca ugyanis sajátos jellemzőkkel bír – például csak egy villamosenergia-forgalmazó van, hiányoznak a földgázszállító hálózatok, valamint a távfűtési és -hűtési rendszerek, továbbá kisméretűek a kőolaj-forgalmazó vállalkozások –, amelyek jelentős mértékben korlátozzák az energiamegtakarítási kötelezettség teljesítése céljából bevezethető intézkedések körét. E sajátos jellemzőkhöz társul még az említett tagállamok energiapiacának kis mérete is. Ezért~~ ⇨ A 2021 és 2023. december 31. közötti időszakra ⇦ Ciprus~~tól~~ és Málta~~ától azt kell megkövetelni~~ számára azt kell előírni, hogy mindössze a 2021 és 2030 közötti időszakban a végsőenergia-fogyasztás 0,24 %-ának megfelelő új megtakarítással egyenértékű halmozott végfelhasználási energiamegtakarítást érjenek el. ⇨ Ezen egyéni megtakarítási arányt 2024. január 1-jétől kezdődően meg kell szüntetni. ⇦

↓ (EU) 2018/2002 (14)
preambulumbekezdés
⇨ új szöveg

(49) Amennyiben a tagállamok kötelezettségi rendszert alkalmaznak, ~~a tagállamoknak~~ objektív és megkülönböztetésmentes kritériumok alapján kötelezett feleket kell kijelölniük ⇨ az átvitelirendszer-üzemeltetők, ⇦ az energiaelosztók, a kiskereskedelmienergia-értékesítő vállalkozások és a közlekedési célú üzemanyag-elosztók vagy a kiskereskedelmi közlekedési célú üzemanyag-értékesítők közül. Az ilyen elosztók vagy kiskereskedők bizonyos kategóriáinak kijelölése vagy kijelölés alóli mentesítése nem értelmezhető úgy, mint ami összeegyeztethetetlen a megkülönböztetésmentesség elvével. A tagállamok tehát választhatnak, hogy az említett ⇨ átvitelirendszer-üzemeltetőket, ⇦ elosztókat vagy kiskereskedőket vagy csak azok bizonyos kategóriáit jelölik-e ki kötelezett félként ~~vannak-e kötelezett félként kijelölve~~. ⇨ A kiszolgáltatott helyzetben lévő felhasználók, az energiaszegénység által érintett személyek és a szociális bérlakásokban élők felelősségvállalása és védelme, valamint a szakpolitikai intézkedéseknek prioritásként e személyek körében történő végrehajtása érdekében a tagállamok előírhatják a kötelezett felek számára, hogy energiamegtakarításokat érjenek el a kiszolgáltatott helyzetben lévő felhasználók, az energiaszegénység által érintett személyek és a szociális lakásokban élők körében. E célból a tagállamok energiaköltség-csökkentési célkitűzéseket is meghatározhatnak. A kötelezett felek e célokat úgy érhetik el, hogy előmozdítják az energiaszámlákon az energiamegtakarítást és pénzügyi megtakarítást eredményező intézkedések – például a szigetelési és fűtési intézkedések – bevezetését. ⇦

⇩ új szöveg

(50) Az energiamegtakarítási kötelezettség teljesítését célzó szakpolitikai intézkedések kidolgozásakor a tagállamoknak tiszteletben kell tartaniuk az uniós éghajlat- és környezetvédelmi előírásokat és prioritásokat, és meg kell felelniük az (EU) 2020/852 rendelet[77] értelmében vett, a „jelentős károkozás elkerülését célzó” elvnek. A tagállamoknak nem támogathatnak környezeti szempontból nem fenntartható tevékenységeket, például szilárd fosszilis tüzelőanyagok használatát. Az energiamegtakarítási kötelezettség célja, hogy erőteljesebben lépjen fel az éghajlatváltozással szemben azáltal, hogy a tagállamokat olyan fenntartható és tiszta szakpolitikai intézkedések kombinációjának végrehajtására ösztönzi, amelyek reziliensek és mérsékelik az éghajlatváltozást. Ezért a fosszilis tüzelőanyagok közvetlen égetésére vonatkozó szakpolitikai intézkedések révén elért energiamegtakarítás ezen irányelv átültetésétől kezdve nem számítható be az energiamegtakarítási kötelezettség keretében figyelembe vehető energiamegtakarításnak. Ez lehetővé teszi az energiamegtakarítási kötelezettség összehangolását az európai zöld megállapodás, az éghajlat-politikai célterv és az épületkorszerűsítési program célkitűzéseivel, valamint tükrözi az IEA nulla nettó kibocsátásról szóló jelentésében[78] azonosított fellépés szükségességét. A korlátozás arra kívánja ösztönözni a tagállamokat, hogy közpénzeket kizárólag időtálló és fenntartható technológiákra fordítsanak. Fontos, hogy a tagállamok egyértelmű szakpolitikai keretet és beruházási biztonságot nyújtsanak a piaci szereplők számára. Az energiamegtakarítási kötelezettség keretében alkalmazott számítási módszert úgy kell végrehajtani, hogy minden piaci szereplő észszerű időn belül ki tudja igazítani technológiáit. Amennyiben a tagállamok – például támogatási rendszerek vagy energiahatékonysági kötelezettségi rendszerek révén – támogatják a hatékony fosszilistüzelőanyag-technológiák elterjedését vagy ilyen technológiák korai lecserélését, az ebből fakadó energiamegtakarítások a továbbiakban már nem számíthatók be az energiamegtakarítási kötelezettség keretében. Míg például a földgázalapú kapcsolt energiatermelés ösztönzéséből származó energiamegtakarítás nem lenne beszámítható, a korlátozás nem vonatkozna a fosszilis tüzelőanyagok közvetett felhasználására, például akkor, ha a villamosenergia-termelés fosszilis tüzelőanyagokat is magában foglalja. Továbbra is beszámíthatónak kell maradniuk azon szakpolitikai intézkedéseknek, amelyek a fogyasztói szokások megváltoztatása – például tájékoztató kampányok, környezetkímélő vezetés – révén igyekeznek csökkenteni a fosszilis tüzelőanyagok használatát. Az épületfelújításokra irányuló szakpolitikai intézkedések révén elért energiamegtakarítások tartalmazhatnak olyan intézkedéseket is, mint például a fosszilis tüzelőanyaggal működő fűtési rendszerek cseréje és az épületszerkezet javítása, amelyeket azokra a technológiákra kell korlátozni, amelyek lehetővé teszik az adott tagállamban megállapított nemzeti építési szabályzatoknak megfelelően előírt energiamegtakarítás elérését. Mindazonáltal a tagállamoknak elő kell mozdítaniuk a fűtési rendszerek korszerűsítését a

[77] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2020/852 rendelete (2020. június 18.) a fenntartható befektetések előmozdítását célzó keret létrehozásáról, valamint az (EU) 2019/2088 rendelet módosításáról (HL L 198., 2020.6.22., 13. o.)

[78] IEA (Nemzetközi Energiaügynökség) (2021), Net Zero by 2050 A Roadmap for the Global Energy Sector, https://www.iea.org/reports/net-zero-by-2050.

mélyfelújítások részeként, összhangban a karbonsemlegesség hosszú távú célkitűzésével, azaz a fűtési igény csökkentésével és a fennmaradó fűtési igény szén-dioxid-mentes energiaforrással történő fedezésével.

↓ (EU) 2018/2002 (15) preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)
⇨ új szöveg

(51) A tagállamok közlekedés területén meghozott energiahatékonyság-javító intézkedései figyelembe vehetők végfelhasználási energiamegtakarítási kötelezettségük elérése szempontjából. Ezek az intézkedések olyan szakpolitikákat foglalnak magukban, amelyek célja egyebek mellett az energiahatékonyabb járművek, a kerékpározásra, a gyaloglásra és a közösségi közlekedésre történő váltás, illetve a közlekedési igényt csökkentő mobilitás és várostervezés népszerűsítése. Ezen túlmenően az új, energiahatékonyabb járművek elterjedését felgyorsító rendszerek, illetve a kilométerenkénti energiafelhasználást csökkentő, ~~jobb teljesítményű~~ ⇨ csökkentett kibocsátású ⇦ üzemanyagokra történő átállást előmozdító ⇨ szakpolitikák – a fosszilis tüzelőanyag közvetlen égetésének használatát érintő szakpolitikai intézkedések kivételével – ⇦ szintén beszámíthatók, amennyiben megfelelnek az ezen irányelv ~~által módosított 2012/27/EU irányelv~~ V. mellékletében foglalt lényegességi és addicionalitási követelményeknek. ⇨ A fosszilis üzemanyaggal működő új járműveket előmozdító szakpolitikai intézkedések nem minősülnek az energiamegtakarítási kötelezettség keretében beszámítható intézkedéseknek. ⇦ ~~Ezeknek az intézkedéseknek adott esetben összhangban kell lenniük a 2014/94/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv[79] alapján meghatározott nemzeti szakpolitikai keretekkel.~~

↓ (EU) 2018/2002 (16) preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)

(52) A tagállamok által az (EU) 2018/842 európai parlamenti és tanácsi rendelet[80] alapján meghozott intézkedések, amelyek ellenőrizhető, és mérhető vagy megbecsülhető energiahatékonysági ~~=~~ javulást eredményeznek, költséghatékony módnak tekinthetők ahhoz, hogy a tagállamok teljesítsék az ezen ~~irányelvvel módosított 2012/27/EU~~ irányelv alapján fennálló energiamegtakarítási kötelezettségüket.

---

[79] ~~Az Európai Parlament és a Tanács 2014/94/EU irányelve (2014. október 22.) az alternatív üzemanyagok infrastruktúrájának kiépítéséről (HL L 307., 2014.10.28., 1. o.).~~

[80] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/842 rendelete (2018. május 30.) a Párizsi Megállapodásban vállalt kötelezettségek teljesítése érdekében a tagállamok által 2021-től 2030-ig kötelezően teljesítendő, az éghajlat-politikai fellépéshez hozzájáruló éves üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentések meghatározásáról, valamint az 525/2013/EU rendelet módosításáról (HL L 156., 2018.6.19., 26. o.).

↓ (EU) 2018/2002 (17) preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)
⇨ új szöveg

(53) Annak alternatívájaként, hogy a kötelezett felektől megköveteljék az ezen ~~irányelvvel módosított 2012/27/EU~~ irányelv ~~8~~7. cikkének (1) bekezdése szerinti halmozott végfelhasználási energiamegtakarítások mennyiségének elérését, lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy kötelezettségi rendszereikben engedélyezzék a kötelezett felek számára vagy megköveteljék a kötelezett felektől a nemzeti energiahatékonysági alaphoz való hozzájárulást ⇨ , amelyet szakpolitikai intézkedések végrehajtására lehetne használni, elsősorban a kiszolgáltatott helyzetben lévő felhasználók, az energiaszegénység által érintett személyek és a szociális bérlakásokban élő személyek érdekében. ⇦.

↓ (EU) 2018/2002 (18) preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)
⇨ új szöveg

(54) A ~~7. cikk ezen irányelvvel bevezetett (4) és (5) bekezdésének sérelme nélkül, a~~ tagállamoknak és a kötelezett feleknek minden rendelkezésre álló eszközt és technológiát fel kell használniuk ⇨ – a fosszilis tüzelőanyag közvetlen égetésének használatát érintők kivételével – ⇦ az előírt halmozott végfelhasználási energiamegtakarítás elérése érdekében, ideértve a hatékony távfűtési és távhűtési rendszerekben alkalmazott fenntartható technológiák, a hatékony távfűtési és távhűtési infrastruktúrák, valamint az energetikai auditok, illetve az azokkal egyenértékű gazdálkodási rendszerek előmozdítását, feltéve, hogy a bejelentett energiamegtakarítások megfelelnek az ezen ~~irányelvvel módosított 2012/27/EU~~ irányelv ~~8~~7. cikkében és V. mellékletében megállapított követelményeknek. A tagállamoknak nagy fokú rugalmasságra kell törekedniük az alternatív szakpolitikai intézkedések kidolgozása és végrehajtása során. ⇨ A tagállamoknak olyan fellépéseket kell ösztönözniük, amelyek hosszú távúenergiamegtakarítást eredményeznek. ⇦

↓ (EU) 2018/2002 (19) preambulumbekezdés

(55) A hosszú távú energiahatékonysági intézkedések 2020 után továbbra is energiamegtakarításhoz fognak vezetni, de ahhoz, hogy hozzájáruljanak az Unió 2030-as energiahatékonysági célkitűzésének eléréséhez, ezeknek az intézkedéseknek a 2020 utáni időszakban új megtakarítást kell eredményezniük. Másrészről a 2020. december 31-e után elért energiamegtakarítás nem számítható bele a 2014. január 1-jétől 2020. december 31-ig tartó időszakra előírt halmozott végfelhasználási energiamegtakarításba.

↓ (EU) 2018/2002
(20) preambulumbekezdés
⇨ új szöveg

(56) Az új megtakarításnak a szokásos keretekhez képest többletmegtakarításnak kell lennie, tehát az a megtakarítás, amelyre mindenképpen sor került volna, nem számítható bele az energiamegtakarítási követelmények elérésébe. A bevezetett intézkedések hatásának kiszámítása során kizárólag a közvetlenül az ⇨ ezen irányelv 8. cikkének alkalmazásában végrehajtott ⇦ adott energiahatékonysági intézkedéshez kapcsolódó változásként mért nettó megtakarítást kell figyelembe venni. A nettó megtakarítás kiszámításához a tagállamoknak meg kell állapítaniuk egy olyan alapforgatókönyvet, amely rámutat arra, hogyan alakulna a helyzet az adott intézkedés hiányában. Az adott szakpolitikai intézkedést az említett alapforgatókönyvhöz képest kell értékelni. A tagállamoknak ⇨ figyelembe kell venniük a releváns uniós jogalkotási keret által előírt minimumkövetelményeket, valamint ⇦ figyelembe kell venniük, hogy ugyanabban az időszakban más olyan szakpolitikai intézkedésekre is sor kerülhet, amelyek hatást gyakorolhatnak az energiamegtakarítás mennyiségére, tehát nem minden, az értékelés tárgyát képező adott szakpolitikai intézkedés bevezetése óta bekövetkezett változás tulajdonítható egyedül az adott szakpolitikai intézkedésnek. Annak biztosítása érdekében, hogy teljesüljön a lényegesség követelménye, a kötelezett, a részt vevő vagy a megbízott felek tevékenységeinek ténylegesen hozzá kell járulniuk a bejelentett energiamegtakarítás eléréséhez.

↓ (EU) 2018/2002
(21) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)
⇨ új szöveg

(57) A villamos energia ~~szállításában~~ ⌦ átvitelében ⌫ és elosztásában rejlő energiamegtakarítási potenciál növelése érdekében az energiamegtakarítás kiszámításakor adott esetben fontos figyelembe venni az energiaellátási lánc valamennyi szakaszát. ⇨ Az elvégzett tanulmányok és az érdekelt felekkel folytatott konzultáció jelentős potenciált tártak fel. A fizikai és gazdasági feltételek azonban meglehetősen eltérőek a tagállamok között és gyakran több tagállamon belül is, és magas a rendszerüzemeltetők száma. E körülmények arra utalnak, hogy a szubszidiaritás elve alapján decentralizált megközelítésre van szükség. A nemzeti szabályozó hatóságok rendelkeznek az energiahatékony villamosenergia-hálózat fejlesztésének előmozdításához szükséges ismeretekkel, jogi kompetenciákkal és közigazgatási kapacitással. Az olyan szervezetek, mint például a Villamosenergia-piaci Átvitelirendszer-üzemeltetők Európai Hálózata (ENTSO-E) és az Elosztórendszer-üzemeltetők Európai Szervezete (EU DSO) szintén hasznos hozzájárulást nyújthatnak, és támogatják tagjaikat az energiahatékonysági intézkedések bevezetésében. ⇦

⇩ új szöveg

(58) Hasonlóak a megfontolások a földgázrendszer-üzemeltetők igen magas száma tekintetében is. A földgáz szerepe, az ellátás mértéke és a területi lefedettség igen eltérő a tagállamok között. Ezekben az esetekben a rendszer nyomon követése és

hatékonyabbá tételének irányítása szempontjából legjobb helyzetben a nemzeti szabályozó hatóságok vannak, az olyan szervezetek, mint például a Földgázpiaci Szállításirendszer-üzemeltetők Európai Hálózata (ENTSOG) pedig hasznos hozzájárulást nyújthatnak, és támogatják tagjaikat az energiahatékonysági intézkedések bevezetésében.

↓ (EU) 2018/2002
(22) preambulumbekezdés
⇨ új szöveg

(59) A hatékony vízgazdálkodás jelentős mértékben hozzájárulhat az energiamegtakarításhoz. A vízügyi ágazat és a szennyvíztisztító ágazat villamosenergia-felhasználása az Unió villamosenergia-felhasználásának 3,5 %-át teszi ki, és ez a részarány várhatóan növekedni fog. Ugyanakkor a vízszivárgás az Unióban a teljes vízfogyasztás 24 %-át teszi ki, az energiaágazat pedig a legnagyobb vízfogyasztó, amelynek fogyasztása az összfogyasztás 44 %-át teszi ki. Teljeskörűen fel kell térképezni, hogy milyen potenciális energiamegtakarítással jár az intelligens technológiák és folyamatok alkalmazása ⇨ , és azokat alkalmazni kell, ha költséghatékonynak bizonyulnak, valamint mérlegelni kell az energiahatékonyság elsődlegességének elvét. A fejlett öntözési technológiák emellett jelentősen csökkenthetik a mezőgazdaság vízhasználatát és a víz kezeléséhez és szállításához használt energiát ⇦.

↓ (EU) 2018/2002 (23) preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)
⇨ új szöveg

(60) A~~z Európai Unió működéséről szóló~~ szerződés 9. cikkével összhangban az Unió energiahatékonysági politikáinak inkluzívnak kell lenniük, és ezért az energiaszegénység által érintett ⌦ minden ⌫ fogyasztó~~k~~ számára ~~is~~ ⇨ egyenlő ⇦ hozzáférést kell biztosítani~~a~~iuk az energiahatékonysági intézkedésekhez. Az ~~épületek~~ energiahatékonyság~~a~~ javítását~~nak~~t ⇨ prioritásként kell végrehajtani ⇦ különösen a kiszolgáltatott helyzetben lévő ~~háztartások~~ ⇨ felhasználók és végső felhasználók, ⇦ ~~–~~ ~~ideértve~~ az energiaszegénység által érintettek~~et~~ ⇨ személyek ⇦ = és adott esetben a szociális bérlakásban élő~~k~~ ⇨ személyek, az idősek, valamint a vidéki és távoli területeken élők körében⇦ ~~javát kell szolgálnia~~. ⇨ Ebben az összefüggésben külön figyelmet kell fordítani az olyan csoportokra, amelyek nagyobb mértékben érintettek vagy jobban ki vannak téve az energiaszegénység kockázatának, vagy érzékenyebbek az energiaszegénység káros hatásaira, így például a nőkre, a fogyatékossággal élő személyekre, az idősekre, a gyermekekre és a faji vagy etnikai kisebbséghez tartozó személyekre. ⇦ A tagállamok ~~már~~ most is megkövetelhetik a kötelezett felektől, hogy energiatakarékossági intézkedéseik az energiaszegénységhez kapcsolódó szociális célokat is tartalmazzanak, és ezt a lehetőséget ~~egyrészt~~ ~~ki kell terjeszteni~~ ⌦ már kiterjesztették ⌫ ~~az~~ alternatív szakpolitikai intézkedésekre és az ⌦ európai ⌫ nemzeti energiahatékonysági alapokra~~.~~ ~~másrészt~~ ~~k~~Ezt a lehetőségetkötelezettséggé kell átalakítani ⇨ a kiszolgáltatott helyzetben lévő felhasználók és végső felhasználók védelme és felelősségvállalásuk elősegítése, valamint az energiaszegénység enyhítése érdekében ⇦, ~~miközben~~ ugyanakkor pedig továbbra is teljes rugalmasságot kell biztosítani a tagállamoknak ⇨ szakpolitikai intézkedéseik típusa, ⇦ ~~az ilyen~~

~~intézkedések~~ mérete, alkalmazási köre és tartalma tekintetében. Ha egy energiahatékonysági kötelezettségi rendszer nem tesz lehetővé egyéni energiafogyasztókkal kapcsolatos intézkedéseket, akkor a tagállam egyedül alternatív szakpolitikai intézkedések útján hozhat az energiaszegénység enyhítését célzó intézkedéseket. ⇨ A tagállamoknak szakpolitikai intézkedéseik kombinációján belül biztosítaniuk kell, hogy más szakpolitikai intézkedések ne érintsék hátrányosan a kiszolgáltatott helyzetben lévő felhasználókat, a végső felhasználókat, az energiaszegénység által érintett személyeket és adott esetben a szociális bérlakásokban élő személyeket. A tagállamoknak a lehető legjobban ki kell használniuk az energiahatékonyság-javító intézkedésekre irányuló közfinanszírozású beruházásokat, ideértve az uniós szinten létrehozott finanszírozási és pénzügyi eszközöket is. ⇦

⇩ új szöveg

(61) Ez az irányelv a kiszolgáltatott helyzetben lévő felhasználók fogalmára hivatkozik, amelyet a tagállamoknak az (EU) 2019/944 irányelv alapján meg kell határozniuk. Továbbá a 2012/27/EU irányelv alapján a „hasznosító fogyasztó” fogalma mellett a „végső felhasználó” fogalma egyértelművé teszi, hogy a többlakásos épületek fűtés, hűtés és használati melegvíz előállítására szolgáló kollektív rendszereihez használt energia tekintetében azokat a fogyasztókat is megilleti a számlázással és fogyasztással kapcsolatos információkhoz való jog, akiknek nincs egyedi vagy közvetlen szerződése az energiaszolgáltatóval. A kiszolgáltatott helyzetben lévő felhasználók fogalma nem feltétlenül veszi célba a végső felhasználókat. Ezért annak biztosítása érdekében, hogy az ezen irányelvben meghatározott intézkedések minden kiszolgáltatott helyzetben lévő magánszemélyt és háztartást elérjenek, a tagállamoknak nemcsak a szűk értelemben vett felhasználókat, hanem a végső felhasználókat is be kell vonniuk a kiszolgáltatott helyzetben lévő felhasználók fogalmának meghatározásába.

🡻 (EU) 2018/2002
(24) preambulumbekezdés
⇨ új szöveg

(62) Az Unióban mintegy ~~50~~ ⇨ 34 ⇦ millió háztartást ~~érint az energiaszegénység~~ ⇨ nem tudta otthonát megfelelően felmelegíteni 2019-ben[81] ⇦ ⇨ Az európai zöld megállapodás prioritásként tekinti az átállás szociális dimenzióját, kötelezettséget vállalva azon elv mellett, hogy senki ne maradjon hátra az átállás folyamatában. A zöld átállás, ideértve a tiszta energiára való átállást is, különbözően érinti a nőket és a férfiakat, és sajátos hatást gyakorolhat egyes hátrányos helyzetű csoportokra, köztük a fogyatékossággal élő személyekre. ⇦ Az energiahatékonysági intézkedéseknek emiatt központi jelentőségűeknek kell lenniük minden, az energiaszegénység és a fogyasztói kiszolgáltatottság felszámolására irányuló költséghatékony stratégiában, és ki kell egészíteniük a tagállami szintű szociális biztonsági szakpolitikákat. Annak biztosítása érdekében, hogy az energiahatékonysági intézkedések fenntarthatóan csökkentsék a bérlők energiaszegénységét, figyelembe kell venni ezen intézkedések költséghatékonyságát, valamint az ingatlantulajdonosok és -bérlők számára való

---

[81] A BIZOTTSÁG AJÁNLÁSA az energiaszegénységről, 2020. október 14., C(2020) 9600 final.

megfizethetőségét, és tagállami szinten garantálni kell ezen intézkedések megfelelő pénzügyi ⇨ és műszaki ⇦ támogatását. ⇨ A tagállamoknak támogatniuk kell a helyi és regionális szinteket az energiaszegénység azonosításában és enyhítésében. ⇦ Az Unió épületállományának a Párizsi Megállapodás célkitűzéseivel összhangban hosszú távon közel nulla energiaigényűvé kell válnia. Az épületfelújítások jelenlegi aránya nem elégséges, és az energiaszegénységben élő, alacsony jövedelmű polgárok által lakott épületeket a legnehezebb elérni. Ezért különösen fontosak az ezen irányelvben az energiamegtakarítási kötelezettségekre és az energiahatékonysági kötelezettségi rendszerekre vonatkozóan megállapított intézkedések, valamint az alternatív szakpolitikai intézkedések.

↓ 2012/27/EU (24)
preambulumbekezdés
⇨ új szöveg

(63) Az egyes olyan piaci szegmensekben rejlő energiamegtakarítási potenciál kihasználása érdekében, amelyekben a piacon általában nem kínálnak energetikai auditot (például a kis- és középvállalkozásokban (kkv-k)), a tagállamoknak a kkv-kat energetikai audit elvégeztetésére ösztönző programokat kell kidolgozniuk. Az energetikai audit rendszeres elvégeztetését kötelezővé kell tenni a nagyvállalatok számára, mivel ezzel jelentős energiamegtakarítás érhető el. Az energetikai auditok során figyelembe kell venni a vonatkozó európai szabványokat – ilyen például az EN ISO 50001 (energiagazdálkodási rendszerek) vagy az EN 16247-1 (energetikai auditok), illetve energetikai audit alkalmazása esetén az EN ISO 14000 (környezetközpontú irányítási rendszerek) –, és ezáltal az auditoknak az ezen irányelv VI. mellékletében foglalt követelményekkel is összhangban kell lenniük, mivel ezek a rendelkezések nem haladják meg az e vonatkozó szabványokban megállapított követelményeket. ⇨ Jelenleg folyamatban van egy, az energetikai auditokra vonatkozó specifikus európai szabvány kidolgozása. Az energetikai auditokat önállóan is el lehet végezni, de részét képezhetik átfogóbb környezetvédelmi vezetési rendszernek vagy energiahatékonyság-alapú szerződésnek is. E rendszereknek minden ilyen esetben meg kell felelniük a VI. melléklet minimumkövetelményeinek. Ezenkívül például az uniós jog és az EU ETS keretében az egyes fuvarozók kibocsátásainak és üzemanyag-fogyasztásának nyomon követésére létrehozott konkrét mechanizmusok és rendszerek összeegyeztethetőnek tekinthetők az energetikai auditokkal, beleértve az energiagazdálkodási rendszerek keretében végrehajtott auditokat is, amennyiben megfelelnek a VI. mellékletben meghatározott minimumkövetelményeknek. ⇦

⇩ új szöveg

(64) Az energiagazdálkodási rendszerek és az energetikai auditok alkalmazásának meghatározásakor a vállalkozás átlagos fogyasztását kell kritériumnak tekinteni annak érdekében, hogy e mechanizmusok révén pontosabban azonosítani lehessen a releváns költséghatékony energiamegtakarítási lehetőségeket. Az energiagazdálkodási rendszerekre és az energetikai auditokra vonatkozóan meghatározott fogyasztási küszöbértékeket el nem érő vállalkozásokat ösztönözni kell arra, hogy energetikai auditnak vessék alá magukat, és végrehajtsák az ezen auditokból származó ajánlásokat.

↓ 2012/27/EU (25) preambulumbekezdés

(65) Amennyiben az energetikai auditokat belső szakértők végzik, a függetlenség követelménye előírja, hogy ezek a szakértők ne foglalkozzanak közvetlenül az auditált tevékenységgel.

⇩ új szöveg

(66) Egy másik, egyre nagyobb figyelmet magára vonó szektor az információs és kommunikációs technológiai (IKT) ágazat. 2018-ban az EU-ban az adatközpontok energiafogyasztása 76,8 TWh volt. Ez 2030-ra várhatóan 98,5 TWh-ra emelkedik, ami 28 %-os növekedést jelent. Ez az abszolút értelemben vett növekedés relatív értelemben is megfigyelhető: az EU-ban 2018-ban az adatközpontok a villamosenergia-kínálat 2,7 %-át vették igénybe, és 2030-ra ez a szám eléri a 3,21 %-ot, ha a fejlődés ebben az ütemben folytatódik[82]. Az európai digitális stratégia már rávilágított arra, hogy rendkívül energiahatékony és fenntartható adatközpontokra van szükség, és átláthatósági intézkedéseket sürget a távközlési szolgáltatók környezeti lábnyomával kapcsolatban. A fenntartható fejlődés IKT-ágazatban – különösen az adatközpontokban – való előmozdítása érdekében a tagállamoknak gyűjteniük kell az adatközpontok energiahatékonysága és vízlábnyoma szempontjából releváns adatokat, és közzé kell tenniük ezeket. A tagállamoknak csak a jelentős lábnyommal rendelkező adatközpontokra vonatkozóan kell adatokat gyűjteniük és közzétenniük, amelyeknél új létesítmények esetében a megfelelő tervezési, meglévő létesítmények esetében pedig a megfelelő hatékonysági intézkedések az energia- és vízfogyasztás jelentős csökkentését, illetve a hulladékhő közeli létesítményekben és távfűtési hálózatokban történő jelentős újrafelhasználását eredményezhetik. Az adatközpont fenntarthatósági mutatója az összegyűjtött adatok alapján határozható meg.

(67) Az adatközpont fenntarthatósági mutatóit a fenntartható adatközpont négy alapvető dimenziójának mérésére lehet felhasználni: mennyire hatékony az energiafelhasználása, a használt energiából mennyi származik megújuló energiaforrásokból, milyen mértékben használják újra a termelt hulladékhőt és mennyi édesvizet használ. Az adatközpont fenntarthatósági mutatóinak célja a tudatosság növelése az adatközpontok tulajdonosainak és üzemeltetőinek, a berendezések gyártóinak, a szoftverek és szolgáltatások fejlesztőinek, az adatközpont szolgáltatásait minden szinten igénybe vevő felhasználóknak, valamint a felhőalapú és adatközponti szolgáltatásokat telepítő, használó vagy beszerző szervek és szervezetek körében. Emellett bizalmat kell ébreszteniük azzal kapcsolatban, hogy tényleges javulások várhatók az új vagy meglévő adatközpontok fenntarthatóságának növelését célzó erőfeszítések és intézkedések nyomán. Végül pedig az átlátható és tényeken alapuló tervezés és döntéshozatal alapjául kell szolgálniuk. A tagállamok az adatközpont fenntarthatósági mutatóit önkéntes alapon alkalmazzák. A tagállamok az adatközpont fenntarthatósági mutatóit önkéntes alapon alkalmazzák.

[82] https://digital-strategy.ec.europa.eu/en/library/energy-efficient-cloud-computing-technologies-and-policies-eco-friendly-cloud-market

↓ (EU) 2018/2002
(25) preambulumbekezdés

(68) Alacsony fogyasztói energiakiadásokat kell elérni a fogyasztóknak az energiafelhasználásuk csökkentésében való támogatásával, az épületek energiaigényének csökkentése és a háztartási készülékek hatékonyságának javítása révén, amelyekhez társulnia kell a közösségi közlekedéssel és a kerékpározással összekapcsolt, alacsony energiaigényű közlekedési módok biztosításának is. A tagállamoknak mérlegelniük kell a vidéki és távoli területek hálózati összekapcsoltságának fejlesztését is.

↓ (EU) 2018/2002
(26) preambulumbekezdés

(69) Létfontosságú valamennyi uniós polgár figyelmét felhívni a fokozott energiahatékonyság előnyeire és pontos információkat biztosítani számukra arról, hogy az milyen módokon valósítható meg. Az energetikai átállásba életkortól függetlenül be kell vonni a polgárokat az európai éghajlati paktum és az Európa jövőjéről szóló konferencia révén. A fokozott energiahatékonyság rendkívül fontos az Unió energiaellátásának biztonsága szempontjából is, mivel csökkenti az Uniónak az energiahordozók harmadik országokból történő behozatalától való függőségét.

↓ (EU) 2018/2002
(27) preambulumbekezdés

(70) A fogyasztók számára teljes mértékben átláthatóvá kell tenni a meghozott energiahatékonysági intézkedések költségeit és hasznait, beleértve a megtérülési időket is.

↓ (EU) 2018/2002 (28) preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)

(71) A~~z ezen irányelvvel módosított~~ 2012/27/EU irányelv végrehajtása során és az energiahatékonyság területére vonatkozó más intézkedések meghozatalakor a tagállamoknak kiemelt figyelmet kell fordítaniuk az energiahatékonysági intézkedések közötti szinergiára és a nemzeti erőforrások hatékony felhasználására, a körforgásos gazdaság elveivel összhangban.

↓ (EU) 2018/2002
(29) preambulumbekezdés
⇨ új szöveg

(72) Az új üzleti modellek és technológiák hasznosítása révén a tagállamoknak törekedniük kell arra, hogy előmozdítsák és megkönnyítsék az energiahatékonysági intézkedések elterjedését, többek között a nagy- és kisfelhasználóknak nyújtandó innovatív ~~energia~~ ⇨ energetikai ⇦ szolgáltatások révén.

↓ (EU) 2018/2002 (30) preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)

(73) ~~Az „Új irányvonal az energiafogyasztók számára” című, 2015. július 15-i bizottság közleményben foglalt intézkedések részeként, az energiaunió és a hőtechnikai stratégia összefüggésében meg kell erősíteni a fogyasztók ahhoz fűződő alapvető jogát, hogy energiafogyasztásukról kellő időben pontos, megbízható és egyértelmű információkat kapjanak. A 2012/27/EU irányelv 9–11. cikkét és VII. mellékletét módosítani kell~~ Azz energiafogyasztásra vonatkozóan gyakori és kibővített visszajelzést ⌦ kell ⌫ előírniása érdekében, amennyiben az a meglévő mérőeszközöket tekintve műszakilag megvalósítható és költséghatékony. Ez az irányelv egyértelművé teszi, hogy az almérés költséghatékonysága attól függ, hogy a vonatkozó költségek arányban vannak-e a lehetséges energiamegtakarítással. Az almérések költséghatékonyságának értékeléséhez figyelembe lehet venni az adott épületben tervezett egyéb konkrét intézkedések – mint például egy közelgő felújítás – hatásait is.

↓ 2018/2002/EK (31) preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)

(74) Ez az irányelv azt is egyértelművé teszi, hogy a központi rendszerből biztosított fűtés, hűtés és használati melegvíz tekintetében a számlázásra és a számlázással, illetve fogyasztással kapcsolatos információkra vonatkozó jog azokat a fogyasztókat is megilleti, akik nem állnak közvetlen, egyéni szerződéses kapcsolatban az energiaszolgáltatóval. ~~A „végső felhasználó” fogalommeghatározása értelmezhető úgy, hogy az csak azokra a természetes vagy jogi személyekre vonatkozik, akik vagy amelyek az energiaszolgáltatóval kötött közvetlen, egyéni szerződés alapján vásárolnak energiát. A releváns rendelkezések alkalmazásában ezért be kell vezetni a „hasznosító fogyasztó” kifejezést, amely a fogyasztók szélesebb csoportjára vonatkozik, és a saját végső használatra fűtést, hűtést vagy használati meleg vizet vásárló végső felhasználók mellett ki kell terjednie az önálló épületeknek vagy az olyan többlakásos vagy több célra használt épületek önálló egységeinek a lakóira, amelyekben az ilyen egységeket egy központi rendszerből látják el, és ahol a lakóknak nincs közvetlen vagy egyéni szerződése az energiaszolgáltatóval. Az „almérés” fogalma az ilyen épületek önálló egységeiben történő fogyasztásmérést jelenti.~~

↓ (EU) 2018/2002 (32) preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)

(75) A hőenergia egyedi fogyasztása elszámolása átláthatóságának elérése és ezáltal az almérés megvalósításának megkönnyítése érdekében a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy átlátható és a nyilvánosság számára hozzáférhető nemzeti szabályok kerüljenek megállapításra a többlakásos vagy több célra használt épületek fűtési, hűtési vagy használati melegvíz költségeinek elosztására vonatkozóan. Az átláthatóság mellett a tagállamok fontolóra vehetnék az almérési szolgáltatások nyújtása terén a versenyt erősítő intézkedések meghozatalát, elősegítve ezáltal azt, hogy a ~~hasznosító fogyasztók~~ ⌦ végső felhasználók ⌫ költségei észszerűek legyenek.

↓ (EU) 2018/2002 (33) preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)

(76) ~~2020. október 25-ig~~ Aaz újonnan telepített hőfogyasztásmérőknek és fűtési költségmegosztóknak távolról is leolvashatóknak kell lenniük a fogyasztási információk költséghatékony és gyakori rendelkezésre bocsátásának biztosítása érdekében. ~~A 2012/27/EU irányelvnek az~~ Eezen irányelvnek~~vel~~ a fűtésre, a hűtésre és a használati meleg vízre vonatkozó fogyasztásmérésre; a fűtésre, a hűtésre és a használati meleg=vízre vonatkozó almérésre és költségmegosztásra; a távolról való leolvashatóságra vonatkozó követelményre; a fűtésre, a hűtésre és a használati meleg vízre vonatkozó fogyasztási és számlainformációkra; a fűtésre, a hűtésre és a használati meleg vízre vonatkozó mérési, fogyasztási és számlainformációkhoz való hozzáférés költségére; és a fűtésre, hűtésre, valamint használati meleg vízre vonatkozó fogyasztási és számlainformációk minimumkövetelményeire vonatkozóan ~~bevezetett módosításai~~ ⌦ rendelkezései ⌫ csak a központi rendszerből biztosított fűtésre, hűtésre és használati meleg vízre alkalmazandók. A tagállamok szabadon dönthetnek arról, hogy az elsétálós vagy mobil távleolvasásos technológiák távolról is leolvashatónak tekintendők-e. A távolról is leolvasható eszközök esetén a leolvasáshoz nincs szükség hozzáférésre az egyes lakásokhoz vagy egységekhez.

↓ (EU) 2018/2002 (34) preambulumbekezdés

(77) A tagállamoknak figyelembe kell venniük annak tényét, hogy az energiafogyasztás mérésére szolgáló új technológiák sikeres alkalmazása nagyobb mértékű beruházást igényel az oktatásba és a készségfejlesztésbe, mind a felhasználók, mind pedig az energiaszolgáltatók oldalán.

↓ (EU) 2018/2002 (35) preambulumbekezdés

(78) A számlainformációk és az éves kimutatások a fogyasztók energiafogyasztásukról való tájékoztatásának fontos eszközei. A fogyasztásra és a költségekre vonatkozó adatok olyan egyéb információkat is közvetíthetnek, amelyek segítik a fogyasztókat abban, hogy összehasonlítsák aktuális szerződési feltételeiket más ajánlatokkal, valamint hogy panaszt tegyenek, illetve alternatív vitarendezési mechanizmusokhoz folyamodjanak. Ugyanakkor tekintettel arra, hogy a számlázással kapcsolatos viták a fogyasztói panaszok gyakori forrásai, valamint hogy azok hozzájárulnak a fogyasztók tartósan alacsony elégedettségi szintjéhez és az energiaszolgáltató melletti elkötelezettségükhöz, a számlákat egyszerűbbé, egyértelműbbé és érthetőbbé kell tenni, valamint biztosítani kell, hogy a különálló eszközök, úgymint a számlainformációk, a tájékoztató eszközök és az éves kimutatások tartalmazzanak minden ahhoz szükséges információt, hogy a fogyasztók szabályozhassák energiafogyasztásukat, összehasonlíthassák az ajánlatokat és szolgáltatót válthassanak.

↓ 2012/27/EU (26) preambulumbekezdés

~~Az energiahatékonyság-javító intézkedések megtervezésekor figyelembe kell venni a költséghatékony technológiai újítások — például az okos mérés — elterjedt használata révén elért hatékonyságnövekedést és megtakarítást. Okos mérők beépítése esetén a társaságok azokat nem használhatják indokolatlan visszamenőleges számlázásra.~~

↓ 2012/27/EU (27) preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)

~~A villamos energia vonatkozásában, valamint a villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról szóló, 2009. július 13-i 2009/72/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel[83] összhangban, ha az okos mérőberendezések üzembe helyezéséről kedvező értékelés születik, 2020-ig legalább a fogyasztók 80 %-át el kell látni okos mérési rendszerrel. A földgáz vonatkozásában, valamint a földgáz belső piacára vonatkozó közös szabályokról szóló, 2009. július 13-i 2009/73/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel[84] összhangban, ha az okos mérőberendezések üzembe helyezéséről kedvező értékelés születik, a tagállamoknak vagy bármely általuk kijelölt illetékes hatóságnak ütemtervet kell készítenie az okos mérési rendszerek bevezetéséről.~~

↓ 2012/27/EU (28) preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)

~~A távfűtéses vagy házközponti fűtéses többlakásos épületekben az egyedi hőfogyasztás mérésére akkor előnyös egyedi hőfogyasztásmérőket vagy egyedi fűtési költségosztókat használni, ha a végső felhasználók befolyásolni tudják saját fogyasztásukat. Használatuknak tehát csak olyan épületekben van értelme, amelyekben a radiátorok termosztatikus radiátorszelepekkel vannak felszerelve.~~

↓ 2012/27/EU (29) preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)

~~Egyes távfűtéses vagy házközponti fűtéses többlakásos épületekben a pontos egyedi hőfogyasztásmérők alkalmazása műszaki szempontból bonyolult és költséges volna, mivel a lakásokban a fűtésre használt melegvíznek több különböző belépési és kilépési pontja is van. Feltételezhető tehát, hogy a többlakásos épületekben a hőfogyasztás egyedi mérése mindazonáltal műszaki szempontból megoldható abban az esetben, ha az egyedi mérők működtetéséhez az épületben nem kell lecserélni a már meglévő melegvizes fűtési rendszer csöveit. Az ilyen épületekben az egyedi hőfogyasztást úgy lehet mérni, hogy valamennyi radiátort egyedi fűtési költségosztóval szerelnek fel.~~

83 ~~HL L 211., 2009.8.14., 55. o.~~

84 ~~HL L 211., 2009.8.14., 94. o.~~

↓ 2012/27/EU
(30) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)

~~A 2006/32/EK irányelv előírja a tagállamok számára annak biztosítását, hogy a végső felhasználók versenyképes áron egyedi fogyasztásmérőt kapjanak, amely pontosan jelzi a tényleges energiafogyasztásukat, továbbá a használat tényleges időpontjáról is információt ad. A legtöbb esetben ez az előírás feltételektől függ, így attól, hogy technikailag lehetségesnek, pénzügyi szempontból ésszerűnek, továbbá a lehetséges energiamegtakarítás tekintetében arányosnak kell lennie. Ugyanakkor új épületekben létrehozott új csatlakoztatások esetén, vagy amennyiben egy épület a 2010/31/EU irányelvben meghatározott jelentős felújításon megy keresztül, az említett versenyképes árú, egyedi fogyasztásmérőket mindig rendelkezésre kell bocsátani. A 2006/32/EK irányelv azt is előírja, hogy a tényleges fogyasztást tükröző egyértelmű számlázást kell biztosítani, mégpedig elégséges gyakorisággal ahhoz, hogy a fogyasztók szabályozni tudják saját energiafelhasználásukat.~~

↓ 2012/27/EU
(31) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)

~~A 2009/72/EK és a 2009/73/EK irányelv előírja, hogy a tagállamoknak biztosítaniuk kell az intelligens mérési rendszerek bevezetését annak érdekében, hogy segítsék a fogyasztók aktív részvételét a villamosenergia-, illetve a gázellátás piacán. A villamos energia tekintetében amennyiben az okos mérők üzembe helyezését költséghatékonynak minősítik, 2020-ig legalább a fogyasztók 80 %-a számára biztosítani kell az okos mérők felszerelését. A földgáz tekintetében nincs megadott határidő, azonban a menetrend készítése követelmény. Az említett irányelvekben továbbá az is szerepel, hogy a végső felhasználókat megfelelően tájékoztatni kell a tényleges villamosenergia- és gázfogyasztásukról és ennek költségéről, mégpedig elegendő gyakorisággal ahhoz, hogy szabályozni tudják saját energiafogyasztásukat.~~

↓ 2012/27/EU
(32) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)

~~A 2006/32/EK, a 2009/72/EK és a 2009/73/EK irányelvben foglalt, a fogyasztásmérésre és a számlázásra vonatkozó rendelkezéseknek az energiamegtakarításra vonatkozó hatását korlátozták. Számos helyen az Unióban ezek a rendelkezések nem eredményezték azt, hogy a fogyasztók naprakész adatokat kapjanak energiafelhasználásukról, sem azt, hogy a tényleges fogyasztásra épülő számlázás készüljön olyan gyakorisággal, amely lehetővé teszi a fogyasztók számára energiafogyasztásuk szabályozását. A többlakásos épületek fűtési és melegvíz-ellátási ágazataiban számos esetben lakossági panaszokra adott okot az, hogy e rendelkezések nem kellő mértékben pontosak.~~

↓ 2012/27/EU
(33) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)

~~A végső felhasználóknak az egyedi energiafogyasztásuk mérésére és számlázására vonatkozó adatokhoz való hozzáféréssel kapcsolatos jogai megerősítése érdekében – szem előtt tartva okos mérési rendszerek és az okos mérők bevezetésének eljárásával kapcsolatos lehetőségeket a tagállamokban – elengedhetetlen, hogy az e területre vonatkozó uniós jogi előírások pontosabbak legyenek. Ez minden bizonnyal elősegíti az energiamegtakarítást fokozó funkciókkal felszerelt okos mérési rendszerek bevezetése költségének csökkenését, és támogatja az energiahatékonysági szolgáltatások piacának és a keresletoldali szabályozásnak a fejlesztését. Az okos mérési rendszerek bevezetése lehetővé teszi a tényleges fogyasztáson alapuló gyakori számlázást. Ezen túlmenően pontosítani kell az információhoz való hozzáférésre, valamint a tényleges fogyasztáson alapuló gyakori számlázásra vonatkozó előírásokat is azokban az esetekben, ha az okos mérők 2020-ig nem fognak rendelkezésre állni, többek között a többlakásos épületekben a távfűtési/távhűtési hálózatról vagy az épület saját központi fűtőrendszeréből biztosított, egyedi fűtési, hűtési és melegvíz-fogyasztás méréséből és számlázásából származó információkkal kapcsolatban.~~

↓ 2012/27/EU
(34) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)

(79) Az energiahatékonyság-javító intézkedések megtervezésekor a tagállamoknak megfelelő mértékben figyelembe kell venniük annak szükségességét, hogy az ~~Európai Unió működéséről szóló szerződéssel~~ ⌦ EUMSZ-szel ⌫ összhangban biztosítani kell a belső piac megfelelő működését és a meglévő vívmányok következetes végrehajtását.

↓ 2012/27/EU
(35) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)
⇨ új szöveg

(80) A nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelésben, valamint a ⌦ hatékony ⌫ távfűtésben/távhűtésben jelentős primerenergia-megtakarítási potenciál rejlik~~,~~ ~~amelyet~~ az Unióban ~~még nagy részben nem használnak ki~~. A tagállamoknak átfogó értékelést kell készíteniük a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelés, valamint a ⌦ hatékony ⌫távfűtés/távhűtés tekintetében meglévő potenciálról. Ezeknek~~et~~ az értékelésekne~~et~~ ~~a Bizottság kérésére aktualizálni kell annak érdekében, hogy a befektetők információt kaphassanak a nemzeti fejlesztési tervekről, és hogy biztosítható legyen a stabil és támogató beruházási környezet~~ ⇨ összhangban kell lenniük az integrált nemzeti energia- és klímatervekkel és a hosszú távú korszerűsítési stratégiákkal ⇦. Az új vagy olyan régebbi villamosenergia-termelő létesítményeket, amelyek jelentős felújításon esnek át vagy amelyek engedélyét naprakésszé teszik, – amennyiben a költség-haszon elemzés eredménye pozitív – nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelő egységekkel kell felszerelni a villamosenergia-termelés során keletkező hulladékhő visszanyerése érdekében. ⇨ A jelentős éves átlag energiainputtal rendelkező egyéb létesítményeket hasonlóan el kell látni a létesítményből származó hulladékhő felhasználását célzó

technikai megoldásokkal, amennyiben a költség-haszon elemzés többletet mutat. ⇦ Ezt a hulladékhőt ~~ezután~~ a távfűtési hálózatokon keresztül oda lehetne szállítani, ahol szükség van rá. Azok az események, amelyek azt vonják maguk után, hogy engedélyezési kritériumok alkalmazását kell előírni, jellemzően azok az események, amelyek a~~z ipari kibocsátásokról szóló, 2010. november 24-i~~ 2010/75/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv[85] szerinti engedélyek és az (EU) 2019/944 irányelv ~~villamos energiáról szóló 2009/72/EK irányelv~~ szerinti engedélyezés előírását vonják maguk után.

🡻 2012/27/EU (36)
preambulumbekezdés

(81) Indokolt lehet, hogy azok a~~z~~ ~~atomerőművek vagy~~ villamosenergia-termelő létesítmények, amelyek a tervek szerint igénybe vehetik a ~~szén-dioxid geológiai tárolásáról szóló, 2009. április 23-i~~ 2009/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv[86] értelmében engedélyezett geológiai tárolást, olyan helyszínen kerüljenek kialakításra, ahol a hulladékhő nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelő egységekkel való visszanyerése vagy a távfűtési, illetve a távhűtési hálózatba való betáplálása nem költséghatékony. Ezért lehetőséget kell biztosítani a tagállamoknak arra, hogy ezeket a létesítményeket mentesítsék az alól a kötelezettség alól, amelynek értelmében költség-haszon elemzést kell készíteni amikor a létesítményt a hulladékhő nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelő egységekkel való visszanyerésére alkalmas berendezéssel szerelik fel. Lehetővé kell tenni továbbá, hogy az ötéves időszak alatti mozgóátlag alapján évi kevesebb mint 1500 óra üzemelésre tervezett csúcserőművek és tartalék erőművek esetében a hőtermelésre vonatkozó követelmény alól kivételt engedélyezzenek.

🡻 2012/27/EU (37)
preambulumbekezdés
⇨ új szöveg

(82) Az elosztott energiatermelés előmozdítása érdekében helyénvaló, ha a tagállamok ösztönzik az olyan intézkedések és eljárások bevezetését, amelyek előmozdítják a ~~20~~ ⇨ 5 ⇦ MW teljes névleges bemenő hőteljesítményt el nem érő kapcsolt energiatermelő létesítmények alkalmazását.

⇩ új szöveg

(83) Az átfogó nemzeti értékelések végrehajtása érdekében a tagállamoknak ösztönözniük kell a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelésben és a hatékony távfűtésben és -hűtésben rejlő lehetőségek regionális és helyi szintű értékelését. A tagállamoknak lépéseket kell tenniük annak érdekében, hogy előmozdítsák és megkönnyítsék a nagy

---

85 Az Európai Parlament és a Tanács 2010/75/EU irányelve (2010. november 24.) az ipari kibocsátásokról (HL L 334., 2010.12.17., 17. o.).

86 Az Európai Parlament és a Tanács ~~2009. április 23-i~~ 2009/31/EK irányelve (2009. április 23.) a szén-dioxid geológiai tárolásáról (HL L 140., 2009.6.5., 114. o.).

hatásfokú kapcsolt energiatermelésben és a hatékony távfűtésben és -hűtésben rejlő költséghatékony lehetőségek kiaknázását.

(84) A hatékony távfűtésre és távhűtésre vonatkozó követelményeknek összhangban kell lenniük a hosszú távú éghajlat-politikai célokkal, az éghajlat-politikai és környezetvédelmi előírásokkal és az Unió prioritásaival, és meg kell felelniük az (EU) 2020/85 rendelet értelmében vett „jelentős károkozás elkerülését” célzó elvnek. Valamennyi távfűtési és -hűtési rendszernek arra kell törekednie, hogy az energiarendszer más részeivel hatékonyabb kölcsönhatásban optimalizálja az energiafelhasználást és megelőzze az energiapazarlást azáltal, hogy teljes mértékben kihasználja az épületek hő- vagy hűtőenergia-tárolási potenciálját, ideértve a kiszolgáló létesítményekből és a közeli adatközpontokból származó többlethőt is. Ezért a hatékony távfűtési és távhűtési rendszernek biztosítania kell a primerenergia-hatékonyság növelését, valamint a megújuló energia és a hulladékhő vagy hulladék hűtőenergia fokozatos integrálását. Ennélfogva a fűtési és hűtési szolgáltatások tekintetében ezen irányelv szigorúbb követelményeit fokozatosan kell bevezetni, és azokat meghatározott időszakokban kell alkalmazni, míg 2050. január 1-jétől kezdődően állandó jelleggel alkalmazandóvá válnak.

↓ 2012/27/EU
(38) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)
⇨ új szöveg

(85) A nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelést azon energiamegtakarítás alapján ~~kell meghatározni~~ ⌦ határozták meg ⌫, amely a kapcsolt termeléssel a külön hő- és villamosenergia-termeléshez képest elérhető. ⇨ A nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelésre vonatkozó követelményeknek összhangban kell lenniük a hosszú távú éghajlat-politikai célkitűzésekkel. ⇦ A kapcsolt energiatermelés és a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelés uniós jogban használt meghatározása nem érinti a nemzeti jogszabályokban szereplő egyéb meghatározások használatát, kivéve, ha azokat a szóban forgó uniós jogszabályok alkalmazásában használják. Az energiamegtakarítás maximalizálása és az energiamegtakarítási lehetőségek elmulasztásának elkerülése érdekében fokozott figyelmet kell fordítani a kapcsolt energiatermeléssel foglalkozó egységek üzemeltetési körülményeire.

↓ 2012/27/EU
(39) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)

(86) Az ~~végső felhasználó általi~~ átláthatóság ~~fokozása~~ ⌦ biztosítása ⌫ érdekében ⌦ és annak lehetővé tétele céljából, hogy a hasznosító fogyasztó ⌫ ~~– hogy az~~ választani tudjon a kapcsolt energiatermelésből származó és más technológiákkal előállított villamos energia között, – a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelés származását egységes hatásfok-referenciaértékek alkalmazásával garantálni kell. A származásigarancia-rendszerek önmagukban nem jogosítanak fel a nemzeti támogatási mechanizmusok igénybevételére. Fontos, hogy a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermeléssel előállított villamos energia minden formájára vonatkozzon származási garancia. A származási garanciát meg kell különböztetni a becserélhető bizonyítványoktól.

↓ 2012/27/EU (40)
preambulumbekezdés

(87) A számos kis- és középtermelőt is magában foglaló kapcsolt energiatermelési, illetve távfűtési/távhűtési ágazat sajátos szerkezetét figyelembe kell venni, különösen a kapcsolt energiatermelő erőművek vagy kapcsolódó hálózatok építéséhez szükséges engedélyek megadásával kapcsolatos közigazgatási eljárások felülvizsgálata során, figyelemmel a „gondolkozz előbb kicsiben” elvre.

↓ 2012/27/EU (41)
preambulumbekezdés

(88) A legtöbb uniós üzleti vállalkozás kkv. Ezek hatalmas energiamegtakarítási potenciált jelentenek az Uniónak. A kkv-k energiahatékonysági intézkedések elfogadásában való támogatása érdekében a tagállamoknak kedvező keretet kell létrehozniuk a kkv-k technikai segítségnyújtással és célzott tájékoztatással történő támogatására.

↓ 2012/27/EU
(42) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)

~~A 2010/75/EU irányelv az energiahatékonyságot beemeli a hatálya alá tartozó létesítményekre – többek között a legalább 50 MW teljes névleges bemenő hőteljesítménnyel rendelkező égetőberendezésekre – irányadó engedélyezési feltételek megállapítása során referenciaként alkalmazandó elérhető legjobb technikák meghatározásakor vizsgálandó kritériumok közé. Az említett irányelv mindamellett lehetőséget biztosít a tagállamoknak arra, hogy a 2003/87/EK irányelv I. mellékletében felsorolt tevékenységek tekintetében ne írjanak elő energiahatékonysági követelményeket az égetőberendezések vagy más, a telephelyen szén-dioxidot kibocsátó egységek számára. A tagállamok a 2010/75/EU irányelv értelmében tett jelentéseikbe belefoglalhatnak az energiahatékonysági szintekkel kapcsolatos tájékoztatást is.~~

↓ 2012/27/EU (43)
preambulumbekezdés

(89) A tagállamok objektív, átlátható és megkülönböztetésmentes kritériumok alapján szabályokat hoznak létre az újonnan belépő, nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelésből származó villamos energiát előállító energiatermelők integrációjához szükséges műszaki átalakítások, így a hálózati csatlakozások és a hálózat megerősítése költségeinek viselésére és megosztására vonatkozóan, figyelembe véve az ~~villamos energia határokon keresztül történő kereskedelme esetén alkalmazandó hálózati hozzáférési feltételekről szóló, 2009. július 13-i 714/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel~~[87] (EU) 2019/943 európai parlamenti és tanácsi rendelettel[88] és a ~~földgázszállító hálózatokhoz való hozzáférés feltételeiről~~

87 ~~HL L 211., 2009.8.14., 15. o.~~

88 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/943 rendelete (2019. június 5.) a villamos energia belső piacáról (HL L 158., 2019.6.14., 54. o.).

~~szóló, 2009. július 13-i~~ 715/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel[89] összhangban kidolgozott iránymutatásokat és szabályzatokat. A nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelésből származó villamos energiát előállító energiatermelők számára lehetővé kell tenni, hogy a hálózathoz való kapcsolódás munkálatainak elvégzésére ajánlati felhívást tegyenek közzé. Elő kell segíteni – különösen a kis kapcsolt energiatermelő egységek és a kapcsolt energiatermelő mikroegységek esetében – a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermeléssel előállított villamos energiának a hálózati rendszerhez való hozzáférését. Az (EU) 2019/944~~2009/72/EK~~ irányelv ~~9~~3. cikkének (2) bekezdésével és a 2009/73/EK irányelv 3. cikkének (2) bekezdésével összhangban, a tagállamok többek között az energiahatékonysággal kapcsolatban közszolgáltatási kötelezettségeket róhatnak a földgáz-, illetve a villamosenergia-ágazatban működő vállalkozásokra.

⇩ új szöveg

(90) Rendelkezéseket kell megállapítani a számlázással, az egyablakos ügyintézéssel, a peren kívüli vitarendezéssel, az energiaszegénységgel és az alapvető szerződéses jogokkal kapcsolatban azzal a céllal, hogy adott esetben hozzáigazítsák azokat a villamos energiára vonatkozó, az (EU) 2019/944 irányelv szerinti rendelkezésekhez a fogyasztóvédelem megerősítése és annak lehetővé tétele értekében, hogy a hasznosító fogyasztók gyakoribb, világosabb és naprakészebb tájékoztatást kapjanak fűtési, hűtési vagy használatimelegvíz-fogyasztásukról, és szabályozzák energiafelhasználásukat.

(91) Az erősebb fogyasztóvédelmet a valamennyi fogyasztó számára hozzáférhető hatékony, független bíróságon kívüli vitarendezési mechanizmusok – például egy energiaügyi ombudsman, egy fogyasztóvédelmi szerv vagy egy szabályozó hatóság – révén kell biztosítani. A tagállamoknak ezért gyors és hatékony panaszrendezési eljárásokat kell bevezetniük.

⇩ új szöveg

(92) El kell ismerni az (EU) 2018/2001 európai parlamenti és tanácsi irányelv[90] szerinti megújulóenergia-közösségek, valamint az (EU) 2019/944 irányelv szerinti helyi energiaközösségek hozzájárulását az európai zöld megállapodás és az éghajlat-politikai célterv 2030-ra vonatkozó célkitűzéseihez. A tagállamoknak ezért mérlegelniük kell és elő kell mozdítaniuk a megújulóenergia-közösségek és a helyi energiaközösségek szerepét. E közösségek az energiahatékonyság helyi vagy háztartási szintű előmozdítása révén segíthetik a tagállamokat ezen irányelv célkitűzéseinek elérésében. A fogyasztókat felelősségvállalásra és aktív részvételre ösztönözhetik, és lehetővé tehetik a lakossági fogyasztók bizonyos csoportjai számára, hogy részt vegyenek az energiahatékonysági projektekben és beavatkozásokban, többek között a vidéki és távoli területeken. Az energiaközösségek energiahatékonysági projektek elősegítésével, csökkentett energiafogyasztással és alacsonyabb ellátási díjakkal segíthetnek az energiaszegénység elleni küzdelemben.

---

[89] Az Európai Parlament és a Tanács 715/2009/EK rendelete (2009. július 13.) a földgázszállító hálózatokhoz való hozzáférés feltételeiről (HL L 211., 2009.8.14., 36. o.).

[90] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/2001 irányelve (2018. december 11.) a megújuló energiaforrásokból előállított energia használatának előmozdításáról (HL L 328., 2018.12.21., 82. o.).

(93) El kell ismerni az egyablakos ügyintézési pontok vagy hasonló struktúrák hozzájárulását, olyan mechanizmusokról lévén szó, amelyek több célcsoport – köztük a polgárok, a kkv-k és a hatóságok – számára is lehetővé tehetik a tiszta energiára való átállással kapcsolatos projektek és intézkedések megtervezését és végrehajtását. Ez a hozzájárulás magában foglalhat technikai, igazgatási és pénzügyi tanácsadást és segítségnyújtást, a szükséges adminisztratív eljárások vagy a pénzügyi piacokhoz való hozzáférés megkönnyítését vagy a nemzeti és európai jogi kerettel – többek között a közbeszerzési szabályokkal és kritériumokkal – és az uniós taxonómiával kapcsolatos iránymutatást.

(94) A Bizottságnak meg kell vizsgálnia azon intézkedéseinek hatását, amelyek célja a többek között az európai szociális párbeszédet magában foglaló fórumok fejlesztésének támogatása az energiahatékonysági képzési programok előmozdításában, majd adott esetben további intézkedéseket kell előterjesztenie. A Bizottságnak ösztönöznie kell az európai szociális partnereket is az energiahatékonyságról szóló párbeszédre, különösen a kiszolgáltatott helyzetben lévő felhasználók és végső felhasználók tekintetében, ideértve az energiaszegénységben élőket is.

(95) A klímasemleges Unió 2050-ig történő megvalósítását célzó méltányos energetikai átállás az európai zöld megállapodás központi eleme. Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság által 2017. november 17-én közösen kihirdetett szociális jogok európai pillére az energiát azon alapvető szolgáltatások közé sorolja, amelyekhez mindenkinek joga van hozzáférni. Gondoskodni kell a rászorulók támogatásáról, hogy igénybe tudják venni ezeket a szolgáltatásokat[91].

(96) Biztosítani kell, hogy az energiaszegénység által érintett személyek, a kiszolgáltatott helyzetben lévő felhasználók és adott esetben a szociális bérlakásokban élők védelemben részesüljenek, és e célból képesek legyenek aktívan részt venni a tagállamok által végrehajtott, energiahatékonyság-javító fellépésekben, intézkedésekben és kapcsolódó fogyasztóvédelmi vagy tájékoztatási intézkedésekben.

(97) A nemzeti és uniós szinten rendelkezésre álló közfinanszírozást stratégiailag az energiahatékonyság-javító intézkedésekbe kell befektetni, különösen a kiszolgáltatott helyzetben lévő felhasználók, az energiaszegénység által érintett személyek és a szociális bérlakásokban élők érdekében. A tagállamoknak ki kell használniuk a Szociális Klímaalapból [a szociális klímaalapról szóló rendelet] esetlegesen kapott pénzügyi hozzájárulásokat, valamint az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszerből származó kibocsátási egységekből származó bevételeket. E bevételek támogatni fogják a tagállamokat azon kötelezettségük teljesítésében, hogy energiahatékonysági intézkedéseket és szakpolitikai intézkedéseket hajtsanak végre az energiamegtakarítási kötelezettség keretében, prioritásként kezelve a kiszolgáltatott helyzetben lévő felhasználókat és az energiaszegénység által érintett személyeket, ideértve a vidéki és távoli régiókban élőket is.

(98) A nemzeti finanszírozási rendszereket ki kell egészíteni a hatékonyabb tájékoztatást, technikai és adminisztratív segítségnyújtást, valamint a finanszírozáshoz való

[91] A szociális jogok európai pillére, 20. elv: „Az alapvető szolgáltatásokhoz való hozzáférés”: https://ec.europa.eu/commission/priorities/deeper-and-fairer-economic-and-monetary-union/european-pillar-social-rights/european-pillar-social-rights-20-principles_en

könnyebb hozzáférést célzó megfelelő rendszerekkel, amelyek lehetővé teszik a rendelkezésre álló források legjobb felhasználását, különösen az energiaszegénység által érintett személyek, a kiszolgáltatott helyzetben lévő felhasználók és adott esetben a szociális bérlakásokban élők számára.

(99) A tagállamoknak mindenkit felelősségvállalásra kell ösztönözniük és egyenlő védelemben kell részesíteniük, tekintet nélkül nemükre, társadalmi nemükre, életkorukra, fogyatékosságukra, faji vagy etnikai származásukra, szexuális irányultságukra, vallásukra vagy meggyőződésükre, és biztosítaniuk kell, hogy az energiaszegénység által leginkább érintett vagy az által leginkább fenyegetett személyek, illetve az energiaszegénység káros hatásainak leginkább kitett személyek megfelelő védelemben részesüljenek. Emellett a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az energiahatékonysági intézkedések ne súlyosbítsák a meglévő egyenlőtlenségeket, különösen az energiaszegénység tekintetében.

↓ 2012/27/EU
(44) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)

~~A keresletoldali válaszintézkedés az energiahatékonyság javításának fontos eszköze, mivel jelentősen növeli a fogyasztók vagy az általuk kijelölt harmadik felek lehetőségeit arra, hogy lépéseket tegyenek a fogyasztási és a számlázási adatokkal kapcsolatban, továbbá ez olyan mechanizmust jelent, amely csökkenti vagy átalakítja a fogyasztást, és így energiamegtakarítást eredményez mind a végső fogyasztásban, mind – a hálózatok és az erőművek optimálisabb használatán keresztül – az energiatermelésben, -átvitelben és -elosztásban.~~

↓ 2012/27/EU (45)
preambulumbekezdés
⇨ új szöveg

(100) ~~A keresletoldali válaszintézkedést a végső felhasználóknak az árjelzésekre adott válaszára vagy az épületautomatizálásra lehet építeni. A keresletoldali válaszintézkedés feltételeit és alkalmazási lehetőségét javítani kell többek között a kis végső fogyasztók számára. Figyelembe véve az intelligens hálózatok folyamatos fejlesztését, a tagállamoknak ezért biztosítaniuk kell azt, hogy a nemzeti energetikai szabályozó hatóságok garantálni tudják azt, hogy a hálózati díjszabások és szabályozások ösztönözzék az energiahatékonyság javítását, és támogassák a végső felhasználók által végzett keresletoldali válaszintézkedést célzó dinamikus árszabást. Törekedni kell a keresletoldali erőforrások (ellátás és fogyasztói terhelés) piaci integrációjára és egyenlő piaci hozzáférési lehetőségeire a termelés mellett. Ezen túlmenően~~ Aa~~a~~ tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a nemzeti energetikai szabályozó hatóságok integrált megközelítést alkalmazzanak, amely felöleli az energiaellátási és a végfelhasználói ágazatok lehetséges megtakarításait. ⇨ Az energiaellátás biztonságának, a piaci integrációnak és a tengeri megújuló energia alkalmazásához szükséges tengeri hálózatba irányuló előzetes beruházásoknak a sérelme nélkül, a nemzeti energetikai szabályozó hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy az energiahatékonyság elsődlegességének elvét alkalmazzák a tervezési és döntéshozatali eljárásokban, valamint hogy a hálózati díjak és szabályozások úgy kerüljenek kialakításra, hogy az ösztönözze az energiahatékonyság javítását. A tagállamoknak biztosítaniuk kell továbbá, hogy az átviteli- és elosztórendszer-

üzemeltetők figyelembe vegyék az energiahatékonyság elsődlegességének elvét. Ez segítené az átviteli- és elosztórendszer-üzemeltetőket abban, hogy jobban figyelembe vegyék az energiahatékonysági megoldásokat és a keresletoldali erőforrások beszerzésével kapcsolatban felmerülő többletköltségeket, valamint a különböző hálózati beruházások és üzemeltetési tervek környezeti és társadalmi-gazdasági hatásait. Ehhez a megközelítéshez a szűk értelemben vett gazdasági hatékonyságról a szociális jólét maximalizálása felé kell elmozdulni. Az energiahatékonyság elsődlegességének elvét különösen az energiainfrastruktúra-bővítéssel kapcsolatos forgatókönyvek összefüggésében kell alkalmazni – ahol a keresleti oldali megoldások életképes alternatíváknak tekinthetők, és amelyeket megfelelően értékelni kell –, és a hálózattervezési projektek értékelésének is szerves részévé kell válnia. A nemzeti szabályozó hatóságoknak ellenőrizniük kell az elv alkalmazását. ⇦

🡻 2012/27/EU (46)
preambulumbekezdés
⇨ új szöveg

(101) Kellő számú, az energiahatékonyság terén jártas, megbízható szakembernek kell rendelkezésre állni az irányelv – például az energetikai auditokra vonatkozó követelmények teljesítése és az energiahatékonyságra vonatkozó kötelezettségi rendszerek megvalósítása terén történő – eredményes és gyors végrehajtásának biztosítása érdekében. Ezért a tagállamoknak tanúsítási rendszereket ⇨ és/vagy egyenértékű képesítő rendszereket és megfelelő képzést ⇦ kell létrehozniuk az ~~energiahatékonysági~~ ⇨ energetikai ⇦ szolgáltatásokat nyújtó, energetikai auditokat végző és más energiahatékonyság-javító intézkedéseket végrehajtó szolgáltatók minősítésére ⇨ , a szociális partnerekkel, képzési szolgáltatókkal és egyéb releváns érdekelt felekkel szoros együttműködésben. A rendszereket 2024 decemberétől kezdődően négyévente értékelni kell, és szükség esetén aktualizálni kell annak biztosítása érdekében, hogy az energetikai szolgáltatók, az energetikai auditorok, az energiakezelők és az épületelem-telepítők rendelkezzenek a szükséges kompetenciákkal. ⇦

🡻 2012/27/EU
(47) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)
⇨ új szöveg

(102) Szükség van az ~~energiahatékonysági~~ ⇨ energetikai ⇦ szolgáltatások piacának további fejlesztésére az ~~energiahatékonysági~~ ⇨ energetikai ⇦ szolgáltatások keresletének és kínálatának biztosítása érdekében. ~~Ehhez hozzájárulhat~~ Aaz átláthatóság, ~~amelyet~~ például a~~z~~ ⇨ tanúsított ⇦ energetikai szolgáltatók jegyzéke,~~ének létrehozásával lehet biztosítani~~. ⇨ valamint a rendelkezésre álló ⇦ ~~A~~ szerződésminták, a legjobb gyakorlatok és iránymutatások cseréje~~,~~ ~~különös tekintettel~~ ⇨ nagyban hozzájárulhat az energetikai szolgáltatások terjesztéséhez és ⇦ az energiahatékonyság-alapú szerződésekhez,~~re~~ ⌦ valamint ⌫ szintén hozzájárulhat~~nak~~ a kereslet ösztönzéséhez ⇨ és az energetikai szolgáltatókba vetett bizalom növeléséhez ⇦. ~~A harmadik fél általi finanszírozásra épülő konstrukciók más formáihoz hasonlóan~~ Aaz ~~energiahatékonysági~~ ⇨ energetikai ⇦ szolgáltatás kedvezményezettje az energiahatékonyság-alapú szerződések esetében is úgy igyekszik csökkenteni a beruházási költségeit, hogy az energiamegtakarítás pénzügyi értékének egy részét

kívánja felhasználni a részben vagy egészben harmadik fél által kivitelezett beruházás visszafizetésére. ⇨ Ez elősegítheti a magántőke bevonását, ami kulcsfontosságú az Unióban az épületfelújítási arány növeléséhez, a piaci szakértelem biztosításához, valamint innovatív üzleti modellek létrehozásához. Ezért az 1000 m²-nél nagyobb hasznos alapterületű nem lakáscélú épületek esetében elő kell írni annak értékelését, hogy felújítás céljából megvalósítható-e az energiahatékonyság-alapú szerződések alkalmazása. Ez egy lépés az energetikai vállalatokba vetett bizalom növelése felé, és egyengeti az utat az ilyen projektek szélesebb körű alkalmazása előtt a jövőben. ⇦

⇩ új szöveg

(103) Tekintettel az épületkorszerűsítési programról szóló bizottsági közleménnyel összefüggésben a következő évtizedre kitűzött ambiciózus felújítási célkitűzésekre, növelni kell a független piaci közvetítők, köztük az egyablakos ügyintézési pontok vagy hasonló támogatási mechanizmusok szerepét a keresleti és a kínálati oldalon a piaci fejlődés ösztönzése, valamint a magán- és középületek felújítására vonatkozó energiahatékonyság-alapú szerződések előmozdítása érdekében. A helyi energiaügynökségek kulcsszerepet játszhatnak e tekintetben, továbbá segíthetnének azonosítani a potenciális támogatókat, illetve támogathatnák az egyablakos ügyintézési pontok kialakítását.

(104) Az energiahatékonyság-alapú szerződések számos tagállamban továbbra is jelentős nehézségekkel szembesülnek a még mindig fennálló szabályozási és nem szabályozási akadályok miatt. Ezért foglalkozni kell a nemzeti jogszabályi keretek nem egyértelmű rendelkezéseivel, a szakértelem hiányával – különösen a pályázati eljárások tekintetében –, valamint az egymással versengő kölcsönökkel és támogatásokkal.

(105) A tagállamoknak továbbra is támogatniuk kell a közszférát az energiahatékonyság-alapú szerződések alkalmazásában azáltal, hogy olyan szerződésmintákat bocsátanak rendelkezésre, amelyek figyelembe veszik a rendelkezésre álló európai vagy nemzetközi szabványokat, a pályázati iránymutatásokat, az Eurostat energiahatékonyság-alapú szerződések statisztikai kezeléséről szóló 2018 májusában közzétett iránymutatását[92], valamint az Európai Beruházási Bank energiahatékonyságra vonatkozó szerződések kormányzati számlákon történő kezeléséről szóló útmutatóját, amelyek lehetőséget biztosítottak, hogy a tagállamok elhárítsák e szerződések még fennálló szabályozási akadályait.

🡻 2012/27/EU
(48) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)
⇨ új szöveg

~~(106)~~ ⇨ A tagállamok intézkedéseket hoztak a szabályozási és nem szabályozási akadályok azonosítására és kezelésére. Ugyanakkor ⇦ ~~azonosítani kell és~~ ⇨ fokozni kell az erőfeszítéseket ⇦ ~~meg kell szüntetni~~ az energiamegtakarítás ⇨ elérését elősegítő ⇦ energiahatékonyság-alapú szerződés és ~~más,~~ ~~energiamegtakarítást célzó~~ harmadik fél

---

[92] https://ec.europa.eu/eurostat/documents/1015035/8885635/guide_to_statistical_treatment_of_epcs_en.pdf/f74b474b-8778-41a9-9978-8f4fe8548ab1

általi finanszírozási konstrukciók előtt álló szabályozási és más természetű akadályok~~at~~ felszámolása érdekében. Ilyen akadályt jelentenek például azok a számviteli szabályok és gyakorlatok, amelyek nem teszik lehetővé, hogy az energiahatékonyság-javító intézkedésekkel összefüggő tőkeberuházások és éves pénzügyi megtakarítások a beruházások teljes élettartama alatt megfelelően tükröződjenek az elszámolásokban. ~~A meglévő épületállomány felújításának az ösztönzők különböző érintett szereplők közötti megosztása miatti akadályait is nemzeti szinten kell kezelni.~~

⇩ új szöveg

(107) A tagállamok a 2014. és 2017. évi nemzeti energiahatékonysági cselekvési tervekben beszámoltak arról, hogy milyen eredményeket értek el az energiahatékonyság szabályozási és nem szabályozási akadályainak felszámolása terén, a tulajdonosok és bérlők, illetve épületek vagy önálló rendeltetési egységek tulajdonosai közötti egyenlőtlen ösztönzők tekintetében. A tagállamoknak folytatniuk kell a megkezdett munkát, és ki kell aknázniuk az energiahatékonyságban rejlő lehetőségeket a 2016. évi Eurostat-statisztikák összefüggésében, miszerint tízből több mint négy európai polgár lakásban él, és tízből több mint három európai polgár bérlő.

🡻 2012/27/EU
(49) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)
⇨ új szöveg

(108) A tagállamokat és a régiókat bátorítani kell arra, hogy teljes mértékben használják ki a ⇨ többéves pénzügyi keret (MFF) és a Next Generation EU keretében rendelkezésre álló európai finanszírozást, ideértve a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközt is, ⇦ ~~strukturális alapokat és~~ a k~~k~~ohéziós ⌦ politikai ⌫ a~~A~~lapo⌦ ka ⌫t ⇨ , a Vidékfejlesztési Alapot és Igazságos Átmenet Alapot, valamint az InvestEU keretében rendelkezésre álló pénzügyi eszközöket és technikai segítségnyújtást ⇦ az energiahatékonyság-javító intézkedésekre irányuló ⇨ magán- és állami ⇦ beruházások ösztönzése érdekében. Az energiahatékonyság terén eszközölt beruházások jelentős potenciállal rendelkeznek a gazdasági növekedés, a foglalkoztatás és az innováció elősegítésében, valamint a háztartásokban tapasztalható ⇨ energiaszegénység ⇦ ~~tüzelőanyag-hiány~~ csökkentésében, ezért kedvező módon hozzájárulnak a gazdasági, társadalmi és területi kohézióhoz ⇨ és a zöld helyreállításhoz ⇦. A potenciális finanszírozási területek között vannak a középületeket és a lakásokat érintő, energiahatékonysági intézkedések, valamint az energiahatékonysági ágazatbeli foglalkoztatás ösztönzése érdekében végzett készségfejlesztés. ⇨ A Bizottság szinergiákat biztosít a különböző finanszírozási eszközök között, különös tekintettel a megosztott irányítás és a közvetlen irányítás alá tartozó finanszírozási eszközökre (pl. a központi irányítás alá tartozó olyan programokra, mint a Horizont Európa és a LIFE), valamint a vissza nem térítendő támogatások, kölcsönök és technikai segítségnyújtás között, hogy maximalizálja azok sokszorosító hatását a magánfinanszírozásra nézve, valamint az energiahatékonysági szakpolitikai célkitűzések elérése terén betöltött szerepüket. ⇦

↓ 2012/27/EU
(50) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)

(109) A tagállamoknak ösztönözniük kell a finanszírozási eszközök alkalmazását az ezen irányelvben foglalt célkitűzések megvalósítására. E finanszírozási eszközök közé tartozhatnak a pénzügyi hozzájárulások és az ezen irányelvben foglalt bizonyos rendelkezések megsértéséért kivetett pénzbírságok, a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv[93] 10. cikkének (3) bekezdése értelmében energiahatékonyságra fordított források, ⊠ az európai alapokban és programokban ⌫ ~~és a többéves pénzügyi keretben~~ energiahatékonyságra elkülönített források~~, így különösen a kohéziós, strukturális és vidékfejlesztési alapok~~, valamint a külön e célra létrehozott európai pénzügyi eszközök, például az Európai Energiahatékonysági Alap.

↓ 2012/27/EU (51)
preambulumbekezdés

(110) A finanszírozási eszközöket adott esetben az uniós projektkötvényekből energiahatékonyságra fordított forrásokra, az Európai Beruházási Bank és más európai pénzügyi intézmények – különösen az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank és az Európa Tanács Fejlesztési Bankja – részéről energiahatékonyságra elkülönített forrásokra, pénzügyi intézményekből származó forrásokra, nemzeti forrásokra, többek között energiahatékonysági kezdeményezések és programok végrehajtását ösztönző szabályozási és adóügyi keretek létrehozása révén, valamint a 406/2009/EK európai parlamenti és tanácsi határozat[94] szerinti éves kibocsátási jogosultságokból származó bevételekre lehet alapozni.

↓ 2012/27/EU (52)
preambulumbekezdés
⇨ új szöveg

(111) A finanszírozási eszközök e~~zen~~ hozzájárulásokat, forrásokat és bevételeket különösen arra használhatnák, hogy a magántőke-beruházást lehetővé tegyék és ösztönözzék, különösen intézményi befektetőkre támaszkodva, a támogatás biztosítása környezetvédelmi és társadalmi célkitűzéseinek elérését egyaránt biztosító kritériumok használatával; olyan innovatív finanszírozási mechanizmusokat (pl. magántőke számára nyújtott hitelgaranciák, az energiahatékonyság-alapú szerződést ösztönző hitelgaranciák, támogatások, támogatott kölcsönök, célhoz kötött hitelkeretek és harmadik felek finanszírozási rendszerei) aknázzanak ki, amelyek mérséklik az energiahatékonysági projektek kockázatait, és lehetővé teszik a költséghatékony felújításokat az alacsony és közepes jövedelmű háztartások körében is; olyan

93 Az Európai Parlament és a Tanács 2003/87/EK irányelve (2003. október 13.) az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 275., 2003.10.25., 32. o.).

94 Az Európai Parlament és a Tanács 406/2009/EK határozata (2009. április 23.) az üvegházhatású gázok kibocsátásának a 2020-ig terjedő időszakra szóló közösségi kötelezettségvállalásoknak megfelelő szintre történő csökkentésére irányuló tagállami törekvésekről (HL L 140., 2009.6.5., 136. o.).

programokhoz vagy ügynökségekhez kapcsolódjanak, amelyek elvégzik az energiatakarékossági projektek összesítését és minőségének értékelését, technikai segítségnyújtást biztosítanak, előmozdítják az ~~energiahatékonysági~~ ⇨ energetikai ⇦ szolgáltatások piacát, és elősegítik az ~~energiahatékonysági~~ ⇨ energetikai ⇦ szolgáltatások iránti fogyasztói kereslet megteremtését.

🡻 2012/27/EU (53) preambulumbekezdés

(112) A finanszírozási eszközök továbbá lehetőséget adnak a megfelelő források nyújtására az energiahatékonysági készségeket javító és akkreditáló képzési és tanúsítási programokhoz; a források biztosítására az energiatermelő kis- és mikrotechnológiák, illetőleg e villamosenergia-termelők hálózati csatlakoztatásának optimalizálása kutatására, és bemutatására, illetőleg elterjesztésének felgyorsítására; olyan programokhoz való kapcsolódásra, amelyek tevékenységei az energiahatékonyság valamennyi lakásban, illetve lakóházban történő előmozdítását célozzák az energiaszegénység megelőzése érdekében, és azért, hogy a lakások, illetve lakóházak bérbeadóit arra ösztönözzék, hogy ingatlanjaikat a lehető leginkább energiahatékonnyá tegyék; megfelelő források biztosítására a szociális párbeszéd támogatása és az energiahatékonyság fejlesztését és a jó munkakörülmények, illetve a munkahelyi egészség és biztonság biztosítását célzó szabványok meghatározása érdekében.

🡻 2012/27/EU (54) preambulumbekezdés (kiigazított szöveg) (kiigazított szöveg) ⇨ új szöveg

(113) Fel kell használni a rendelkezésre álló uniós ⇨ finanszírozási programokat, ⇦ pénzügyi eszközöket és innovatív finanszírozási mechanizmusokat ahhoz, hogy gyakorlati hatása is legyen a közintézmények ⌦ tulajdonában lévő épületek ⌫ energiahatékonyságának javítására irányuló célkitűzésnek. Ennek érdekében a tagállamok a 406/2009/EK határozat~~irányelv~~ szerinti éves kibocsátási jogosultságaikból befolyó bevételeiket felhasználhatják ezt a célt szolgáló önkéntes mechanizmusok kidolgozására, figyelembe véve a nemzeti költségvetési szabályokat is.

🡻 2012/27/EU (55) preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)

(114) Az energiahatékonyság ~~20 %-os~~ javítására irányuló célkitűzés megvalósítása során a Bizottságnak figyelemmel kell kísérnie ~~az új~~ ⌦ a releváns ⌫ intézkedéseknek az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Unión belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról szóló 2003/87/EK irányelvre gyakorolt hatását, hiszen meg kell őrizni a kibocsátáskereskedelmi rendszerben az alacsony szén-dioxid-kibocsátást szolgáló beruházások számára nyújtott ösztönzőket, és fel kell készíteni a

kibocsátáskereskedelmi rendszer hatálya alá tartozó ágazatokat a jövőben megvalósítandó innovációra. A Bizottságnak figyelemmel kell kísérnie ezen irányelv végrehajtásának a 2014/746/EU bizottsági határozatban[95] ~~CO2 -kibocsátásáthelyezés kockázatának jelentős mértékben kitett ágazatok és alágazatok listájának a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv szerinti meghatározásáról szóló, 2009. december 24-i 2010/2/EU bizottsági határozatban[96]~~ meghatározottak szerint a CO_2-kibocsátás-áthelyezés kockázatának jelentős mértékben kitett iparágakra gyakorolt hatását, annak biztosítása érdekében, hogy ezen irányelv ösztönözze és ne akadályozza ezen ágazatok fejlődését.

↓ 2012/27/EU
(56) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)

~~A 2006/32/EK irányelv értelmében a tagállamoknak 9 %-os átfogó nemzeti indikatív energiamegtakarítási célelőirányzatot kell elfogadniuk és 2016-ig lehetőség szerint megvalósítaniuk, mégpedig energiahatékonysági szolgáltatások és más energiahatékonyság-javító intézkedések végrehajtása útján. Az említett irányelv úgy rendelkezik, hogy a tagállamok által elfogadott második energiahatékonysági tervet adott esetben és szükség esetén kiegészítő intézkedésekre vonatkozó bizottsági javaslatoknak kell követniük, beleértve a célelőirányzatok alkalmazási időszakának kiterjesztését. Amennyiben a jelentés megállapítja, hogy nem történt elegendő előrelépés az említett irányelvben előírt nemzeti indikatív célelőirányzat elérése felé, ezek az ajánlások a célelőirányzatok szintjére és természetére irányulnak. Az ezen irányelvet kísérő hatásvizsgálat megállapításai szerint a tagállamok jó úton haladnak a 9 %-os célkitűzés elérése felé, amely jóval kevésbé ambiciózus, mint a később 2020 tekintetében elfogadott 20 %-os energiamegtakarítási célkitűzés, ezért nincs szükség a célelőirányzatok szintjének kiigazítására.~~

↓ 2012/27/EU
(57) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)

~~A versenyképességi és innovációs keretprogram (2007–2013) létrehozásáról szóló, 2006. október 24-i 1639/2006/EK európai parlamenti és tanácsi határozattal[97] létrehozott „Intelligens energia – Európa” program alapvető jelentőségű a fenntartható energiákra vonatkozó uniós szakpolitikák megfelelő végrehajtására szolgáló környezet kialakításában és előmozdításában, mégpedig az olyan piaci akadályoknak a karbonszegény gazdaság kihívásainak kezelése céljából való elhárítása révén, mint például a piaci szereplők és intézmények nem elegendő ismeretei és kapacitásai, a belső energiapiac megfelelő működésének nemzeti technikai vagy adminisztratív akadályai vagy a fejletlen munkaerőpiacok. Ezek közül számos továbbra is jelentős akadályt jelent.~~

---

95 A Bizottság 2014/746/EU határozata (2014. október 27.) a CO 2 -kibocsátásáthelyezés kockázatának jelentős mértékben kitett ágazatok és alágazatok 2015–2019-es időszakra vonatkozó listájának a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv szerinti meghatározásáról (HL L 308., 2014.10.29., 114. o.).

96 ~~HL L 1., 2010.1.5., 10. o.~~

97 ~~HL L 310., 2006.11.9., 15. o.~~

↓ 2012/27/EU (58) preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)

~~Az energetikai termékekben rejlő jelentős energiamegtakarítás érdekében az energiával kapcsolatos termékek környezetbarát tervezésére vonatkozó követelmények megállapítási kereteinek létrehozásáról szóló, 2009. október 21-i 2009/125/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv[98], valamint az energiával kapcsolatos termékek energia- és egyéb erőforrás-fogyasztásának címkézéssel és szabványos termékismertetővel történő jelöléséről szóló, 2010. május 19-i 2010/30/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv[99] végrehajtását fel kell gyorsítani és ki kell bővíteni. Prioritást kell biztosítani a környezettudatos tervezéssel kapcsolatos második munkatervben meghatározottak szerinti legmagasabb energia-megtakarítási potenciállal rendelkező termékeknek, és adott esetben a meglévő intézkedések felülvizsgálatának.~~

↓ 2012/27/EU (59) preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)

~~Azon feltételek meghatározása érdekében, amelyek alapján a tagállamok a 2010/31/EU irányelvben foglalt energiahatékonysági előírásokat meghatározhatják a 2009/125/EK irányelv és az azt végrehajtó intézkedések egyidejű tiszteletben tartása mellett, a 2009/125/EK irányelvet megfelelően módosítani kell.~~

↓ (EU) 2018/2002 (36) preambulumbekezdés (kiigazított szöveg) ⇨ új szöveg

(115) A tagállami intézkedéseket jól megtervezett, hatékony uniós finanszírozási eszközökkel kell támogatni ~~– például~~ az ~~európai strukturális és beruházási alapok, az Európai Stratégiai Beruházási Alap –~~, ⌦ InvestEU program keretében ⌫, valamint az Európai Beruházási Bank (EBB) és az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank (EBRD) általi finanszírozás révén ~~kell támogatni~~, amelyeknek az energiaellátási lánc minden szakaszában támogatniuk kell az energiahatékonysági beruházásokat, és egy differenciált diszkontrátákon alapuló modellt használó, átfogó költség-haszon elemzést kell alkalmazniuk. A pénzügyi támogatásnak az energiahatékonyság növelésére irányuló költséghatékony módszerekre kell fókuszálnia, amelyek az energiafogyasztás csökkenését eredményezik. Az EBB-nek és az EBRD-nek a nemzeti fejlesztési bankokkal együttműködve meg kell terveznie, létre kell hoznia és finanszíroznia kell az energiahatékonysági ágazatra szabott programokat és projekteket, többek között az energiaszegénységben élő háztartások tekintetében.

98 ~~HL L 285., 2009.10.31., 10. o.~~

99 ~~HL L 153., 2010.6.18., 1. o.~~

⇩ új szöveg

(116) Az ágazatközi jog a jelenlegi energetikai szolgáltatások széles köre tekintetében szilárd alapot biztosít a fogyasztóvédelem számára, és valószínűsíthetően tovább fog fejlődni. A fogyasztók egyes alapvető szerződéses jogait azonban egyértelműen meg kell határozni. A fogyasztóknak egyszerű és egyértelmű információkkal kell rendelkezniük az energiaágazattal kapcsolatos jogaikról.

(117) Az erősebb fogyasztóvédelmet a valamennyi fogyasztó számára hozzáférhető hatékony, független bíróságon kívüli vitarendezési mechanizmusok – például egy energiaügyi ombudsman, egy fogyasztóvédelmi szerv vagy egy szabályozó hatóság – biztosítják. A tagállamoknak ezért gyors és hatékony panaszrendezési eljárásokat kell bevezetniük.

🡻 (EU) 2018/2002 (38) preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)
⇨ új szöveg

(118) Annak érdekében, hogy értékelni lehessen ~~az~~ ezen ~~irányelvvel módosított 2012/27/EU~~ irányelv hatékonyságát, ⌦ meg kell állapítani ⌫ ~~be kell vezetni~~ az ~~említett~~ ⌦ ezen ⌫ irányelv általános felülvizsgálatának elvégzésére és a ⇨ 2027. ⇦ ~~2024.~~ február 28-ig az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak benyújtandó jelentésre vonatkozó követelményt. Ennek a felülvizsgálatnak ~~az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezményének 2023-as globális értékelése utáni időszakra kell esnie annak~~ lehetővé kell tennie ~~tétele érdekében~~, hogy az említett folyamathoz szükséges valamennyi kiigazítást ~~be lehessen vezetni~~, figyelembe véve a gazdaság és az innováció területének fejleményeit is.

🡻 (EU) 2018/2002 (39) preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)

(119) Annak érdekében, hogy képesek legyenek megfelelően kezelni saját éghajlatuk, kultúrájuk és társadalmuk sajátosságait, a helyi és regionális hatóságok számára vezető szerepet kell biztosítani ~~a 2012/27/EU~~ ⌦ az ezen ⌫ irányelvben megállapított intézkedések kialakítása és megtervezése, végrehajtása, valamint értékelése tekintetében.

🡻 (EU) 2018/2002 (40) preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)
⇨ új szöveg

(120) Tekintettel a villamosenergia-termelési ágazatban megfigyelhető műszaki haladásra és a megújuló energiaforrások egyre nagyobb arányára, a kWh-ban kifejezett villamosenergia-megtakarítások esetében alkalmazott alapértelmezett együtthatót felül kell vizsgálni annak érdekében, hogy tükrözze a villamos energiára ⇨ és más energiahordozókra ⇦ alkalmazandó primerenergia átalakítási tényező tekintetében bekövetkezett változásokat. A villamos energia vonatkozásában a primerenergia

átalakítási tényezőnek az energiamixet tükröző kiszámítása éves átlagértékeken alapul. A fizikai energiatartalom bejelentési módszert a nukleáris alapú villamosenergia- és hőtermelés esetében használják, a technikai átalakítási hatásfokok módszerét pedig a fosszilis energiahordozóból vagy biomasszából történő villamosenergia- és hőtermelés esetében. Az éghetetlen megújuló energiaforrások esetében alkalmazott módszer a teljes primer energián alapuló megközelítésből nyert közvetlen egyenérték. A kapcsolt energiatermelésből származó villamos energia primerenergia-arányának kiszámítására ~~a 2012/27/EU~~ ⌦ az ezen ⌫ irányelv II. mellékletében foglalt módszer alkalmazandó. Nem egy marginális, hanem egy átlagos piaci pozíció használandó. A feltételezett átalakítási hatásfok az éghetetlen megújuló energiaforrások esetében 100 %, a geotermikus erőművek esetében 10 %, az atomerőművek esetében pedig 33 %. A kapcsolt energiatermelés teljes hatékonyságának kiszámítása a legfrissebb Eurostat-adatok alapján történik. A rendszerhatárok tekintetében a primerenergia átalakítási tényező valamennyi energiaforrás esetében 1. A primerenergia átalakítási tényező értéke 2018-ra vonatkozik, és a PRIMES modell referencia-forgatókönyvnek a 2015-re és a 2020-ra vonatkozó legújabb változatából interpolált és a 2016-ig Eurostat-adatokkal kiigazított adatokon alapul. Az elemzés a tagállamokra és Norvégiára terjed ki. Norvégia esetében az adatkészlet ~~a villamosenergia-piaci átvitelirendszer-üzemeltetők európai hálózatának~~ ⌦ az ENTSO-E ⌫ adatain alapul.

🡻 (EU) 2018/2002 (41) preambulumbekezdés

(121) Az uniós jog végrehajtásából származó energiamegtakarítást nem kell bejelenteni, kivéve, ha egy olyan intézkedés eredménye, amely túlmutat az adott uniós jogi aktusban előírt minimumon úgy, hogy ambiciózusabb energiahatékonysági követelményeket határoz meg tagországi szinten, vagy úgy, hogy fokozza az intézkedés hatékonyságát. Az épületekben jelentős potenciál rejlik az energiahatékonyság további növelése szempontjából, és az épületfelújítás az energiamegtakarítás fokozásának egyik alapvető és hosszú távú, méretgazdaságossági előnyökkel rendelkező eleme. Ezért egyértelművé kell tenni, hogy minden, a meglévő épületek felújítását előmozdító intézkedésből származó energiamegtakarítást be lehet jelenteni, ha az többletmegtakarítást képvisel azokhoz a megtakarításokhoz képest, amelyek a szakpolitikai intézkedés hiányában is megvalósultak volna, valamint ha a tagállam igazolja, hogy a kötelezett, a részt vevő vagy a megbízott fél ténylegesen hozzájárult a bejelentett energiamegtakarítás eléréséhez.

🡻 (EU) 2018/2002 (42) preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)

(122) Az energiaunióra vonatkozó stratégiával és a minőségi jogalkotás elveivel összhangban nagyobb jelentőséget kell tulajdonítani a nyomon követésre és az ellenőrzésre vonatkozó azon szabályoknak, amelyek az energiahatékonysági kötelezettségi rendszerek és az alternatív szakpolitikai intézkedések végrehajtására vonatkoznak, ideértve az intézkedések statisztikailag reprezentatív mintájának ellenőrzésére vonatkozó követelményt. ~~Az ezen irányelvvel módosított 2012/27/EU~~ ⌦ Ebben az ⌫ irányelvben az energiahatékonyságot javító intézkedések „egy statisztikailag jelentős része és reprezentatív mintája” kifejezést úgy kell érteni, hogy meg kell határozni az adott energiatakarékossági intézkedések statisztikai sokaságának

egy olyan részhalmazát, amely megfelelően tükrözi valamennyi energiatakarékossági intézkedés teljes sokaságát, és így lehetővé teszi az összes intézkedés megbízhatóságára vonatkozó észszerűen megbízható következtetések levonását.

↓ (EU) 2018/2002 (43) preambulumbekezdés ⇨ új szöveg

(123) Az épületeken vagy az épületekben megújulóenergia-technológiák útján termelt energia csökkenti a fosszilis energiahordozókból biztosított energia mennyiségét. Az energiafogyasztás csökkentése és a megújuló energiaforrások felhasználása az épületekben fontos intézkedések az Unió energiafüggőségének és üvegházhatásúgáz-kibocsátásának csökkentése szempontjából, különös tekintettel a 2030-ra kitűzött, ambiciózus éghajlat- és energiapolitikai célokra, valamint a Párizsi Megállapodás keretében tett globális kötelezettségvállalásra. Halmozott energiamegtakarítási kötelezettségük céljából a tagállamok a rájuk vonatkozó energiamegtakarítási követelmények teljesítése érdekében ~~adott esetben~~ figyelembe vehetik ~~az épületeken vagy az épületekben saját használatra termelt~~ a ~~megújuló energiából~~ ⇨ megújulóenergia-technológiákat ⇦ ⇨ előmozdító szakpolitikai intézkedésekből ⇦ származó energiamegtakarítást ⇨ , az ezen irányelvben előírt számítási módszerekkel összhangban ⇦. ⇨ A fosszilis tüzelőanyagok közvetlen elégetésének használatát érintő szakpolitikai intézkedésekből származó energiamegtakarítást nem számíthatják be. ⇦

⇩ új szöveg

(124) Az ezen irányelv által bevezetett változtatások némelyike szükségessé teheti az (EU) 2018/1999 rendelet későbbi módosítását a két jogi aktus közötti koherencia biztosítása érdekében. Az elsősorban a nemzeti hozzájárulások meghatározásával, a hiánypótlási mechanizmusokkal és a jelentéstételi kötelezettségekkel kapcsolatos új rendelkezéseket észszerűsíteni kell, és a rendelet módosítását követően az említett rendelet hatálya alá kell helyezni. Az (EU) 2018/1999 rendelet egyes rendelkezéseit is újra kell értékelni, tekintettel az ezen irányelvben javasolt változtatásokra. A kiegészítő jelentéstételi és nyomonkövetési követelmények nem hozhatnak létre új párhuzamos jelentéstételi rendszereket, hanem az (EU) 2018/1999 rendelet szerinti meglévő nyomonkövetési és jelentéstételi keret hatálya alá kell tartozniuk.

(125) Ezen irányelv nemzeti, regionális és helyi szintű gyakorlati végrehajtásának előmozdítása érdekében a Bizottságnak továbbra is támogatnia kell a gyakorlatokról, a teljesítményértékelésről, a hálózatépítési tevékenységekről, valamint az innovatív gyakorlatokról szóló tapasztalatcserét egy online platformon keresztül.

↓ 2012/27/EU (60) preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)

~~Mivel az irányelv célkitűzését – nevezetesen a 20 %-os uniós energiahatékonysági célkitűzés 2020-ig történő megvalósítását, valamint a 2020-at követően megvalósítandó további energiahatékonysági fejlesztésekhez szükséges feltételek megteremtését – a tagállamok kiegészítő energiahatékonysági intézkedések meghozatala nélkül nem tudják kielégítően teljesíteni, és ezért e célkitűzések uniós szinten jobban megvalósíthatók, az Unió~~

~~intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.~~

↓ (EU) 2018/2002 (45) preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)
⇨ új szöveg

(126) M~~m~~ivel ezen irányelv céljait, nevezetesen az Unió ~~20 %-os~~ energiahatékonysági célkitűzés~~é~~~~e~~inek ~~2020-ig, és legalább 32,5 %-nak pedig 2030-ig történő~~ megvalósítását, valamint ~~az említett időpontokat követően elérendő~~ további energiahatékonysági előrelépések ⇨ és a klímasemlegesség ⇦ lehetőségének megteremtését a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban a fellépés terjedelme vagy hatásai miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.

↓ 2012/27/EU (61) preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)

(127) A műszaki fejlődéshez való hozzáigazítás és az energiaforrások elosztásában bekövetkező változások figyelembe=vétele érdekében a Bizottságnak felhatalmazást kell kapnia arra, hogy az ⌦ EUMSZ ⌫ ~~Európai Unió működéséről szóló szerződés~~ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el ⌦ ezen ⌫ ~~a 2004/8/EK~~ irányelv alapján meghatározott egységes hatásfok-referenciaértékek felülvizsgálatára, valamint az ezen irányelv mellékleteiben szereplő értékekre, számítási módszerekre, az alapul vett primerenergia-együtthatóra és a követelményekre vonatkozóan. ~~Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elkészítésekor és szövegezésekor a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, időben történő és megfelelő továbbításáról.~~

↓ (EU) 2018/2002 (37) preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)

(128) ~~Annak érdekében, hogy lehetővé váljon a 2012/27/EU irányelv mellékletei és az egységes hatásfok-referenciaértékek aktualizálása, a Bizottság részére adott felhatalmazást ki kell bővíteni.~~ Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i

intézményközi megállapodásnak[100] megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

↓ 2012/27/EU (62)
preambulumbekezdés

(129) Ezen irányelv végrehajtására egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. Ezeket a hatásköröket a ~~Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i~~ 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek[101] megfelelően kell gyakorolni.

↓ 2012/27/EU
(63) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)

~~A 2004/8/EK irányelv és a 2006/32/EK irányelv minden lényeges rendelkezését – kivéve a 2006/32/EK irányelv 4. cikkének (1)–(4) bekezdését, valamint I., III. és IV. mellékletét – hatályon kívül kell helyezni. Ez utóbbi rendelkezéseket a 9 %-os célelőirányzat elérésére kitűzött határidőig továbbra is alkalmazni kell. El kell hagyni továbbá a 2010/30/EU irányelv 9. cikkének (1) és (2) bekezdését, amely csupán azt írja elő a tagállamok számára, hogy törekedniük kell a legmagasabb energiahatékonysági osztályba tartozó termékek beszerzésére.~~

↓ 2012/27/EU
(64) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)

~~Az ezen irányelv nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó kötelezettség azokra a rendelkezésekre korlátozódik, amelyek a 2004/8/EK és 2006/32/EK irányelvhez képest lényegi változást jelentenek. A változatlan rendelkezések átültetésére vonatkozó kötelezettség az utóbbi irányelvekből következik.~~

⇩ új szöveg

(130) Az ezen irányelv belső jogba történő átültetésére vonatkozó kötelezettség csak azokat a rendelkezéseket érinti, amelyek a korábbi irányelvekhez képest jelentős mértékben módosultak. A változatlan rendelkezések átültetésére vonatkozó kötelezettség a korábbi irányelvből ered.

---

100 HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

101 Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

↓ 2012/27/EU
(65) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)
⇨ új szöveg

(131) Ez az irányelv nem érinti a ~~2004/8/EK és a 2006/32/EK~~ ⌦ XV. melléklet B. részében meghatározott ⌫ irányelvek nemzeti jogba történő átültetésére ~~és alkalmazására~~ vonatkozó határidőkkel kapcsolatos tagállami kötelezettségeket.

↓ 2012/27/EU
(66) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)

~~A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával összhangban a tagállamok vállalták, hogy az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben mellékelnek egy vagy több olyan dokumentumot, amely részletesen ismerteti az irányelv elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszköz megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy ilyen dokumentumok átadása indokolt,~~

↓ 2012/27/EU

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

TÁRGY, HATÁLY, FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK ÉS ENERGIAHATÉKONYSÁGI CÉLKITŰZÉSEK

1. cikk

Tárgy és hatály

↓ (EU) 2018/2002 1. cikk, 1. pont
(kiigazított szöveg)
⇨ új szöveg

(1) Ez az irányelv egy intézkedésekből álló közös keretrendszert hoz létre az energiahatékonyságnak az Unió egészében történő előmozdítására annak érdekében, hogy az Unió ~~2020-ig elérendő 20 %-os kiemelt~~ energiahatékonysági célkitűzései ~~és 2030-ig elérendő legalább 32,5 %-os kiemelt energiahatékonysági célkitűzései~~ teljesüljenek, valamint ~~megteremti annak lehetőségét, hogy~~ ~~az említett időpontokat követően~~ további energiahatékonyság-javítást ⌦ tesz lehetővé ⌫ ~~előrelépést lehessen elérni az energiahatékonyság terén~~.

Ez az irányelv szabályokat állapít meg ⇨ az energiahatékonyság prioritásként történő végrehajtására valamennyi ágazatban, ⇦ az energiaellátás és -felhasználás hatékonysága előtt álló energiapiaci akadályok és piaci hiányosságok megszüntetésére,~~;~~ ~~valamint~~ ⌦ Továbbá ⌫ ~~2020-ig, illetve~~ 2030-ig teljesítendő indikatív nemzeti energiahatékonysági ~~célkitűzések és~~ hozzájárulások megállapítását írja elő.

Ez az irányelv hozzájárul az ~~„első az~~ energiahatékonyság~~”~~ ⌦ elsődlegessége ⌫ elvének megvalósításához⇨ , ezáltal pedig ahhoz, hogy az Unió inkluzív, méltányos és virágzó társadalommá váljon, modern, erőforrás-hatékony és versenyképes gazdasággal ⇦.

🡻 2012/27/EU

(2) Az ebben az irányelvben megállapított követelmények minimumkövetelmények, és nem akadályozzák a tagállamokat szigorúbb intézkedések fenntartásában vagy bevezetésében. Az ilyen intézkedéseknek összeegyeztethetőnek kell lenniük az uniós joggal. Amennyiben a nemzeti jogszabályok szigorúbb intézkedéseket írnak elő, a tagállamok közlik a Bizottsággal ezeket a jogszabályokat.

2. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában a következő fogalommeghatározások alkalmazandók:

1. „energia”: az ~~energiastatisztikáról szóló, 2008. október 22-i~~ 1099/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet[102] 2. cikke d) pontjának meghatározása szerinti energiatermékek minden formája, éghető üzemanyagok, hő, megújuló energiák, villamos energia~~,~~ vagy az energia bármely más formája;

⇩ új szöveg

2. „az energiahatékonyság elsődlegességének elve”: az (EU) 2018/1999 rendelet 18. cikkének 2. pontjában meghatározottak szerinti elv;

3. „energiarendszer”: olyan rendszer, amelyet elsősorban arra terveztek, hogy a végfelhasználói ágazatok energiaigényét kielégítő energetikai szolgáltatásokat nyújtson hő, üzemanyag és villamos energia formájában;

🡻 2012/27/EU (kiigazított szöveg)
⇨ új szöveg

~~4~~2. „primerenergia-fogyasztás”: a ~~nem energiacélú felhasználással csökkentett~~ bruttó ⇨ rendelkezésre álló energia ⇦ ~~belföldi energiafogyasztás~~, a ⇨ nemzetközi tengeri tartályhajók, a végső ⇦ nem energiacélú ⇨ fogyasztás ⇦ ⇨ és a környezeti hő ⇦ kivételével;

~~5~~3. „végsőenergia-fogyasztás”: az ipar, a közlekedés ⇨ (ideértve a nemzetközi repülés energiafogyasztását is) ⇦, a háztartások, a ⇨ köz- és magán ⇦ szolgáltatások~~,~~ ~~és~~ a mezőgazdaság⇨ , az erdészet, a halászat és egyéb végfelhasználók (hasznosító fogyasztók) ⇦ számára szolgáltatott energia. ⇨ Nem foglalja magában a nemzetközi tengeri tartályhajók energiafogyasztását, a környezeti hőt, az energiaátalakítási ágazatnak és az energiaágazatnak szolgáltatott energiaszállítást, valamint az átvitelből és elosztásból eredő veszteségeket (az 1099/2008/EK rendelet A.

---

[102] Az Európai Parlament és a Tanács 1099/2008/EK rendelete (2008. október 22.) az energiastatisztikáról (HL L 304., 2008.11.14., 1. o.).

mellékletének fogalommeghatározásai alkalmazandók) ⇦ ~~Nem tartozik ide magának az energiaátalakítási ágazatnak és az energetikai iparnak szolgáltatott energiaszállítás~~;

6~~4~~. „energiahatékonyság”: a teljesítményben, a szolgáltatásban, a termékekben vagy az energiában kifejezett eredmény és a befektetett energia hányadosa;

7~~5~~. „energiamegtakarítás”: az a megtakarított energiamennyiség, amely valamely energiahatékonyság-javító intézkedés végrehajtása előtt és után mért és/vagy becsült fogyasztás alapján kerül meghatározásra, biztosítva az energiafogyasztást befolyásoló külső feltételeknek megfelelő normalizálást;

8~~6~~. „energiahatékonyság-javulás”: az energiahatékonyság növekedése a technológiai, magatartásbeli és/vagy gazdasági változások eredményeképpen;

9~~7~~. „ ~~energiahatékonysági~~ ⇨ energetikai ⇦ szolgáltatás”: az a fizikai előny, haszon, vagy azon javak, amelyek az energia és az energiahatékony technológia vagy cselekvés kombinációjából származnak; e szolgáltatás magában foglalhatja a szolgáltatás nyújtásához szükséges üzemeltetést, karbantartást és ellenőrzést; e szolgáltatást szerződés alapján nyújtják, és e szolgáltatás rendes körülmények között bizonyítottan az energiahatékonyság ~~igazolható~~ ⌦ ellenőrizhető ⌫, mérhető vagy felbecsülhető javulásához vagy primerenergia-megtakarításhoz vezet;

10~~8~~. „közintézmény”: a~~z építési beruházásra, az árubeszerzésre és a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 2004. március 31-i~~ 2014/24/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben[103]~~2004/18/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben~~[104] meghatározott ~~bármely~~ „ajánlatkérő szerv”;

~~(9) „központi kormányzat”: valamennyi olyan igazgatási szervezeti egység, amelyek illetékessége egy tagállam teljes területére kiterjed;~~

11~~10~~. „hasznos alapterület”: egy épületnek vagy épületrésznek azon alapterülete, ahol energiát használnak a beltéri klíma szabályozására;

⇩ új szöveg

12. „ajánlatkérő szerv”: a 2014/23/EU irányelv 6. cikkének (1) bekezdésében, a 2014/24/EU irányelv 2. cikkének (1) bekezdésében és a 2014/25/EU irányelv 3. cikkének (1) bekezdésében meghatározott ajánlatkérő szerv;

13. „közszolgáltató ajánlatkérő”: a 2014/23/EU, a 2014/24/EU és a 2014/25/EU irányelvben meghatározott közszolgáltató ajánlatkérő;

---

103 Az Európai Parlament és a Tanács 2014/24/EU irányelve (2014. február 26.) a közbeszerzésről és a 2004/18/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 94., 2014.3.28., 65. o.).

104 ~~HL L 134., 2004.4.30., 114. o.~~

↓ 2012/27/EU (kiigazított szöveg)
⇨ új szöveg

14~~11~~. „energiagazdálkodási rendszer”: az energiahatékonysági célkitűzést, valamint az annak elérését célzó stratégiát meghatározó terv egymással összefüggő vagy kölcsönhatásban lévő elemeinek összessége ⇨ , ideértve a tényleges energiafogyasztás nyomon követését, az energiahatékonyság növelésére hozott intézkedéseket és a haladás mérését is ⇦;

15~~12~~. „európai szabvány”: az Európai Szabványügyi Bizottság, az Európai Elektrotechnikai Szabványügyi Bizottság vagy az Európai Távközlési Szabványügyi Intézet által elfogadott~~,~~ és nyilvános használatra rendelkezésre bocsátott szabvány;

16~~13~~. „nemzetközi szabvány”: a Nemzetközi Szabványügyi Szervezet által elfogadott és nyilvánosan hozzáférhetővé tett szabvány;

17~~14~~. „kötelezett fél”: a 8~~7~~. cikkben említett, a nemzeti energiahatékonysági kötelezettségi rendszerek hatálya alá tartozó energiaelosztó, ~~vagy~~ kiskereskedelmienergia-értékesítő vállalkozás ⇨ vagy átvitelirendszer-üzemeltető ⇦;

18~~15~~. „megbízott fél”: olyan jogi személy, amely a kormánytól vagy más közintézménytől felhatalmazást kapott arra, hogy a kormány vagy más közintézmény nevében dolgozzon ki, kezeljen vagy működtessen egy finanszírozási rendszert;

19~~16~~. „részt vevő fél”: olyan vállalkozás vagy közintézmény, amely egy önkéntes megállapodás keretében vállalta bizonyos célkitűzések elérését, vagy amely nemzeti szabályozás hatálya alá tartozik;

20~~17~~. „végrehajtó állami hatóság”: olyan közjogi szerv, amely felel az energiaadóztatás vagy a széndioxidkibocsátás-adóztatás, a finanszírozási rendszerek és eszközök, a pénzügyi ösztönzők, a szabványok és normák, az energiacímkézési rendszerek, valamint az oktatás és képzés megvalósításáért vagy nyomon követéséért;

21~~18~~. „szakpolitikai intézkedés”: olyan szabályozási, pénzügyi, adóügyi, önkéntes vagy tájékoztatási eszköz, amelyet egy tagállamban az előírásoknak megfelelően hoztak létre és hajtottak végre annak érdekében, hogy a piaci szereplők számára olyan támogatási keret, követelmény vagy ösztönző jöjjön létre, amelynek köszönhetően ez utóbbiak ~~energiahatékonysági~~ ⇨ energetikai ⇦ szolgáltatásokat nyújtanak és vesznek igénybe, valamint egyéb energiahatékonyság-javító intézkedéseket vezetnek be;

22~~19~~. „egyéni fellépés”: olyan fellépés, amely ellenőrizhető, és mérhető vagy megbecsülhető energiahatékonysági~~,~~-javulást eredményez, és arra egy szakpolitikai intézkedés nyomán került sor;

23~~20~~. „energiaelosztó”: az a természetes vagy jogi személy, az elosztórendszer-üzemeltetőket is beleértve, aki az energia ~~végső felhasználókhoz~~ ⌦ hasznosító fogyasztókhoz ⌫, illetve a ~~végső felhasználók~~ ⌦ hasznosító fogyasztók ⌫ számára energiát értékesítő elosztóállomásokhoz történő szállításáért felel;

24~~21~~. „elosztórendszer-üzemeltető”: az (EU) 2019/944~~2009/72/EK~~ irányelv ⌦ 2. cikkének 29. pontjában ⌫ ⇨ a villamos energia tekintetében ⇦ , illetve a 2009/73/EK irányelv ⌦ 2. cikkének 6. pontjában ⌫ ⇨ a földgáz tekintetében ⇦ ~~értelmében vett~~ meghatározott elosztórendszer-üzemeltető;

25~~22~~. „kiskereskedelmienergia-értékesítő vállalkozás”: az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely energiát ad el a ~~végső felhasználók~~ ⌦ hasznosító fogyasztók ⌫ számára;

26~~23~~. „~~végső felhasználó~~ ⌦ hasznosító fogyasztó ⌫”: az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely saját végső felhasználásra vásárol energiát;

27~~24~~. „ ~~energiahatékonysági~~ ⇨ energetikai ⇦ szolgáltató”: az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely ~~energiahatékonysági~~ ⇨ energetikai ⇦ szolgáltatásokat nyújt vagy ~~egyéb~~ energiahatékonyság-javító intézkedéseket hajt végre a ~~végső felhasználók~~ ⌦ hasznosító fogyasztók ⌫ létesítményeiben vagy helyiségeiben;

28~~25~~. „energetikai audit”: olyan meghatározott módszerrel végzett eljárás, amelynek célja megfelelő ismeretek gyűjtése valamely épület vagy épületcsoport, ipari vagy kereskedelmi művelet vagy létesítmény, illetve magán- vagy közszolgáltatás ~~aktuális~~ energiafogyasztási profiljára vonatkozóan, továbbá amely meghatározza és számszerűsíti a költséghatékony energiamegtakarítási lehetőségeket, ⇨ azonosítja a megújuló energia költséghatékony felhasználásának vagy előállításának potenciálját, ⇦ és beszámol az eredményekről;

~~26. „kis- és középvállalkozások” vagy „kkv-k”: a mikro-, kis- és középvállalkozások meghatározásáról szóló, 2003. május 6-i 2003/361/EK bizottsági ajánlás[105] melléklete I. címének értelmében vett vállalkozások; a mikro-, kis- és középvállalkozások kategóriájába a 250-nél kevesebb személyt foglalkoztató vállalkozások tartoznak, amelyek éves árbevétele nem haladja meg az 50 millió EUR-t, és/vagy az éves mérlegfőösszegük értéke nem haladja meg a 43 millió EUR-t;~~

29~~27~~. „energiahatékonyság-alapú szerződés”: a kedvezményezett és az energiahatékonyság-javító intézkedést nyújtó szolgáltató között létrejött olyan szerződéses megállapodás, amelyet a szerződés teljes időtartama alatt ellenőriznek és nyomon követnek, amelynek keretében az adott intézkedés~~be való~~ keretében végzett ~~beruházásért~~ ~~(~~munka, ellátás vagy szolgáltatás~~)~~ ~~a~~ kifizetése a szerződésben megállapodott szintű energiahatékonyság-javulással vagy más, megállapodás szerinti energiahatékonysági kritériummal (például pénzügyi megtakarítással) összefüggésben történik;

30~~28~~. „okos mérési rendszer” vagy „intelligens mérési rendszer”: az ~~energiafogyasztás mérésére alkalmas olyan elektronikus rendszer, amely a hagyományos fogyasztásmérőhöz képest több információt biztosít, és amely az elektronikus kommunikáció valamely formáján keresztül képes adatok továbbítására és fogadására~~ ⇨ (EU) 2019/944 irányelvben meghatározott „okos mérési rendszer” ⇦;

31~~29~~. „szállításirendszer-üzemeltető”: az (EU) 2019/944~~2009/72/EK~~ irányelv ⌦ 2. cikkének 35. pontjában ⌫ ⇨ a villamos energia tekintetében ⇦ meghatározott ~~értelmében vett~~ átvitelirendszer-üzemeltető és a 2009/73/EK irányelvben ⇨ a földgáz tekintetében ⇦ ~~értelmében vett~~ meghatározott szállításirendszer-üzemeltető;

32~~30~~. „kapcsolt energiatermelés”: hőenergia és villamos vagy mechanikai energia egyetlen folyamat során, egyidejűleg történő előállítása;

---

105 ~~HL L 124., 2003.5.20., 36. o.~~

33~~31~~. „gazdaságilag indokolt szükséglet”: a fűtés vagy hűtés iránti igényt meg nem haladó mértékű kereslet, amelyet egyébként piaci feltételek mellett, a kapcsolt energiatermeléstől eltérő egyéb energia-előállító folyamat révén elégítenének ki;

34~~32~~. „hasznos hő”: a kapcsolt energiatermelés folyamata során valamely, gazdaságilag indokolt fűtési vagy hűtési igény kielégítése érdekében előállított hő;

35~~33~~. „kapcsolt energiatermelésből származó villamos energia”: olyan villamos energia, amelyet hasznos hő termeléséhez kapcsolt folyamat során állítottak elő, és amelyet a II~~az I~~. mellékletben megállapított módszer szerint számítottak ki;

36~~34~~. „nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelés”: a III~~II~~. mellékletben foglalt kritériumoknak megfelelő kapcsolt energiatermelés;

37~~35~~. „összhatásfok”: a termelt villamos energia, illetve mechanikai energia, valamint hasznos hő éves összege, osztva a kapcsolt hőenergia-termeléshez, valamint a bruttó villamosenergia- és mechanikaienergia-termeléshez felhasznált tüzelőanyaggal;

38~~36~~. „villamos energia/hő arány”: a kapcsolt energiatermelésből származó villamos energia és a hasznos hő aránya teljes kapcsolt energiatermelési üzemmódban, az adott egység üzemeltetési adatainak felhasználásával számítva;

39~~37~~. „kapcsolt energiatermelő egység”: olyan termelőegység, amely képes kapcsolt energiatermelésre;

40~~38~~. „kis kapcsolt energiatermelő egység”: olyan kapcsolt energiatermelő egység, amelynek beépített teljesítménye kevesebb, mint 1 MW_e;

41~~39~~. „kapcsolt energiatermelő mikroegység”: olyan kapcsolt energiatermelő egység, amelynek maximális teljesítménye kevesebb mint 50 kW_e;

~~40. „beépítettségi arány”: egy adott területen az épület alapterületének és a telek területének aránya;~~

42~~41~~. „hatékony távfűtés/távhűtés”: ⇨ a 24. cikkben meghatározott kritériumokat teljesítő ⇦ ~~olyan~~ távfűtési vagy távhűtési rendszer~~, amely legalább 50 %-ban megújuló energia, 50 %-ban hulladékhő, 75 %-ban kapcsolt energiatermelésből származó hő vagy 50 %-ban ilyen energiák és hők kombinációjának felhasználásával működik~~;

43~~42~~. „hatékony fűtés és hűtés”: olyan fűtési és hűtési lehetőség, amely a változtatás nélküli alap-forgatókönyvhöz képest mérhetően csökkenti azt a primerenergia-ráfordítást, amely egy egységnyi energia előállításához szükséges a vonatkozó rendszerhatárokon belül, továbbá erre az ezen irányelvben említett költség-haszon elemzés alapján költséghatékony módon kerül sor, figyelembe véve a kitermeléshez, az átalakításhoz, a szállításhoz és az elosztáshoz szükséges energiát is;

44~~43~~. „hatékony egyedi fűtés és hűtés”: a fűtés és hűtés biztosításának olyan egyéni lehetősége, amely a hatékony távfűtéshez/távhűtéshez képest mérhetően csökkenti azt a nem megújuló forrásból származó primerenergia-ráfordítást, amely egy egységnyi energia előállításához szükséges a vonatkozó rendszerhatárokon belül vagy ugyanakkora nem megújuló forrásból származó primerenergia-ráfordítást igényel alacsonyabb költségek mellett, figyelembe véve a kitermeléshez, az átalakításhoz, a szállításhoz és az elosztáshoz szükséges energiát is;

⇩ új szöveg

45. „adatközpont”: adattárolási, -feldolgozási és -szállítási szolgáltatásokat nyújtó informatikai és hálózati távközlési berendezések centralizált elhelyezésére, összekapcsolására és működtetésére szolgáló struktúra vagy struktúrák csoportja, az energiaelosztást és a környezet ellenőrzését szolgáló valamennyi létesítménnyel és infrastruktúrával, valamint a kívánt szolgáltatás rendelkezésre állásának biztosításához szükséges rugalmassági és biztonsági szintekkel együtt.

🡻 2012/27/EU
⇨ új szöveg

4644. „jelentős korszerűsítés”: olyan korszerűsítés, amelynek költségei meghaladják egy hasonló új egység beruházási költségeinek 50 %-át;

4745. „beszerzési közösség szolgáltatója”: ~~több rövid időtartamú fogyasztói terhelést – a szervezett energiapiacokon eladás vagy árverés útján történő értékesítés céljából – tömörítő keresletoldali szolgáltató.~~ ⇨ az (EU) 2019/944 irányelv 2. cikkének 19. pontjában meghatározott „független aggregátor” jelentésével megegyező értelemben vett szolgáltató; ⇦

⇩ új szöveg

49. „energiaszegénység”: az az állapot, amikor a háztartások nem férnek hozzá az adott nemzeti kontextusban, valamint a hatályos szociálpolitikai és egyéb releváns szakpolitikai összefüggésben a megfelelő életszínvonalat és egészséget biztosító alapvető energetikai szolgáltatásokhoz, ideértve a megfelelő fűtést, hűtést, világítást és az árammal működő készülékekhez szükséges energiát;

50. „végső felhasználó”: olyan természetes vagy jogi személy, aki vagy amely saját végfelhasználásra fűtést, hűtést vagy használati melegvizet vásárol, vagy olyan természetes vagy jogi személy, aki vagy amely egy olyan különálló épületet használ, vagy egy olyan többlakásos vagy több célra használt épület egy adott részét használja, amelynek fűtését, hűtését vagy használatimelegvíz-ellátását központi rendszer biztosítja, és akinek vagy amelynek nincs közvetlen vagy egyéni szerződése az energiaszolgáltatóval.

52. „egyenlőtlen ösztönzők”: az energiahatékonysági beruházásokhoz kapcsolódó pénzügyi kötelezettségek és jutalmak tisztességes és észszerű elosztásának hiánya az érintett szereplők, például az önálló rendeltetési egységek tulajdonosai és bérlői, illetve különböző tulajdonosai között, illetve a többlakásos vagy több célra használt épületek tulajdonosai és bérlői, illetve különböző tulajdonosai között.

3. cikk

Az energiahatékonyság elsődlegességének elve

(1) Az energiahatékonyság elsődlegességének elvével összhangban a tagállamok biztosítják, hogy a következő ágazatokkal kapcsolatos tervezési, szakpolitikai és jelentős beruházási döntések során energiahatékonysági megoldásokat vegyenek figyelembe:

a) energiarendszerek, és

b) nem energetikai ágazatok, amennyiben ezek az ágazatok hatással vannak az energiafogyasztásra és az energiahatékonyságra.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a releváns szervezetek ellenőrizzék az energiahatékonyság elsődlegessége elvének alkalmazását, amennyiben a szakpolitikai, tervezési és beruházási döntések jóváhagyási és nyomonkövetési követelmények hatálya alá tartoznak.

(3) Az energiahatékonyság elsődlegessége elvének alkalmazása során a tagállamok:

a) előmozdítják, és amennyiben költség-haszon elemzésre van szükség, biztosítják olyan költség-haszon elemzési módszerek alkalmazását, amelyek lehetővé teszik az energiahatékonysági megoldások szélesebb körű társadalmi előnyeinek megfelelő értékelését;

b) azonosítják az energiahatékonyság elsődlegességére vonatkozó elv alkalmazásának, valamint a tervezési, szakpolitikai és beruházási döntések energiafogyasztásra és energiahatékonyságra gyakorolt hatásainak nyomon követéséért felelős szervezetet;

c) az (EU) 2018/1999 rendelet 17. cikkével összhangban, integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai eredményjelentések részeként jelentést tesznek a Bizottságnak arról, hogy ezt az elvet hogyan vették figyelembe a nemzeti és regionális energiarendszerekhez kapcsolódó nemzeti és regionális tervezési, szakpolitikai és beruházási döntések során.

↓ 2012/27/EU

~~4~~3. cikk

Energiahatékonysági célkitűzések

⇩ új szöveg

(1) A tagállamok együttesen biztosítják, hogy 2030-ra az energiafogyasztás a 2020-as referencia-forgatókönyv előrejelzéseihez képest legalább 9 %-kal csökkenjen úgy, hogy az Unió végsőenergia-fogyasztása ne haladja meg a 787 Mtoe-t, 2030-ban pedig az Unió 2030. évi primerenergia-fogyasztása ne haladja meg az 1023 Mtoe-t[106].

[106] Az Unió energiahatékonysági célkitűzését eredetileg a 2007-es referencia-forgatókönyv 2030-ra vonatkozó előrejelzései alapján határozták meg és számították ki alapértékként. Az Eurostat energiamérleg-számítási módszertanának megváltozása és a későbbi modellezési előrejelzések javítása miatt az az alapforgatókönyvet módosítani kell. Így a célérték meghatározására ugyanazon megközelítést alkalmazva – azaz a jövőbeli alapforgatókönyvekkel összehasonlítva – az Unió 2030-ra vonatkozó energiahatékonysági célkitűzésének meghatározása a nemzeti energia- és klímatervekből származó nemzeti hozzájárulásokat tükröző 2020-as referencia-forgatókönyv 2030-ra vonatkozó előrejelzéseihez képest történik. Az aktualizált alapforgatókönyv szerint az Uniónak 2030-ig legalább 9 %-kal tovább kell növelnie energiahatékonysági törekvéseit a 2020-as referencia-forgatókönyv szerinti erőfeszítések szintjéhez képest. Az uniós célkitűzésekre vonatkozó ambíciószint kifejezésének új módja nem érinti a szükséges erőfeszítések tényleges szintjét.

🡻 2012/27/EU (kiigazított szöveg)
⇨ új szöveg

(2~~1~~) Minden tagállam ~~megállapít egy~~ ~~indikatív~~ nemzeti energiahatékonysági ~~célkitűzést, amely alapulhat a primerenergia-felhasználáson vagy~~ ⇨ hozzájárulásokat ⇦ határoz meg a végső~~-~~ ⌦ és⌫ ~~energia-felhasználáson,~~ a primerenergia-~~megtakarításon vagy a végsőenergia-megtakarításon, vagy az energiaintenzitáson~~ ⇨ -fogyasztásra vonatkozóan, hogy együttesen teljesítsék az (1) bekezdésben meghatározott kötelező uniós célt ⇦. A tagállamok ~~a 24. cikk (1) bekezdésével és a XIV. melléklet 1. részével összhangban~~ ⇨ e hozzájárulásokat, valamint azok indikatív ütemtervét ⇦ ⇨ az integrált nemzeti energia- és klímapolitikai terveik (EU) 2018/1999 rendelet 14. cikke szerinti aktualizálásának keretében, valamint az (EU) 2018/1999 rendelet 3. cikkében említett integrált nemzeti energia- és klímaterveik részeként, valamint az ugyanazon rendelet 7–12. cikkében említett eljárással összhangban ⇦ bejelentik a Bizottságnak ~~az említett célkitűzéseket~~. Ennek során a ⌦ tagállamok ⌫ ~~célkitűzéseket a 2020-ra várható primerenergia-felhasználás és végsőenergia-fogyasztás abszolút szintjében is meg kell határozniuk,~~ ⇨ az ezen irányelv I. mellékletében megadott képletet használják, ⇦ valamint magyarázattal szolgálnak arról, hogy~~meg kell magyarázniuk,~~ ⇨a hozzájárulásokat ⇦ hogyan, mely adatok felhasználásával számították ki ~~ezt az értéket~~.

⇩ új szöveg

A tagállamok az energiastatisztikáról szóló 1099/2008/EK rendeletben meghatározott energia-végfelhasználó ágazatok – beleértve az ipart, a lakóépületeket, a szolgáltatásokat és a közlekedést is – energiafogyasztásának részarányát is feltüntetik nemzeti energiahatékonysági hozzájárulásaikban. Az információs és kommunikációs technológiák (IKT) energiafogyasztására vonatkozó előrejelzéseket szintén fel kell tüntetni.

🡻 2012/27/EU
⇨ új szöveg

E ~~célkitűzések~~ ⇨ hozzájárulások ⇦ megállapításakor a tagállamoknak figyelembe kell venniük:

🡻 2013/12/EU 1. cikk és a. melléklet
⇨ új szöveg

a) az Unió ⇨ 2030 ⇦ ~~2020~~. évi energiafogyasztása nem haladhatja meg ~~az 1483~~ ⇨ a 787 Mtoe végső energia- vagy az 1023 ⇦ Mtoe primerenergi~~át~~a ⇨ -fogyasztást ⇦ ~~vagy az 1 086 Mtoe végső energiát~~;

🡻 2012/27/EU (kiigazított szöveg)

b) az ezen irányelvben előírt intézkedéseket;

~~c) a 2006/32/EK irányelv 4. cikkének (1) bekezdése alapján elfogadott nemzeti energiamegtakarítási célkitűzéseket; valamint~~

c~~d~~) az egyéb olyan intézkedéseket, amelyek a tagállamokban vagy uniós szinten az energiahatékonyságot célozzák;~~.~~

~~Az említett célkitűzések meghatározása során a tagállamok figyelembe vehetik a primerenergia-felhasználást befolyásoló olyan nemzeti tényezőket is, mint:~~

⇩ új szöveg

d) a hatékonysági erőfeszítéseket befolyásoló olyan releváns tényezőket, mint például:

i. az éghajlat-politikai célkitűzések eléréséhez szükséges kollektív ambíciószint;

ii. az erőfeszítések méltányos elosztása Unió-szerte;

iii. a gazdaság energiaintenzitása;

🡻 2012/27/EU

iv.~~a)~~ a fennmaradó költséghatékony energiamegtakarítási potenciál;

⇩ új szöveg

e) az energiafogyasztást befolyásoló egyéb nemzeti körülményeket, különösen:

🡻 2012/27/EU (kiigazított szöveg)
⇨ új szöveg

i.~~b)~~ a GDP alakulása és változásának előrejelzése;

ii.~~c)~~ az energiaimport és az energiaexport változásai⇨ , az energiamix alakulása és új fenntartható tüzelőanyagok elterjedése ⇦;

iii.~~d)~~ fejlemények az ~~egyes~~ ⌦ összes ⌫ megújulóenergia-forrás~~ok~~, a nukleáris energia, a szén-dioxid-leválasztás és -tárolás területén;

iv. az energiaigényes iparágak dekarbonizációja.

~~e) a korai intézkedés.~~

🡻 2013/12/EU 1. cikk és b. melléklet (kiigazított szöveg)

~~(2) A Bizottság 2014. június 30-ig értékeli az elért haladást, és felméri, hogy az Unió várhatóan eléri-e azt, hogy energiafogyasztása ne haladja meg az 1483 Mtoe primerenergiát és/vagy az 1086 Mtoe végső energiát 2020-ban.~~

🡻 2012/27/EU (kiigazított szöveg)

~~(3) A (2) bekezdésben említett felülvizsgálat elkészítésekor a Bizottság:~~

~~a) összeadja a tagállamok által bejelentett indikatív nemzeti energiahatékonysági célkitűzéseket;~~

~~b) értékeli, hogy az említett célkitűzések összege megbízható jelzésnek minősíthető-e arra vonatkozóan, hogy az Unió egésze megfelelő ütemben halad-e,~~

~~figyelembe véve a 24. cikk (1) bekezdésének megfelelően elkészített első éves jelentés értékelését, és a 24. cikk (2) bekezdésének megfelelően elkészített nemzeti energiahatékonysági cselekvési tervek értékelését;~~

~~c)~~ ~~figyelembe veszi a következő forrásokból származó kiegészítő elemzéseket:~~

~~i.~~ ~~uniós szinten az abszolút energiafogyasztásnak a gazdasági tevékenység függvényében történő alakulása, ezen belül az energiaellátás hatékonysága terén elért eredmények azon tagállamokban, amelyek nemzeti indikatív céljaikat a végsőenergia-fogyasztásra vagy a végsőenergia-megtakarításra alapozták, ideértve ezen tagállamoknak az ezen irányelv III. fejezetében foglaltaknak való megfelelésének köszönhetően elért eredményeit;~~

~~ii.~~ ~~az uniós szintű energiafogyasztásban várható jövőbeli trendekkel kapcsolatos modellszámítások eredményei;~~

↓ 2013/12/EU 1. cikk és c. melléklet (kiigazított szöveg)

~~d)~~ ~~összehasonlítja az a)–c) pont szerinti eredményeket az energiafogyasztás azon mennyiségével, amelyre szükség lenne ahhoz, hogy az energiafogyasztás 2020-ban ne haladja meg az 1483 Mtoe primerenergiát és/vagy az 1086 Mtoe végső energiát.~~

↓ (EU) 2019/504 1. cikk

~~(5) Az (EU) 2018/1999 európai parlamenti és tanácsi rendelet[107] 4. és 6. cikkének megfelelően valamennyi tagállam megállapítja nemzeti indikatív energiahatékonysági hozzájárulását az Uniónak az ezen irányelv 1. cikkének (1) bekezdésében említett, 2030-ig elérendő célokhoz. . A szóban forgó hozzájárulások megállapítása során a tagállamoknak figyelembe kell venniük, hogy az Unió 2030. évi energiafogyasztása nem haladhatja meg az 1 128 Mtoe primer energiát és/vagy a 846 Mtoe végső energiát. A tagállamok az (EU) 2018/1999 rendelet 3. és 7–12. cikkében említett integrált nemzeti energia- és klímaterveik keretében, és az e cikkek szerinti eljárásnak megfelelően értesítik a Bizottságot az említett hozzájárulásokról.~~

⇩ új szöveg

(3) Amennyiben a Bizottság az (EU) 2018/1999 rendelet 29. cikkének (1) és (3) bekezdése szerinti értékelése alapján megállapítja, hogy nem történt elegendő előrelépés az energiahatékonysági hozzájárulások teljesítése terén, az e cikk (2) bekezdésében említett indikatív ütemterveikben szereplő értékeket meghaladó tagállamok gondoskodnak arról, hogy a Bizottság értékelésének kézhezvételétől számított egy éven belül további intézkedéseket hajtsanak végre annak érdekében, hogy biztosítsák az energiahatékonysági hozzájárulásuk

---

[107] ~~Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1999 rendelete (2018. december 11.) az energiaunió és az éghajlat-politika irányításáról, valamint a 663/2009/EK és a 715/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, a 94/22/EK, a 98/70/EK, a 2009/31/EK a 2009/73/EK, a 2010/31/EU, a 2012/27/EU és a 2013/30/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 2009/119/EK és az (EU) 2015/652 tanácsi irányelv módosításáról, továbbá az 525/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 328., 2018.12.21., 1. o.).~~

eléréséhez szükséges pályára való visszatérést. E kiegészítő intézkedések a teljesség igénye nélkül a következő intézkedéseket foglalják magukban:

a) további energiamegtakarítást eredményező nemzeti intézkedések, beleértve az energiahatékonysági beruházási intézkedések végrehajtásához nyújtott erőteljesebb projektfejlesztési támogatást;

b) a 8. cikkben meghatározott energiamegtakarítási kötelezettségek növelése;

c) a közszféra kötelezettségének kiigazítása;

d) önkéntes pénzügyi hozzájárulás nyújtása a 25. cikkben említett nemzeti energiahatékonysági alaphoz vagy más, energiahatékonyságot célzó finanszírozási eszközhöz, ahol az éves pénzügyi hozzájárulásnak meg kell egyeznie az indikatív ütemterv eléréséhez szükséges beruházásokkal.

Amennyiben egy tagállam meghaladja az e cikk (2) bekezdésében említett indikatív ütemtervben szereplő értékeket, az (EU) 2018/1999 rendelet 17. cikke szerinti integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai eredményjelentésében ismertetnie kell, hogy ezen eltérést miként fogja korrigálni a nemzeti energiahatékonysági hozzájárulások elérésének biztosítása érdekében.

A Bizottság értékeli, hogy az e bekezdésben említett nemzeti intézkedések elegendőek-e az Unió energiahatékonysági célkitűzéseinek eléréséhez. Amennyiben a nemzeti intézkedések elégtelennek bizonyulnak, a 2030-ra meghatározott uniós energiahatékonysági célkitűzések elérésének biztosítása érdekében a Bizottság adott esetben az ajánlásokon túl intézkedéseket javasol és uniós szinten gyakorolja felhatalmazását.

(4) A Bizottság 2026. december 31-ig értékeli az energiastatisztikáról szóló 1099/2008/EK rendelet alapján szolgáltatott adatokban, az energiamérleg kiszámításának módszerében és az európai energiafelhasználásra vonatkozó energiamodellekben bekövetkezett módszertani változásokat, és szükség esetén javaslatot tesz az Unió 2030-as céljainak technikai kiigazítására az e cikk (1) bekezdésében meghatározott célkitűzések szintjének fenntartása érdekében.

↓ (EU) 2018/2002 1. cikk, 2. pont

~~(6) A Bizottság értékeli az Unió 2030-ig elérendő, az 1. cikk (1) bekezdésében meghatározott kiemelt energiahatékonysági célkitűzéseit annak céljából, hogy 2023-ig jogalkotási javaslatot nyújtson be az említett célkitűzések felfelé történő módosítására, amennyiben gazdasági vagy technológiai fejlemények jelentős költségesökkentést tesznek lehetővé, vagy ha erre az Unió által a dekarbonizáció vonatkozásában vállalt nemzetközi kötelezettségek teljesítése érdekében szükség van.~~

↓ 2012/27/EU (kiigazított szöveg)

II. FEJEZET

~~*AZ ENERGIAFELHASZNÁLÁS HATÉKONYSÁGA*~~ ⌦ *A KÖZSZFÉRA PÉLDAMUTATÓ SZEREPE* ⌫

⇩ új szöveg

5. cikk

Az energiahatékonyság terén élen járó közszféra

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az összes közintézmény teljes végsőenergia-fogyasztása évente legalább 1,7 %-kal csökkenjen az X-2. évhez képest (ahol X ezen irányelv hatálybalépésének éve).

A tagállamok közintézményeik végsőenergia-fogyasztásának kiszámításakor figyelembe vehetik az adott tagállamon belüli éghajlati eltéréseket.

(2) A tagállamok az (EU) 2018/1999 rendelet szerinti nemzeti energia- és klímaterveikbe és azok aktualizált változatába belefoglalják azon közintézmények jegyzékét, amelyek hozzájárulnak az e cikk (1) bekezdésében meghatározott kötelezettség teljesítéséhez, az egyes tagállamok által elérendő energiafogyasztás-csökkentés mértékét és az annak elérésére tervezett intézkedéseket. Az (EU) 2018/1999 rendelet 17. cikke szerinti integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai jelentésük részeként a tagállamok jelentést tesznek a Bizottságnak a végsőenergia-fogyasztás évente elértcsökkentéséről.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a regionális és helyi hatóságok az érdekelt felekkel és a nyilvánossággal – többek között az energiaszegénység által veszélyeztetett vagy annak hatásaira érzékenyebb csoportokkal, például a nőkkel, a fogyatékossággal élő személyekkel, az idősekkel, a gyermekekkel és a faji vagy etnikai kisebbséghez tartozó személyekkel – folytatott konzultációt követően konkrét energiahatékonysági intézkedéseket hozzanak dekarbonizációs terveikben.

(4) A tagállamok iránymutatások biztosításával, a kompetenciaépítés és képzési lehetőségek előmozdításával, valamint a közintézmények közötti együttműködés ösztönzésével támogatják a közintézményeket az energiahatékonyság-javító intézkedések bevezetésében, többek között regionális és helyi szinten.

(5) A tagállamok arra ösztönzik a közintézményeket, hogy beruházásaiknak és szakpolitikai tevékenységeiknek teljes életciklusra számított szén-dioxid-kibocsátását vegyék figyelembe.

↓ 2012/27/EU (kiigazított szöveg)
⇨ új szöveg

6~~5~~. cikk

A közintézmények ⌦ tulajdonában lévő épületek ⌫ példamutató szerepe

(1) A 2010/31/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv[108] 7. cikkének sérelme nélkül az egyes tagállamok biztosítják, hogy ~~2014. január 1-jétől~~ a ~~központi kormányzat~~ ⇨ közintézmények ⇦ tulajdonában és használatában lévő fűtött és/vagy hűtött épületek teljes alapterületének ⇨ legalább ⇦ 3 %-át évente oly módon újítsák fel ~~felújítják~~, hogy ⇨ legalább ⇦ ⇨ közel nulla energiaigényű épületekké váljanak ⇦ ~~az megfeleljen legalább az általuk~~ a 2010/31/EU irányelv ~~4~~ ⇨ 9. ⇦ cikkével~~nek~~ ~~alkalmazásában~~ ⌦ összhangban ⌫ ~~az energiahatékonyságra vonatkozóan előírt minimumkövetelményeknek~~.

⇨ Amennyiben a közintézmények olyan épületet használnak, amely nincs tulajdonukban, a lehető legnagyobb mértékben gyakorolniuk kell szerződéses jogaikat, és arra kell ösztönözniük az épület tulajdonosát, hogy a 2010/31/EU irányelv 9. cikkével összhangban az épületet közel nulla energiaigényű épületté újítsa fel. Amikor a közintézmények új szerződést kötnek egy olyan épület használatára vonatkozóan, amely nincs a tulajdonukban, törekedniük kell arra, hogy az adott épület az energiahatékonysági tanúsítványon feltüntetett két legmagasabb energiahatékonysági osztály valamelyikébe tartozzon. ⇦

~~A 3 %-ot az érintett tagállam központi kormányzatának tulajdonában és használatában lévő, 500 m²-nél nagyobb hasznos alapterületű épületek alapterületének azon összes részére vetítve kell kiszámítani, amely az adott év január 1-jén nem felel meg a 2010/31/EU irányelv 4. cikkének – alkalmazásában – az – energiahatékonyságra – vonatkozóan – előírt – nemzeti minimumkövetelményeknek. Ezt az értéket 2015. július 9-ével 250 m²-re kell csökkenteni.~~

~~Amennyiben valamely tagállam azt a kötelezettséget, amely szerint a teljes alapterület 3 %-át évente fel kell újítani, kiterjeszti a központi kormányzati szint alatti igazgatási szervezeti egységek tulajdonában és használatában lévő alapterületekre is, a 3 %-ot~~ ⇨ A legalább 3 %-os arányt ⇦ az érintett tagállam ~~központi kormányzatának és az említett igazgatási szervezeteknek~~ ⇨ közintézményeinek ⇦ a tulajdonában ~~és használatában~~ lévő, ~~500 m²-nél nagyobb, majd 2015. július 9-e után a~~ 250 m^2-nél nagyobb hasznos alapterületű olyan épületek alapterületére ~~nek azon összes részére~~ vetítve kell kiszámítani, amelyek ~~az adott év~~ ⇨ 2024. ⇦ január 1-jén ~~nem felel meg a 2010/31/EU irányelv 4. cikkének alkalmazásában az energiahatékonyságra vonatkozóan előírt nemzeti minimumkövetelményeknek~~ ⇨ nem minősülnek közel nulla energiaigényű épületeknek. ⇦

~~A tagállamok a központi kormányzati épületeknek az első albekezdésben említett átfogó felújítására irányuló intézkedések végrehajtása során dönthetnek úgy, hogy az épületet – ezen belül a külső térelhatárolókat, a felszereléseket, az üzemeltetést és a fenntartást – egységes egészként kezelik.~~

[108] Az Európai Parlament és a Tanács 2010/31/EU irányelve (2010. május 19.) az épületek energiahatékonyságáról (HL L 153., 2010.6.18., 13. o.).

~~A tagállamok előírják, hogy a legalacsonyabb energiahatékonyságú központi kormányzati épületek az energiahatékonysági intézkedések vonatkozásában prioritást élvezzenek, amennyiben ez költséghatékony és technikailag kivitelezhető.~~

~~(2) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy nem határozzák meg és nem alkalmazzák az (1) bekezdésben említett követelményeket a következő épületfajtáknál:~~

~~a) különleges építészeti vagy történeti értékük miatt, egy kijelölt környezet részeként hivatalosan védett épületek, amelyek esetében az energiahatékonyságra vonatkozó bizonyos minimumkövetelmények teljesítése elfogadhatatlan mértékben megváltoztatná a jellegzetességeket vagy megjelenést;~~

~~b) a fegyveres erők vagy a központi kormányzat birtokában lévő és nemzetvédelmi célokat szolgáló épületek, kivéve a fegyveres erők vagy a nemzetvédelmi hatóságok egyéb alkalmazottai által használt lakónegyedeket vagy irodaépületeket;~~

~~c) istentiszteletre vagy vallásos tevékenységekre használt épületek.~~

~~(3) Ha egy tagállam egy adott évben a központi kormányzati épületek alapterületének több mint 3 %-át felújítja, a többletet az elmúlt vagy következő három év bármelyikébe beszámíthatja.~~

(2~~4~~) ⌦ Kivételes esetekben ⌫ a~~A~~ tagállamok az ~~központi kormányzati~~ épületek éves épületfelújítási hányadába beleszámíthatják az elmúlt két év során lebontott ~~központi kormányzati~~ ⇨ közintézmények tulajdonában lévő ⇦ épületek helyett használatba és tulajdonba vett új épületeket~~, illetve az elmúlt két év során a más épületek intenzívebb használata következtében értékesített, lebontott vagy használaton kívül helyezett épületeket~~. ⇨ Az ilyen kivételek csak akkor alkalmazandók, ha az energia- és a teljes életciklusra számított CO_2-kibocsátás tekintetében költséghatékonyabbak és fenntarthatóbbak lennének, mint az ilyen épületek felújítása. Minden egyes tagállam egyértelműen meghatározza és közzéteszi az ilyen kivételes esetek azonosítására szolgáló általános kritériumokat, módszereket és eljárásokat. ⇦

(3~~5~~) ⇨ E cikk ⇦ ~~Az (1) bekezdés~~ alkalmazásában a tagállamok ~~2013. december 31-ig elkészítik és~~ nyilvánosságra hozzák ~~– a (2) bekezdés alapján mentességben részesülő épületek kivételével –~~ ⇨ a közintézmények ⇦ azon~~knak a~~ fűtött és/vagy hűtött ~~központi kormányzati~~ épülete~~inek~~~~knek a~~ nyilvántartását, amelyek hasznos alapterülete ~~meghaladja az 500 m²-t, illetve 2015. július 9-től kezdve~~ a 250 m^2-t. ⇨ E nyilvántartást legalább évente egyszer frissíteni kell. ⇦ A nyilvántartás ⇨ legalább ⇦ a következő adatokat tartalmazza :

a) a négyzetméterben kifejezett alapterület; ~~valamint~~

b) az egyes épületeknek ⇨ a 2010/31/EU irányelv 12. cikkével összhangban kiadott ⇦ energiahatékonysági~~a~~ ⇨ tanúsítványa ⇦ ~~vagy a vonatkozó energetikai adatok~~.

~~(6) A 2010/31/EU irányelv 7. cikkének sérelme nélkül, a tagállamok választhatják azt, hogy az e cikk (1)–(5) bekezdésének alternatív megközelítéseként egyéb költséghatékony intézkedéseket is tesznek – beleértve a mélyfelújításokat és az épülethasználók magatartásának megváltoztatását célzó intézkedéseket is – annak érdekében, hogy 2020-ig a központi kormányzat tulajdonában és használatában lévő, jogosult épületek energiamegtakarításának mértéke megfeleljen legalább az (1) bekezdésben leírt követelményeknek, és erről évente jelentést készítenek.~~

~~Ennek az alternatív megközelítésnek az alkalmazásában a tagállamok megbecsülhetik, hogy az (1)–(4) bekezdés alkalmazása milyen mértékű energiamegtakarítást eredményezne, figyelembe véve a referenciaként használt központi kormányzati épületek energiafogyasztásra~~

~~vonatkozó megfelelő standard értékeit a felújítást megelőző és az azt követő időszakból és az állomány alapterületére vonatkozó becsléseknek megfelelően. A referenciaként használt központi kormányzati épületek kategóriáinak jellemezniük kell az ilyen épületállományt.~~

~~Ha egy tagállam e lehetőséggel élve az alternatív megközelítést választja, arról 2013. december 31-ig értesítenie kell a Bizottságot, ismertetve az elfogadni kívánt alternatív intézkedéseket, valamint kifejtve, hogy a szóban forgó intézkedések hogyan eredményezik a központi kormányzati vagyon részét képező épületek energiahatékonyságának egyenértékű növekedését.~~

~~(7) A tagállamok arra ösztönzik a közintézményeket – többek között regionális és helyi szinten – és a szociális bérlakásokat kezelő közjogi szerveket – megfelelően figyelembe véve azok hatáskörét és igazgatási felépítését –, hogy:~~

~~a) fogadjanak el különálló vagy egy szélesebb körű éghajlat-változási vagy környezetvédelmi terv részét képező energiahatékonysági tervet, amely konkrét energiamegtakarítási és -hatékonysági célkitűzéseket és intézkedéseket tartalmaz, és ezzel kövessék a központi kormányzati épületeknek az (1), (5) és (6) bekezdés szerinti példáját;~~

~~b) a tervük végrehajtásának részeként hozzanak létre energetikai auditokat is magukba foglaló energiagazdálkodási rendszert is;~~

~~c) adott esetben alkalmazzanak energiahatékonysági szolgáltató vállalatokat és energiahatékonyság-alapú szerződést a felújítások finanszírozására és az energiahatékonyság hosszú távú fenntartását és javítását szolgáló tervek végrehajtására.~~

7~~6~~. cikk

⌦ Közbeszerzés ⌫ ~~Közintézményi beszerzés~~

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az ~~központi kormányzatok~~ ⇨ ajánlatkérő szervek vagy közszolgáltató ajánlatkérők a 2014/23/EU irányelv 8. cikkében, a 2014/24/EU irányelv 4. cikkében és a 2014/25/EU irányelv 15. cikkében megállapított küszöbértékekkel megegyező vagy annál nagyobb értékű szerződések vagy koncessziók megkötésekor ⇦ – ⌦ az ezen irányelv ⌫ a IV. mellékletében említett ~~III. mellékletnek megfelelően~~ ⌦ kritériumokkal összhangban ⌫ – csak magas energiahatékonysági teljesítményű termékeket, szolgáltatásokat és ⇨ építési beruházásokat ⇦ ~~épületeket~~ szerezzenek be~~, amennyiben ez összeegyeztethető a költséghatékonysággal, a gazdasági megvalósíthatósággal, a tágabban értelmezett fenntarthatósággal, a műszaki alkalmassággal, valamint a verseny megfelelő érvényesülésével~~.

~~Az első albekezdésben meghatározott kötelezettség a termékek, szolgáltatások és épületek közintézmények általi beszerzéséről szóló szerződésekre alkalmazandó, amennyiben az ilyen szerződések értéke eléri vagy meghaladja a 2004/18/EK irányelv 4. cikkében meghatározott értékhatárokat.~~

⇩ új szöveg

A tagállamok biztosítják továbbá, hogy az első albekezdésben említett értékhatárokat elérő vagy meghaladó értékű közbeszerzési szerződések és koncessziók megkötésekor az ajánlatkérő szervek és a közszolgáltató ajánlatkérők alkalmazzák az energiahatékonyság elsődlegességének ezen irányelv 3. cikkében említett elvét, azon közbeszerzési szerződések és

koncessziók esetében is, amelyekre vonatkozóan a IV. melléklet nem tartalmaz különös követelményeket.

↓ 2012/27/EU (kiigazított szöveg)
⇨ új szöveg

(2) Az (1) bekezdésben említett kötelezettség csak olyan mértékben vonatkozik a fegyveres erők szerződéseire, amennyiben alkalmazása nem eredményez összeütközést a fegyveres erők tevékenységének természetével és elsődleges céljával. A kötelezettség a ~~honvédelem és biztonság területén egyes építési beruházásra, árubeszerzésre és szolgáltatásnyújtásra irányuló, ajánlatkérő szervek vagy ajánlatkérők által odaítélt szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 2009. július 13-i~~ 2009/81/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben[109] meghatározott katonai felszerelések beszerzésére nem alkalmazandó.

(3) ~~A tagállamoknak többek között regionális és helyi szinten is arra kell ösztönözniük a közintézményeket – megfelelően figyelembe véve azok hatáskörét és igazgatási felépítését –, hogy követve központi kormányzatuk példáját, kizárólag magas energiahatékonyságú termékeket, szolgáltatásokat és épületeket vásároljanak.~~ ⇨ Ezen irányelv 24. cikkének (4) bekezdésétől eltérve, ⇦ ~~a~~A tagállamok ~~ösztönözniük kell a közintézményeket arra, hogy~~ ⇨ biztosítaniuk kell, hogy az ajánlatkérő szervek és közszolgáltató ajánlatkérők ⇦ ~~a jelentős energia-vonatkozású szolgáltatási szerződésre irányuló közbeszerzéseik során~~ ⇨ a jelentős energiaértékű szolgáltatási szerződésekre irányuló közbeszerzéseik során ⇦ mérjék fel a hosszú távú energiamegtakarítást eredményező, hosszú távú energiahatékonyság-alapú szerződések megkötésének ~~lehetőségét~~ ⇨ megvalósíthatóságát⇦.

(4) Az (1) bekezdés sérelme nélkül, a ⌦ teljes mértékben ⌫ ~~2010/30/EU irányelv~~ az (EU) 2017/1369 európai parlamenti és tanácsi rendelet[110] alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálya alá tartozó termékcsomag beszerzésekor a tagállamok előírhatják, hogy az összesített energiahatékonyság élvezzen prioritást a csomagon belüli egyes termékek energiahatékonyságával szemben, mégpedig úgy, hogy azt a termékcsomagot kell választani, amely megfelel a legmagasabb energiahatékonysági osztályba tartozás kritériumának.

⇩ új szöveg

(5) A tagállamok előírhatják, hogy az ajánlatkérő szervek és a közszolgáltató ajánlatkérők a beszerzési gyakorlatokban, az Unió dekarbonizációs és szennyezőanyag-mentességi célkitűzéseinek elérése érdekében adott esetben vegyenek figyelembe tágabb értelemben vett fenntarthatósági, társadalmi, környezeti és körforgásos gazdasági szempontokat. Adott esetben és a IV. mellékletben meghatározott követelményekkel összhangban a tagállamok előírják az ajánlatkérő szervek és a közszolgáltató ajánlatkérők számára, hogy vegyék figyelembe az uniós zöld közbeszerzési kritériumokat.

---

109 Az Európai Parlament és a Tanács 2009/81/EK irányelve (2009. július 13.) a honvédelem és biztonság területén egyes építési beruházásra, árubeszerzésre és szolgáltatásnyújtásra irányuló, ajánlatkérő szervek vagy ajánlatkérők által odaítélt szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról (HL L 216., 2009.8.20., 7. o.).

110 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/1369 rendelete (2017. július 4.) az energiacímkézés keretének meghatározásáról és a 2010/30/EU irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 198., 2017.7.28., 1. o.)

Az energiahatékonysági követelmények közbeszerzési eljárás során történő alkalmazásának átláthatósága érdekében a tagállamok nyilvánosan hozzáférhetővé teszik az (1) bekezdésben említett értékhatárokat elérő vagy meghaladó értékű szerződések energiahatékonyságra gyakorolt hatásáról szóló információkat. Az ajánlatkérő szervek előírhatják, hogy az ajánlattevőknek információkat kell közzétenniük egy új épület teljes életciklusra vetített globális felmelegedési potenciáljáról, és ezeket az információkat a szerződések céljára nyilvánosan hozzáférhetővé tehetik, különösen a 2000 négyzetméternél nagyobb alapterületű új épületek esetében.

A tagállamok – többek között regionális és helyi szinten is – támogatják az ajánlatkérő szerveket és a közszolgáltató ajánlatkérőket az energiahatékonysági követelmények teljesítésében azáltal, hogy egyértelmű szabályokat és iránymutatásokat, köztük az életciklusköltségek, valamint a környezeti hatások és költségek értékelésére vonatkozó módszereket biztosítanak, kompetenciatámogató központokat hoznak létre, ösztönzik az ajánlatkérő szervek közötti – többek között határokon átnyúló – együttműködést, valamint lehetőség szerint összesített közbeszerzést és digitális közbeszerzést alkalmaznak.

(6) A tagállamok jogszabályi és szabályozási intézkedéseket, valamint igazgatási gyakorlatokat állapítanak meg a közbeszerzéssel, valamint az éves költségvetéssel és számvitellel kapcsolatban annak érdekében, hogy az egyes ajánlatkérő szervek ne riadjanak el az energiahatékonyság-javító beruházásoktól, valamint az energiahatékonyság-alapú szerződések és hosszú távú szerződéseken alapuló, harmadik fél általi finanszírozási mechanizmusok igénybevételétől.

🡻 2012/27/EU (kiigazított szöveg)
⇨ új szöveg

(7)~~b)~~ ⇨A tagállamok felszámolják az energiahatékonyságot akadályozó valamennyi szabályozási vagy nem szabályozási korlátot, különösen ⇦ a közbeszerzéssel, valamint az éves költségvetéssel és számvitellel kapcsolatos jogszabályi és szabályozási intézkedések és igazgatási gyakorlatok ⇨tekintetében⇦, annak érdekében, hogy azok ne riasszák el az egyes közintézményeket az energiahatékonyság-javító ~~és a várható életciklus-költségeket minimalizáló~~ beruházásoktól, valamint az energiahatékonyság-alapú szerződés és ~~egyéb,~~ hosszú távú szerződéseken alapuló, harmadik fél általi finanszírozási mechanizmusok igénybevételétől.

⇩ új szöveg

A tagállamok az (EU) 2018/1999 rendelet 17. cikke szerinti integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai eredményjelentések részeként jelentést tesznek a Bizottságnak az energiahatékonyság-javítások elterjedését gátló akadályok felszámolása érdekében hozott intézkedésekről.

↓ (EU) 2018/2002 1. cikk, 3. pont (kiigazított szöveg) ⇨ új szöveg

III. FEJEZET

⌦ *AZ ENERGIAFELHASZNÁLÁS HATÉKONYSÁGA* ⌫

8~~7~~. cikk

Energiamegtakarítási kötelezettség

(1) A tagállamok legalább az alábbiakkal egyenértékű halmozott végfelhasználási energiamegtakarítást érnek el:

a) 2014. január 1-jétől 2020. december 31-ig minden évben a ~~végső felhasználók~~ ⌦ hasznosító fogyasztók ⌫ számára évente értékesített energiavolumen 1,5 %-ának megfelelő új megtakarítás a 2013. január 1-jét megelőző legutóbbi hároméves időszak átlagában. Az említett számításból részben vagy egészben kihagyható a közlekedésben való felhasználásra értékesített energiavolumen;

b) 2021. január 1-jétől ~~2030.~~ ⇨ 2023. ⇦ december 31-ig minden évben az éves végsőenergia-fogyasztás 0,8 %-ának megfelelő új megtakarítás a 2019. január 1-jét megelőző legutóbbi hároméves időszak átlagában. E követelménytől eltérve, Ciprus és Málta 2021. január 1-jétől ~~2030~~ ⇨ 2023. ⇦ december 31-ig minden évben az éves végsőenergia-fogyasztás 0,24 %-ának megfelelő új megtakarítást ér el a 2019. január 1-jét megelőző legutóbbi hároméves időszak átlagában.

⇩ új szöveg

c) 2024. január 1-jétől 2030. december 31-ig minden évben az éves végsőenergia-fogyasztás 1,5 %-ának megfelelő új megtakarítás a 2020. január 1-jét megelőző hároméves időszak átlagában.

↓ (EU) 2018/2002 1. cikk, 3. pont (kiigazított szöveg) ⇨ új szöveg

A tagállamok döntik el, hogy az új megtakarítás kiszámított mennyiségét hogyan szakaszolják az első albekezdés a), ~~és~~ b) és⇨ c) ⇦ pontjában említett időszakokon belül, feltéve, hogy minden egyes kötelezettségi időszak végéig sikerült elérni az előírt teljes halmozott végfelhasználási energiamegtakarítást.

A tagállamoknak a 2030 utáni tízéves időszakokban az első albekezdés ~~b) pontjával~~ ⇨ c) pontjában előírt megtakarítási aránnyal ⇦ összhangban továbbra is évente új megtakarítást kell elérniük ~~el kell érniük az évenkénti új megtakarítást, kivéve, ha a Bizottság által 2028-ig, majd azt követően tízévente végzett felülvizsgálatok arra a megállapításra jutnak, hogy ez nem szükséges az Unió 2050-re szóló, hosszú távú energiaügyi és éghajlat-politikai célkitűzéseinek eléréséhez~~.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében előírt mennyiségű energiamegtakarítást a tagállamok vagy a 9~~7a~~. cikkben említett energiahatékonysági kötelezettségi rendszer létrehozása révén, vagy a

10~~7b~~. cikkben említett alternatív szakpolitikai intézkedések meghozatala révén érik el. A tagállamok az energiahatékonysági kötelezettségi rendszert kombinálhatják ~~az~~ alternatív szakpolitikai intézkedésekkel. A tagállamok biztosítják, hogy a 9~~7a~~. és a 10~~7b~~. cikkben, valamint a 28. cikk (11) bekezdésében ~~20. cikk (6) bekezdésében~~ említett szakpolitikai intézkedések eredményeként elért megtakarítás kiszámítása az V. melléklettel összhangban történjen~~ik~~.

⇩ új szöveg

(3) A tagállamok energiahatékonysági kötelezettségi rendszereket, alternatív szakpolitikai intézkedéseket vagy a kettő kombinációját, illetve a nemzeti energiahatékonysági alapból finanszírozott programokat vagy intézkedéseket hajtanak végre, prioritásként az energiaszegénység által érintett személyek, a kiszolgáltatott helyzetben lévő felhasználók és adott esetben a szociális bérlakásokban élők körében. A tagállamok biztosítják, hogy az e cikk alapján végrehajtott szakpolitikai intézkedések ne érintsék hátrányosan az említett csoportokat. Adott esetben a tagállamok a lehető legjobban kihasználják a finanszírozást – ideértve a közfinanszírozást is –, az uniós szinten létrehozott finanszírozási eszközöket és a 22. cikk (3) bekezdésének b) pontja szerinti kibocsátási egységekből származó bevételeket a káros hatások kiküszöbölése, valamint a méltányos és inkluzív energetikai átállás biztosítása céljából.

Az ilyen szakpolitikai intézkedések kidolgozásakor a tagállamok figyelembe veszik és előmozdítják a megújulóenergia-közösségek és a helyi energiaközösségek szerepét e szakpolitikai intézkedések végrehajtásában.

A tagállamoknak a halmozott végfelhasználási energiamegtakarítás előírt mennyiségének egy részét az energiaszegénység által érintett személyek, a kiszolgáltatott helyzetben lévő felhasználók és adott esetben a szociális bérlakásokban élők körében kell elérniük. Ennek az aránynak legalább egyenlőnek kell lennie az energiaszegénységben élő háztartások arányával, amelynek felmérésére a tagállamok nemzeti energia- és klímatervében, az energiaunió irányításáról szóló (EU) 2018/1999 rendelet 3. cikke (3) bekezdésének d) pontjával összhangban került sor . Ha egy tagállam nem jelentette be az energiaszegénységben élő háztartásoknak a nemzeti energia- és klímatervben felmért arányát, a halmozott végfelhasználási energiamegtakarításnak az energiaszegénység által érintett fogyasztók, a kiszolgáltatott helyzetben lévő felhasználók és adott esetben a szociális bérlakásokban élők tekintetében előírt arányának el kell érnie legalább az alábbi mutatók 2019-re vonatkozó értékeinek – vagy ha 2019-re nem érhetők el, akkor az utolsó három évre rendelkezésre álló megfelelő értékeik lineáris extrapolációjának – számtani átlagát:

a) az otthon megfelelő fűtésének hiánya (Eurostat, SILC [ilc_mdes01]);

b) a közüzemi számlák hátralékai (Eurostat, SILC, [ilc_mdes07]); valamint

c) a fogyasztási kiadások szerkezete a jövedelmi ötödök és a COICOP felhasználási célja szerint (Eurostat, HBS, [hbs_str_t223], [CP045] Villamosenergiára, földgázra és egyéb tüzelőanyagokra vonatkozó adatok).

A tagállamok az (EU) 2018/1999 rendelet 14. cikke szerinti aktualizált integrált nemzeti energia- és klímaterveikben, az (EU) 2018/1999 rendelet 3. és 7–12. cikke szerinti integrált nemzeti energia- és klímaterveikben, valamint az említett rendelet 17. cikke szerinti eredményjelentéseikben szerepeltetik az alkalmazott mutatókra vonatkozó információkat, a részarány számtani átlagát és az e cikk (3) bekezdésével összhangban meghatározott szakpolitikai intézkedések eredményét.

↓ (EU) 2018/2002 1. cikk, 3. pont (kiigazított szöveg)
⇨ új szöveg

(5) A tagállamok azt az energiamegtakarítást számíthatják be, amely 2020. december 31-ig, vagy ezen időpontot követően bevezetett szakpolitikai intézkedésekből származik, feltéve, hogy ezek az intézkedések 2020. december 31. után megvalósítandó új egyéni fellépéseket eredményeznek. ⇨ Egyik kötelezettségi időszak során elért energiamegtakarítások sem számolhatók be az (1) bekezdésben előírt korábbi kötelezettségi időszakok tekintetében előírt energiamegtakarítások összegébe. ⇦

(6~~2~~) Amennyiben a tagállamok elérik legalább az (1) bekezdés első albekezdésének b) pontjában említett halmozott végfelhasználási energiamegtakarításukra vonatkozó kötelezettségüket, az ⇨(1) bekezdés első albekezdésének b) pontjában említett,⇦ előírt energiamegtakarítás mennyiségét a következő egy vagy több módon számíthatják ki:

a) éves megtakarítási arány alkalmazása a ~~végső felhasználók~~ ⌦ hasznosító fogyasztók ⌫ számára értékesített energiavolumenre vagy a végsőenergia-fogyasztásra, a 2019. január 1-jét megelőző legutóbbi hároméves időszak átlagában;

b) a közlekedésben felhasznált energia részben vagy egészben történő kihagyása a számítási alapértékből;

c) a (4) bekezdésben foglalt lehetőségek valamelyikének kihasználása.

(7~~3~~) Amennyiben a tagállamok a (6)~~(2)~~ bekezdésben ~~a), b) vagy c) pontjában~~ meghatározott lehetőségekhez folyamodnak ⇨ az (1) bekezdés első albekezdésének b) pontjában említett előírt energiamegtakarítás tekintetében ⇦, meghatározzák a következőket:

a) a halmozott végfelhasználási energiamegtakarításuk kiszámításához alkalmazandó saját éves megtakarítási arányuk, amelynek biztosítania kell, hogy a nettó energiamegtakarításuk végső mennyisége ne legyen kevesebb az (1) bekezdés első albekezdésének b) pontjában előírtnál; ~~és~~

b) saját számítási alapértékük, amelyből részben vagy egészben kihagyhatják a közlekedésben felhasznált energiát.

(8~~4~~) A (9) bekezdésre is figyelemmel minden egyes tagállam:

a) elvégezheti az (1) bekezdés első albekezdésének a) pontjában előírt számítást 2014-ben és 2015-ben 1 %-os értékeket alkalmazva; 2016-ban és 2017-ben 1,25 %-os értékeket alkalmazva; 2018-ban, 2019-ben és 2020-ban pedig 1,5 %-os értékeket alkalmazva;

b) az (1) bekezdés első albekezdésének a) pontjában említett kötelezettségi időszak tekintetében kizárhatja a számításból a 2003/87/EK irányelv I. mellékletében felsorolt ipari tevékenységek során felhasznált értékesített energia volumenének, vagy az említett albekezdés b) pontjában említett kötelezettségi időszak tekintetében a 2003/87/EK irányelv I. mellékletében felsorolt ipari tevékenységek során fogyasztott végső energia volumenének egy részét vagy egészét;

c) beszámíthatja az ⇨ (1) bekezdés első albekezdésének a) és b) pontjában ⇦ előírt energiamegtakarítás mennyiségébe az energiaátalakítási, ~~szállítási~~ ⌦ -átviteli ⌫ és -elosztási ágazatban – ezen belül a hatékony távfűtési és távhűtési infrastruktúra terén – a 23. cikk (4) bekezdésében~~14. cikk (4) bekezdésében~~, a 24 cikk (5) bekezdésének~~14. cikk (4) bekezdésének~~ b) pontjában, valamint a ~~15. cikk (1)–(6) és~~

~~(9)~~25. cikk (1)–(10) bekezdésében foglalt követelmények végrehajtásának eredményeként elért energiamegtakarítást. A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot azokról a szakpolitikai intézkedéseikről, amelyeket e pont alapján kívánnak meghozni a 2021. január 1-jétől 2030. december 31-ig tartó időszakra az integrált nemzeti energia- és klímaterveik részeként. Ezen intézkedések hatását az V. melléklettel összhangban kell kiszámítani és be kell illeszteni az említett tervekbe;

d) beszámíthatja az előírt energiamegtakarítás mennyiségébe a 2008. december 31. óta újonnan végrehajtott és 2020-ban az (1) bekezdés első albekezdésének a) pontjában említett kötelezettségi időszak tekintetében, 2020-at követően pedig az (1) bekezdés első albekezdésének b) pontjában említett időszak tekintetében még továbbra is hatással bíró egyéni fellépésekből származó, mérhető és ellenőrizhető energiamegtakarítást;

e) beszámíthatja az előírt energiamegtakarítás mennyiségébe a szakpolitikai intézkedésekből származó energiamegtakarítást, feltéve, hogy igazolható, hogy ezek az intézkedések olyan egyéni fellépéseket eredményeznek, amelyek 2018. január 1-jétől 2020. december 31-ig kerülnek megvalósításra, és amelyek 2020. december 31. után eredményeznek megtakarítást;

f) az ⇨ (1) bekezdés első albekezdésének a) és b) pontja alapján ⇦ előírt energiamegtakarítás mennyiségének kiszámítása során kihagyhatja a számításból a megújulóenergia-technológiák új telepítésének előmozdítására irányuló szakpolitikai intézkedések eredményeként az épületeken vagy az épületekben saját használatra termelt, ellenőrizhető energiamennyiség 30 %-át;

g) beszámíthatja az ⇨ (1) bekezdés első albekezdésének a) és b) pontja alapján ⇦ előírt energiamegtakarítás mennyiségébe a 2014. január 1-jétől 2020. december 31-ig tartó kötelezettségi időszakra előírt energiamegtakarításon felüli energiamegtakarítást, feltéve, hogy ez a megtakarítás a ~~7a. és a 7b.~~ 9. és 10. cikkben említett olyan szakpolitikai intézkedések alapján megvalósított egyéni fellépésekből származik, amelyekről a tagállamok beszámoltak a nemzeti energiahatékonysági cselekvési terveikben és jelentést tettek az elért eredményekről szóló jelentéseikben a 24. cikkel összhangban.

(~~9~~5) Az (1) bekezdés első albekezdésének a) és b) pontjában említett időszak~~ok~~ tekintetében a tagállamok elkülönítetten alkalmazzák a (~~8~~4) bekezdés alapján kiválasztott lehetőségeket és külön számítják ki azok hatását a következők szerint:

a) az (1) bekezdés első albekezdésének a) pontjában említett kötelezettségi időszakra előírt energiamegtakarítás mennyiségének kiszámítása során a tagállamok a (~~8~~4) bekezdés a)–d) pontját alkalmazhatják. A (4) bekezdés alapján kiválasztott lehetőségek együttesen nem haladhatják meg az (1) bekezdés első albekezdésének a) pontjában említett energiamegtakarítás 25 %-át;

b) az (1) bekezdés első albekezdésének b) pontjában említett kötelezettségi időszakra előírt energiamegtakarítás mennyiségének kiszámítása során a tagállamok a (8 4) bekezdés b)–g) pontját alkalmazhatják, amennyiben a (~~8~~4) bekezdés d) pontjában említett egyéni fellépéseknek 2020. december 31-ét követően továbbra is ellenőrizhető és mérhető hatásuk van. A (~~8~~4) bekezdés alapján kiválasztott valamennyi lehetőség együttesen nem eredményezheti az energiamegtakarítás (~~6~~2) és (~~7~~3) bekezdéssel összhangban kiszámított mennyiségének 35 %-nál nagyobb csökkenését.

Függetlenül attól, hogy a tagállamok részben vagy egészben kihagyják-e a közlekedésben felhasznált energiát a számítási alapértékükből vagy alkalmazzák-e a (8~~4~~) bekezdésben felsorolt lehetőségek valamelyikét, biztosítaniuk kell, hogy a végsőenergia-fogyasztást illetően ⇨ az (1) bekezdés első albekezdésének b) pontjában említett, ⇦ 2021. január 1-jétől ~~2030~~ ⇨ 2023 ⇦ . december 31-ig tartó kötelezettségi időszakban elérendő új megtakarítás kiszámított nettó mennyisége ne legyen kevesebb az (1) bekezdés első albekezdésének b) pontjában említett éves megtakarítási arány alkalmazásából származó mennyiségnél.

(10~~6~~) A tagállamok ⇨ az (EU) 2018/1999 rendelet 14. cikke szerinti ⇦ ⇨ aktualizált ⇦ integrált nemzeti energia- és klímaterveikben, az (EU) 2018/1999 rendelet ⇨ 3. és 7–12. és ⇦ III. melléklete ⇨ szerinti későbbi integrált nemzeti energia- és klímaterveikben ⇦ ~~ével összhangban~~ ⇨ és kapcsolódó eredményjelentéseikben ⇦ ismertetik az e cikk (1) bekezdése első albekezdésének b) pontjában említett, 2021. január 1-jétől 2030. december 31-ig tartó időszak során elérendő energiamegtakarítás mennyiségének kiszámítását, és adott esetben elmagyarázzák, hogy hogyan került meghatározásra az éves megtakarítási arány és a számítási alapérték, valamint hogy az e cikk (8~~4~~) bekezdésében említett lehetőségek hogyan és milyen mértékben kerültek alkalmazásra.

⇩ új szöveg

(11) A tagállamok bejelentik a Bizottságnak az e cikk (1) bekezdése első albekezdésének c) pontjában és a (3) bekezdésben említett előírt energiamegtakarítás mennyiségét, a halmozott végfelhasználási energiamegtakarítás előírt összmennyiségének elérése érdekében végrehajtandó szakpolitikai intézkedések és az ezen irányelv V. melléklete szerinti számítási módszereik ismertetését az integrált nemzeti energia- és klímaterveik (EU) 2018/1999 rendelet 14. cikke szerinti aktualizálásának keretében, valamint az (EU) 2018/1999 rendelet 3. cikkében említett integrált nemzeti energia- és klímaterveik részeként, az ugyanazon rendelet 7–12. cikkében említett eljárással összhangban. A tagállamok a Bizottság által a tagállamok rendelkezésére bocsátott jelentéstételi mintát használják.

(12) Amennyiben az integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai eredményjelentéseknek az (EU) 2018/1999 rendelet 29. cikke szerinti értékelése vagy a legutóbb bejelentett integrált nemzeti energia- és klímaterv (EU) 2018/1999 rendelet 14. cikke szerint aktualizálása tervezetének vagy végleges változatának értékelése vagy az (EU) 2018/1999 rendelet 3. cikke szerinti következő integrált nemzeti energia- és klímatervek tervezetének és végleges változatának értékelése alapján a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a szakpolitikai intézkedések nem biztosítják a halmozott végfelhasználási energiamegtakarítások előírt mennyiségének elérését a kötelezettségi időszak végéig, a Bizottság az (EU) 2018/1999 rendelet 34. cikkével összhangban ajánlásokat adhat ki azon tagállamok számára, amelyek szakpolitikai intézkedéseit nem tartja elegendőnek az energiamegtakarítási kötelezettségek teljesítésének biztosításához.

🡻 (EU) 2018/2002 1. cikk, 3. pont

~~(7) A 2020. december 31. után elért energiamegtakarítás nem számítható bele a 2014. január 1-jétől 2020. december 31-ig tartó időszakra előírt energiamegtakarítás mennyiségébe.~~

⇩ új szöveg

(13) Amennyiben egy tagállam az e cikk (1) bekezdésében meghatározott egyes kötelezettségi időszakok végéig nem érte el az előírt halmozott végfelhasználási energiamegtakarítást, a fennmaradó energiamegtakarítást a következő kötelezettségi időszak végéig előírt halmozott végfelhasználási energiamegtakarításon felül kell elérnie.

🡻 (EU) 2018/2002 1. cikk, 3. pont
⇨ új szöveg

~~(8) E cikk (1) bekezdésétől eltérve, azon tagállamok, amelyek lehetővé teszik a kötelezett feleknek, hogy az e cikk (1) bekezdése első albekezdésének a) pontja alkalmazásában éljenek a 7a. cikk (6) bekezdésének b) pontjában említett lehetőséggel, a 2010-et követően, de az e cikk (1) bekezdése első albekezdésének a) pontjában említett kötelezettségi időszakot megelőzően bármely adott évben elért energiamegtakarítást úgy számíthatják be, mintha azt 2013. december 31. után és 2021. január 1. előtt érték volna el, feltéve, hogy az alábbi körülmények mindegyike fennáll:~~

~~a) 2009. december 31. és 2014. december 31. között valamikor hatályban volt az energiahatékonysági kötelezettségi rendszer, amely be volt építve a tagállamnak a 24. cikk (2) bekezdése alapján benyújtott első nemzeti energiahatékonysági cselekvési tervébe;~~

~~b) a megtakarítás a kötelezettségi rendszer keretében keletkezett;~~

~~c) a megtakarítás kiszámítására az V. melléklettel összhangban kerül sor;~~

~~d) a nemzeti energiahatékonysági cselekvési tervekben a 24. cikk (2) bekezdésével összhangban beszámoltak azokról az évekről, amelyekben az elért megtakarítás beszámításra került.~~

~~(9) A tagállamok biztosítják, hogy a 7a. és a 87b. cikkben, valamint a 20. cikk (6) bekezdésében említett szakpolitikai intézkedések eredményeként elért megtakarítás kiszámítása az V. melléklettel összhangban történik.~~

~~(10) Az e cikk (1) bekezdésében előírt mennyiségű energiamegtakarítást a tagállamok vagy a 7a. cikkben említett energiahatékonysági kötelezettségi rendszer létrehozása révén, vagy a 87b. cikkben említett alternatív szakpolitikai intézkedések meghozatala révén érik el. A tagállamok az energiahatékonysági kötelezettségi rendszert kombinálhatják az alternatív szakpolitikai intézkedésekkel.~~

~~(11) Az energiamegtakarítás elérésére vonatkozó kötelezettségeik teljesítését célzó szakpolitikai intézkedések kidolgozásakor a tagállamok figyelembe veszik, hogy az általuk meghatározott kritériumokkal összhangban és az e területen meglévő gyakorlataikat figyelembe véve enyhíteni kell az energiaszegénységet, annak megfelelő mértékű előírásával, hogy a nemzeti energiahatékonysági kötelezettségi rendszerük keretébe tartozó energiahatékonysági intézkedések, alternatív szakpolitikai intézkedések, illetve a nemzeti energiahatékonysági alap keretében finanszírozott programok vagy intézkedések egy részét prioritásként a – például az energiaszegénység által sújtott – kiszolgáltatott helyzetben lévő háztartások és adott esetben a szociális bérlakások tekintetében kell végrehajtani.~~

~~A tagállamok az (EU) 2018/1999 rendelettel összhangban benyújtandó, az integrált nemzeti energia- és éghajlatpolitikai eredményekről szóló jelentésekben információval szolgálnak az~~

~~ezen irányelv keretében az energiaszegénység enyhítése érdekében hozott intézkedések eredményéről.~~

(1~~4~~12) ⇨ Az (EU) 2018/1999 rendelet szerint és annak megfelelően bejelentett nemzeti energia- és klímaterveik aktualizálásának és a kapcsolódó eredményjelentéseknek, valamint a következő integrált energia- és klímaterveknek részeként ⇦ a~~A~~z tagállamok igazolják, ⇨ adott esetben bizonyítékokkal és számításokkal is, ⇦ hogy:

a) amennyiben átfedés van a szakpolitikai intézkedések vagy az egyéni fellépések hatása között, az energiamegtakarítást nem számítják duplán;~~.~~

⇩ új szöveg

b) az (1) bekezdés első albekezdésének b) és c) pontja alapján elért energiamegtakarítás hogyan járul hozzá a 4. cikk szerinti nemzeti hozzájárulásuk teljesítéséhez;

c) energiamegtakarítási kötelezettségük teljesítése céljából szakpolitikai intézkedéseket állapítanak meg e cikk követelményeinek megfelelően, és hogy ezek a szakpolitikai intézkedések beszámíthatók és megfelelőek ahhoz, hogy minden egyes kötelezettségi időszak végére biztosítsák az előírt halmozott végfelhasználási energiamegtakarítás elérését.

⇩ (EU) 2018/2002 1. cikk, 20. pont (kiigazított szöveg)
⇨ új szöveg

9~~7a~~. cikk

Energiahatékonysági kötelezettségi rendszerek

(1) Amennyiben a tagállamok úgy döntenek, hogy a 8~~7~~. cikk (1) bekezdésében előírt mennyiségű megtakarítás elérésére vonatkozó kötelezettségüket energiahatékonysági kötelezettségi rendszer révén teljesítik, biztosítják, hogy az e cikk (2) bekezdésében említett, egy adott tagállam területén működő kötelezett felek a 8~~7~~. cikk (9~~4~~) és (10~~5~~) bekezdésének sérelme nélkül teljesítik a 8~~7~~. cikk (1) bekezdésében foglalt halmozott végfelhasználási energiamegtakarítási követelményüket.

A tagállamok adott esetben dönthetnek úgy, hogy a kötelezett felek a 28~~20~~. cikk (11)~~(6)~~ bekezdésével összhangban a nemzeti energiahatékonysági alaphoz való hozzájárulással teljesítik az említett megtakarítások egészét vagy egy részét.

(2) A tagállamok objektív és megkülönböztetésmentes kritériumok alapján kötelezett feleket jelölnek ki a területükön tevékeny ⇨ szállításirendszer-üzemeltetők, ⇦energiaelosztók, kiskereskedelmienergia-értékesítő vállalkozások, és közlekedési célú üzemanyag-elosztók vagy kiskereskedelmi közlekedési célú üzemanyag-értékesítők közül. A kötelezettség teljesítéséhez szükséges energiamegtakarítás mennyiségét a 8~~7~~. cikk (1) bekezdése szerinti számítástól függetlenül a tagállam által kijelölt kötelezett felek a ~~végső felhasználók~~ ⌦ hasznosító fogyasztók ⌫ körében, vagy ha a tagállamok úgy döntenek, az e cikk (10~~6~~) bekezdésének a) pontjában leírtak szerint a harmadik felektől származó tanúsított energiamegtakarításon keresztül érik el.

(3) Amennyiben a (2) bekezdés alapján kiskereskedelmienergia-értékesítő vállalkozásokat jelölnek ki kötelezett feleknek, a tagállamok biztosítják, hogy a kiskereskedelmienergia-értékesítő vállalkozások kötelezettségük teljesítése során semmilyen módon se akadályozzák a fogyasztókat, hogy szolgáltatót váltsanak.

⇩ új szöveg

(4) A tagállamok előírhatják a kötelezett felek számára, hogy energiamegtakarítási kötelezettségeik egy részét az energiaszegénység által érintett személyek, a kiszolgáltatott helyzetben lévő felhasználók és adott esetben a szociális bérlakásokban élők körében érjék el. A tagállamok azt is előírhatják a kötelezett felek számára, hogy energiahatékonyság-javító intézkedések – többek között a szén-dioxid-kibocsátási árak kkv-kra és mikro-kkv-kra gyakorolt hatásait mérséklő pénzügyi támogatási intézkedések – népszerűsítése révén teljesítsék az energiaköltség-csökkentési célkitűzéseket és érjenek el energiamegtakarítást.

(5) A tagállamok előírhatják a kötelezett felek számára, hogy működjenek együtt a helyi hatóságokkal vagy önkormányzatokkal az energiahatékonyság-javító intézkedéseknek az energiaszegénység által érintett személyek, a kiszolgáltatott helyzetben lévő felhasználók és adott esetben a szociális bérlakásokban élők körében történő előmozdítása érdekében. Ez magában foglalja az energiaszegénység által veszélyeztetett vagy annak hatásaira érzékenyebb csoportok sajátos szükségleteinek azonosítását és kezelését. Az energiaszegénység által érintett személyek, a kiszolgáltatott helyzetben lévő felhasználók és adott esetben a szociális lakásokban élők védelme érdekében a tagállamok a kötelezett feleket olyan intézkedések végrehajtására ösztönzik, mint például az épületek felújítása – ideértve a szociális bérlakásokat is –, a berendezések lecserélése, az energiahatékonyság-javító intézkedésekre irányuló pénzügyi támogatás és ösztönzők a nemzeti finanszírozási és támogatási rendszerekkel összhangban, illetve energetikai auditok.

(6) A tagállamok előírják a kötelezett felek számára, hogy évente tegyenek jelentést az energiaszegénység által érintett személyek, a kiszolgáltatott helyzetben lévő felhasználók és adott esetben a szociális bérlakásokban élők körében népszerűsített intézkedésekből származó, a kötelezett felek által elért energiamegtakarításokról, és bocsássák rendelkezésre a hasznosító fogyasztókra vonatkozó összesített statisztikai információkat (az energiamegtakarításban a korábban benyújtott információkhoz képest bekövetkezett változások azonosításával), valamint a nyújtott technikai és pénzügyi támogatásra vonatkozó információkat.

🡻 (EU) 2018/2002 1. cikk, 4. pont (kiigazított szöveg)
⇨ új szöveg

(7~~4~~) A tagállamok az egyes kötelezett felektől elvárt energiamegtakarítás mennyiségét végsőenergia-fogyasztásként vagy primerenergia-felhasználásként fejezik ki. A kötelezett felek által megvalósított bejelentett megtakarítás kiszámításához is az előírt energiamegtakarítás mennyiségének kifejezéséhez választott módszert kell használni. ⇨ Az energiamegtakarítás mennyiségének átváltásához ⇦ ~~A~~az ⇨ (EU) 2018/2066 bizottsági végrehajtási rendelet[111] VI. mellékletében ⇦ ~~IV. mellékletben~~ foglalt ~~átváltási tényezőket~~ ⇨ fűtőértékeket ⇦ ⇨ és a 29. cikk szerinti primerenergia-tényezőt ⇦ kell alkalmazni.

---

[111] A Bizottság (EU) 2018/2066 végrehajtási rendelete (2018. december 19.) az üvegházhatású gázok kibocsátásának a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek megfelelő nyomon követéséről és jelentéséről, valamint a 601/2012/EU bizottsági rendelet módosításáról (HL L 334., 2018.12.31., 1. o.).

(8~~5~~) A tagállamok ~~olyan~~ mérési, irányítási és ellenőrzési rendszereket ⌦ hoznak létre ⌫ ~~vezetnek be, amelynek keretében~~ a kötelezett felek által megvalósított energiahatékonyság-javító intézkedéseknek legalább egy statisztikailag jelentős részén és reprezentatív mintáján dokumentált ellenőrzés~~t~~ ⌦ elvégzésére ⌫~~végeznek~~. Az ilyen mérést, irányítást és ellenőrzést a kötelezett felektől függetlenül kell elvégezni. ⇨ Amennyiben egy jogalany a 9. cikk szerinti nemzeti energiahatékonysági kötelezettségi rendszer és az épületekre és közúti közlekedésre vonatkozó uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer [a javaslat hivatkozása] alapján kötelezett fél, a nyomonkövetési és hitelesítési rendszernek biztosítani kell, hogy a tüzelőanyag fogyasztásra bocsátásakor továbbadott szén-dioxid-kibocsátási árat [az XX irányelv XX cikke szerint] vegyék figyelembe a jogalany energiamegtakarítási intézkedéseiből származó energiamegtakarítás kiszámításához és jelentéséhez. ⇦

⇩ új szöveg

(9) A tagállamok az (EU) 2018/1999 rendelet 17. cikke szerinti integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai eredményjelentések részeként tájékoztatják a Bizottságot a bevezetett mérési, ellenőrzési és hitelesítési rendszerekről, ideértve a teljesség igénye nélkül az alkalmazott módszereket, az azonosított problémákat és azok kezelésének módját.

🡻 (EU) 2018/2002 1. cikk, 4. pont (kiigazított szöveg)
⇨ új szöveg

(10~~6~~) Az energiahatékonysági kötelezettségi rendszer keretén belül a tagállamok ⌦ engedélyezhetik a kötelezett felek számára ⌫ a következő~~k~~et ~~egyikét vagy mindegyikét tehetik~~:

a) ~~engedélyezhetik a kötelezett felek számára, hogy~~ a kötelezettségük terhére elszámolják azt a tanúsított energiamegtakarítást, amelyet ~~energiahatékonysági~~ ⇨ energetikai ⇦ szolgáltatók vagy más harmadik felek értek el, beleértve azt is, amikor a kötelezett felek más, az állam által jóváhagyott szerveken vagy állami hatóságokon keresztül támogatnak intézkedéseket, ami formális partnerségeket is jelenthet és egyéb finanszírozási forrásokkal is kombinálható. Amennyiben a tagállamok ezt engedélyezik, biztosítják, hogy az energiamegtakarítás tanúsítására egy, a tagállamokban létrehozandó, egyértelmű, átlátható és minden piaci szereplő számára nyitott, a tanúsítás költségeinek minimalizálására törekvő jóváhagyási folyamat mentén kerüljön sor;

b) ~~engedélyezhetik a kötelezett feleknek, hogy~~ egy adott évben elért megtakarítást a négy megelőző vagy a három következő évben elért megtakarításként vegyenek figyelembe, amennyiben ez az időszak nem nyúlik túl a 8~~7~~. cikk (1) bekezdésében foglalt kötelezettségi időszakok végén.

A tagállamok értékelik a helyzetet és adott esetben intézkedéseket hoznak az energiahatékonysági kötelezettségi rendszerek közvetlen és közvetett költségeinek a nemzetközi versenynek kitett energiaigényes iparágak versenyképességére gyakorolt hatásának minimálisra csökkentése érdekében.

(11~~7~~) A tagállamok évente közzéteszik a rendszer keretében az egyes kötelezett felek, vagy a kötelezett felek egyes alkategóriái által elért energiamegtakarítást, valamint az összesített adatokat.

10~~7b~~. cikk

Alternatív szakpolitikai intézkedések

(1) Amennyiben a tagállamok úgy döntenek, hogy a 8~~7~~. cikk (1) bekezdésében előírt megtakarítás elérésére vonatkozó kötelezettségüket alternatív szakpolitikai intézkedések révén teljesítik, a 8~~7~~. cikk (9~~4~~) és (10~~5~~) bekezdésének sérelme nélkül, biztosítják, hogy a 8~~7~~. cikk (1) bekezdésében előírt energiamegtakarítást a ~~végső felhasználók~~ ⌦ hasznosító fogyasztók ⌫ körében érjék el.

(2) Az adózási intézkedésekhez kapcsolódóktól eltérő minden intézkedés tekintetében a tagállamok olyan mérési, irányítási és ellenőrzési rendszereket vezetnek be, amelyek keretében a részt vevő vagy megbízott felek által megvalósított energiahatékonyság-javító intézkedéseknek legalább egy statisztikailag jelentős részén és reprezentatív mintáján dokumentált ellenőrzést végeznek. A mérést, irányítást és ellenőrzést a részt vevő vagy megbízott felektől függetlenül kell elvégezni.

⇩ új szöveg

(3) A tagállamok az (EU) 2018/1999 rendelet 17. cikke szerinti integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai eredményjelentések részeként tájékoztatják a Bizottságot a bevezetett mérési, ellenőrzési és hitelesítési rendszerekről, ideértve a teljesség igénye nélkül az alkalmazott módszereket, az azonosított problémákat és azok kezelésének módját.

(4) Az adóintézkedések bejelentésekor a tagállamoknak be kell mutatniuk, hogy az adóintézkedés tervezése során hogyan biztosították az árjelzés – például az adókulcs – hatékonyságát és időbeni láthatóságát. Amennyiben csökken az adókulcs, a tagállamoknak meg kell indokolniuk, hogy az adózási intézkedések hogyan eredményeznek új energiamegtakarításokat.

🡻 2012/27/EU

11~~8~~. cikk

Energiagazdálkodási rendszerek és e~~E~~nergetikai auditok ~~és energiagazdálkodási rendszerek~~

⇩ új szöveg

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az előző három évben az összes energiahordozót együttvéve 100 TJ-nál nagyobb átlagos éves energiafogyasztással rendelkező vállalkozások energiagazdálkodási rendszert vezessenek be. Az energiagazdálkodási rendszert független testületnek kell tanúsítania a vonatkozó európai vagy nemzetközi szabványoknak megfelelően.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az előző három évben az összes energiahordozót együttvéve 10 TJ-nál nagyobb átlagos éves energiafogyasztású, energiagazdálkodási rendszert nem alkalmazó vállalkozásokat energetikai auditnak vessék alá. Az energetikai auditokat a 26. cikkben előírt követelményekkel összhangban képesített vagy akkreditált szakértők végzik független és költséghatékony módon, vagy azokat független hatóságok hajtják végre és felügyelik a nemzeti jogszabályok alapján. Az energetikai auditokat az előző energetikai audit időpontjától számítva legalább négyévente el kell végezni.

Az energetikai auditok eredményeit, ideértve az ezen auditokból származó ajánlásokat is, továbbítani kell a vállalkozás vezetőségéhez. A tagállamok biztosítják, hogy az eredményeket és a végrehajtott ajánlásokat adott esetben közzétegyék a vállalat éves jelentésében.

↓ 2012/27/EU (kiigazított szöveg) ⇨ új szöveg

(3~~1~~) A tagállamok előmozdítják a költséghatékony, magas színvonalú olyan energetikai auditok elérhetőségét minden ~~végső felhasználó~~ ⌦ hasznosító fogyasztó ⌫ számára, amelyet

a) képesítési kritériumoknak megfelelő képesítéssel és/vagy akkreditációval rendelkező szakemberek végeznek független módon; vagy

b) a nemzeti jogszabályoknak megfelelően független hatóságok hajtanak végre és felügyelnek.

Az első albekezdésben említett energetikai auditokat belső szakértők vagy energetikai auditorok végezhetik, amennyiben az érintett tagállamban minőségbiztosítási és minőség-ellenőrzési rendszer működik, amely magában foglalja adott esetben az általuk végzett valamennyi energetikai auditnak legalább egy statisztikailag jelentős, véletlenszerűen kiválasztott százaléka vonatkozásában évente végzett ellenőrzést is.

Az energetikai auditok és az energiagazdálkodási rendszerek magas színvonalának garantálása érdekében a tagállamok átlátható és megkülönböztetésmentes minimumkövetelményeket állapítanak meg az energetikai auditok tekintetében a VI. mellékletben meghatározott iránymutatások alapján. ⇨ A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az energetikai auditok érvényességének és pontosságának biztosítása érdekében minőség-ellenőrzésekre kerüljön sor. ⇦

Az energetikai auditok nem tartalmazhatnak olyan záradékot, amely kizárja, hogy az audit eredményét bármely képesítéssel és/vagy akkreditációval rendelkező ~~energiahatékonysági~~ ⇨ energetikai ⇦ szolgáltatónak átadják, feltéve, hogy a fogyasztó ezt nem ellenzi.

(4~~2~~) A tagállamok programokat dolgoznak ki annak érdekében, hogy ⇨ az (1) és (2) bekezdés hatálya alá nem tartozó ⇦ ~~a~~ kkv-ket is energetikai auditok elvégeztetésére, ezt követően pedig az ezen auditokban foglalt ajánlások végrehajtására ösztönözzék.

A tagállamok átlátható és megkülönböztetésmentes kritériumok alapján és az állami támogatásokra vonatkozó uniós jog sérelme nélkül támogatási rendszert hozhatnak létre a kkv-k számára – többek között önkéntes megállapodások esetére –, hogy a kkv-k fedezni tudják az energetikai auditok, valamint az energetikai auditok eredményeként született kiemelt költséghatékonysági ajánlások megvalósításának költségeit, amennyiben a javasolt intézkedések végrehajtásra kerülnek.

A tagállamok olyan konkrét példákat ajánlanak a kkv-k figyelmébe – többek között saját közvetítő szervezeteiken keresztül –, amelyek bemutatják, hogyan segíthetik az energiagazdálkodási rendszerek az üzleti vállalkozásaikat. A Bizottság a területre vonatkozó legjobb gyakorlatok cseréjének előmozdítása révén segíti a tagállamokat.

~~(3) A tagállamok ezen túlmenően programokat dolgoznak ki annak érdekében is, hogy megfelelő tanácsadási szolgáltatásokon ráébresszék a háztartásokat az energetikai auditok elvégeztetésének előnyeire.~~

~~A tagállamok ösztönzik az energetikai auditorok képesítésére szolgáló képzési programok kidolgozását annak megkönnyítése érdekében, hogy megfelelő mennyiségű szakember álljon rendelkezésre ezen a területen.~~

~~(4) A tagállamok biztosítják, hogy a kkv-nek nem minősülő vállalkozások 2015. december 5-ig, majd azt követően a megelőző energetikai audit napjától számítva legalább négyévenként energetikai auditokra kerüljön sor, amelyeket képesített és/vagy akkreditált szakemberek végeznek független és hatékony módon, vagy amelyeket a nemzeti jogszabályoknak megfelelően független hatóságok hajtanak végre és felügyelnek.~~

⇩ új szöveg

(5) A tagállamok programokat dolgoznak ki annak érdekében, hogy az (1) és (2) bekezdés hatálya alá nem tartozó nem kkv-ket is ösztönözzék arra, hogy energetikai auditoknak vesék alá magukat, valamint hajtsák végre az ezen auditokból fakadó ajánlásokat.

🡻 2012/27/EU
⇨ új szöveg

(6~~5~~) Azokat a VI. mellékletben foglalt minimumkövetelmények alapján végrehajtott energetikai auditokat, amelyeket az érdekelt felek szervezetei és egy kijelölt szerv között létrejött, az érintett tagállam, vagy a vonatkozó felelősséget az illetékes hatóságoktól felhatalmazás alapján átvett más szervek, vagy a Bizottság által felügyelt önkéntes megállapodások keretében független módon folytattak le, úgy kell tekinteni, mint amelyek teljesítik a ~~(4)~~ ⇨ (2) ⇦ bekezdés követelményeit.

Az ~~energiahatékonysági~~ ⇨ energetikai ⇦ szolgáltatásokat kínáló piaci résztvevők piacra jutását átlátható és megkülönböztetésmentes kritériumok alapján kell biztosítani.

⇩ új szöveg

(7) Az energiahatékonyság-alapú szerződést végrehajtó vállalkozások mentesülnek az (1) és (2) bekezdés követelményei alól, feltéve, hogy az energiahatékonysági szerződés megfelel a XIV. mellékletben meghatározott követelményeknek.

🡻 2012/27/EU (kiigazított szöveg)
⇨ új szöveg

(8~~6~~) Azok a ~~kkv-nek nem minősülő~~ vállalkozások, amelyek egy független szerv által a vonatkozó európai vagy nemzetközi szabványoknak megfelelően tanúsított ~~energia- vagy~~ környezetgazdálkodási rendszert hajtanak végre, mentesülnek ~~a (4) bekezdésben~~ ⇨ az (1) és (2) bekezdésben ⇦ meghatározott követelmények teljesítése alól, feltéve, hogy ~~a tagállamok biztosítják, hogy~~ az érintett ⌦környezet⌫gazdálkodási rendszer magában foglalja a VI. mellékletben foglalt minimumkövetelmények alapján végzett energetikai auditot.

(9~~7~~) Az energetikai auditok végezhetők elkülönülten vagy egy szélesebb körű környezetvédelmi ellenőrzés részeként. A tagállamok előírhatják, hogy az energetikai audit részeként azt is vizsgálják meg, hogy műszaki és gazdasági szempontból megvalósítható-e egy már meglévő vagy tervezett távfűtési/távhűtési rendszerhez való csatlakozás.

A tagállamok az állami támogatásokra vonatkozó uniós jog sérelme nélkül alkalmazhatnak ösztönző és támogató rendszereket az energetikai auditok eredményeként született ajánlások vagy hasonló intézkedések végrehajtásához.

⇩ új szöveg

(10) Az (1)–(9) bekezdés sérelme nélkül a tagállamok 2024. március 15-ig, majd azt követően minden évben előírják a területükön található, jelentős energiafogyasztású adatközpontok tulajdonosai és üzemeltetői számára, hogy tegyék nyilvánosan hozzáférhetővé a VI. melléklet 2. pontjában meghatározott információkat, amelyeket a tagállamok ezt követően jelentenek a Bizottságnak.

🡻 2012/27/EU

12~~9~~. cikk

🡻 (EU) 2019/944 1. cikk, 3. a) pont

A földgázfogyasztás mérése

🡻 (EU) 2019/944 1. cikk, 1. b) pont (kiigazított szöveg)

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a földgáz végfelhasználóit – amennyiben az műszakilag lehetséges, pénzügyileg észszerű és az energiamegtakarítási potenciállal arányos mértékű – ellássák olyan versenyképes árú, egyedi fogyasztásmérőkkel, amelyek pontosan tükrözik a ~~végfelhasználó~~ ⌦ hasznosító fogyasztó ⌫ tényleges energiafogyasztását, és amelyek információkat szolgáltatnak a tényleges felhasználási időszakról.

🡻 2012/27/EU

A versenyképes árú, egyedi fogyasztásmérőket mindig rendelkezésre kell bocsátani, ha:

a) a meglévő fogyasztásmérők cseréje esetén, kivéve, ha ez műszakilag kivitelezhetetlen, vagy nem jelent költséghatékony megoldást a becsült lehetséges hosszú távú megtakarításokat tekintve;

b) új épületben létrehozott új csatlakozás esetén, vagy amennyiben egy épület a 2010/31/EU irányelvben megállapított jelentős felújításon megy keresztül.

🡻 2019/944 70. cikk, 1. c) pont

(2) Ahol és amilyen mértékben a tagállamok bevezetik a földgáz tekintetében az okos mérési rendszereket és az okosmérőket a 2009/73/EK irányelvvel összhangban.

↓ 2012/27/EU (kiigazított szöveg)

a) biztosítják, hogy a fogyasztásmérő rendszerek tájékoztatást nyújtsanak a ~~végső felhasználóknak~~ ⌦ hasznosító fogyasztóknak ⌫ a használat tényleges idejéről, valamint hogy a mérőberendezések minimális funkcióinak és a piaci szereplők tekintetében előírt kötelezettségeknek a meghatározása során teljes mértékben figyelembe vegyék az energiahatékonysággal és a végső felhasználók érdekeivel kapcsolatos célkitűzéseket;

b) gondoskodnak az okos mérők és az adatközlés biztonságáról, valamint a ~~végső felhasználók~~ ⌦ hasznosító fogyasztók ⌫ magánéletének védelméről, összhangban az uniós adatvédelmi és a magánélet védelméről szóló jogszabályokkal;

c~~e~~) megkövetelik, hogy a fogyasztóknak megfelelő tanácsadást és tájékoztatást nyújtsanak az okos mérők telepítésének időpontjában, különösen az azokkal kapcsolatos összes lehetőségről a mérőóra-leolvasás menete és az energiafogyasztás nyomon követése tekintetében.

↓ (EU) 2018/2002 1. cikk, 6. pont (kiigazított szöveg)

13~~9a~~. cikk

A fűtésre, a hűtésre és a használati meleg=vízre vonatkozó fogyasztásmérés

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a távfűtés, a távhűtés, valamint a használati meleg=víz ~~végső felhasználóit~~ ⌦ hasznosító fogyasztóit ⌫ az azok tényleges energiafogyasztását pontosan tükröző, versenyképes árú fogyasztásmérőkkel lássák el.

(2) Amennyiben az épület fűtését, hűtését vagy használati=melegvíz-ellátását egy több épületet kiszolgáló központi rendszerből, illetve távfűtési vagy távhűtési hálózatról biztosítják, a hőcserélőnél vagy a csatlakozási pontnál fogyasztásmérőt kell felszerelni.

14~~9b~~. cikk

A fűtésre, a hűtésre és a használati meleg=vízre vonatkozó almérés és költségmegosztás

(1) Az olyan többlakásos épületekben és több célra használt épületekben, amelyekben a fűtést vagy a hűtést központi rendszeren keresztül, illetve távfűtési vagy távhűtési rendszerről biztosítják, egyedi fogyasztásmérőket kell felszerelni a fűtés-, hűtés- vagy használati melegvíz-fogyasztás minden egyes önálló rendeltetési egységben történő mérésére, amennyiben ez műszakilag megvalósítható és a lehetséges energiamegtakarítással való arányosság tekintetében költséghatékony.

Amennyiben az egyedi fogyasztásmérők használata műszakilag nem megvalósítható, vagy a hőfogyasztás minden egyes önálló rendeltetési egységben történő mérése nem költséghatékony, a hőfogyasztás mérésére minden egyes radiátorra egyedi fűtési költségmegosztókat kell szerelni, kivéve, ha az adott tagállam bizonyítja, hogy az ilyen fűtési költségmegosztók felszerelése nem lenne költséghatékony. Ezekben az esetekben a hőfogyasztás mérésére alternatív költséghatékony módszereket lehet figyelembe venni. Minden egyes tagállam egyértelműen meghatározza és közzéteszi azokat az általános kritériumokat, módszer~~tanokat~~eket és/vagy eljárásokat, amelyekkel megállapítható, hogy egy adott megoldás nem költséghatékony vagy műszakilag nem megvalósítható.

(2) Az olyan új többlakásos épületekben, és a több célra használt új épületek lakásoknak otthont adó részeiben, amelyek használatimelegvíz-ellátás céljára központi fűtési rendszerrel vagy távfűtési rendszerrel vannak felszerelve, az (1) bekezdés első albekezdésének ellenére egyedi fogyasztásmérőket kell felszerelni a használatimelegvíz-fogyasztás mérésére.

(3) A távfűtési vagy távhűtési hálózatról ellátott többlakásos vagy több célra használt épületek esetében, vagy ahol az ilyen épületekre saját központi fűtő- vagy hűtőrendszerek jellemzők, az egyedi fogyasztás elszámolása átláthatóságának és pontosságának biztosítása érdekében a tagállamok gondoskodnak arról, hogy átlátható és a nyilvánosság számára hozzáférhető nemzeti szabályokkal rendelkezzenek az ilyen épületek fűtési, hűtési és használatimelegvíz-fogyasztási költségeinek elosztására vonatkozóan. Adott esetben e szabályoknak iránymutatásokat kell tartalmazniuk az alábbiakra használt energia költségei megosztásának módjára vonatkozóan:

a) használati meleg~~-~~víz;

b) az épületgépészeti berendezésből sugárzott és közös használatú helyiségek fűtésére felhasznált hő, amennyiben a lépcsőházak és folyosók radiátorokkal vannak felszerelve;

c) a lakások fűtése vagy hűtése céljára.

15~~9c~~. cikk

A távolról való leolvashatóságra vonatkozó követelmény

(1) A 13~~9a~~. és a 14~~9b~~. cikk alkalmazásában az ⌦ újonnan felszerelt ⌫~~2020. október 25-ét követően~~ felszerelt fogyasztásmérőknek és fűtési költségmegosztóknak távolról is leolvasható készülékeknek kell lenniük. A 14~~9b~~. cikk (1) bekezdésében foglalt, a műszaki megvalósíthatóságra és a költséghatékonyságra vonatkozó feltételek ~~továbbra is~~ alkalmazandók.

(2) A már felszerelt, de távolról nem leolvasható fogyasztásmérőket és fűtési költségmegosztókat 2027. január 1-jéig távolról is leolvashatóvá kell tenni vagy távolról is leolvasható készülékekre kell cserélni, kivéve, ha az adott tagállam bizonyítja, hogy ez nem költséghatékony.

↓ 2012/27/EU

16~~10~~. cikk

↓ (EU) 2019/944, 70. cikk, 2. a) pont

A földgázfogyasztásra vonatkozó számlainformációk

↓ (EU) 2019/944, 70. cikk 2. b) pont (kiigazított szöveg)

(1) Amennyiben a ~~végfelhasználók~~ ⌦ hasznosító fogyasztók ⌫ nem rendelkeznek a 2009/73/EK irányelv szerinti okosmérőkkel, a tagállamok – amennyiben ez műszakilag megvalósítható és gazdasági szempontból indokolt – ~~2014. december 31-ig~~ gondoskodnak

arról, hogy a VII. melléklet 1.1. pontjának megfelelően a földgázfogyasztási számlázási adatok megbízhatók és pontosak legyenek, és a tényleges fogyasztáson alapuljanak.

↓ 2012/27/EU (kiigazított szöveg)

Ennek a kötelezettségnek eleget lehet tenni a ~~végső felhasználó~~ ⌦ hasznosító fogyasztó ⌫ által végzett rendszeres leolvasáson alapuló rendszerrel is, amelynek keretében a ~~végső felhasználó~~ ⌦ hasznosító fogyasztó ⌫ a mérőberendezés állását bejelenti az energiaszolgáltatónak. A számla csak akkor alapulhat becsült fogyasztáson vagy tüntethet fel átalányösszeget, ha a ~~végső felhasználó~~ ⌦ hasznosító fogyasztó ⌫ az adott számlázási időszakra nem jelentette be a mérőberendezés állását.

↓ (EU) 2019/944 70. cikk 2. c) pont (kiigazított szöveg)

(2) A 2009/73/EK irányelvnek megfelelően üzembe helyezett mérőberendezéseknek lehetővé kell tenniük a tényleges fogyasztáson alapuló pontos számlainformációk nyújtását. A tagállamok biztosítják, hogy a ~~végfelhasználók~~ ⌦ hasznosító fogyasztók ⌫ könnyen hozzá tudjanak férni azokhoz a kiegészítő információkhoz, amelyek segítségével részletesen ellenőrizhetik saját múltbeli fogyasztásukat.

↓ 2012/27/EU (kiigazított szöveg)
⇨ új szöveg

A múltbeli fogyasztásra vonatkozó kiegészítő információknak szempontoknak tartalmazniuk kell:

a) a legalább az elmúlt három évre vagy – amennyiben ez rövidebb – a szolgáltatási szerződés kezdete óta eltelt időtartamra vonatkozó összesített adatokat. Az adatoknak olyan időszakok szerinti bontásban kell megjelenniük, amelyekre vonatkozóan rendszeres számlázási információk keletkeztek; ~~valamint~~

b) bármely nap, hét, hónap vagy év vonatkozásában a használat idejére vonatkozó részletes adatokat. Ezeket az adatokat a ~~végső felhasználó~~ ⌦ hasznosító fogyasztó ⌫ számára az interneten vagy a fogyasztásmérő-interfészen keresztül hozzáférhetővé kell tenni, és ezt legalább a megelőző 24 hónap vagy – amennyiben ez rövidebb – a szolgáltatási szerződés kezdete óta eltelt időtartam vonatkozásában biztosítani kell.

(3) Függetlenül attól, hogy üzembe helyeztek-e okos mérőket, a tagállamok:

a) előírják, hogy ha rendelkezésre állnak a ~~végső felhasználó~~ ⌦ hasznosító fogyasztó ⌫ energiaszámláival és múltbeli fogyasztásával kapcsolatos információk, akkor azokat a ~~végső felhasználó~~ ⌦ hasznosító fogyasztó ⌫ kérésére hozzáférhetővé kell tenni az általa kijelölt ~~energiahatékonysági~~ ⇨ energetikai ⇦ szolgáltató számára;

b) biztosítják, hogy a ~~végső felhasználóknak~~ ⌦ hasznosító fogyasztóknak ⌫ legyen lehetőségük az elektronikus számlainformációkat és számlázást választani, és hogy kérésükre világos és könnyen érthető magyarázatot kapjanak arról, hogy a számlázott összeg miből ered, különösen ha a számla nem a tényleges fogyasztáson alapul;

c) biztosítják, hogy a ~~végső felhasználók~~ ⌦ hasznosító fogyasztók ⌫ a számlával együtt a VII. melléklettel összhangban megfelelő tájékoztatást kapjanak annak érdekében, hogy maradéktalanul tisztában legyenek az aktuális energiaköltségekkel;

d) előírhatják azt is, hogy a ~~végső felhasználó~~ ⌦ hasznosító fogyasztó ⌫ kérésére az ezekben a számlákban szereplő információk nem tekinthetők fizetési kérelemnek. Ezekben az esetekben a tagállamok biztosítják, hogy az energiaszolgáltató a tényleges számlák kifizetésével kapcsolatban rugalmas feltételeket biztosítson;

e) előírják, hogy az energiaköltségekre vonatkozó információkat és becsléseket kérésre a fogyasztók rendelkezésére kelljen bocsátani megfelelő időn belül és olyan könnyen érthető formában, amelyet felhasználhatnak az ajánlatok összehasonlítható alapon történő összevetéséhez.

🡻 (EU) 2018/2002 1. cikk, 8. pont (kiigazított szöveg)
⇨ új szöveg

17~~10a~~. cikk

A fűtésre, a hűtésre és a használati meleg~~-~~vízre vonatkozó fogyasztási és számlainformációk

(1) Amennyiben fogyasztásmérők vagy fűtési költségmegosztók vannak felszerelve, a tagállamok gondoskodnak arról, hogy a fogyasztási és számlainformációk a VIII~~VIIa~~. melléklet 1. és 2. pontjával összhangban megbízhatóak és pontosak legyenek és a tényleges fogyasztáson vagy a fűtési költségmegosztóról leolvasott értékeken alapuljanak minden ~~hasznosító fogyasztó~~ ⌦ végső felhasználó ⌫ esetében~~:~~ ~~azaz olyan természetes vagy jogi személy esetében, aki vagy amely saját maga általi végfelhasználásra fűtést, hűtést vagy használati meleg vizet vásárol, vagy olyan természetes vagy jogi személy esetében, aki vagy amely egy olyan különálló épületet használ, vagy egy olyan többlakásos vagy több célra használt épület egy adott részét használja, amelynek fűtését, hűtését vagy használatimelegvíz-ellátását központi rendszer biztosítja, és akinek, vagy amelynek nincs közvetlen vagy egyéni szerződése az energiaszolgáltatóval~~.

A 14~~9b~~. cikk szerinti, fűtési költségmegosztón alapuló, almérővel mért fogyasztás esetét kivéve, amennyiben egy tagállam úgy rendelkezik, az említett kötelezettségnek eleget lehet tenni a ~~végső felhasználó~~ ⌦ hasznosító fogyasztó ⌫ vagy a ~~hasznosító fogyasztó~~ ⌦ végső felhasználó ⌫ által végzett rendszeres leolvasáson alapuló rendszerrel is, amelynek keretében azok a mérőberendezés állását bejelentik. A számla csak akkor alapulhat becsült fogyasztáson vagy tüntethet fel átalányösszeget, ha a ~~végső felhasználó~~ ⌦ hasznosító fogyasztó ⌫ vagy a ~~hasznosító fogyasztó~~ ⌦ végső felhasználó ⌫ az adott számlázási időszakra nem jelentette be a mérőberendezés állását.

(2) A tagállamok:

a) előírják, hogy ha rendelkezésre állnak a ~~hasznosító fogyasztó~~ ⌦ végső felhasználó ⌫ energiaszámláival és múltbeli fogyasztásával kapcsolatos információk vagy a ~~hasznosító fogyasztó~~ ⌦ végső felhasználó ⌫ fűtési költségmegosztóról leolvasott értékei, akkor azokat a ~~hasznosító fogyasztó~~ ⌦ végső felhasználó ⌫ kérésére hozzáférhetővé kell tenni az általa kijelölt ~~energiahatékonysági~~ ⇨ energetikai ⇦ szolgáltató számára;

b) biztosítják, hogy a ~~végső felhasználónak~~ ⌦ hasznosító fogyasztónak ⌫ lehetősége legyen az elektronikus számlainformációkat és számlázást választani;

c) biztosítják, hogy valamennyi ~~hasznosító fogyasztók~~ ⌦ végső felhasználók ⌫ a számlával együtt a VIII~~VIIa~~. melléklet 3. pontjával összhangban egyértelmű és érthető tájékoztatást kapjon; ~~valamint~~

d) a vonatkozó uniós joggal összhangban előmozdítják a kiberbiztonságot és biztosítják a ~~hasznosító fogyasztók~~ ⌦ végső felhasználók ⌫ magánéletének és adatainak védelmét.

A tagállamok előírhatják, hogy a ~~végső felhasználó~~ ⌦ hasznosító fogyasztó ⌫ kérésére a számlainformációk rendelkezésre bocsátása ne minősüljön fizetési kérelemnek. Ezekben az esetekben a tagállamok biztosítják, hogy a tényleges fizetésre rugalmas feltételeket ajánljanak fel.

(3) A tagállamok határoznak arról, hogy az (1) és a (2) bekezdésben említett információkat kinek kell azon ~~hasznosító fogyasztók~~ ⌦ végső felhasználók ⌫ rendelkezésére bocsátania, akiknek vagy amelyeknek nincs közvetlen vagy egyéni szerződése egy energiaszolgáltatóval.

⇓ (EU) 2018/2002 1. cikk, 9. pont

18~~11~~. cikk

⇓ (EU) 2019/944 70. cikk, 3. pont

A földgázfogyasztásra vonatkozó mérési és számlainformációkhoz való hozzáférés költségei

---

⇓ (EU) 2018/2002 1. cikk, 9. pont (kiigazított szöveg)

A tagállamok biztosítják, hogy a ~~végső felhasználók~~ ⌦ hasznosító fogyasztók ⌫ térítésmentesen kapják meg az energiafogyasztásról szóló számláikat és a számlainformációkat, és hogy a fogyasztási adataikhoz megfelelő módon és térítésmentesen férjenek hozzá.

⇓ (EU) 2018/2002 1. cikk, 10. pont (kiigazított szöveg)

19~~11a~~. cikk

A fűtésre, a hűtésre és a használati meleg~~=~~vízre vonatkozó mérési, fogyasztási és számlainformációkhoz való hozzáférés költsége

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a ~~hasznosító fogyasztók~~ ⌦ végső felhasználók ⌫ térítésmentesen kapják meg az energiafogyasztásról szóló számláikat és a számlainformációkat, és hogy a fogyasztási adataikhoz megfelelő módon és térítésmentesen férjenek hozzá.

(2) E cikk (1) bekezdésének ellenére, a többlakásos épületekben és a több célra használt épületekben a 14~~9b~~. cikk szerinti egyedi fűtési, hűtési és használatimelegvíz-fogyasztásra

vonatkozó számlainformációk költségeinek megosztását nonprofit alapon kell végezni. Ha ezzel a feladattal harmadik felet – például egy szolgáltatót vagy a helyi energiaszolgáltatót – bíznak meg, az ebből eredő, az ilyen épületekben a tényleges egyedi fogyasztás mérését, felosztását és elszámolást fedező költségeket a ~~hasznosító fogyasztókra~~ ⌦ végső felhasználókra ⌫ lehet hárítani, olyan mértékben, amennyiben ezek a költségek észszerűek.

(3) A (2) bekezdésben említett almérési szolgáltatások észszerű költségeinek biztosítása érdekében a tagállamok ösztönözhetik a versenyt ebben a szolgáltatási ágazatban olyan megfelelő intézkedések meghozatalával, mint például pályázati eljárások alkalmazásának és/vagy a szolgáltatóváltást megkönnyítő interoperábilis eszközök és rendszerek használatának az ajánlása vagy más módon történő népszerűsítése.

⇩ új szöveg

IV. FEJEZET

A FOGYASZTÓK TÁJÉKOZTATÁSA ÉS FELELŐSSÉGVÁLLALÁSUK ELŐMOZDÍTÁSA

20. cikk

A fűtésre, a hűtésre és a használati melegvízre vonatkozó alapvető szerződéses jogok

(1) A fogyasztóvédelemre vonatkozó uniós jogszabályok, különösen a 2011/83/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv[112], valamint a 93/13/EGK európai parlamenti és tanácsi irányelv[113] sérelme nélkül a tagállamok biztosítják, hogy a hasznosító fogyasztók – és kifejezett hivatkozás esetén a végső felhasználók – rendelkezzenek az e cikk (2)–(8) bekezdésében előírt jogokkal.

(2) A hasznosító fogyasztóknak jogukban áll olyan szerződést kötni szolgáltatójukkal, amely tartalmazza a következőket:

a) a szolgáltató neve és címe;

b) a nyújtott szolgáltatások, azok felajánlott minőségi színvonala;

c) a kínált karbantartási szolgáltatások fajtái;

d) azok az eszközök és módok, amelyek segítségével az érvényes díjakra, karbantartási díjakra, valamint az összekapcsolt termékekre és szolgáltatásokra vonatkozó, aktuális információkhoz hozzá lehet jutni;

e) a szerződés időtartama, a szerződés, illetve a szolgáltatások megszüntetésének és meghosszabbításának feltételei – beleértve a velük összekapcsolt szolgáltatásokat és termékeket is –, valamint hogy engedélyezett-e a szerződés ingyenes megszüntetése;

[112] Az Európai Parlament és a Tanács 2011/83/EU irányelve (2011. október 25.) a fogyasztók jogairól, a 93/13/EGK tanácsi irányelv és az 1999/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 85/577/EGK tanácsi irányelv és a 97/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 304., 2011.11.22., 64. o.).

[113] A Tanács 93/13/EGK irányelve (1993. április 5.) a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről (HL L 95., 1993.4.21., 29. o.).

f) kártérítési vagy visszatérítési előírások, ha a szerződésben vállalt szolgáltatásminőségi színvonala nem megfelelő, ideértve a pontatlan és késedelmes számlázást is;

g) a bíróságon kívüli vitarendezési mechanizmus kezdeményezésének módja a 21. cikkel összhangban;

h) tájékoztatás a fogyasztói jogokról, beleértve a panaszkezelést, és valamennyi e bekezdésben foglalt információt, amelyeket a számlákon vagy a szolgáltató vállalkozás honlapján egyértelműen közölni kell.

A feltételeknek tisztességesnek kell lenniük, és előzetesen ismertetni kell azokat. Ezeket az információkat minden esetben a szerződés megkötése vagy visszaigazolása előtt meg kell adni. Ha a szerződést közvetítőkön keresztül kötik, az e bekezdésben meghatározott információkat szintén még a szerződés megkötése előtt kell megadni.

A hasznosító fogyasztók és végső felhasználók rendelkezésére kell bocsátani a kulcsfontosságú szerződéses feltételek összefoglalóját, átfogó módon és lényegre törő, egyszerű nyelvezettel.

(3) A hasznosító fogyasztókat megfelelően tájékoztatni kell a szerződéses feltételek esetleges módosítására irányuló szándékról. A szolgáltatók áttekinthető és érthető módon, közvetlenül tájékoztatják a hasznosító fogyasztókat az ellátási ár valamennyi kiigazításáról, valamint a kiigazítás okairól és előfeltételeiről, továbbá alkalmazási köréről, megfelelő időben, legkésőbb két héttel, lakossági fogyasztók esetében pedig egy hónappal a kiigazítás hatálybelépését megelőzően.

(4) A szolgáltatók a fizetési módok széles körét kínálják a hasznosító fogyasztóknak. E fizetési módok nem tehetnek indokolatlanul különbséget a felhasználók között. A fizetési módokkal vagy az előfizetési rendszerekkel kapcsolatos díjakban mutatkozó bármely különbségnek objektívnek, megkülönböztetéstől mentesnek és arányosnak kell lennie, és az nem lépheti túl a konkrét fizetési mód használatáért a kedvezményezett által viselt közvetlen költségeket, az (EU) 2015/2366 európai parlamenti és tanácsi irányelv[114] 62. cikkével összhangban.

(5) A (6) bekezdésnek megfelelően, az előfizetési rendszerekhez hozzáféréssel rendelkező lakossági fogyasztók az előfizetési rendszerek miatt nem kerülhetnek hátrányba.

(6) A szolgáltatók a hasznosító fogyasztók és a végső felhasználók számára tisztességes és átlátható általános szerződési feltételeket kínálnak, amelyek megfogalmazásának egyszerűnek és egyértelműnek kell lennie, és nem tartalmazhatnak a felhasználói jogok gyakorlására vonatkozó nem szerződéses korlátokat, például túlságosan terjedelmes szerződési dokumentációt. A felhasználókat védeni kell a félrevezető vagy tisztességtelen értékesítési módszerekkel szemben. A végső felhasználóknak kérésre hozzáférést kell biztosítani ezekhez az általános feltételekhez. A hasznosító fogyasztókat és a végső felhasználókat védeni kell a félrevezető vagy tisztességtelen értékesítési módszerekkel szemben. A fogyatékossággal élő hasznosító fogyasztókat akadálymentes formában kell tájékoztatni a szolgáltatójukkal kötött szerződésükkel kapcsolatos valamennyi lényeges információról.

---

[114] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/2366 irányelve (2015. november 25.) a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 2002/65/EK, a 2009/110/EK és a 2013/36/EU irányelv és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról, valamint a 2007/64/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 337., 2015.12.23., 35. o.).

(7) A hasznosító fogyasztóknak és végső felhasználóknak joguk van magas színvonalú szolgáltatáshoz és a szolgáltatójuk általi panaszkezeléshez. A szolgáltatóknak egyszerűen, tisztességesen és gyorsan kell kezelniük a panaszokat.

↓ 2012/27/EU (kiigazított szöveg)

21~~12~~. cikk

~~A fogyasztók~~ Ttájékoztatás~~ára~~ és ~~pozíciójának erősítésére irányuló program~~⌦ tudatosítás ⌫

⇩ új szöveg

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az elérhető energiahatékonyság-javító intézkedésekre, egyedi fellépésekre, valamint a pénzügyi és jogi keretekre vonatkozó információk átláthatók legyenek, és azokat széles körben terjesszék valamennyi érintett piaci szereplő, így a hasznosító fogyasztók, a végső felhasználók, a fogyasztói szervezetek, a civil társadalom képviselői, a megújulóenergia-közösségek, a helyi energiaközösségek, a helyi és regionális önkormányzatok, az energiaügynökségek, a szociális szolgáltatók, az építők, az építészek, a mérnökök, a környezetvédelmi és energetikai ellenőrök, valamint a 2010/31/EU irányelv 2. cikkének 9. pontjában meghatározott épületelemek telepítői körében.

↓ 2012/27/EU (kiigazított szöveg)
⇨ új szöveg

(2~~1~~) A tagállamok megfelelő intézkedéseket hoznak a hasznosító fogyasztók ~~kis energiafelhasználók~~ ⇨ és végső felhasználók ⇦ ~~, többek között a háztartások~~ hatékony energiafelhasználásának ösztönzésér~~et~~ és elősegítésér~~et célzó megfelelő intézkedéseket hoznak~~. Ezek az intézkedések a nemzeti stratégia ⇨ – például az (EU) 2018/1999 rendelet szerinti integrált nemzeti energia- és klímaterv, vagy a 2010/31/EU irányelvben meghatározott hosszú távú felújítási stratégia – ⇦ részét ~~képezhetik~~ ⇨ képzik ⇦.

~~(2) Az (1) bekezdés~~ ⇨ E cikk ⇦ alkalmazásában ezek az intézkedések magukban foglalhatnak ~~az a) vagy b) pontban felsorolt egy vagy több elemet:~~

~~a)~~ a fogyasztási szokások megváltozásának elősegítését célzó eszközök~~et~~ és politikák~~et~~, ~~többek között~~ ⌦ mint például ⌫:

i. pénzügyi ösztönzők;

ii. finanszírozáshoz, ⇨ utalványokhoz, ⇦, vissza nem térítendő támogatásokhoz és egyéb támogatásokhoz való hozzáférés;

iii. információszolgáltatás ⇨ a fogyatékossággal élő személyek számára akadálymentes formában ⇦;

iv. mintaprojektek;

v. munkahelyi tevékenységek;

⇩ új szöveg

vi. képzési tevékenységek;

vii. digitális eszközök.

↓ 2012/27/EU
⇨ új szöveg

⇨ E cikk alkalmazásában ezen intézkedések egyebek mellett magukban foglalják ⇦ ⇨ a például az (1) bekezdésben említett piaci szereplők ⇦ ~~az okos mérők esetleges üzembe helyezése idején a fogyasztók és a fogyasztói szervezetek~~ bevonására irányuló módszereket és eszközöket:

⇩ új szöveg

i. egyablakos ügyintézési pontok vagy hasonló mechanizmusok létrehozása az energiahatékonysággal kapcsolatos technikai, adminisztratív és pénzügyi tanácsadás és segítségnyújtás céljából, ideértve az épületek energetikai felújítását és a megújuló energia épületekben való felhasználását a hasznosító fogyasztók és a végső felhasználók, különösen a háztartások és a kisebb nem háztartási felhasználók számára.

↓ 2012/27/EU
⇨ új szöveg

ii. ~~az alábbiak kommunikációja révén~~

~~i.~~ az energiafelhasználás terén költséghatékonyságot célzó és könnyen megvalósítható változtatások ismertetése ~~az energiafelhasználás terén~~;

iii~~ii~~. ⇨ tájékoztatás terjesztése ⇦ az energiahatékonysági intézkedésekről ⇨ és finanszírozási eszközökről ⇦;~~.~~

⇩ új szöveg

iv. egyablakos kapcsolattartó pontok biztosítása, hogy a hasznosító fogyasztók és a végső felhasználók minden szükséges információt megkaphassanak jogaikról, az alkalmazandó jogról és a jogvita esetén rendelkezésükre álló vitarendezési mechanizmusokról. Az ilyen egyablakos kapcsolattartó pontok az általános ügyfél-tájékoztató pontokon belül is kialakíthatók.

↓ 2012/27/EU (kiigazított szöveg)
⇨ új szöveg

(3~~2~~) A tagállamok megfelelő feltételeket hoznak létre a piaci szereplők számára, hogy azok az energiahatékonysággal kapcsolatban megfelelő és célzott tájékoztatást és tanácsadást nyújtsanak a~~z~~ ~~energia~~ ⌦ végső ⌫ fogyasztók ⇨ , többek között a kiszolgáltatott helyzetben lévő felhasználók, az energiaszegénység által érintett személyek és adott esetben a szociális bérlakásokban élő személyek ⇦ számára.

⇩ új szöveg

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a hasznosító fogyasztók, a végső felhasználók, a kiszolgáltatott helyzetben lévő felhasználók, az energiaszegénység által érintett személyek és adott esetben a szociális bérlakásokban élő személyek számára az ezen irányelv szerint meghatározott jogokkal és kötelezettségekkel kapcsolatban felmerülő viták rendezése céljából egy független mechanizmuson – például energiaügyi ombudsmanon, fogyasztóvédelmi testületen vagy szabályozó hatóságon – keresztül egyszerű, tisztességes, átlátható, független, hatékony és eredményes, bíróságon kívüli vitarendezési mechanizmusok álljanak rendelkezésére. Amennyiben a hasznosító fogyasztó a 2013/11/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv[115] 4. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott fogyasztó, az ilyen peren kívüli vitarendezési mechanizmusoknak meg kell felelniük az irányelvben meghatározott követelményeknek.

A tagállamok szükség esetén biztosítják, hogy az alternatív vitarendezési fórumok együttműködjenek az egyszerű, tisztességes, átlátható, független, hatékony és eredményes, bíróságon kívüli vitarendezési mechanizmusok biztosítása érdekében minden olyan vita esetén, amely az ezen irányelv hatálya alá tartozó termékhez vagy szolgáltatásokhoz köthető vagy azokkal összefüggésben áll.

A vállalkozásoknak a lakossági fogyasztókat érintő, bíróságon kívüli vitarendezési mechanizmusokban való részvételét kötelezővé kell tenni, kivéve, ha a tagállam bizonyítja a Bizottság előtt, hogy más mechanizmusok is ugyanolyan hatékonyak.

🡻 2012/27/EU (kiigazított szöveg)
⇨ új szöveg

~~*19. cikk*~~

~~Az energiahatékonyság előmozdítását célzó egyéb intézkedések~~

(5~~1~~) A tagállamok ⇨ – a tulajdonjogra és a bérletre vonatkozó alapelvek sérelme nélkül – ⇦ ~~értékelik~~ meghozzák a ⇨ szükséges⇦ intézkedéseket az energiahatékonyságot akadályozó szabályozási és nem szabályozási korlátok~~at, és szükség esetén megfelelő intézkedéseket tesznek azok~~ elhárítására~~, a tulajdonjogra és a bérletre vonatkozó tagállami alapelvek sérelme nélkül~~, különös tekintettel ~~a következőkre:~~

~~a)~~ ~~az ösztönzőknek~~ az épületek ⌦ vagy önálló rendeltetési egységek ⌫ tulajdonosai és bérlői, illetve több tulajdonos közötti egyenlőtlen ösztönzőkre ~~megosztása~~ annak biztosítása céljából, hogy a felek ne mondjanak le azokról az általuk egyébként mérlegelt, energiahatékonyság-javító beruházásokról, amelyeket csak azért nem hajtanak végre, mert nem élveznék az összes kedvezményt, vagy mert nincsen szabályozva a költségek és hasznok közöttük történő megosztása~~, azaz mert például hiányoznak a több tulajdonos tulajdonát képező ingatlanokkal kapcsolatos döntéshozatali eljárásokra vonatkozó nemzeti szabályok és intézkedések~~;

[115] Az Európai Parlament és a Tanács 2013/11/EU irányelve (2013. május 21.) a fogyasztói jogviták alternatív rendezéséről, valamint a 2006/2004/EK rendelet és a 2009/22/EK irányelv módosításáról (fogyasztói alternatív vitarendezési irányelv) (HL L 165., 2013.6.18., 63. o.).

Az ⌦ e ⌫ korlátok megszüntetését célzó ~~ezen~~ intézkedések magukban foglalhatják~~nak~~ ösztönzők nyújtását,~~et, magukban foglalhatják~~ jogszabályi és szabályozási intézkedések hatályon kívül helyezését vagy módosítását, útmutatók és értelmező közlemények elfogadását, illetve az adminisztratív eljárások egyszerűsítését, ⇨ ideértve a több tulajdonos tulajdonát képező ingatlanokkal kapcsolatos döntéshozatali eljárásokra vonatkozó nemzeti szabályokat és intézkedéseket ⇦ is. Ezek az intézkedések a~~z~~ ⌦ piaci szereplők – például az (1) bekezdésben említettek – számára nyújtott ⌫ energiahatékonysággal kapcsolatos oktatással, képzéssel,, specifikus tájékoztatással, ~~információk~~ és technikai segítségnyújtás~~sal biztosításával~~ is kombinálhatók.

~~(2) Az (1) bekezdésben említett korlátok és intézkedések értékeléséről a Bizottságot a 24. cikk (2) bekezdésében említett első nemzeti energiahatékonysági cselekvési tervben értesíteni kell. A Bizottság ösztönzi az ezzel kapcsolatos nemzeti legjobb gyakorlatok cseréjét.~~

⇩ új szöveg

A tagállamok megfelelő intézkedéseket hoznak a releváns állami és szociális partnerek, például tulajdonosi és bérlői szervezetek, fogyasztói szervezetek, megújulóenergia-közösségek, helyi és regionális önkormányzatok, érintett hatóságok és ügynökségek bevonásával folytatott többoldalú párbeszéd támogatása érdekében, azzal a céllal, hogy javaslatokat fogalmazzanak meg közösen elfogadott intézkedésekre, ösztönzőkre és iránymutatásokra a tulajdonosok és bérlők, illetve épületek vagy önálló rendeltetési egységek tulajdonosai közötti egyenlőtlen ösztönzőkre vonatkozóan.

Minden tagállam jelentést tesz ezekről a korlátokról, valamint a 2010/31/EU irányelv 2a. cikke és az (EU) 2018/1999 rendelet szerinti hosszú távú felújítási stratégiájában tett intézkedésekről.

🡻 2012/27/EU
⇨ új szöveg

(6~~5~~) A Bizottság ösztönzi a tagállamokban alkalmazott ~~legjobb~~ ⇨ bevált ⇦ energiahatékonysági gyakorlatok ⇨ és az egyenlőtlen ösztönzők enyhítésére alkalmazott módszerek ⇦ cseréjét és széles körben való elterjesztését.

⇩ új szöveg

22. cikk

A kiszolgáltatott helyzetben lévő felhasználók felelősségvállalása és védelme, valamint az energiaszegénység enyhítése

(1) A tagállamok megfelelő intézkedéseket hoznak az energiaszegénység által érintett személyek, a kiszolgáltatott helyzetben lévő felhasználók és adott esetben a szociális bérlakásokban élők felelősségvállalása és védelme érdekében.

A kiszolgáltatott helyzetben lévő felhasználók fogalmának az (EU) 2019/944 irányelv 28. cikkének (1) bekezdése és 29. cikke, valamint a 2009/73/EK irányelv 3. cikkének (3) bekezdése szerinti meghatározásakor a tagállamok figyelembe veszik a végső felhasználókat.

(2) Az energiaszegénység enyhítése érdekében a tagállamok az energiahatékonyság-javító intézkedéseket és kapcsolódó fogyasztóvédelmi vagy tájékoztatási intézkedéseket –

különösen a 21. cikkben és a 8. cikk (3) bekezdésében foglaltakat – prioritásként hajtják végre az energiaszegénység által érintett személyek, a kiszolgáltatott helyzetben lévő felhasználók és adott esetben a szociális bérlakásokban élők körében.

(3) A kiszolgáltatott helyzetben lévő felhasználók, az energiaszegénység által érintett személyek és adott esetben a szociális bérlakásokban élők támogatása érdekében a tagállamok:

a) energiahatékonyság-javító intézkedéseket hajtanak végre az egyéb szakpolitikákból és intézkedésekből – például az ezen irányelv 9. cikke szerint végrehajtott adóintézkedésekből vagy a kibocsátáskereskedelmi rendszernek az ETS-irányelv [hivatkozás a javaslatra] szerinti, épületekben és a közlekedési ágazatban történő alkalmazásából – fakadó elosztási hatások enyhítése érdekében;

b) az energiahatékonyság-javító intézkedésekbe – mint kiemelt intézkedésekbe – történő beruházások céljából a lehető legjobban felhasználják a nemzeti és uniós szinten rendelkezésre álló közfinanszírozást, ideértve adott esetben azt a pénzügyi hozzájárulást is, amelyet a tagállam a Szociális Klímaalapból kapott [a Szociális Klímaalapról szóló rendelet 9. és 14. cikke] alapján, valamint az EU ETS szerinti kibocsátáskereskedelemből származó kibocsátási egységek árveréséből származó bevételeket;

c) adott esetben korai, előretekintő beruházásokat hajtanak végre az energiahatékonyság-javító intézkedések terén, mielőtt megmutatkoznának az egyéb szakpolitikák és intézkedések elosztási hatásai;

d) előmozdítják a technikai segítségnyújtást, valamint az olyan finanszírozási és pénzügyi eszközök bevezetését, mint például a közműszámla-alapú finanszírozási rendszerek, a helyi hitelveszteség-tartalékok, a garanciaalapok, a mélyfelújításokra és a minimális energianyereséget eredményező felújításokra szánt források;

e) technikai segítségnyújtást mozdítanak elő a szociális szereplők számára a kiszolgáltatott helyzetben lévő fogyasztók energiapiacon való aktív részvételének, valamint energiafogyasztási szokásaik pozitív megváltoztatásának ösztönzése érdekében;

f) hozzáférést biztosítanak minimális energianyereséghez kötött finanszírozáshoz, vissza nem térítendő támogatásokhoz vagy egyéb támogatásokhoz.

(4) A tagállamok szakértői hálózatot hoznak létre különféle ágazatok, például az egészségügy, az építőipar és a szociális ágazatok szakértőiből, olyan stratégiák kidolgozása céljából, amelyek támogatják a helyi és nemzeti döntéshozókat az energiaszegénységet enyhítő, energiahatékonyság-javító intézkedések végrehajtásában, az energiaszegénység enyhítését célzó, szilárd és hosszú távú megoldások létrehozására irányuló intézkedések kidolgozásában, valamint a megfelelő technikai segítségnyújtás és pénzügyi eszközök kidolgozásában. A tagállamok törekszenek arra, hogy a szakértői hálózatot oly módon állítsák össze, hogy az biztosítsa a nemek egyensúlyát, és tükrözze a perspektívák sokszínűségét.

A tagállamok ugyanezt a szakértői hálózatot a következőkkel is megbízhatják:

a) nemzeti fogalommeghatározások, mutatók és kritériumok kidolgozása az energiaszegénységre és az energiaszegénység által érintett felhasználókra, valamint a kiszolgáltatott helyzetben lévő felhasználók, köztük a végső felhasználók fogalmára vonatkozóan;

b) az energiaszegénység kérdéséhez kapcsolódó, használandó és jelentendő releváns mutatók és adatkészletek kidolgozása vagy javítása, valamint

c) megfizethetőséget biztosító módszerek és intézkedések kidolgozása, a lakhatási költségek semlegességének előmozdítása, illetve annak biztosítása, hogy az energiahatékonyság-javító intézkedésekre fordított állami finanszírozás az épületek és önálló rendeltetési egységek tulajdonosait és bérlőit egyaránt szolgálja, különös tekintettel a kiszolgáltatott helyzetben lévő felhasználókra, az energiaszegénység által érintett személyekre és adott esetben a szociális bérlakásokban élőkre;

d) intézkedések értékelése és adott esetben előterjesztése olyan helyzetek megelőzésére vagy orvoslására, amelyekben egyes csoportok jobban érintettek vagy jobban ki vannak téve az energiaszegénység kockázatának, vagy érzékenyebbek az energiaszegénység káros hatásaira, például a nők, a fogyatékossággal élő személyek, az idősek, a gyermekek és a faji vagy etnikai kisebbséghez tartozó személyek.

↓ 2012/27/EU (kiigazított szöveg)

~~(3) A Bizottság megvizsgálja azon intézkedéseinek hatását, amelyek célja a többek között az európai szociális párbeszédet magában foglaló fórumok fejlesztésének támogatása az energiahatékonysági képzési programok előmozdításában, majd a Bizottság adott esetben további intézkedéseket terjeszt elő. A Bizottság ösztönzi az európai szociális partnereket az energiahatékonyságról szóló megbeszéléseik folytatására.~~

VIII. FEJEZET

AZ ENERGIAELLÁTÁS HATÉKONYSÁGA

23~~14~~. cikk

A **fűtés és hűtés ~~hatékonyságának előmozdítása~~ ⌦ értékelése és tervezése ⌫**

⇩ új szöveg

(1) Integrált nemzeti energia- és klímatervének, az azt követő integrált nemzeti energia- és klímatervének, valamint az (EU) 2018/1999 rendelettel összhangban bejelentett kapcsolódó eredményjelentéseinek részeként minden tagállam átfogó fűtési és hűtési értékelést nyújt be a Bizottságnak. Az átfogó értékelésnek tartalmaznia kell a IX. mellékletben meghatározott információkat, és ahhoz csatolni kell az (EU) 2018/2001 irányelv 15. cikkének (7) bekezdése szerint elvégzett értékelést.

↓ 2012/27/EU (kiigazított szöveg)

~~(1) A tagállamok 2015. december 31-ig elvégzik a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelés és a hatékony távfűtés/távhűtés megvalósíthatósági potenciáljának átfogó értékelését, amely értékelés tartalmazza a VIII. mellékletben előírt információkat, és erről értesítik a Bizottságot. Amennyiben már végeztek ilyen értékelést, erről értesítik a Bizottságot.~~

~~Az átfogó értékelés során maradéktalanul figyelembe veszik az ország nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelési potenciáljáról a 2004/8/EK irányelv értelmében készített elemzést.~~

~~A Bizottság kérésére az értékelést ötévente naprakésszé kell tenni és erről a Bizottságot értesíteni kell. A Bizottságnak az erre vonatkozó kérését a határidő lejárta előtt legalább egy évvel kell megtennie.~~

~~(2) A tagállamoknak olyan szakpolitikákat kell elfogadniuk, amelyek ösztönzik azt, hogy helyi és regionális szinten megfelelően vegyék figyelembe a hatékony fűtési/hűtési rendszerek és különösen a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelést alkalmazó rendszerek felhasználásában rejlő potenciált. Figyelembe kell venni a helyi és regionális fűtési piacok kialakításának lehetőségét.~~

⇩ új szöveg

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a nyilvánosság lehetőséget kapjon a fűtési és hűtési tervek elkészítésében, az átfogó értékelésben, valamint a szakpolitikákban és intézkedésekben való részvételre.

🡻 2012/27/EU (kiigazított szöveg)
⇨ új szöveg

(3) Az (1) bekezdésben említett értékelés céljából a tagállamok a területükre kiterjedő költség-haszon elemzést végeznek = az éghajlati tényezőket, a gazdasági megvalósíthatóságot és a műszaki alkalmazhatóságot alapul véve = ~~a IX. melléklet 1. részével összhangban~~. A költség-haszon elemzésnek alkalmasnak kell lennie a fűtési és hűtési szükségleteknek megfelelő, leginkább költséghatékony megoldások azonosítására és végrehajtásuk elősegítésére. A költség-haszon elemzés részét képezheti egy, a ~~bizonyos tervek és programok környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló, 2001. június 27-i~~ 2001/42/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv[116] szerinti környezeti vizsgálatnak az e cikk (1) bekezdésében említett értékelés céljából.

⌦ A tagállamok kijelölik a költség-haszon elemzések elvégzéséért felelős illetékes hatóságokat, a X. melléklettel összhangban rendelkezésre bocsátják a részletes módszer~~tanokat~~eket és feltevéseket, valamint meghatározzák és közzéteszik a gazdasági elemzés eljárásait. ⌫

(4) Ha az (1) bekezdésben említett értékelés és a (3) bekezdésben említett elemzés alapján olyan lehetőség van nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelés és/vagy a hatékony távfűtés/távhűtés olyan alkalmazására, ahol a haszon meghaladja a költségeket, a tagállamok megteszik a megfelelő intézkedéseket a hatékony távfűtési/távhűtési infrastruktúra fejlesztése érdekében, és/vagy annak érdekében, hogy az kompatibilis legyen a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelés kifejlesztésével, valamint a hulladékhőből és megújuló energiaforrásokból előállított fűtési- és hűtési energia hasznosításával, az ~~(1), (5) és ((7) bekezdéssel~~ ⇨ (1) bekezdéssel és a 24. cikk (4) és (6) bekezdésével ⇦ összhangban.

Amennyiben az (1) bekezdésben említett értékelés és a (3) bekezdésben említett elemzés alapján nem határozható meg olyan lehetőség, amely vonatkozásában az előnyök meghaladják a költségeket – köztük a 24. cikk (4) bekezdésében~~az (5) bekezdésben~~ említett költség-haszon elemzés elvégzésének adminisztrációs költségeit – az érintett tagállam mentesítheti a létesítményeket az abban a bekezdésben meghatározott követelmények alól.

---

116 Az Európai Parlament és a Tanács 2001/42/EK irányelve (2001. június 27.) bizonyos tervek és programok környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról (HL L 197., 2001.7.21., 30. o.).

⇩ új szöveg

(5) A tagállamok olyan politikákat és intézkedéseket fogadnak el, amelyek biztosítják az (1) bekezdés szerint elvégzett átfogó értékelésekben azonosított lehetőségek kiaknázását. E szakpolitikáknak és intézkedéseknek tartalmazniuk kell legalább a IX. mellékletben meghatározott elemeket. Az egyes tagállamok integrált nemzeti energia- és klímaterveik, az azt követő integrált nemzeti energia- és klímaterveik, valamint az (EU) 2018/1999 rendelettel összhangban bejelentett eredményjelentéseik aktualizálásának részeként bejelentik ezeket a szakpolitikákat és intézkedéseket.

(6) A tagállamok arra ösztönzik a regionális és helyi hatóságokat, hogy legalább az 50 000 főnél nagyobb összlakosságú településeken dolgozzanak ki helyi fűtési és hűtési terveket. E terveknek minimálisan:

a) az (1) bekezdés szerint elvégzett átfogó értékelésekben megadott információkon és adatokon kell alapulniuk, és meg kell adniuk az energiahatékonyság – többek között a hulladékhő visszanyerése révén történő – növelésének, valamint a megújuló energiának az adott területen a fűtésben és hűtésben való növelésére vonatkozó potenciál becslését és feltérképezését;

b) stratégiát kell tartalmazniuk a (6) bekezdés a) pontja szerint azonosított potenciál kiaknázására vonatkozóan;

c) valamennyi érintett regionális vagy helyi érdekelt fél bevonásával kell készülniük és biztosítaniuk kell a nyilvánosság részvételét;

d) figyelembe kell venniük a helyi közösségek, valamint több helyi vagy regionális közigazgatási egység vagy régió közös szükségleteit;

e) magukban kell foglalniuk az azonosított szakpolitikák és intézkedések végrehajtása terén elért haladás nyomon követését.

A tagállamok biztosítják, hogy a nyilvánosság lehetőséget kapjon a fűtési és hűtési tervek elkészítésében, az átfogó értékelésben, valamint a szakpolitikákban és intézkedésekben való részvételre.

E célból a tagállamok olyan ajánlásokat dolgoznak ki, amelyek támogatják a regionális és helyi hatóságokat az azonosított potenciált kiaknázó, energiahatékony és megújuló energián alapuló fűtésre és hűtésre vonatkozó szakpolitikák és intézkedések regionális és helyi szintű végrehajtásában. A tagállamok minden lehetséges módon a lehető legnagyobb mértékben támogatják a regionális és helyi hatóságokat b, ideértve a pénzügyi támogatást és a technikai támogatási rendszereket is.

24. cikk

Fűtés-és hűtésszolgáltatás

(1) A primerenergia-hatékonyság és a megújuló energiák fűtés- és hűtésszolgáltatásban képviselt arányának növelése érdekében az olyan távfűtési és -hűtési rendszerek hatékonyak, amelyek megfelelnek az alábbi követelményeknek:

a) 2025. december 31-ig az olyan rendszerek, amelyek legalább 50 %-ban megújuló energiát, 50 %-ban hulladékhőt, 75 %-ban kapcsolt energiatermelésből származó hőt vagy 50 %-ban ilyen energiák és hők kombinációját használják;

b) 2026. január 1-jétől az olyan rendszerek, amelyek legalább 50 %-ban megújuló energiát, 50 %-ban hulladékhőt, 80 %-ban pedig nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelésből származó hőt vagy e hőenergia legalább olyan kombinációját használják a hálózatban, ahol a megújuló energia részaránya legalább 5 %, és a megújuló energia, a hulladékhő vagy a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelésből származó hő teljes részaránya legalább 50 %;

c) 2035. január 1-jétől az olyan rendszerek, amelyek legalább 50 %-ban megújuló energiát és hulladékhőt használnak fel, ahol a megújuló energia részaránya legalább 20 %;

d) 2045. január 1-jétől az olyan rendszerek, amelyek legalább 75 %-ban megújuló energiát és hulladékhőt használnak fel, ahol a megújuló energia részaránya legalább 40 %;

e) 2050. január 1-jétől a kizárólag megújuló energiát és hulladékhőt felhasználó rendszerek, amelyekben a megújuló energia részaránya legalább 60 %.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben egy távfűtési és -hűtési rendszer megépítésére vagy jelentős felújítására kerül sor, az megfeleljen az (1) bekezdésben meghatározott, a rendszer felújítás utáni működésének megkezdésekor vagy folytatásakor teljesítendő kritériumoknak. Ezen túlmenően a tagállamok biztosítják, hogy a távfűtési és -hűtési rendszer megépítése vagy jelentős felújítása során a meglévő hőforrásokban ne növekedjen a földgáztól eltérő fosszilis tüzelőanyagok felhasználása a felújítás előtti teljes üzemelés előző három naptári évének átlagához képest, és hogy a rendszerben az új hőforrások ne használjanak fel földgázon kívüli egyéb fosszilis tüzelőanyagokat.

(3) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy 2025. január 1-jétől, majd azt követően ötévente az összes olyan meglévő távfűtési és -hűtési rendszer üzemeltetője, amelynek teljes energiateljesítménye meghaladja az 5 MW-ot, és amely nem felel meg az (1) bekezdés b)–e) pontjában meghatározott kritériumoknak, tervet készítsen a primerenergia-hatékonyság és a megújuló energia arányának növelésére. A tervnek tartalmaznia kell az (1) bekezdés b)–e) pontjában meghatározott kritériumoknak való megfelelést célzó intézkedéseket, és azt az illetékes hatóságnak jóvá kell hagynia.

🡻 2012/27/EU (kiigazított szöveg)
⇨ új szöveg

(4~~5~~) ⇨ Annak felmérése érdekében, hogy gazdasági szempontból mennyire megvalósítható a fűtés- és hűtésszolgáltatás energiahatékonyságának növelése, ⇦ a~~z A~~tagállamok biztosítják, hogy ~~2014. június 5. után~~ a XI~~X~~. melléklet ~~2. részével~~ összhangban ⇨ a létesítmény szintjén ⇦ ~~elvégezzék a~~ költség-haszon elemzést végezzenek, abban az esetben, ha ⇨ a következő létesítményeket újonnan tervezték vagy jelentősen felújították ⇦:

a) a több mint ~~20~~ ⇨ 5 ⇦ MW ⇨ évi átlag ⇦ teljes ⇨ energiabevitelű ⇦ ~~bemenő hőteljesítményű~~ ~~új~~ hő alapú villamosenergia-termelő létesítmények~~et terveznek~~, a létesítménynek nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelő létesítményként történő üzemeltetésének előírásával járó költség és haszon felbecslése céljából;

~~b) több mint 20 MW teljes névleges bemenő hőteljesítményű villamosenergia-termelő létesítmény jelentős felújításon esik át, a létesítménynek nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelő létesítménnyé történő átalakításával járó költség és haszon felbecslése céljából;~~

~~c) 20 MW-ot meghaladó teljes bemenő hőteljesítményű, hasznosítható hőmérsékleti szintű hulladékhőt termelő ipari létesítményeket terveznek vagy jelentősen felújítanak, a hulladékhőnek gazdaságilag indokolt igény kielégítésére való – többek között kapcsolt energiatermeléssel történő – felhasználása tekintetében, illetve e létesítménynek a távfűtési/távhűtési hálózathoz csatlakoztatása tekintetében a költségek és a haszon felbecslése céljából;~~

~~d) új távfűtési/távhűtési hálózatot terveznek, vagy amikor egy már meglévő távfűtési/távhűtési hálózatba olyan új energiatermelő létesítményt terveznek, amelynek teljes bemenő hőteljesítménye meghaladja a 20 MW-ot, vagy amikor egy ilyen meglévő létesítményt jelentősen felújítanak, a közeli ipari létesítményekből származó hulladékhő felhasználásával járó költségek és haszon felbecslése céljából.~~

⇩ új szöveg

b) olyan ipari létesítmények, amelyek átlagos éves teljes energiabevitele meghaladja az 5 MW-ot, a hulladékhő helyszíni és helyszínen kívüli felhasználásának értékelése céljából;

c) olyan kiszolgáló létesítmények, amelyek éves átlagos energiabevitele meghaladja az 5 MW-ot, például szennyvízkezelő létesítmények és LNG-létesítmények a hulladékhő helyszíni és helyszínen kívül felhasználásának értékelése céljából,

d) olyan adatközpontok, amelyek teljes névleges energiabevitele meghaladja az 1 MW-os szintet, annak felmérése céljából, hogy a hulladékhő gazdaságilag indokolt kereslet kielégítése érdekében történő felhasználása, valamint a létesítmény távfűtési hálózathoz vagy hatékony/RES-alapú távfűtési rendszerhez való csatlakoztatása milyen költségekkel és hasznokkal járna. Az elemzésnek ki kell térnie azokra a hűtőrendszer-megoldásokra, amelyek lehetővé teszik a hulladékhő elvezetését vagy hasznos hőszinten, minimális kiegészítő energiaráfordítással történő befogását.

A b)–d) pont alkalmazásában a létesítmény helyszínén keletkező hulladékhő felmérése céljából az e bekezdésben meghatározott költség-haszon elemzés helyett a VI. melléklet szerinti energetikai auditok is végezhetők.

🡻 2012/27/EU
⇨ új szöveg

E bekezdés ~~b), c) és d)~~ ⇨ b) és c) ⇦ pontjának alkalmazásában nem tekintendő felújításnak, ha az égetőberendezést az általa kibocsátott szén-dioxid leválasztására alkalmas berendezéssel szerelik fel azzal a céllal, hogy gondoskodjanak annak a 2009/31/EK irányelvnek megfelelő geológiai tárolásáról.

A tagállamok ~~előírják~~ ⇨ előírhatják ⇦, hogy a ~~c) és d) pontban említett~~ költség-haszon elemzést azokkal a vállalkozásokkal együttműködve végezzék el, amelyek a ~~távfűtési/távhűtési hálózatok~~ ⇨ létesítmény ⇦ üzemeltetéséért felelnek.

(5~~6~~) A tagállamok a~~z~~ (4~~5~~) bekezdés rendelkezéseinek hatálya alól kivonhatják az alábbiakat:

a) azok~~at~~ a csúcserőművek és tartalék villamosenergia-termelő erőművek, amelyeket egy ötéves időszak alatti mozgóátlag alapján évi kevesebb mint 1500 óra üzemelésre terveztek, amennyiben a tagállam által létrehozott hitelesítési eljárás alapján biztosítható, hogy a kivétel engedélyezésének ez a feltétele teljesül;

~~b) az atomerőművek;~~

b~~c~~) azok a létesítmények, amelyeknek a 2009/31/EK irányelv alapján jóváhagyott geológiai tárolóhelyhez közel kell elhelyezkedniük;~~.~~

⇩ új szöveg

c) olyan adatközpontok, amelyek hulladékhőjét távfűtési hálózatban vagy közvetlenül helyiségek fűtésére, használati melegvíz előállítására vagy egyéb célokra használják vagy fogják használni abban az épületben vagy épületcsoportban, ahol az található.

🡻 2012/27/EU (kiigazított szöveg)
⇨ új szöveg

A tagállamok az egyes létesítményeknek az (5) bekezdés c) és d) pontjában foglalt rendelkezések alóli mentesítése céljából ezen túlmenően küszöbértékeket is megállapíthatnak, a rendelkezésre álló hasznos hulladékhő mennyisége, a hőigény és az ipari létesítmények vagy a távfűtési hálózatok közötti távolság tekintetében.

A tagállamok ~~2013. december 31-ig~~ értesítik a Bizottságot az e bekezdés értelmében elfogadott kivételekről~~, később pedig a végrehajtott változtatásokról~~.

(6~~7~~) A tagállamok a~~z (EU) 2019/944~~ ~~2009/72/EK~~ irányelv 8~~7~~. cikkében említett vagy azokkal egyenértékű engedélyezési kritériumokat fogadnak el az alábbiak érdekében:

a) a~~z~~ 23. cikk (1) bekezdésben említett átfogó értékelés eredményének figyelembevétele;

b) a~~z~~ (4~~5~~) bekezdésben foglalt követelmények teljesítésének biztosítása; ~~és~~

c) a~~z~~ (4~~5~~) bekezdésben említett költség-haszon elemzés eredményének figyelembevétele.

(7~~8~~) A tagállamok mentesíthetik az egyes létesítményeket az alól, hogy a (6~~7~~) bekezdésben említett engedélyezési kritériumok alapján kötelesek legyenek olyan lehetőségeket megvalósítani, amelyekben a hasznok meghaladják a költségeket, amennyiben jogi, tulajdoni vagy finanszírozási okokból ez elengedhetetlen. Ezekben az esetekben az érintett tagállam döntéséről indokolással ellátott értesítést küld a Bizottságnak a döntés meghozatalát követő három hónapon belül. ⇨ A Bizottság az értesítés kézhezvételétől számított három hónapon belül véleményt bocsáthat ki az értesítésről. ⇦

(8~~9~~) E cikk (4~~5~~), (5~~6~~), (6~~7~~) és (7~~8~~) bekezdését alkalmazni kell a 2010/75/EU irányelv hatálya alá tartozó létesítményekre is az említett irányelv követelményeinek sérelme nélkül.

⇩ új szöveg

(9) A tagállamok információkat gyűjtenek az e cikk (4) bekezdésének a), b), c) és d) pontjával összhangban elvégzett költség-haszon elemzésekről. Ezeknek tartalmazniuk kell legalább a rendelkezésre álló hőmennyiségekkel és hőparaméterekkel, az évente tervezett üzemórák számával és a helyszínek földrajzi elhelyezkedésével kapcsolatos adatokat. Ezeket az adatokat potenciális érzékenységük kellő figyelembevételével kell közzétenni.

↓ 2012/27/EU (kiigazított szöveg)
⇨ új szöveg

(10) A IIIH. melléklet f) pontjában említett egységes hatásfok-referenciaértékek alapján a tagállamok biztosítják, hogy a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelésből származó villamos energia származása az egyes tagállamokban megállapított objektív, átlátható és megkülönböztetésmentes kritériumoknak megfelelően garantálható legyen. Biztosítják továbbá, hogy ez a származási garancia megfeleljen a követelményeknek és tartalmazza legalább a XIX. mellékletben meghatározott információkat. A tagállamok – kizárólag az ebben a bekezdésben említett információk igazolásaként – kölcsönösen elismerik egymás származási garanciáit. Amennyiben a származási garancia ilyen igazolásként való elismerését – különösen a csalások megelőzésével kapcsolatos okokból – megtagadják, annak objektív, átlátható és megkülönböztetésmentes feltételeken kell alapulnia. A tagállamok az ilyen megtagadásról és annak indokairól minden esetben értesítik a Bizottságot. A származási garancia elismerésének megtagadása esetén a Bizottság határozatot fogadhat el, amelyben az elismerést megtagadó felet kötelezi a származási garancia elismerésére, különösen az elismerés alapjául szolgáló objektív, átlátható és megkülönböztetésmentes feltételekre tekintettel.

A Bizottság ezen irányelv 2923. cikkével összhangban, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján jogosult ~~a 2004/8/EK irányelv alapján~~ ~~a 2011/877/EU bizottsági végrehajtási határozatban~~[117] az (EU) 2015/2402 bizottsági végrehajtási rendeletben[118] előírt egységes hatásfok-referenciaértékek ~~2014. december 31-ig történő~~ felülvizsgálatára.

(11) A tagállamok biztosítják, hogy a kapcsolt energiatermeléshez nyújtható mindennemű támogatás feltétele legyen, hogy a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelésből származó villamos energiát és hulladékhőt ténylegesen primerenergia-megtakarítás céljára használják fel. A kapcsolt energiatermeléshez, valamint a távfűtési célú energia-előállításhoz és hálózatokhoz nyújtandó állami támogatásokra adott esetben az állami támogatásokra vonatkozó szabályok alkalmazandók.

2515. cikk

Energiaátalakítás, -szállítás és -elosztás

(1) A ~~tagállamok biztosítják, hogy a~~ nemzeti energetikai szabályozó hatóságok a földgáz- és villamosenergia-infrastruktúra üzemeltetésével kapcsolatos döntéseikben ⇨ – ideértve a hálózati díjakról hozott döntéseiket is – ⇦ ~~kellőképpen figyelembe vegyék~~ ⇨ ezen irányelv 3. cikkével összhangban az „első ⇦ az energiahatékonyság” ⇨ elvét alkalmazzák ⇦ ~~kérdését~~ az (EU) 2019/944~~a 2009/72/EK~~ és a 2009/73/EK irányelvben meghatározott szabályozási feladatok ellátása során.

117 ~~HL L 343., 2011.12.23., 91. o.~~

118 A Bizottság (EU) 2015/2402 felhatalmazáson alapuló rendelete (2015. október 12.) a 2012/27/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv alkalmazásában a külön hő- és villamosenergia-termelésre vonatkozóan megállapított egységes hatásfok-referenciaértékek felülvizsgálatáról, valamint a 2011/877/EU bizottsági végrehajtási határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 333., 2015.12.19., 54. o.).

~~Így különösen, a tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti energiaszabályozó hatóságok a hálózati díjszabások és szabályozások kidolgozása révén – a 2009/72/EK irányelv keretében és az egyes intézkedések költségeinek és hasznainak figyelembevételével – ösztönzőket biztosítsanak a hálózatüzemeltetőknek, amelyek célja a hálózathasználók részére olyan hálózati szolgáltatások hozzáférhetővé tétele, amelyek lehetővé teszik számukra különböző energiahatékonyság-javító intézkedéseknek az intelligens hálózatok folyamatos fejlesztése keretében történő végrehajtását.~~

~~Az ilyen rendszerszintű szolgáltatásokat a rendszerüzemeltetők határozhatják meg, és a rendszerszintű szolgáltatások nem gyakorolhatnak káros hatást a rendszer biztonságára.~~

⇩ új szöveg

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a földgáz- és villamosenergia-átviteli és -elosztó hálózatok üzemeltetői a hálózattervezési, hálózatfejlesztési és beruházási döntéseik során az energiahatékonyság ezen irányelv 3. cikke szerinti elsődlegességének elvét alkalmazzák. Az energiaellátás biztonságának és a piaci integrációnak a figyelembevétele mellett a tagállamok biztosítják, hogy – az éghajlatváltozás mérsékléséhez való hozzájáruláskánt – az átvitelirendszer-üzemeltetők és az elosztórendszer-üzemeltetők ne ruházzanak be meg nem térülő eszközökbe. A nemzeti szabályozó hatóságoknak módszereket és iránymutatást kell biztosítaniuk a költség-haszon elemzésben szereplő alternatívák értékeléséhez, a tágabb értelemben vett hasznok figyelembevételével, valamint az átvitelirendszer-üzemeltetők vagy az elosztórendszer-üzemeltetők által benyújtott projektek jóváhagyásakor, ellenőrzésekor és nyomon követésekor ellenőrizniük kell, hogy azok végrehajtják-e az energiahatékonyság elsődlegességének elvét.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az átviteli- és elosztóhálózat-üzemeltetők feltérképezzék a hálózati veszteségeket, és költséghatékony intézkedéseket hozzanak a hálózati veszteségek csökkentése érdekében. Az átviteli- és elosztóhálózat-üzemeltetők jelentést tesznek a nemzeti energetikai szabályozó hatóságnak a fenti intézkedésekről és a hálózati veszteségek csökkentése révén várható energiamegtakarításról. A nemzeti energetikai szabályozó hatóságok korlátozzák az átviteli- és elosztóhálózat-üzemeltetők azon lehetőségét, hogy a fogyasztók által fizetett díjakból visszanyerjék azokat a hálózati veszteségeket, amelyek elkerülhetők lettek volna. A tagállamok biztosítják, hogy az átviteli- és elosztórendszer-üzemeltetők a meglévő földgáz- vagy villamosenergia-átviteli vagy -elosztó rendszereik tekintetében értékeljék az energiahatékonyság-javító intézkedéseket, és az infrastruktúra tervezése és üzemeltetése során javítsák az energiahatékonyságot. A tagállamok arra ösztönzik az átviteli- és elosztóhálózat-üzemeltetőket, hogy ösztönzőkön alapuló szabályozás révén innovatív megoldásokat dolgozzanak ki a meglévő rendszerek energiahatékonyságának javítására.

(4) A nemzeti energetikai szabályozó hatóságok az (EU) 2019/944 irányelv 59. cikkének l) pontja és a 2009/73/EK irányelv 41. cikke alapján elkészített éves jelentésbe külön szakaszt illesztenek be a földgáz- és villamosenergia-infrastruktúra üzemeltetésével kapcsolatos energiahatékonyság-javulás terén elért haladásról. Ezekben a jelentésekben a nemzeti energetikai szabályozó hatóságok értékelik a földgáz- és villamosenergia-infrastruktúra üzemeltetése során keletkező hálózati veszteségeket, az átviteli- és elosztóhálózat-üzemeltetők által végrehajtott intézkedéseket, és adott esetben ajánlásokat tesznek az energiahatékonyság-javításra.

↓ 2012/27/EU (kiigazított szöveg)

(5) A villamos energia tekintetében a tagállamok biztosítják, hogy, a hálózati szabályzatok és díjszabások megfeleljenek a XII~~XI~~. mellékletben foglalt kritériumoknak, figyelembe véve az (EU) 2019/943~~714/2009/EK~~ rendelet értelmében kidolgozott iránymutatásokat és szabályzatokat.

~~(2) A tagállamok 2015. június 30-ig biztosítják, hogy:~~

~~a) értékelés készüljön a gáz- és villamosenergia-infrastruktúrájuk – így különösen az átvitellel, az elosztással, a terhelésszabályozással és interoperabilitással, valamint az energiatermelő létesítményekhez történő csatlakozással összefüggő – energiahatékonysági potenciáljáról, ezen belül a mikro-energiagenerátorok vonatkozásában fennálló lehetőségekről;~~

~~b) meghatározásra kerüljenek a hálózati infrastruktúrát érintő költséghatékony energiahatékonysági fejlesztések megvalósításával összefüggő konkrét intézkedések és beruházások, azok bevezetésének ütemtervével.~~

↓ (EU) 2018/2002 1. cikk, 11. pont

~~(2a) 2020 december 31-ig a Bizottság az érintett érdekelt felekkel való konzultációt követően közös módszertant dolgoz ki a hálózatüzemeltetőknek arra való ösztönzése érdekében, hogy csökkentsék a költségeket, költség- és energiahatékony infrastrukturális beruházási programot hajtsanak végre, valamint hogy megfelelően vegyék figyelembe a hálózat energiahatékonyságát és rugalmasságát.~~

↓ 2012/27/EU (kiigazított szöveg)
⇨ új szöveg

(6~~5~~) A hálózatos energiaátvitel és -elosztás tekintetében a tagállamok engedélyezhetnek a rendszerekben és díjszabási struktúrákban szociális célú összetevőket, feltéve, hogy az ~~szállítási~~ ⌦ átviteli ⌫- és elosztási rendszert károsító hatások a szükséges minimumra korlátozódnak, és az adott társadalmi célhoz képest nem aránytalan mértékűek.

(7~~4~~) A ~~tagállamok~~ ⇨ nemzeti szabályozó hatóságok ⇦ biztosítják a szállítási ⌦ átviteli ⌫ és elosztási díjszabásban alkalmazott olyan ösztönzők megszüntetését, amelyek hátrányosak a villamos energia ⇨ és a földgáz ⇦ előállítása, átvitele és elosztása, valamint ~~az áram~~ellátás~~a~~ ~~összhatékonysága – így az~~ energiahatékonysága = szempontjából~~, vagy az olyan ösztönzőkét, amelyek akadályozhatják a keresletoldali válaszintézkedés kiegyensúlyozó és járulékos szolgáltatásokba való beépítését~~. A tagállamok biztosítják, hogy a hálózatüzemeltetők ösztönzést nyerjenek az infrastruktúra tervezése és üzemeltetése terén a hatékonyság javítására, továbbá a 2009/72/EK irányelv keretében azt, hogy a díjszabás lehetővé tegye, hogy a szolgáltatók javítsák a fogyasztói részvételt a rendszerhatékonyságban, beleértve a keresletoldali szabályozást is a nemzeti körülmények függvényében~~.

↓ (EU) 2019/944 70. cikk, 5. a) pont

(8~~5~~) A szállításirendszer-üzemeltetőknek és az elosztórendszer-üzemeltetőknek meg kell felelniük a XII. mellékletben foglalt követelményeknek.

↓ 2012/27/EU
⇨ új szöveg

~~A tagállamok különösen elősegíthetik a kis kapcsolt energiatermelő egységekből és a kapcsolt energiatermelő mikroegységekből előállított, nagy hatásfokú, kapcsolt energiatermelésből származó villamos energia hálózati rendszerhez való csatlakozását. A tagállamok adott esetben intézkedéseket hoznak annak ösztönzésére, hogy a hálózatüzemeltetők a kapcsolt energiatermelő mikroegységek beszerelése tekintetében egy egyszerű értesítési – „beszerelési és tájékoztatási" – eljárást vezessenek be, hogy ezzel az egyes polgárok és a beszerelők számára egyszerűsítsék és lerövidítsék az engedélyezési eljárást.~~

~~(6) A tagállamok – a hálózat megbízhatóságának és biztonságosságának fenntartásával összefüggő követelményekre figyelemmel – megfelelő lépéseket tesznek annak biztosítása érdekében, hogy a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelő létesítmények a szállításirendszer-üzemeltetők és az elosztásirendszer-üzemeltetők szintjén üzemeltetői egyensúlyozási és más üzemeltetési szolgáltatásokat nyújthassanak, amennyiben ez technikailag és gazdaságilag megvalósítható a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelő létesítmény működési módjával. A szállításirendszer-üzemeltetők és az elosztórendszer-üzemeltetők biztosítják, hogy az ilyen szolgáltatások átlátható és ellenőrizhető szolgáltatási pályázati eljárás részét képezzék.~~

(9) A ~~tagállamok~~ ⇨ nemzeti szabályozó hatóságok ⇦ adott esetben előírhatják a szállításirendszer-üzemeltetőknek és az elosztórendszer-üzemeltetőknek, hogy kedvezményes kapcsolódási és rendszerhasználati díjakon keresztül ösztönözzék, hogy a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelő egységek a keresleti pontok közelében helyezkedjenek el.

(10~~7~~) A tagállamok engedélyezhetik a hálózatba bekapcsolódni szándékozó, nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelésből származó villamos energiát előállító termelők számára, hogy a hálózathoz való kapcsolódás munkálatainak elvégzésére ajánlati felhívást tegyenek közzé.

(11~~9~~) A 2010/75/EU irányelv szerinti jelentés megtételekor és az említett irányelv 9. cikke (2) bekezdésének sérelme nélkül a tagállamok mérlegelik a legalább 50 MW teljes névleges bemenő hőteljesítményű, tüzelőanyag égetésével foglalkozó létesítmények energiahatékonysági szintjére vonatkozó adatok megadását a 2010/75/EU irányelvvel ~~és a környezetszennyezés integrált megelőzéséről és csökkentéséről szóló, 2008. január 15-i 2008/1/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel~~[119] összhangban kidolgozott, vonatkozó elérhető legjobb technikák figyelembevételével.

~~A tagállamok arra ösztönözhetik az első albekezdésben említett létesítmények üzemeltetőit, hogy javítsák az éves átlagos nettó működési hatékonyságukat.~~

[119] ~~Az Európai Parlament és a Tanács 2008/1/EK irányelve (2008. január 15.) a környezetszennyezés integrált megelőzéséről és csökkentéséről ((HL L 24., 2010.12.17., 8. o.).~~

VIIV. FEJEZET

HORIZONTÁLIS RENDELKEZÉSEK

26~~16~~. cikk

Megfelelő minősítési, akkreditációs és tanúsítási rendszerek hozzáférhetősége

~~(1) Amennyiben valamely tagállam úgy ítéli meg, hogy a technikai hozzáértés, objektivitás és megbízhatóság nemzeti szinten nem megfelelő, 2014. december 31-ig biztosítja tanúsítási rendszerek és/vagy egyenértékű képesítési rendszerek – ezen belül adott esetben megfelelő képzési programok – hozzáférhetőségét vagy hozzáférhetőségének előkészítését az energiahatékonysági szolgáltatásokat, energetikai auditokat és energiahatékonyság javító intézkedéseket nyújtó szervezetek, energetikai vezetők számára, beleértve a 2010/31/EU irányelv 2. cikkének (9) bekezdésében meghatározott energetikai épületelem-szerelőket.~~

~~(2) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett rendszerek átláthatóságot biztosítsanak a fogyasztók számára, megbízhatóak legyenek és hozzájáruljanak a nemzeti energiahatékonysági célkitűzésekhez.~~

⇩ új szöveg

(1) A tagállamok az energiahatékonysággal kapcsolatos szakmákban a piaci igényeknek megfelelő, kellő szintű kompetenciákat biztosítanak. A tagállamok a szociális partnerekkel szoros együttműködésben biztosítják, hogy tanúsítási és/vagy azokkal egyenértékű képesítési rendszerek – ideértve szükség esetén megfelelő képzési programokat is – álljanak rendelkezésre az energiahatékonysági szakmák tekintetében, ideértve az energetikai szolgáltatókat, az energetikai auditokat végző szolgáltatókat, az energiakezelőket, a független szakértőket és a 2010/31/EU irányelv szerinti épületelemek telepítőit, és hogy e rendszerek megbízhatóak legyenek, és hozzájáruljanak a nemzeti energiahatékonysági célkitűzésekhez és az átfogó uniós dekarbonizációs célkitűzésekhez.

A tanúsítási és/vagy azzal egyenértékű képesítési rendszereket – beleértve szükség esetén megfelelő képzési programokat – biztosító szervezeteket a 765/2008/EK rendeletnek[120] megfelelően akkreditálni kell.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti tanúsítási vagy azzal egyenértékű képesítési rendszerek, köztük szükség esetén a képzési programok figyelembe vegyék a meglévő európai vagy nemzetközi szabványokat.

🡻 2012/27/EU
⇨ új szöveg

(3) A tagállamok nyilvánossá teszik az (1) bekezdésben említett tanúsítási ~~és/vagy akkreditációs rendszereket~~ vagy egyenértékű képesítési rendszereket ⇨ vagy megfelelő

---

[120] Az Európai Parlament és a Tanács 765/2008/EK rendelete (2008. július 9.) a termékek forgalmazása tekintetében az akkreditálás és piacfelügyelet előírásainak megállapításáról és a 339/93/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről

képzési programokat ⇦, és egymással és a Bizottsággal együttműködnek a rendszerek összehasonlítása és elismerése során.

A tagállamok megfelelő intézkedéseket hoznak ~~megteszik az~~ ahhoz ~~szükséges intézkedéseket~~, hogy a fogyasztók megismerjék a ~~képesítési és/vagy tanúsítványi~~ rendszerekhez való hozzáférés lehetőségeit a 27~~18~~. cikk (1) bekezdésével összhangban.

⇩ új szöveg

(4) A tagállamok 2024. december 31-ig, majd azt követően négyévente értékelik, hogy a rendszerek biztosítják-e az energetikai szolgáltatók, az energetikai auditokat végző szolgáltatók, az energiakezelők, a független szakértők és a 2010/31/EU irányelv szerinti épületelemek telepítői tekintetében előírt kompetenciák szükséges szintjét, és nyilvánosságra hozzák annak értékelését és ajánlásait.

🡻 2012/27/EU (kiigazított szöveg)
⇨ új szöveg

~~*17. cikk*~~

~~**Tájékoztatás és képzés**~~

~~(1) A tagállamok biztosítják a rendelkezésre álló energiahatékonysági mechanizmusokra, pénzügyi és jogi keretekre vonatkozó információk átláthatóságát, valamint ezek széleskörű terjesztését a fogyasztók, építők, építészek, mérnökök, környezetvédelmi és energetikai auditorok, valamint a 2010/31/EU irányelvben meghatározott építőelemek telepítői részére.~~

~~(4) A tagállamok – az érintett felek, többek között a helyi és regionális hatóságok közreműködésével – támogatják az olyan megfelelő tájékoztató, figyelemfelkeltő és képzési kezdeményezéseket, amelyek a polgárok számára tájékoztatást nyújtanak az energiahatékonyság-javító intézkedések megtételének előnyeiről és gyakorlati ésszerűségéről.~~

27~~18~~. cikk

~~Energiahatékonysági~~ ⇨ Energetikai ⇦ szolgáltatások

(1) A tagállamok előmozdítják~~az alábbi intézkedésekkel mozdítják elő~~ az ~~energiahatékonysági~~ ⇨ energetikai ⇦ szolgáltatások piacát és a kkv-k ~~e piachoz~~ ahhoz való hozzáférését azáltal, hogy

~~a)~~ világos és könnyen hozzáférhető információkat bocsátanak rendelkezésre ~~bocsátása~~ az alábbiakkal kapcsolatban:

a)~~i.~~ a rendelkezésre álló energiahatékonysági ⇨ energetikai ⇦ szolgáltatási szerződések és az ilyen szerződésekbe az energiamegtakarítás és a ~~végső felhasználók~~ ⌦ hasznosító fogyasztók ⌫ jogainak garantálása érdekében belefoglalandó záradékok;

b)~~ii.~~ az energiahatékonysági szolgáltatások támogatására rendelkezésre álló pénzügyi eszközök, ösztönzők, vissza nem térítendő támogatások ⇨ , rulírozó alapok, garanciák, biztosítási rendszerek ⇦ és kölcsönök;

⇩ új szöveg

c) a 26. cikkel összhangban tanúsított és/vagy képesített elérhető energetikai szolgáltatók, valamint képesítéseik és/vagy tanúsítványaik;

d) a rendelkezésre álló nyomonkövetési és hitelesítési módszerek, valamint minőség-ellenőrzési rendszerek.

🡻 2012/27/EU (kiigazított szöveg)
⇨ új szöveg

(2)~~b)~~ ⌦ A tagállamok ösztönzik ⌫ a tanúsító megjelölések – többek között szakmai szervezetek ~~az iparkamarák~~ általi – kidolgozását~~nak~~ ~~ösztönzése~~ ⇨ , európai vagy adott esetben nemzetközi szabványok alapján ⇦;

(3)~~c)~~ ⌦ a tagállamok nyilvánosságra hozzák és rendszeresen aktualizálják ⌫ a 26~~16~~. cikk szerint képesített és/vagy tanúsított rendelkezésre álló ~~energiahatékonysági~~ ⇨ energetikai ⇦ szolgáltatók, valamint képesítéseik és/vagy tanúsítványaik jegyzékét~~nek nyilvánosságra hozatala és rendszeres aktualizálása~~, vagy egy olyan felületet ~~biztosítása~~ ⌦ biztosítanak ⌫, amelyen keresztül az ~~energiahatékonysági~~ ⇨ energetikai ⇦ szolgáltatók információt tehetnek közzé.

⇩ új szöveg

(4) A tagállamok arra ösztönzik a közintézményeket, hogy a nagy épületek felújítása során energiahatékonyság-alapú szerződéseket alkalmazzanak. Az 1000 m^2-nél nagyobb hasznos alapterületű, nem lakáscélú nagy méretű épületek felújítása esetén a tagállamok biztosítják, hogy a közintézmények értékeljék az energiahatékonyság-alapú szerződések alkalmazásának megvalósíthatóságát.

A tagállamok ösztönözhetik a közintézményeket arra, hogy az energiahatékonyság-alapú szerződéseket ötvözzék kiterjesztett energetikai szolgáltatásokkal, ideértve a keresletoldali válaszintézkedéseket és a tárolást is.

🡻 2012/27/EU (kiigazított szöveg)
⇨ új szöveg

(5)~~d)~~ a ⌦ tagállamok támogatják a ⌫ közszféráta ~~támogatása~~ az energiahatékonysági ⇨ energetikai ⇦ szolgáltatási ajánlatok kiaknázásában, különösen épületfelújítások esetében, az alábbiak révén:

a)~~i.~~ olyan szerződésminták biztosítása az energiahatékonyság-alapú szerződéshez, amelyek legalább a XIII. mellékletben szereplő elemeket tartalmazzák⇨ , valamint figyelembe veszik a meglévő európai és nemzetközi szabványokat, az elérhető ajánlattételi iránymutatásokat, valamint az Eurostat iránymutatását az energiahatékonyság-alapú szerződések államháztartási számlákon való rögzítéséről ⇦;

b)~~ii.~~ tájékoztatás nyújtása az energiahatékonyság-alapú szerződéssel kapcsolatos legjobb gyakorlati módszerekről, amennyiben rendelkezésre állnak, az életciklus-megközelítésre épülő költség-haszon elemzéseket is beleértve;

⇩ új szöveg

c) a végrehajtott és folyamatban lévő energiahatékonyság-alapú szerződések adatbázisának nyilvánosan hozzáférhetővé tétele, amely tartalmazza az előre jelzett és elért energiamegtakarításokat.

🡻 2012/27/EU (kiigazított szöveg)
⇨ új szöveg

(6~~2~~) A tagállamok ~~adott esetben~~ az alábbi~~ak révén,~~ ⌦ intézkedések meghozatalával ⌫ támogatják az energiahatékonysági ⇨ energetikai ⇦ szolgáltatások piacának megfelelő működését:

a) olyan kapcsolattartó pontok kijelölése és azok elérhetőségének nyilvánossá tétele, amelyeken keresztül a ~~végső felhasználók~~ ⌦ hasznosító fogyasztók ⌫ hozzájuthatnak az (1) bekezdésben említett információkhoz;

b) ~~szükség esetén intézkedések meghozatala~~ az energiahatékonyság-alapú szerződést, valamint az energiamegtakarítási intézkedések meghatározását és/vagy végrehajtását szolgáló egyéb energiahatékonysági szolgáltatási modelleket akadályozó szabályozási és nem szabályozási korlátok ~~felszámolására~~ ⌦ felszámolása ⌫;

~~c) annak fontolóra vétele, hogy az energiahatékonysági szolgáltatási szerződésekből eredő panaszok hatékony kezelésének és az ilyen szerződésekből adódó viták hatékony peren kívüli rendezésének biztosítására független mechanizmust hoznak létre, vagy már egy létező intézményt, például az ombudsmant, ruháznak fel ezzel a szereppel;~~

⇩ új szöveg

c) tanácsadó testületek és független piaci közvetítők – többek között egyablakos ügyintézési pontok vagy hasonló támogatási mechanizmusok – létrehozása és szerepük népszerűsítése a keresleti és kínálati oldalon a piac fejlődésének ösztönzése érdekében, valamint az e támogatási mechanizmusokkal kapcsolatos információk nyilvánosan hozzáférhetővé és elérhetővé tétele a piaci szereplők számára.

(7) Az energetikai szolgáltatási piac megfelelő működésének támogatása érdekében a tagállamok egyéni mechanizmust hozhatnak létre vagy ombudsmant jelölhetnek ki az energetikai szolgáltatásokkal és az energiahatékonyság-alapú szerződésekkel kapcsolatos panaszok hatékony kezelése és a jogviták peren kívüli rendezése érdekében.

🡻 2012/27/EU (kiigazított szöveg)
⇨ új szöveg

~~d) annak lehetővé tétele a független piaci közvetítők számára, hogy azok a keresleti és kínálati oldalon is ösztönzőleg hathassanak a piac fejlődésére.~~

(8~~3~~) A tagállamok biztosítják, hogy az energiaelosztók, az elosztórendszer-üzemeltetők és a kiskereskedelmienergia-értékesítő vállalkozások ne folytassanak olyan tevékenységeket, amelyek meggátolhatják az energiahatékonysági ⇨ energetikai ⇦ szolgáltatások és az ~~egyéb~~ energiahatékonyság-javító intézkedések iránti keresletet és azok teljesítését, illetve amelyek

akadályozhatják az ilyen szolgáltatások vagy intézkedések piacának fejlődését, beleértve a versenytársak piacról történő kizárását és a piaci erőfölénnyel való visszaélést.

28~~20~~. cikk

Nemzeti energiahatékonysági alap, pénzügyi és technikai támogatás

(1) A több finanszírozási forrásból ⇨ , valamint a vissza nem térítendő támogatások, pénzügyi eszközök és technikai segítségnyújtás kombinálásából ⇦származó előnyök maximalizálása érdekében a tagállamok – az ⌦ EUMSZ ⌫ ~~Európai Unió működéséről szóló szerződés~~ 107. és 108. cikkének sérelme nélkül – elősegítik az energiahatékonyság-javító intézkedések számára rendelkezésre álló pénzügyi eszközök létrehozását vagy a meglévő eszközök ilyen célú felhasználását.

(2) A Bizottság adott esetben közvetlenül vagy európai pénzügyi intézményeken keresztül segítséget nyújt a tagállamoknak a pénzügyi eszközök és ~~technikai támogatási programok~~ ⇨ nemzeti, regionális vagy helyi projektfejlesztés-támogató eszközök ⇦ létrehozásában a különböző ágazatok energiahatékonysági~~ának~~ ⇨ beruházásainak ⇦ növelése ⇨ , valamint a kiszolgáltatott helyzetben lévő felhasználók, az energiaszegénység által érintett személyek és adott esetben a szociális bérlakásokban élő személyek védelmezése és felelősségvállalásuk elősegítése ⇦ céljából ⇨ , többek között egy olyan egyenlőségi perspektíva integrálásával, amely biztosítja, hogy senki ne maradjon hátra⇦.

⇨ 3) A tagállamok olyan intézkedéseket fogadnak el, amelyek biztosítják, hogy a pénzügyi intézmények széles körben és megkülönböztetéstől mentesen kínáljanak energiahatékonysággal kapcsolatos hiteltermékeket, például biztosítékkal fedezett vagy fedezetlen zöld jelzálogokat és zöld hiteleket, és e termékek jól láthatók és hozzáférhetők legyenek a fogyasztók számára. A tagállamok intézkedéseket fogadnak el a közműszámla- és adóalapú finanszírozási rendszerek végrehajtásának elősegítésére. ⇦ A tagállamok ~~ösztönzik azt,~~ ⇨ biztosítják, ⇦ hogy a bankok és más pénzügyi intézmények ⌦ tájékoztatást kapjanak ⌫ az energiahatékonyság-javító intézkedések finanszírozásában való – többek között a köz- és magánszféra közötti partnerségek létrehozása útján történő – részvétel lehetőségeiről ~~tájékoztassák a bankokat és más pénzügyi intézményeket~~.

(4~~3~~) A Bizottság – például a szabályozó testületek éves ülései, az intézkedések tagállami végrehajtására vonatkozó információkat tartalmazó nyilvános adatbázisok, valamint az országok közötti összehasonlítás révén – elősegíti a legjobb gyakorlatok cseréjét az illetékes nemzeti vagy regionális hatóságok vagy szervek között.

🡻 (EU) 2018/2002 1. cikk, 12. pont (kiigazított szöveg)
⇨ új szöveg

(5~~3a~~) Az energiahatékonysági intézkedések és az energetikai felújítások magánfinanszírozásának mobilizálása céljából a Bizottság – a 2010/31/EU irányelvvel összhangban – párbeszédet kezd az állami és a magán pénzügyi intézményekkel, hogy feltérképezze az általa hozandó lehetséges intézkedéseket.

(6~~3b~~) A (4)~~(3a)~~ bekezdésben említett értesítés a következő~~két~~⌦ elemeket ⌫ tartalmazza:

a) tőkeberuházások bevonása az energiahatékonyság területére az energiamegtakarítás ~~pénzügyi kockázatkezelésre gyakorolt~~ tágabb hatásainak figyelembevételével;

b) az energetikai és pénzügyi teljesítményre vonatkozó jobb adatok biztosítása a következők révén:

i. annak további vizsgálata, hogy az energiahatékonyságba történő beruházások miként javítják az alapul szolgáló eszközértéket;

ii. az energiahatékonyságba történő beruházások nem energetikai természetű előnyeinek pénzbeli értékbecslésére irányuló tanulmányok támogatása.

(7~~3e~~) Az energiahatékonysági intézkedések és az energetikai felújítások magánfinanszírozásának mobilizálása céljából a tagállamok ezen irányelv végrehajtása során:

a) mérlegelik, miként lehetséges a 11~~8~~. cikk szerinti energetikai auditokat jobban felhasználni a döntéshozatal befolyásolására;

b) optimális mértékben kiaknázzák az ⇨ uniós költségvetésből rendelkezésre álló, ⇦ valamint az ⇦ „Intelligens finanszírozás – intelligens épületek” kezdeményezésben ⇨ és az épületkorszerűsítési programról szóló bizottsági közleményben ⇦ javasolt lehetőségeket és eszközöket.

(8~~3d~~) A Bizottság ~~2020. január 1-jéig~~ ⇨ 2024. december 31-ig ⇦ iránymutatást nyújt a tagállamok ⇨ és a piaci szereplők ⇦ számára a magánbefektetések mozgósításáról.

⇩ új szöveg

Az iránymutatás célja, hogy segítse a tagállamokat és a piaci szereplőket a különböző uniós programokra irányuló energiahatékonysági beruházásaik kidolgozásában és végrehajtásában, valamint megfelelő pénzügyi mechanizmusokra és megoldásokra tesz javaslatot – vissza nem térítendő támogatások, pénzügyi eszközök és projektfejlesztési támogatás kombinációjával – a meglévő kezdeményezések fokozása érdekében, hogy az uniós finanszírozást katalizátorként használva megsokszorozza, illetve mozgósítsa a magánfinanszírozást.

🡻 2012/27/EU (kiigazított szöveg)
⇨ új szöveg

(9~~4~~) A tagállamok létrehozhatnak egy nemzeti energiahatékonysági alapot. Az alap célja ⇨ az energiahatékonysági intézkedések végrehajtása – ideértve a 8. cikk (3) bekezdése és a 22. cikk szerinti intézkedések prioritásként történő végrehajtását a kiszolgáltatott helyzetben lévő felhasználók, az energiaszegénység által érintett személyek és adott esetben a szociális bérlakásokban élő személyek körében – , valamint ⇦ ~~a~~ nemzeti energiahatékonysági ~~kezdeményezések támogatása~~ ⇨ intézkedések ⇦ ⇨ végrehajtása annak támogatása céljából, hogy a tagállamok megvalósíthassák a 4. cikk (2) bekezdésében említett energiahatékonysági hozzájárulásaikat, és eleget tehessenek indikatív ütemterveiknek. A nemzeti energiahatékonysági alap az épületekre és a közlekedési ágazatokra vonatkozó uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer keretében, a kibocsátási egységek árverés útján történő értékesítéséből származó bevételekből finanszírozható.⇦

(10~~5~~) A tagállamok lehetővé tehetik ⇨ a hatóságok számára ⇦, hogy ~~az 5.~~ a 6. cikk (1) bekezdésében meghatározott kötelezettségeket ~~az érintettek úgy teljesítsék, hogy~~ a nemzeti energiahatékonysági alap~~ba~~hoz történő éve~~nte~~s, a fenti kötelezettségek eléréséhez szükséges beruházások ⌦ összegével ⌫ megegyező hozzájárulás ⌦ formájában ⌫ ⇨ teljesítsék ⇦ ~~befizetnek egy olyan összeget, amely megegyezik az ezen kötelezettségek teljesítéséhez szükséges beruházások összegével~~.

(11~~6~~) A tagállamok előírhatják, hogy a kötelezett felek a 9~~7~~. cikk (1) bekezdésben meghatározott kötelezettségeiket úgy teljesítsék, hogy a nemzeti energiahatékonysági alapba

évente befizetnek egy olyan összeget, amely megegyezik az ezen kötelezettségek teljesítéséhez szükséges beruházások összegével.

(12~~7~~) A tagállamok a 406/2009/EK határozat szerinti éves kibocsátási jogosultságaikból befolyó bevételeiket felhasználhatják ⇨ energiahatékonyság-javítást célzó ⇦ innovatív finanszírozási mechanizmusok kidolgozására ~~annak érdekében, hogy az 65. cikkben említett, az épületek energiahatékonyságának javítására irányuló célkitűzésnek gyakorlati hatása legyen~~.

29~~21~~. cikk

Átváltási tényezők ⌦ és primerenergia-tényezők ⌫

(1) Az energiamegtakarítás összehasonlításához és összevethető mértékegységre történő átváltásához a ~~IV. mellékletben~~ ⇨ az (EU) 2018/2066 bizottsági végrehajtási rendelet[121] VI. mellékletében meghatározott fűtőértékek és a ⇦ ⌦ (2) bekezdésben ⌫ foglalt ⇨ primerenergia-tényezők ⇦ ~~átváltási tényezők~~ alkalmazandók, kivéve, ha más ~~átváltási~~ ⇨ értékek vagy ⇦ tényezők használata indokolt.

⇩ új szöveg

(2) Primerenergia-tényező akkor alkalmazandó, ha az energiamegtakarítást a primer energia viszonylatában számítják ki a végsőenergia-fogyasztáson alapuló, alulról építkező módszer alkalmazásával.(3) A kWh-ban kifejezett villamosenergia-megtakarítások esetében a tagállamoknak együtthatót kell alkalmazniuk a keletkező primerenergia-megtakarítás pontos kiszámításához. A tagállamok alapértelmezett 2,1-es együtthatót alkalmaznak, kivéve, ha az indokolt nemzeti körülmények alapján saját mérlegelési jogkörükön belül eltérő együtthatót határoznak meg.

(4) Az egyéb energiahordozók kWh-ban kifejezett megtakarításai esetében a tagállamok együtthatót alkalmaznak a keletkező primerenergia-megtakarítás pontos kiszámításához. (5) Amennyiben a tagállamok saját együtthatót határoznak meg egy, az ezen irányelv alapján megadott alapértelmezett értékre, azt a primerenergia-fogyasztást befolyásoló nemzeti körülmények alapján állapítják meg átlátható módszerek alkalmazásával. Az említett körülményeknek indokoltnak és ellenőrizhetőnek kell lenniük, valamint objektív és megkülönböztetésmentes kritériumokon kell alapulniuk.

(6) Saját együttható megállapításakor a tagállamok figyelembe veszik az (EU) 2018/1999 rendelettel összhangban a Bizottságnak bejelentett aktualizált integrált nemzeti energia- és klímaterveikben, valamint későbbi integrált nemzeti energia- és klímaterveikben szereplő energiamixüket. Amennyiben a tagállamok eltérnek az alapértelmezett értéktől, aktualizált integrált nemzeti energia- és klímaterveikben, valamint későbbi integrált nemzeti energia- és klímaterveikben értesítik a Bizottságot az általuk alkalmazott együtthatóról, valamint a számítási módszerről és az ahhoz alapul vett adatokról, az (EU) 2018/1999 rendelettel összhangban.

[121] A Bizottság (EU) 2018/2066 végrehajtási rendelete (2018. december 19.) az üvegházhatású gázok kibocsátásának a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek megfelelő nyomon követéséről és jelentéséről, valamint a 601/2012/EU bizottsági rendelet módosításáról (HL L 334., 2018.12.31., 1. o.)

(7) 2022. december 25-ig és azt követően négyévente a Bizottság a megfigyelt adatok alapján felülvizsgálja az alapértelmezett együtthatót. A felülvizsgálatot az egyéb uniós jogszabályokra, például a 2009/125/EK irányelvre és az (EU) 2017/1369 rendeletre gyakorolt hatások figyelembevételével kell elvégezni.

↓ 2012/27/EU (kiigazított szöveg) ⇨ új szöveg

VIIV. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

30. cikk

Szankciók

A tagállamok meghatározzák az 7–11a. cikkben és a 18. cikk (3) bekezdése ⇨ ezen irányelv ⇦ alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és meghozzák a szükséges intézkedéseket e szabályok végrehajtásának biztosítása érdekében. Az előírt szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük. A tagállamok legkésőbb 2014. június 5.⇨ [az átültetés időpontja] ⇦-ig közlik a Bizottsággal e rendelkezéseket, és haladéktalanul értesítik a Bizottságot valamennyi későbbi, ezeket érintő módosításról.

31. cikk

Felhatalmazáson alapuló jogi aktusok

(1) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 32. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el a 24. cikk (10) bekezdésének második albekezdésében említett egységes hatásfok-referenciaértékek felülvizsgálata ⌦ tekintetében ⌫ céljából.

↓ (EU) 2018/2002 1. cikk, 13. pont (kiigazított szöveg)

(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 32. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el ezen irányelv módosítása ⌦ módosítása vagy kiegészítése ⌫ érdekében a ⌦ 29. cikkben, valamint a ⌫I–V., a VII–X. és a XII. II., III., V., VII–XI., és XIII. mellékletben ⌦ említett ⌫ foglalt értékeknek, számítási módszereknek, alapértelmezett primerenergia-együttható⌦ k ⌫nak és követelményeknek a technikai fejlődéshez történő hozzáigazítása céljából.

⇩ új szöveg

(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 32. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el ezen irányelv azzal történő kiegészítése céljából, hogy a releváns érdekelt felekkel folytatott konzultációt követően közös uniós rendszert hoz létre a területén található adatközpontok fenntarthatóságának értékelésére. A rendszer meghatározza az adatközpont fenntarthatósági mutatóinak fogalmát, ezen irányelv 10. cikkének (9) bekezdésével összhangban a jelentős energiafogyasztásra vonatkozó minimumküszöböket, valamint a fő mutatókat és az azok mérésére szolgáló módszereke.

↓ 2012/27/EU

32~~23~~. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételek mellett felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására.

↓ (EU) 2018/2002 1. cikk, 14. a) pont
⇨ új szöveg

(2) A Bizottságnak a 31~~22~~. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól ~~2018. december 24-től~~ ⇨ [*a HL-ben való kihirdetés időpontja*]-tól/-től ⇦ kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

↓ 2012/27/EU

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 31~~22~~. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban megjelölt felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

↓ (EU) 2018/2002, 1. cikk, 14. b) pont

(~~43a~~) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban[122] foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel

↓ 2012/27/EU

(~~54~~) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot e jogi aktus elfogadásáról.

(~~65~~) A 31~~22~~. cikk értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról

[122] ~~HL L 123., 2016.5.12., 1. o.~~

tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

33~~24~~. cikk

A végrehajtás felülvizsgálata és nyomon követése

↓ (EU) 2018/2002 1. cikk, 15. a) pont

(1~~4a~~) Az energiaunió helyzetéről szóló jelentéssel összefüggésben a Bizottság az (EU) 2018/1999 rendelet 35. cikkének (1) bekezdésével és 35. cikke (2) bekezdésének c) pontjával összhangban jelentést tesz a szén-dioxid-piac működéséről, figyelembe véve az ezen irányelv végrehajtásából eredő hatásokat.

↓ 2012/27/EU (kiigazított szöveg)

~~(5) A Bizottság első alkalommal az első nemzeti energiahatékonysági cselekvési terv értékelésekor, majd ezt követően háromévente felülvizsgálja, hogy továbbra is lehetőséget kell-e biztosítani a 24(5) 14. cikk (6) bekezdésében meghatározott mentességek engedélyezésére. Amennyiben a felülvizsgálat szerint a mentességek fenntartásának bármely kritériuma a hőterhelés rendelkezésre állásának, valamint a mentességet élvező létesítmények valós működési feltételeinek fényében már nem teljesül, a Bizottság megfelelő intézkedéseket javasol.~~

⇩ új szöveg

(2) A Bizottság 2025. október 31-ig, majd azt követően négyévente értékeli az energiahatékonyság növelésére és a fűtés és hűtés dekarbonizációjára irányuló hatályos intézkedéseket. Az értékelés figyelembe veszi a következőket:

a) az energiahatékonyság és az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának tendenciái a fűtésben és hűtésben, ideértve a távfűtést és -hűtést is;

b) a meghozott intézkedések közötti összefüggések;

c) az energiahatékonyság és az üvegházhatásúgáz-kibocsátás változásai a fűtésben és hűtésben;

d) a meglévő és tervezett energiahatékonysági politikák és intézkedések, valamint az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésére irányuló nemzeti és uniós szintű szakpolitikák és intézkedések, továbbá

e) az ezen irányelv 23. cikkének (1) bekezdése szerinti átfogó értékeléseikben a tagállamok által megadott és az (EU) 2018/1999 rendelet 17. cikke b) pontjának (1) bekezdésével összhangban bejelentett intézkedések.

A Bizottság adott esetben intézkedéseket javasolhat az Unió éghajlat-politikai és energetikai célkitűzéseinek elérése érdekében.

↓ 2012/27/EU

(3~~6~~) A tagállamok minden évben április 30-ig benyújtják a Bizottságnak a nagy és kis hatásfokú kapcsolt energiatermelésen keresztüli nemzeti villamosenergia- és hőtermelésről és annak a teljes hő- és villamosenergia-termeléshez viszonyított arányáról szóló, a~~z I~~ II. mellékletben bemutatott módszer~~tan~~ szerint elkészített statisztikákat. Ezenfelül éves statisztikai jelentést nyújtanak be a kapcsolt energiatermelésből származó hő- és villamosenergia-kapacitásról és a kapcsolt energiatermeléshez használt tüzelőanyagokról, valamint a távfűtés/távhűtés-előállításról és -kapacitásról, a teljes hő- és villamosenergia-termelés és -kapacitás arányában. A tagállamok a III~~II~~. mellékletben ismertetett módszer szerinti statisztikai jelentést nyújtanak be a kapcsolt energiatermeléssel elért primerenergia-megtakarításról is.

↓ 2012/27/EU (kiigazított szöveg)

~~(7) A Bizottság a 3. cikk (2) bekezdésében említett értékelést – szükség esetén a további intézkedésekre irányuló javaslatokkal együtt – 2014. június 30-ig benyújtja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.~~

~~(8) A Bizottság a 2004/18/EK irányelvben meghatározott követelményeket figyelembe véve 2015. december 5. felülvizsgálja a 6. cikk végrehajtásának hatékonyságát, és erről jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. E jelentéssel együtt adott esetben további intézkedésekre irányuló javaslatokat is be kell nyújtani.~~

~~(9) A Bizottság 2016. június 30-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a 7. cikk végrehajtásáról. A jelentéssel együtt adott esetben az alábbi egy vagy több célból jogalkotási javaslatot kell benyújtani:~~

~~a) a 7. cikk (1) bekezdésében megállapított végső határidő módosítása;~~

~~b) a 7. cikk (1), (2) és (3) bekezdésében szereplő követelmények felülvizsgálata;~~

~~c) kiegészítő közös követelmények megállapítása, különösen a 7. cikk (7) bekezdésében említett kérdéssel összefüggésben.~~

~~(10) A Bizottság 2018. június 30-ig értékeli a tagállamok által a 19. cikk (1) bekezdésében említett szabályozási és nem szabályozási korlátok csökkentése terén elért előrehaladást; az értékelést adott esetben további intézkedésekre vonatkozó javaslatok követik.~~

↓ (EU) 2018/2002 1. cikk, 15. b) pont (kiigazított szöveg)
⇨ új szöveg

~~(12) A Bizottság 2019. december 31-ig értékeli a kis- és középvállalkozások fogalommeghatározása végrehajtásának a 8. cikk (4) bekezdése alkalmazásában történő használata hatékonyságát, és erről jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. Adott esetben a Bizottság e jelentés benyújtását követően a lehető leghamarabb jogalkotási javaslatokat fogad el.~~

(4~~13~~) A Bizottság 2021. január 1-jéig elvégzi annak értékelését, hogy milyen energiahatékonysági potenciált rejt az energia átalakítása, átvitele, szállítása és tárolása, és erről jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A jelentéshez adott esetben jogalkotási javaslatokat kell csatolni.

(5~~14~~) ⌦ A 2009/73/EK irányelv kiskereskedelmi piacokra vonatkozó rendelkezéseiben bekövetkező változásokra is figyelemmel, a ⌫Bizottság ~~– kivéve abban az esetben, ha időközben javaslat született a földgáz belső piacára vonatkozó közös szabályokról szóló 2009/73/EK irányelv kiskereskedelmi piacokra vonatkozó rendelkezéseinek módosítására –~~, 2021. december 31-ig értékelést végez és jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a földgázra vonatkozó mérési, fogyasztási és számlainformációkkal kapcsolatos rendelkezésekről annak céljából, hogy adott esetben összehangolja azokat a(EU) 2019/944~~2009/72/EK~~ irányelv villamos energiára vonatkozó releváns rendelkezéseivel annak érdekében, hogy javuljon a fogyasztók védelme, és hogy a ~~végső felhasználók~~ ⌦ hasznosító fogyasztók ⌫ gyakrabban kapjanak egyértelmű és naprakész tájékoztatást földgázfogyasztásukról, valamint hogy szabályozzák az energiafogyasztásukat. Adott esetben a Bizottság e jelentés benyújtását követően a lehető leghamarabb jogalkotási javaslatokat fogad el.

↓ (EU) 2018/2002 1. cikk, 2. pont (kiigazított szöveg)

(6~~4~~) A Bizottság 2022. október 31-ig értékeli, hogy az Unió elérte-e a 2020-ra vonatkozó kiemelt energiahatékonysági célkitűzés~~eke~~t.

↓ (EU) 2018/2002, 1. cikk, 15. b) pont ⇨ új szöveg

(7~~15~~) A Bizottság ~~2024~~ ⇨ 2027 ⇦ . február 28-ig, majd azt követően ötévente értékeli ezen irányelvet, és erről jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

Az értékelés az alábbiakra terjed ki:

~~a) annak vizsgálata, hogy 2030 után ki kell-e igazítani az 5. cikkben megállapított követelményeket és alternatív megközelítést;~~

a~~b~~) ezen irányelv általános hatékonyságának értékelése, valamint annak vizsgálata, hogy a~~z Egyesült Nemzetek Éghajlatváltozási Keretegyezménye Részes Feleinek 21. konferenciáját követően az éghajlatváltozásról szóló 2015. évi~~ Párizsi Megállapodás[~~123~~] célkitűzéseivel összhangban, valamint a gazdaság és az innováció területén bekövetkezett fejlemények tükrében szükség van-e az Unió energiahatékonysági szakpolitikájának további kiigazítására.

⇩ új szöveg

b) az Unió 2030-ig elérendő, a 4. cikk (1) bekezdésében meghatározott kiemelt energiahatékonysági célkitűzéseinek vizsgálata az említett célok felfelé történő módosítása céljából, amennyiben a gazdasági vagy technológiai fejlemények jelentős költségcsökkentést tesznek lehetővé, vagy ha az az Unió 2040-re vagy 2050-re meghatározott dekarbonizációs célkitűzéseinek vagy a dekarbonizációs nemzetközi kötelezettségvállalásainak teljesítéséhez szükséges;

---

123 ~~HL L 282., 2016.10.19., 4. o.~~

c) annak vizsgálata, hogy a tagállamok a 2030 utáni tízéves időszakokban továbbra is érnek-e el újabb éves megtakarítást a 8. cikk (1) bekezdésének c) pontjával összhangban;

d) annak vizsgálata, hogy a tagállamok továbbra is biztosítják-e, hogy a közintézmények tulajdonában lévő fűtött és/vagy hűtött épületek teljes alapterületének legalább 3 %-át a 6. cikk (1) bekezdésével összhangban évente felújítsák, a felújítási aránynak az említett cikkben történő felülvizsgálata céljából;

e) annak vizsgálata, hogy a tagállamok a 2030 utáni tízéves időszakokban a 8. cikk (3) bekezdésével összhangban továbbra is érnek-e el energiamegtakarítást a kiszolgáltatott helyzetben lévő felhasználók, az energiaszegénység által érintett személyek és adott esetben a szociális bérlakásokban élők körében;

f) annak vizsgálata, hogy a tagállamok továbbra is csökkentik-e a végsőenergia-fogyasztást az 5. cikk (1) bekezdésével összhangban.

🡻 (EU) 2018/2002, 1. cikk, 15. b) pont

Az említett jelentéshez adott esetben további intézkedésekre irányuló javaslatokat kell csatolni.

🡻 2012/27/EU (kiigazított szöveg)
⇨ új szöveg

~~*25. cikk*~~

~~**Online platform**~~

~~A Bizottság ezen irányelv nemzeti, regionális és helyi szintű gyakorlati végrehajtásának ösztönzésére online platformot hoz létre. E platform a gyakorlatokkal, a teljesítménymméréssel, a hálózatépítési tevékenységekkel, valamint az innovatív gyakorlatokkal kapcsolatos tapasztalatok cseréjének támogatását szolgálja.~~

34~~26~~. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottság munkáját egy bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre való hivatkozás esetén a 182/2011/EU rendelet 4. cikke alkalmazandó.

35~~28~~. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ~~ennek az irányelvnek~~ ⌦ a […] cikkeknek és […] mellékleteknek ⌫ [a hatályon kívül helyezett irányelvhez képest érdemben módosult cikkek és mellékletek] ⇨ […] ⇦ ~~2014. június 5~~ -ig megfeleljenek.

~~Az első albekezdéstől eltérve a tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a 4. cikknek, az 5. cikk (1)~~

~~bekezdése első albekezdésének, az 5. cikk (5) bekezdésének, az 5. cikk (6) bekezdésének, a 7. cikk (9) bekezdése utolsó albekezdésének, a 14. cikk (6) bekezdésének, a 19. cikk (2) bekezdésének, a 24. cikk (1) bekezdésének és a 24. cikk (2) bekezdésének, valamint az V. melléklet 4. pontjának az ezekben szereplő határidőkig megfeleljenek.~~

Ezen ~~rendelkezések~~ ⌦ intézkedések ⌫ szövegét a tagállamok haladéktalanul megküldik a Bizottságnak.

Amikor a tagállamok ~~által~~ elfogad~~ott~~ják ezeket az intézkedéseket ~~rendelkezéseknek~~, azokban hivatkozni~~ak~~ kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A rendelkezésekben utalni kell arra is, hogy a hatályban lévő törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseknek az ezen irányelvvel hatályon kívül helyezett irányelvre való hivatkozásait erre az irányelvre történő hivatkozásként kell értelmezni. A hivatkozás és a megfogalmazás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

36~~27~~. cikk

~~Módosítások és~~ H~~h~~atályon kívül helyezés

~~(1)~~ A ⌦ XV. melléklet A. részében felsorolt jogi aktusokkal módosított ⌫ 2012/27/EU~~2006/32/EK~~ irányelv ⇨ […] -tól/től⇦ [a 35. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében szereplő dátumot követő nap] ⌦ kezdődő hatállyal ⌫ ~~2014. június 5-én, annak 4. cikke (1)–(4) bekezdése, valamint I., III. és IV. melléklete kivételével~~, a ⌦ XV. melléklet B. részében meghatározott irányelvek ⌫ nemzeti jogba történő átültetésére meghatározott ~~határidővel~~ ⌦ határidőkkel ⌫ kapcsolatos tagállami kötelezettségeket nem érintve, hatályát veszti. ~~A 2006/32/EK irányelv 4. cikkének (1)–(4) bekezdése, valamint I., III. és IV. melléklete 2017. január 1-jével veszti hatályát.~~

~~A 2004/8/EK irányelv 2014. június 5-én, a nemzeti jogba történő átültetésére meghatározott határidővel kapcsolatos tagállami kötelezettségeket nem érintve, hatályát veszti.~~

A ⌦ hatályon kívül helyezett ⌫ ~~2006/32/EK és a 2004/8/EK~~ irányelvre való hivatkozásokat ezen irányelvre történő hivatkozásként kell értelmezni, a XVI~~XV~~. mellékletben található megfelelési táblázattal összhangban.

~~(2) A 2010/30/EU irányelv 9. cikkének (1) és (2) bekezdését 2014. június 5-i hatállyal el kell hagyni.~~

~~(3) A 2009/125/EK irányelv a következőképpen módosul:~~

~~1. A következő preambulumbekezdés kerül beillesztésre:~~

~~„(35a) Az épületek energiahatékonyságáról szóló, 2010. május 19-i 2010/31/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv[124] előírja a tagállamok számára, hogy a külső térelhatárolók részét képező épületelemekre vonatkozóan energiahatékonysági követelményeket, a meglévő épületekbe beépített épületgépészeti rendszerek általános energiateljesítménye, megfelelő beszerelése, valamint megfelelő méretezése, beállítása és ellenőrzése tekintetében pedig rendszerkövetelményeket határozzanak meg. Ezen irányelv célkitűzéseivel~~

~~124 HL L 153., 2010.6.18., 13. o.~~

~~összeegyeztethető, hogy ezek a követelmények bizonyos körülmények esetén korlátozzák az energiával kapcsolatos olyan termékek beszerelését, amelyek megfelelnek ennek az irányelvnek és az azt végrehajtó intézkedéseknek, feltéve hogy az ilyen követelmények nem jelentenek indokolatlan piaci akadályt.”~~

~~2. A 6. cikk (1) bekezdésének vége a következő mondattal egészül ki:~~

~~„Ez nem érinti a tagállamok által a 2010/31/EU irányelv 4. cikkének (1) bekezdésével és 8. cikkével összhangban meghatározott energiahatékonysági- és rendszerkövetelményeket.”~~

37~~29~~. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

⌦ A […] cikkek és a […] mellékletek [azok a cikkek, amelyek a hatályon kívül helyezett irányelvhez képest nem változtak] […]-tól/től [a 35. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében említett második időpont utáni nap] alkalmazandók.⌫

38~~30~~. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

az Európai Parlament részéről	*a Tanács részéről*
az elnök	*az elnök*